

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 12 (பகுதி 2)
Volume - 12 (Issue 2)

டிசெம்பர் / December 2023

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

Indexed by MyJurnal
Malaysian Citation Centre

ISSN 2289- 8379
eISSN 2636-946X

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia
Tel: +60379675670
Email: rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Website: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/index>

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel: +60379675510

Sponsored by

Almaa Herbal Nature Pvt Ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India
mglv@rediffmail.com / www.Almaaherbal.com

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu) will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Editorial Board

2020-2023

Editor-in-Chief

Professor Dr. M. Rajantheran, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Chief Executive Editor

Dr. Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

Journal's Web Design and Technical Support

Dr. Kanmani Munusamy

Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

&

Ms. Vijayalatchumy Maruthaveeran

Librarian, Indian Studies Library University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Associate-Editing & Ideating

Bharathi Mutty

English Education. Lecturer-Universiti Tunku Abdul Rahman, Kampar, Perak, Malaysia.

Editorial Board Members

Arasu Chelliah, Professor Dr.- Tamil Language, Classical literature, modern literature, University of Maryland, Baltimore, Maryland, America.

Balasundararam Elayathamby, Professor Dr., Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture Head-Tamil Department, Annamalai Canada.

Era. Kamarasu, Professor Dr – Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Tanjavur, Tamil Nadu, India.

G. Singaravelu, Professor Dr- Primary Education, Teacher Education, English Education, Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira. Kurinji Vendan, Professor Dr- Tamil literature, Culture & Diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiran Chemen, Associate Professor Dr- Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and Linguistic & Sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

Kizhambur S. Sankara Subramanian, Tamil journalism, Tamil Literature and Culture & Tamil Civilization, India.

K. Chidamparam, Assistant Professor Dr. - Linguistics, English, Human rights, International Institute of Tamil Studies, CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu.

K.Shubashini, Dr. – Lead IT architect, DXC Technology and President of Tamil Heritage Foundation International (International Organisation for Preserving Tamil Heritage).

Krishnan Maniam, Associate Professor, Dr, Modern Literature, Malaysian Tamil Literature, Comparative Literature. Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

Kumarashwaran Vadevelu, Senior Lecturer, Dr, Social work: mental health, gender studies, group work. kumarashwaran.v@um.edu.my

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr- Language and linguistics, Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

N. Shankaranarayanan Dr, Guest Faculty., Tamil language, literature, Department of Tamil, Gandhigram Rural University.

P. Sivakumar, Professor Dr – Educational Technology, Environmental Education & Biology Education, Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu, India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr- Tamil language and literature, socio- linguistics, pedagogy and Tamil culture. Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Ponsamy Tirumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr – Socio- linguistics, Socio Culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Priya Krishnan, Assistant Professor, Dr. Areological, Tamil literature, History. Ethiraj College For Women, Chennai, Tamil Nadu, India.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr- Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr – Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil Language and Pedagogy. Tamil unit Coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr- Tamil lexicography, teaching Tamil as a second language, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V. Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr- History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

PREFACE

The Journal of Tamil Peraivu is a distinguished journal of the Department of Indian Studies, University Malaya. It is a biannual journal that includes research articles written by international researchers from Malaysia, India and Sri Lanka. This Tamil Peraivu Vol.12 Issue 2 includes a total of fifteen articles. In this edition, we present an array of insightful articles that delve into various aspects of literature, philosophy, linguistics, and cultural practices. These contributions offer a nuanced understanding of different fields, shedding light on both traditional and contemporary issues.

Dr. R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan's article, 'A New Perspective on Saivism Literary Studies in Malaysia,' provides a comprehensive overview of Saivism, a religion rooted in knowledge, and its significant influence on Malaysian scholars. The monotheistic doctrine of Saivism is explored through a collection of studies, particularly focusing on the pioneering articles in the monthly journal '*Sivanarul*.'

Moving into the realm of literature, Parvathi Wajindram and Shuhasyini Balan examine the empowerment of female characters in Kalki Krishnamurthy's renowned novel '*Ponniyin Selvan*.' Their article highlights the impressive qualities displayed by female characters, emphasizing their roles in challenging oppression and domination from a feminist perspective.

Dr. Janani Thevananth's research, 'A Comparative Study between Google Translate and Guruvaraya for Information Technology Terms,' critically assesses the translation of ICT terminology from English to Tamil. The study emphasizes the importance of meticulous translation in the ever-expanding field of information technology, pointing out shortcomings in Google's machine translation.

In 'Arunagirinathar's Rare Messages on Wisdom, Friendship, and Impermanence,' Ramalingam Iyakanoo explores the social norms embedded in Arunagirinathar's text '*Tiruppukal*.' Arunagirinathar, who, deviating from these norms in pursuit of bodily pleasure, faced suffering and hardships. Emphasizing wisdom, friendship, and impermanence, Arunagirinathar's humanistic perspective aims to prevent others from experiencing similar struggles, as highlighted in his work '*Tiruppukal*'. This paper focuses on these key social norms to shed light on their impact on individual and societal well-being.

Article "*Kirtanai* Tradition and Christianity in Sri Lanka" by Dr. Suhanya Aravinthon, the theological theory connecting music with God is acknowledged across religions. This concept becomes ingrained in religious practices and rituals, where singing and praising the deity through music are central. With Tamil playing a pivotal role in Sri Lankan culture and possessing its own musical tradition, this review explores the intersection in Christianity. It delves into the historical prominence of Christianity and documents its contribution to the evolution of singing and praising the deity in Sri Lanka.

In Dr. J. Jothimani's article, "Agricultural Vedas are Also Based on Bioethical Principles," the focus is on Tamil didactic literature, particularly Nalatiyar, recognized as the Agriculture Veda. Originating from the Sangam period, this literature imparts moral guidance and education. The songs in '*Nalatiyar*', authored by Jain sages, offer insights into improving societal morals and values, emphasizing the importance of education and self-confidence.

Chandru Muthiah and Assoc. Prof Manonmani Devi's article, "The Challenges of Teaching and Learning Tamil Language Grammar in Multigrading Classes Environment," addresses the emergence of multigrading classes in Malaysian Tamil schools, presenting challenges in time management and matching grammar skills for students in 4th and 5th grades. The study, conducted with six Tamil language teachers, reveals issues in explanation consistency, activity execution, and challenges in teaching Tamil grammar to students with varying skill levels.

In “Impermanence Mentioned by Chitramuthu Adigalar in *Kurumatimalai*,” Dr. R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan and Arun Balan explore the concept of impermanence in the works of Chitramuthu Adigalar, a 20th-century Siddha known as ‘Cittu Viḷaiyāṭac Cittar.’ Analyzing messages within ‘*Kurumatimālai*,’ the study highlights impermanence in emotions, wealth, life, and the body. Chitramuthu Adigalar’s poetry aims to raise awareness about the transient nature of human pursuits, emphasizing the truth of impermanence in modern life.

Dr. V. Renuka’s article, “The Methods of Warfare in Tamilnadu,” delves into the historical context of ancient Tamil Nadu, exploring its extensive martial history. The article emphasizes the cultural significance of warfare in shaping societal identity, particularly through the lens of Tamil language, which serves as a unique documentation of ancient Tamil martial arts. The ethical standards of Tamil warfare during this period are highlighted, showcasing a society where principles of justice and virtue were meticulously defined and adhered to.

Chrisdina Nirojini Mosasrupan and Gowry Luxmykanthan’s article, “Temple Girls in Trincomalee Tradition - A Historical Perspective,” sheds light on the role of women, specifically Maanikathal and Alathi penkal, in the temple traditions of ancient Trincomalee. The study employs a historical methodology, uncovering evidence from inscriptions of the Polonnaruwa period that emphasizes the importance of Devaradiyar in the rituals of Trincomalee temples. The evolution of their roles over time, transitioning from dance to temple service, reflects the influence of Chola temple administration from Tamil Nadu.

Navin G Ganeson and Assoc. Prof. Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai’s article, “Eṇvakai Meyppāṭu in the Thenkoodu Poetry Anthology,” explores the psychological nuances embedded in the Tamil poetry compilation ‘Thenkoodu.’ The study conducts a psychological analysis of eṇvakai meypṭāṭu, identifying eight instances within the collection. Published in 2014, ‘Thenkoodu’ provides insights into the psychological dimensions encapsulated in the literary work, contributing to a deeper understanding of the theme.

Dr. S. Vimalraj’s article, “Marine Geological Ecology and Fisheries Culture in Korkai,” connects ecology with cultural identity, focusing on the unique weaving ecology and cultural symbols of the people in the Korkai region, as exemplified by Joe D. Cruz’s literary work. The study emphasizes the impact of land and cultural identity on the ethnic group’s overall cultural identity, highlighting the tough lifestyle of the weaving community.

K. Thavaseelan and Dr. S. Kesavan’s article, “The Role of Spiritual Tourism in Saiva Siddhanta Liberation of Soul,” delves into Saiva Siddhanta, its threefold truths, and the philosophy of liberation of the soul. The study focuses on the contribution of spiritual tourism in achieving the concepts of soul liberation found in Saiva Siddhanta, utilizing temples as spiritual tourism centers that impart practical guidance for attaining liberation.

Dr. Ratnasabapathy Premkumar’s article, “Hospitality in Manu Dharma Sastra and Tirukkural: A Philosophical Analysis,” compares Manu Dharma Sastra and Tirukkural in their teachings on hospitality. While both texts emphasize the virtue of hospitality, Tirukkural reveals unique characteristics, attributing hospitality to philosophical systems. The study explores the metaphysical ideas associated with hospitality in each text.

Thevanayagam Thevananth's article, "Traditional Sri Lankan Tamil Games That Teach Philosophy of Life," examines traditional games among the Tamils in northern Sri Lanka. Utilizing the auto-ethnography research method, the study explores the cultural significance of these games, emphasizing their role as intangible cultural heritage. The research highlights how traditional sports practices contribute to the broader knowledge of the community and symbolize cultural identity.

Tamil Peraivu Journal is committed to producing high-quality theories, research, and debates on all aspects of Indian studies. Moreover, it is supported by a great number of excellent researchers and aspiring students. The editorial board would like to express its deep appreciation to those who contributed through the submission of articles and to our respectful juries. Thank you to the generous sponsor, Mr. MGL. Velayutham the CEO and Founder of Alma herbal Nature who bearded the cost of this print public. We invite our readers to engage with these thought-provoking contributions, each offering a distinct perspective and enriching the scholarly dialogue in their respective domains.

Professor Dr.M.Rajantharan

Chief Editor

30.12.2023

முகவுரை

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் பன்னிரண்டாவது தொகுப்பின் இரண்டாவது பகுதியாகிய இவ்விதழை மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறை வெளியீடு செய்கிறது. அறையாண்டிதழாக வெளியீடு காணும் இவ்விதழில் மலேசியா, இந்தியா, இலங்கை, போன்ற பன்னாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தத் தொகுப்பில் மொத்தம் பதினைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

முனைவர் இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின் படைப்பாக அமையும், "மலேசியாவில் சைவநெறி இலக்கிய ஆய்வுகளில் புதிய பார்வை" இந்த இதழின் முதல் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை சைவ சமயம் அறிவியக்கத்தில் வேரூன்றியிருப்பதன் சான்றுகள், மலேசிய ஆய்வாளர்களின் மத்தியில் சைவ சமய ஆய்வு மீதான தாக்கம் ஆகியவை குறித்து விரிவான கண்ணோட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. மலேசியாவில் சைவ நெறியின் ஓரிறைக் கொள்கை கோட்பாடு அதிகம் போற்றப்பட்டு வருகின்ற சூழலில், 'சிவனருள்' எனும் மாதாந்திர ஆய்விதழை அதன் உள்ளடக்கம் சார்ந்து ஆய்வாளர் ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார். சைவ சமயம், சைவ நெறி சார்ந்து இதுவரை பெருமளவு ஆய்வுகள் சைவ சிந்தாந்த கோட்பாடுகள், முப்பொருள், முக்திநிலை போன்ற கூறுகளைத் தொட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதை இவ்வாய்வு நிறுவியுள்ளது. அவ்வகையில், சைவ சமயம் சார்ந்து புதிய பார்வையிலான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சுட்டி நிற்கும் நிலையில் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அடுத்து, "பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமை" எனும் தலைப்பிலான பார்வதி வஜிந்திரம் மற்றும் சுஹாசினி பாலன் ஆகியோரது கட்டுரையானது பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்நாவலில் வரும் பெண் கதாபாத்திரங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. இதன்மூலம், சோழர் காலத்தில் அரசியல், அமைச்சியல், வீரம் ஆகியவற்றில் தமிழ்ப் பெண்களின் நிலைபாடுகளையும் ஆணுக்கு நிகரான பங்களிப்பைப் பெண் கதாபாத்திரங்களும் செய்திருப்பது ஆய்வின் கண்டுபிடிப்பாக முன்னிருத்தப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து வருவது முனைவர் ஜனனி தேவானந்த் என்பவருடைய "தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப சொற்களிற்கான கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் குருவராய இடையேயான ஒப்பீட்டு ஆய்வு" எனும் கட்டுரை. இக்கட்டுரையானது தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப சொற்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பதில் எதிர்கொள்ளும் பொதுவான சவால்களை ஆராய்ந்துள்ளது. 108 தகவல் தொடர்பாடல் சொற்களஞ்சியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கு இலங்கையில் கல்வி அமைச்சினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தமிழாக்கத்தினையும் கூகுள் தானியங்கி மொழிக்களஞ்சியச் சொற்களையும் ஒப்பிட்டுள்ளது. இதன்மூலம், தகவல்தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத் துறைக்கான சொற்களஞ்சியங்கள் மொழிபெயர்ப்புகளில் சரியான பொருளை தரவில்லை என்பதனை ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. தொழில்நுட்ப சொற்களை மிகுந்த கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்பதையும் அதன் கவனிக்கத்தக்க அம்சங்களையும் ஆய்வின் முடிவாக இக்கட்டுரை விளக்கப்படுத்தியுள்ளது.

தொடரும் இராமலிங்கம் அய்யாக்கண்ணு என்பவரின் கட்டுரையானது "அறிவு, நட்பு, நிலையாமை குறித்த அருணகிரிநாதரின் அரிய செய்திகள்" என்பதாகும். உடல் இன்பத்தைத் தேடிசென்று சமூக நெறியிலிருந்து விலகி, அதனால் விவரிக்க முடியாத துன்பங்களையும் அவமானங்களையும் சந்தித்து, பல்வேறு நோய்களுக்கு ஆளானவர் அருணகிரிநாதர். பின்னர், தம்முடைய இன்னல்களை பிறர் அனுபவிக்கக் கூடாது என்ற மனிதநேயப் பார்வையுடன் பல்வேறு சமூக நெறிமுறைகளை திருப்புகழில் வலியுறுத்தியுள்ளதை இக்கட்டுரைவழி

ஆய்வாளர் அடையாளப்படுத்துகிறார். அவ்வகையில், ஞானம், நட்பு மற்றும் நிலையற்ற தன்மை போன்ற சமூக நெறிமுறைகளில் கவனம் செலுத்துவதன் அவசியத்தை ஆய்வின் முடிவாக இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

முனைவர் சுகன்யா அரவிந்தன் என்பவரின் "இலங்கையில் கீர்த்தனை மரபும் கிறிஸ்தவமும்" எனும் கட்டுரை கிறிஸ்தவ சமயத்தின் போக்கில் தமிழிசைபெறும் இடத்தினை ஆராய்ந்துள்ளது. இலங்கை மக்களிடையே முக்கியமான இடத்தினை வகிக்கின்ற தமிழினம் தனக்கான ஒரு இசை மரபினைக் கொண்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டி அத்தமிழிசைமரபின் காத்திரத்துக்கு கிறிஸ்தவ சமயம் ஆற்றிய பங்களிப்பினையும் இவ்வாய்வு பதிவுசெய்ய முனைந்துள்ளது.

" வேளாண்வேதம் நவிலும் வாழ்வியல் சார்ந்த அறக்கோட்பாடுகள்" எனும் முனைவர் ஜோ.ஜோதிமணி என்பாரின் கட்டுரை, நாலாடியாரில் கூறப்பட்டுள்ள வாழ்வியல் சார்ந்த அறநெறிக் கருத்துகளை ஆய்வு செய்துள்ளது. அன்புடைமை, ஈகை, இவ்வாழ்க்கை, விருந்தோம்பல் என அறவழி வாழ்க்கைக்கான கருத்துகளை நாலடியாரிலிருந்துப் பெற்று மற்ற நூல்களுடன் ஒப்பீடு செய்து நாலடியார் புகுட்டும் செறிவான அறம் சார்ந்த கருத்துகளை இவ்வாய்வு அடையாளப்படுத்தியுள்ளது.

தொடரும் கட்டுரை, சந்துரு முத்தையா மற்றும் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட "இணைவகுப்புச்சூழலில் தமிழ்மொழி இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்". இக்கட்டுரை, இணைவகுப்புத் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் இலக்கணம் கற்பித்தலுக்கான நடவடிக்கைகளை முழுமையாகச் செயல்படுத்த இயலாத நிலையினை ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. அதன் அடிப்படையில், 4ஆம், 5ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழி இலக்கணக் கற்பித்தலில் நேரம், திறன் ஒருங்கிணைப்பில் எதிர்நோக்கும் சவால்களை ஆய்வின் முடிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

அடுத்து "சித்ரமுத்து அடிகளாரின் குருமதிமாலை சுட்டும் நிலையாமை" எனும் தலைப்பில் முனைவர் இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் மற்றும் அருண் பாலன் ஆகியோர் கட்டுரை படைத்துள்ளனர். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது சித்ரமுத்து அடிகளாரின் 'அருளொளி' எனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள 'குருமதிமாலை' எனும் படைப்பின் செய்யுள்களில் காணப்படும் நிலையாமை பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இத்தொகுப்பில் எட்டாவது கட்டுரையாக இடம்பெறுவது, முனைவர் வே. ரேணுகாவின் "தமிழகப் போர்முறைகள்" தொல்காப்பியம் கூறும் வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை ஆகிய எட்டுத்திணைகளும் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்த புறத்திணைகளாகும். இவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு தனிச்சிறப்பு பொருந்திய தமிழகப் போர்முறைகள் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

அடுத்து வருவது கிறிஸ்தினா நிரோஜினி மோசஸ்ரூபன் மற்றும் கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் ஆகியோரது "திருகோணமலை கோயில் மரபில் பெண்ணடியார்கள் ஒரு வரலாற்று நோக்கு" எனும் கட்டுரை. கோவில் மரபுகள், சமூக மற்றும் கலாச்சார அம்சங்களில் இந்தப் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை அடையாளம் காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். நீண்ட வரலாற்றையும் பல சிறப்புகளையும் கொண்ட தேவரடியார் மரபின் வரலாற்று வளர்ச்சியின் சில எச்சங்கள் இன்றுவரை திருகோணமலை ஆலய மரபுகளில் காணப்படுவதை இவ்வாய்வின் முடிவு நிறுவுகிறது.

அடுத்து, நவீன் கணேசன் மற்றும் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை ஆகியோரின் "தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் எண்வகை மெய்ப்பாடு" எனும் கட்டுரையானது இந்த ஆய்விதழில் பதினொன்றாவது கட்டுரையாக இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ்க்கவிதைத் தொகுப்பில் வெளிப்பட்டுள்ள உளவியல் சிந்தனைகளை

ஆராயும் நோக்கில் பண்புசார் அணுகுமுறையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வின்வழி இக்கவிதைத் தொகுப்பில் எண்வகை மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் விரவி இருப்பது கண்டறியப்பட்டு, விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இதனை அடுத்து “கொற்கைப்புதினம் வெளிப்படுத்தும் நெய்தல் நிலச்சூழலியலும் மாந்தர்ப்பண்பாடும்” எனும் தலைப்பிலான முனைவர் சு.விமல்ராஜ் கட்டுரையானது எழுத்தாளர் ஜோ டி குருஸின் கொற்கை நாவலில் எடுத்துக்காட்டப்படும் நெய்தல் சூழலியலையும், அந்நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

அடுத்ததான கு. தவசீலன் மற்றும் முனைவர் எஸ். கேசவன் என்பாரின் கட்டுரை “சைவசித்தாந்த ஆன்ம விடுதலையில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் வகிபங்கு” என்பதாகும். சைவசித்தாந்தத்தில் காணப்படுகின்ற ஆன்ம விடுதலை குறித்த கருத்தமைவுகளை அடைவதற்கு ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் எத்தகைய பங்களிப்பினை ஆற்றி வருகிறது என்பதனை வெளிப்படுத்தும் நோக்கோடு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

“மனுதர்ம சாத்திரத்திலும் திருக்குறளிலும் விருந்தோம்பலறம்: ஒரு தத்துவவியல் பகுப்பாய்வு” எனும் முனைவர் இரத்தினசபாபதி பிரேம்குமார் அவர்களது கட்டுரை இத்தொகுப்பில் பதினான்காவது கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு விருந்தோம்பல் பற்றிய நூல்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளைக் கண்டறிந்து, திருக்குறளின் விருந்தோம்பலின் தனித்துவமான அம்சங்களை வெளிப்படுத்த முயற்சித்துள்ளது. அவ்வகையில், மனுவின் விருந்தோம்பல் வள்ளுவரை விட மத மற்றும் சடங்கு அமைப்புகளுடன் தொடர்புடையது என்றும் வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல், மனுவின் விருந்தோம்பலை ஒப்பிடும்போது மனிதாபிமான மற்றும் பொருள்சார்ந்த அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதையும் இவ்வாய்வு முடிவாக முன்வைக்கிறது. ஒப்பீட்டு அடைப்படையிலான இப்பார்வை மேலும் பல விவாதங்களைத் தோற்றுவிக்கச் சாத்தியம் கொண்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இந்த ஆய்விதழின் இறுதிக் கட்டுரையாக தேவநாயகம் தேவானந்த அவர்களது “வாழ்வியல் தத்துவத்தை கற்பிக்கும் இலங்கைத்தமிழ் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள்” எனும் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை யுனெஸ்கோ (2003) ‘Intangible Cultural Heritage’ என்பதாக முன்வைக்கும் கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையில் வடபகுதியில் வாழும் தமிழர்கள் மத்தியல் பழக்கத்தில் உள்ள பாரம்பரிய விளையாட்டுகளை ஆய்வு செய்துள்ளது. மேலும், Parlebas (2005) முன்வைக்கும் கருத்தோடு இம்மக்கள் மத்தியில் பாரம்பரியமாக விளையாடப்பட்டு வருகின்ற இன்றும் வழக்கிலிருக்கின்ற பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் சுயஇனவரைவியல் (Auto-Ethnography research Method) பார்வையில் நோக்கப்பட்டு, உதாரணங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பேராய்வு’, பல அறிஞர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. பதிப்பாசிரியர் குழு இவ்வேளையில் இந்தப் பன்னிரெண்டாவது தமிழ்ப் பேராய்வின் ஒன்றாவது பகுதியின் வெளியீட்டிற்கு துணை புரிந்த கட்டுரையாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றது. இத்தொகுப்பின் பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட அல்மா ஹெர்பல் நேச்சர் நிறுவனத்தில் தோற்றுனரும் தலைமை நிர்வாகியுமாகிய திருமிகு விநிலி. வேலாயுதம் அவர்களின் தாராள மனதை இவ்விடம் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

30.12.2023

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu
Vol 12 (Issue 2), December 2023

பொருளடக்கம் / Contents		பக்கம் /Page
1	மலேசியாவில் சைவநெறி இலக்கிய ஆய்வுகளில் புதிய பார்வை A New Perspective on Saivism Literary Studies in Malaysia முனைவர் இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் / DR. R. Seeta lechumi Ratha Krishnan	14
2	பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமை The Empowerment of Female Characters in Ponniiyin Selvan Novel பார்வதி வஜிந்திரம் / Parvathi Wajindram சுஹாசினி பாலன் / Shuhasyini Balan	26
3	தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப சொற்களிற்கான கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் குருவராய இடையேயான ஒப்பீட்டு ஆய்வு A comparative study between Google Translate and Guruvaraya for information technology terms முனைவர் ஜனனி தேவானந்த் / Dr. Janani Thevananth	35
4	அறிவு, நட்பு, நிலையாமை குறித்த அருணகிரிநாதரின் அரிய செய்திகள் Arunagirinathar's Rare Messages on Wisdom, Friendship, and Impermanence இராமலிங்கம் அய்யாக்கண்ணு / Ramalingam Iyakanoo	49
5	இலங்கையில் கீர்த்தனை மரபும் கிறிஸ்தவமும் Kirtanai tradition and Christianity in Sri Lanka முனைவர் சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr. Suhanya Aravinthon	56
6	வேளாண்வேதம் நவிலும் வாழ்வியல் சார்ந்த அறக்கோட்பாடுகள் Agricultural Vedas Are Also Based On Bioethical Principles முனைவர் ஜோ.ஜோதிமணி /Dr.J.Jothiman	62
7	இணைவகுப்புச்சூழலில் தமிழ்மொழி இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் The Challengers of Teaching and Learning Tamil Language Grammar in Multigrading Classes Environment சந்துரு முத்தையா / Chandru Muthiah இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Assoc. Prof. Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai	69
8	சித்ரமுத்து அடிகளாரின் குருமதிமாலை கூட்டும் நிலையாமை Impermanence Mentioned by Chitramuthu Adigalar in Kurumatimalai முனைவர் இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் /Dr. R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan அருண் பாலன் / Arun Balan	84

9	தமிழகப் போர்முறைகள் The Methods of Warfare in Tamilnadu முனைவர் வே. ரேணுகா / Dr. V. Renuka	90
10	திருகோணமலை கோயில் மரபில் பெண்ணடியார்கள் ஒரு வரலாற்று நோக்கு Temple Girls in Trincomalee Tradition - A Historical Perspective கிறிஸ்ரினா நிரோஜினி மோசஸ்ரூபன் / Chrisdina Nirojini Mosasrupan கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் / Gowry Luxmykanthan	103
11	தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் எண்வகை மெய்ப்பாடு Eṇvakai Meyppātu in The Thenkoodu Poetry Anthology நவீன் கணேசன் / Navin G Ganeson இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Assoc. Prof. Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai	114
12	கொற்கைப்புதினம் வெளிப்படுத்தும் நெய்தல் நிலச்சூழலியலும் மாந்தர்ப்பண்பாடும் Marine Geological Ecology A Fisheries Culture in Korkai முனைவர் சு.விமல்ராஜ் / Dr.S.Vimalraj	120
13	சைவசித்தாந்த ஆன்ம விடுதலையில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் வகிபங்கு The Role of Spiritual Tourism in Saiva Siddhanta Liberation of Soul கு. தவசீலன் / K. Thavaseelan முனைவர் எஸ். கேசவன் / Dr. S. Kesavan	125
14	மனுதர்ம சாத்திரத்திலும் திருக்குறளிலும் விருந்தோம்பலறம்: ஒரு தத்துவவியல் பகுப்பாய்வு Hospitality in Manu Dharma Sastra and Tirukkural: A Philosophical Analysis முனைவர். இரத்தினசபாபதி பிரேம்குமார் / Dr. Ratnasabapathy Premkumar	135
15	வாழ்வியல் தத்துவத்தை கற்பிக்கும் இலங்கைத்தமிழ் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் Traditional Sri Lankan Tamil Games That Teach Philosophy of Life தேவநாயகம் தேவானந்த் / Thevanayagam Thevananth	143

மலேசியாவில் சைவநெறி இலக்கிய ஆய்வுகளில் புதிய பார்வை

A New Perspective on Saivism Literary Studies in Malaysia

முனைவர் இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் / DR. R. Seeta lechumi Ratha Krishnan¹

Abstract

Religion is the virtue of purifying souls. Religion can be said to be rooted wherever the sense of holiness appears. The way of worshipping Lord Shiva is called *Saivism*. Saivism is associated with Lord Shiva; God, who is the primary substance of the world, is given as the name of the ritual of worshipping clearly as 'Sivam'. Saivism is a religion based on knowledge. Many studies on this principle have been carried out in Malaysia. Almost all the studies touch upon elements of Saiva Siddhanta principles, trinity and salvation. In Malaysia the monotheistic doctrine of Saivism has long been held in high esteem by Hindus; It is being accepted. Therefore, the principle of monotheistic theory calls for extensive study of Saiva philosophical texts. University students have been carrying out considerable research in this field, and thus a collection of studies on Saivism carried out by Malaysian researchers to this day to date is provided as an appendix. In particular, the articles in the monthly journal '*Sivanarul*' of the '*Malaysia Saiva Samaya Peravai*' are pioneers in the study of monotheistic doctrine. The contents of these articles are presented through this paper, and therefore, this article addresses a new perspective on monotheistic doctrine among Malaysian researchers.

Date of submission: 2023-12-14
Date of acceptance: 2023-12-21
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: DR. R. Seeta lechumi Ratha Krishnan
Email: rseeta@um.edu.my

Keywords: Saivisme, Saivism Literary Studies, Saiva Siddhantha, Sivanarul, The Doctrine of Monotheisme

முன்னுரை

சைவம் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயமாகும் (திருமந்திரம், 1486). இஃது எப்பொழுது தோன்றியது, யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று கூறமுடியாத வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்தது. இதன் தொன்மை சிந்துவெளி நாகரீகக் காலந்தொட்டே (கி.மு. 2500-1500) இருந்துள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக அவ்விடம் கிடைக்கப்பெற்ற சிவ முத்திரை திகழ்கின்றது (இராசேந்திரன், 2012,

பக்.39). சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்ற சைவநெறியை உணர்த்துவது சைவ சித்தாந்தம் (மயில்வாகனம், 1998, பக்.3). சைவ சித்தாந்தத்தைத் தத்துவமாகக் கொண்டு விளங்குவது சித்தாந்த சைவம். இச்சைவம் இந்தியாவில் மட்டுமின்றி, மலேசியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது (தர்மலிங்கம், 2002, பக்.44). அவ்வகையில் மலேசிய திருநாட்டில் சைவநெறி

¹The author is a senior lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rseeta@um.edu.my

தழைத்தோங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மலேசியாவில் சைவநெறியை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பல இயக்கங்கள் செயல்பட்டு வருவதோடுமட்டுமல்லாமல், சைவநெறி தொடர்பான கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், ஆய்வுகள் ஆகியன அவ்வப்போது பலராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய ஆய்வுகள் தற்போது ஒரு புதிய போக்கினைப் பின்பற்றி வருவதைக் காண முடிகின்றது. குறிப்பாக, மலேசிய சைவ சமயப் பேரவையின் 'சிவனருள்' மாத இதழ் இதற்கு முன்னோடியாக இருந்து வருவது உணரத்தக்கது.

நோக்கம்

மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பான இலக்கிய ஆய்வுகளில் புதிய போக்காக விளங்கக்கூடிய ஓரிறைக் கொள்கையை ஆராய்வதையே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது. மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் தலைப்புகளைக் கண்ணோட்டமிடுகையில், மலேசியாவில் சைவநெறி அமைப்புகள், சைவநெறியில் புதிய பார்வை, சைவ சமயப் பேரவையின் தோற்றமும் வரலாறும், சிவனருள் மாதாந்திர ஆய்விதழ், சைவநெறி இலக்கிய ஆய்வுகளில் புதிய பார்வை, சிவனருள் சமய மாத இதழில் ஓரிறைக் கொள்கை முதலான சில ஆய்ந்தறியப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை நூலக ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வின் முதன்மை நூலாக சைவ சமயம் சார்ந்த ஆராய்ச்சி நூல்கள் இடம்பெறுகின்றன. சைவ சமயம் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் அதன் தொடர்புடைய பல நூல்களையும் சிவனருள் மாத இதழில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளையும் ஆராய்ந்தறியும் வகையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் தலைப்புகள்

மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக இன்றளவும் (ஏப்ரல் 2023 வரை)

மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுத் தலைப்புகளின் தொகுப்பினை இக்கட்டுரையின் பின்னிணைப்பில் உள்ள அட்டவணைகளில் காணலாம். அவை, முனைவர் பட்டப்படிப்பு, முதுகலைப் பட்டப்படிப்பு, இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு, தமிழ்ப்பேராய்வு ஆய்விதழ் மற்றும் 1986ஆம் ஆண்டு, கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற இரண்டாம் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த மாநாட்டுக் கட்டுரைகளின் தலைப்புகள் என ஐந்து அட்டவணைகளில் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்மையக் காலமாகச் சைவநெறி தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாக விளங்குவது மலேசிய சைவநெறி அமைப்புகளுள் ஒன்றான சைவ சமயப் பேரவையின் 'சிவனருள்' மாத இதழ் ஆகும்.

மலேசியாவில் சைவநெறி அமைப்புகள்

மலேசியாவில் சைவநெறியை மேலோங்கச் செய்வதற்கான அடித்தளம் மலேசிய அருள்நெறி திருக்கூட்டம் எனும் அமைப்பினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சைவ சித்தாந்தத்தில் புலமைப் பெற்ற இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களால் 1954ஆம் ஆண்டு இத்திருக்கூட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவரது தலைமையில் இத்திருக்கூட்டத்தின் நடவடிக்கையாகச் சைவநெறி சார்ந்த பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படைக்கப்பட்டன. இவரை அடுத்து, சைவப்பெரியார் தான் ஸ்ரீ சோமசுந்தரம், முனைவர் தேவபூபதி நடராஜா மற்றும் முனைவர் திலகவதி முதலானோரின் வழிகாட்டுதலிலும் சைவநெறி சார்ந்த பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன; ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டன. இதன் சான்றாக 1986ஆம் ஆண்டு கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற இரண்டாம் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த மாநாட்டினைக் குறிப்பிடலாம். மலேசிய அருள்நெறி திருக்கூட்டத்துடன் இணைந்து மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலாயா அருள்நெறி திருக்கூட்டம், சிலாங்கூர் மற்றும் கூட்டரசுப் பிரதேச சிலோன் சைவர்கள் சங்கம், கோலாலம்பூர் ஸ்ரீ மஹா மாரியம்மன் ஆலயம், மலேசிய இந்து சங்கம், கோலாலம்பூர் ஸ்ரீ தண்டாயுதபானி ஆலயம் ஆகிய அமைப்புகள் இம்மாநாட்டினை

வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தன.

சைவநெறியில் புதிய பார்வை 'ஓரிறைக் கொள்கை'

இதுவரை மேற்கொண்ட ஆய்வுகளைத் தவிர்ந்து தற்போதைய ஆய்வுகளில் சைவநெறியில் புதிய போக்கினைக் காண முடிகின்றது. இவற்றில் ஓரிறைக் கொள்கை பற்றிய சிந்தனைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பதைக் கண்டறிய முடிகின்றது.

ஒருவன் முதன் முதலில் இந்துக் கோயில் ஒன்றுக்குச் செல்லும்போது, இந்து சமயத்தில் பல உச்சக் கடவுள்கள் உள்ளனர் என்ற ஒரு கருத்து எளிதில் ஏற்பட்டு விடக்கூடும். இஃது இயற்கையாக எழும் ஒரு யுகம்தான், ஏனெனில் பல சன்னிதிகளையும் திருவுருவங்களையும் ஒருவன் பார்க்க நேரிடுகிறது. இருப்பினும், இஃது உண்மை அல்ல. இந்துக்கள் பல தெய்வங்களை நம்பினாலும், எல்லாரும் ஒரே ஓர் உச்சப் பரம்பொருளை மட்டுமே ஏற்கின்றனர். இந்து மதத்தின் மிகப் பழைமையான மறைநூலான ரிக் வேதம் இந்த உண்மையை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் அடிக்கடி சுட்டப்படுகின்றது. சைவ சமயம் சிவபெருமான் ஒருவரையே முழுமுதற் கடவுளாக ஏற்கின்றது (திலாஷினி இராஜகோபால், 2020, பக். 4546).

சைவ சமய அடியாருள் நால்வர் முன்னிலை பெறுவர். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் சிவத்தைச் சிந்திப்போருக்கு வழி காட்ட வந்த அருளாளர்கள். இவர்களில் 'ஈறாய் முதல் ஒன்றாய்' (1.11.2) என்று திருஞானசம்பந்தரும் 'சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம், சிவபெருமான் திருவடியே சேரப்பெற்றோம்' (6.98.5) என்று திருநாவுக்கரசரும் 'எந்தாய் உன்னையல்லால் இனி ஏத்த மாட்டேனே' (7.21.1) என்று சுந்தரரும் 'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க' (8.3.43) என்று மாணிக்கவாசகரும் சிவபெருமானே முழுமுதல் பரம்பொருள் என்னும் கருத்தை நிறுவியுள்ளனர் (நாகப்பன் ஆறுமுகம், 2014). இப்புதிய போக்கிற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்வது 'சிவனருள்' எனும் மாதாந்திர

ஆய்விதழ் ஆகும். இது மலேசிய சைவ சமயப் பேரவையின் அருமுயற்சியாகும்.

சைவ சமயப் பேரவையின் தோற்றமும் வரலாறும்

2001ஆம் ஆண்டில் மலேசிய சைவ சமயப் பேரவையை அமைப்பதற்கானச் செயல்திட்டம் தொடங்கியது. ஆனால், 2011ஆம் ஆண்டில்தான் இந்தப் பேரவையை முறையாகப் பதிவு செய்ய முடிந்தது (மலேசிய சைவ சமயப் பேரவை, ஸீ.பீ). இப்பேரவை மாவட்டங்கள் வாரியாகச் சைவ சமய மன்றங்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்பேரவை தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- சைவ சமயத்தைத் தனிபெரும் சமயமாக முன்னெடுத்தல்.
- இந்துக்களின் சமய வாழ்க்கையில் காணப்படும் அடிப்படையற்ற நம்பிக்கைகளை அகற்றி சைவ ஆகமங்கள், திருமுறைகள், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் வழியிலான சிந்தாந்த சைவத்தை வாழ்வியல் முறையாக்குதல் ('நம்பிக்கை கடந்த நல்லறிவு' நான்காம் உலக மாநாடு).
- ஒரு கடவுள் நெறியை மலேசிய இந்துக்களின் சமயநெறியாக்குதல்.
- தமிழில் வழிப்பாட்டை முறைப்படுத்துதல்.

இந்தக் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்தில் 2012, 2014, 2016 மற்றும் 2018ஆம் ஆண்டுகளில் உலக சைவ சமய மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. இம்மாநாடுகளில் சிவபெருமானின் ஓரிறைக் கொள்கையை வலியுறுத்தி பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வழங்கப்பெற்றுள்ளன (நேர்காணல், முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்).

சைவ நெறியை மென்மேலும் தழைத்தோங்கச் செய்வதற்காகப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் கீழ்க்காணும் வகையில் இப்பேரவையினால் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

- தமிழரின் சமய சடங்குகளைத்

திருமுறைகளைக் கொண்டு நடத்துதல். எ.கா. : புதுமனை புகுவிழா, திருமணம், பரிசம் போடுதல், நிச்சயதார்த்தம், சீமந்தம் (வளைக்காப்பு), குழந்தைக்குப் பெயரிடுதல் போன்றவற்றைத் திருமுறைகளைத் தமிழ்மறையாக ஒதி நடத்துதல்.

- ii. தனிநிலை வழிபாடு (ஆன்மார்த்த பூசை), கூட்டு வழிபாடு ஆகியவற்றைத் திருமுறைகளைக் கொண்டு நடத்துதல்.
- iii. சித்தாந்த மாணவருக்குச் சைவ தீக்கை வழங்குதல்.
- iv. பதின்மவயது மாணவருக்குச் சைவநெறி முகாம்கள் நடத்துதல்.
- v. பொதுமக்களுக்கான (இந்துக்களுக்கான) சிந்தாந்த சிந்தனைக்களம்.

இவ்வாறு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாலும் இந்துக்களிடையே 'ஓரிறைக் கொள்கை' பற்றிய விதையை விதைப்பதற்கு மலேசிய சைவ சமயப் பேரவை என்றும் பின்வாங்கியதில்லை. அதன் மாதாந்திர ஆய்விதழான 'சிவனருள்' ஓரிறைக் கொள்கை பற்றிய பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி மலர்கின்றது. இதன் மூலம், இக்கொள்கை பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடையே அதிகரித்து வருகின்றது என்பது கண்கூடு (நேர்காணல், முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்).

சிவனருள் மாதாந்திர ஆய்விதழ்

மலேசிய சைவ சமயப் பேரவையின் சிவநெறி வாழ்வியல் கொள்கைகளை மலேசிய இந்துக்களிடையே எடுத்துச் செல்லும் பொருட்டு 'சிவனருள்' என்னும் மாதாந்திர ஆய்விதழ் 2014ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு இன்றளவும் இடையறாது வெளிவருகின்றது. ஏப்ரல் மாதம் 2023ஆம் ஆண்டு வரை 98 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன (நேர்காணல், முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்). இதன் ஆசிரியர் ஐயா முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம் அவர்களாவார். சித்தாந்த சைவம், தாயுமானவர் பாடல்களில் சைவ சித்தாந்த கோட்பாடுகள், சித்தர், யோகி, ஞானி, குரு யார்?, சிவலிங்கம் ஒரு விளக்கம், கடவுள்

உண்மை, சிவபுராணம் ஒரு விளக்கம் மற்றும் திருக்குறள் உரையாளரின் இறை மறுப்புக்கு மறுப்பு ஆகிய தலைப்புகளில் ஐயா அவர்கள் ஆய்வு நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் (மலேசிய சைவ சமயப் பேரவை, ஸீ.பீ).

முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம் அவர்களின் சித்தாந்த அறிவும் அனுபவத்தின் மூலமும் இந்த மாத இதழ் திறம்பட வழிநடத்தப்பட்டு வருகின்றது. 'சிவனருள்' மாதாந்திர ஆய்விதழின் நோக்கம் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

- i. சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை எளிய முறையில் விளக்குதல்.
- ii. திருமுறைகளில் காணப்படும் சித்தாந்த சிந்தனைகளைக் கண்டறிந்து உணர்த்துதல்.
- iii. ஓரிறைக் கொள்கை குறித்த நால்வர் கூற்றுகளை எடுத்துரைத்தல்.
- iv. சைவ சமயத்தை வாழ்வியல் முறையாகச் செயல்படுத்தும் நெறிகளை விளக்குதல்.
- v. சைவ சித்தாந்த கோட்பாடுகளில் காணப்படும் அறிவியல் உண்மைகளை ஆராய்ந்து எதிர்காலச் சமய ஆய்வுக்கு வழிகாட்டியாக நிறுவுதல்.

(நேர்காணல், முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்)

ஆக, இந்நோக்கங்களை அடைவதற்கான பெருமுயற்சியாக 'சிவனருள்' மாத இதழில் வெளிவரக்கூடிய கட்டுரைகள் சான்றாக அமைகின்றன என்பது வெள்ளிடைமலையாகும்.

சைவநெறி இலக்கிய ஆய்வுகளில் புதிய பார்வை 'சிவனருள்' ஒரு கண்ணோட்டம்

'சிவனருள்' மாத இதழில் வெளிவரக்கூடிய கட்டுரைகள் ஒரு கடவுள் கொள்கையைப் பற்றிய விளக்கங்களை ஆதாரப்பூர்வமாக விவரிக்கின்றன. இக்கட்டுரைகள் பின்வரும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியில் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளதைக் காண முடிகின்றது (நேர்காணல், முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்).

- i. இந்துக்களின் சமய வாழ்க்கையில் காணப்படும் நம்பிக்கை சார்ந்த கிரியைகளிலுள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை முறைப்படுத்தியுள்ள சைவ சான்றோரின் சிந்தனைகளை விளக்குதல்.
- ii. பல தெய்வ வழிபாட்டு நெறியிலிருந்து ஒரு கடவுள் வழிபாட்டு நெறிக்கு வழிநடத்தும் சைவ நூல்களின் சான்றுகளை ஆராய்ந்து விளக்குதல்.
- iii. தமிழில் வழிபாடு செய்வதற்குச் சித்தாந்த நூல்கள் காட்டும் நெறிகளை விளக்குதல்.
- iv. சைவ இலக்கியங்களில் காணப்படும் நுண்பொருளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் மீதிலான தொடர் ஆய்வுகளுக்கு வழிகாட்டுதல்.
- v. தமிழ்க்காப்பு சித்தாந்த வகுப்புகள், சித்தாந்த / சைவ சமய உரைகள், திருமுறை பதிக ஆய்வுப் பயிற்சிகள், திருமுறை ஓதும் பயிற்சி, சமய இலக்கியப் பயிற்சிகள் ஆகியவற்றின் வழி மாணவரின் / ஆய்வாளரின் தமிழ் அறிவை வளப்படுத்தித் தமிழ் மொழித்திறனை மேம்படுத்துதல்.

இதன் மூலம், திருமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கண அறிவை மேம்படுத்த முடிகின்றது. திருமுறைகளை வைத்து இலக்கணம் போதித்தல்வழி தமிழ் இலக்கணப் பயிற்சிக்குத் திருமுறைகள் பாடப்பகுதிகளாக்கப்படுகின்றன. இது, வாசகர்கள் திருமுறையை அறிந்து கொள்வதோடு அதில் காணப்படும் இலக்கண அறிவையும் புரிந்து கொள்ள ஏதுவாகின்றது. உதாரணத்திற்கு, 'நமசிவாய வாஅழக' எனும் சொற்றொடர் உயிர் அளபடை ஆகும். திருமுறைகளின்வழி தமிழ் போதித்தல் வாசகர்களிடையே ஆர்வத்தினைத் தூண்டுவதோடு தமிழ்மொழி தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதி செய்கின்றது (நேர்காணல், முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்).

சிவனருள் சமய மாத இதழில் ஓரிறைக் கொள்கை பற்றிய சில கட்டுரைகள்

'சிவனருள்' மாதாந்திர ஆய்விதழில் வெளிவந்த பல கட்டுரைகளில் 'ஓரிறைக் கொள்கை' தொடர்பான சில கட்டுரைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு இங்கு விவரிக்கப்படுகின்றன. அதன் விபரங்கள் பின்வரும் அட்டவணையின்வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அட்டவணை 1 : 2015ஆம் ஆண்டு முதல் 2023ஆம் ஆண்டு வரை 'சிவனருள்' மாதாந்திர ஆய்விதழில் வெளிவந்த ஓரிறைக் கொள்கை பற்றிய கட்டுரைகளின் விபரம்

எண்	தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்	இதழ்	ஆண்டு
1	கடவுள் ஒருவரா? பலரா?	முனைவர் ஆ. ஆனந்தராசன்	8	2015
2	ஒரே கடவுள்	திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்	10	2015
3	கடவுளும் தெய்வமும்	தமிழரசி இராஜா	11	2015
4	நால்வர் போற்றிய ஒரு கடவுள்	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	15	2015
5	பரம்பொருள் ஒன்றே	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	22	2016
6	ஒன்றவன் தானே	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	37	2018
7	பெரியவன் காண் அரியவன் காண்	கமலநாதன் முனுசாமி	44	2018

8	திருவள்ளூரின் ஓர் இறைக் கொள்கை	சுந்தரி அண்ணாமலை	46	2018
9	ஒரு கடவுள் வழிபாட்டினர் மதம் மாறுவதில்லை	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	52	2019
10	நிகர் இல் இறை	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	57	2019
11	சிவபெருமானே முக்தி தரும் கடவுள்	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	58	2019
12	நெறியல்லா நெறி	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	73	2021
13	வேண்ட முழுதும் தருகின்ற வேந்தன்	பூபாலன் பூவன்	73	2021
14	சிவமே பரம்பொருள்	பூபாலன் பூவன்	76	2021
15	உண்மைப் பொருள் ; நன்மைப் பொருள்	அன்பரசன் அருணாசலம்	78	2021
16	சமயாதீதப் பழம்பொருள்	கமலநாதன் முனுசாமி	83	2022
17	சிவ பரத்துவம்	சிவநேசன் சிவலிங்கம்	86	2022
18	சிவன் இந்திய பெருநிலத்தின் கடவுள்	முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்	98	2023

(ஆய்வுக் கட்டுரையின் பக்க அளவைக் கருத்தில் கொண்டு இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 18 கட்டுரைகளுள் முதல் ஆறு கட்டுரைகளுக்கு மட்டுமே ஆய்வு விளக்கங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.)

‘கடவுள் ஒருவரா? பலரா?’ என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையில் முனைவர் ஆ.ஆனந்தராசன் அவர்கள், கடவுளுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை விளக்குகிறார். ‘கடவுள் ஒருவரே; பலர் இல்லை’ என்பதுதான் சித்தாந்தம். ‘ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க’ என்று திருவாசகம் கூறும். ‘ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்’ என்னும் திருமூலர் வாக்கு இதனைத் தெளிவிக்கும். ஒருவரே கடவுள் எனில், நூல்களில் பேசப்படுகின்ற பிற கடவுளரெல்லாம் யார்? பிற கடவுளரெல்லாம் (தெய்வங்கள்) பசுக்களாகிய உயிர் இனத்தவரே ஆவர். உயிர்களுக்குக் கடவுளால் பல வகைப் பிறவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அப்பிறவிகளுள் சிறந்த பிறவியாகக் கருதப்படுவது தேவர் அல்லது தெய்வம் என்பது. மிகுந்த புண்ணியம் செய்துள்ள உயிர்கள் கடவுளின் அருளால் தேவர் அல்லது தெய்வம் என்னும் பிறப்பு நிலையை அடைந்து அப்பதவியைப் பெற்று ஒவ்வொரு தொழிலை மட்டும் செய்வதற்கு

உரியவராய் நின்று அந்தத் தொழிலைச் செய்வர் (சிவனருள் இதழ் 8, 2015, பக்.12) என்று ஆசிரியர் விளக்கமளித்துள்ளார்.

‘ஒரே கடவுள்’ என்ற தலைப்பில் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் கட்டுரையைப் படைத்துள்ளார். இதில் சிவபெருமான் ஒருவரே கடவுள் என்ற கருத்தினை ஆணித்தரமாக நிறுவுகிறார். ‘தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!’ என்ற திருவாசகத்தின் பொருள் யாதெனில் தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் என்பதாகும். எந்நாட்டுக்கும் இறைவன் ஒருவனே. அவ்வொருவனுக்குப் பல நாட்டு மொழிகளில் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்பன்மைப் பெயர்கள் பெரிதும் அந்நாட்டின் இயற்கை நிலையை ஒட்டிப் பிறந்திருத்தல் வேண்டும். பெயர் பல கொண்டு கடவுளர் பலர் என்னும் முடிவுக்கு வருதல் அறியாமை (சிவனருள், இதழ் 10, 2015, பக்.4) என்கிறார் கட்டுரையாளர்.

‘கடவுளும் தெய்வமும்’ என்ற தலைப்பில் தமிழரசி இராஜா அவர்கள் கடவுளுக்குத் தெய்வத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை விளக்கி எழுதியுள்ளார். முழுமுதல் கடவுள் ஒன்றே. அவர் ஏகன். கடவுள் உயிர்களின் பொருட்டு உலகங்களையும் உடல்களையும் படைக்கின்றார். பின், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என ஐந்தொழிலையும் செய்கிறார். பல பிறவிகள் பிறக்கும் உயிர்கள் திருவருளை உணரும் போது, முக்தியும் தருகின்றார். கடவுளுக்கு, ஆகமங்களும் தோத்திரங்களும் உள்ளன. அறுபத்து மூவர் ஒரு கடவுள் நெறியில் வாழ்ந்து வழிகாட்டி உள்ளனர். கடவுள் எண்குணங்களை உடையவர். தன்வயத்தன், இயற்கை அறிவினன், முற்றறிவினன், மலமற்றவன், தூய உடம்பினன், பேராற்றல் உடைமை, பெருங்கருணை உடமை, இன்ப வடிவினன் என்பது இறைவனுக்கு உரிய குணங்களாகும். ஆனால், தெய்வத்திற்கு இக்குணங்கள் இல்லை. தெய்வங்கள் பிறக்கும்; இறக்கும். நம்மைப் போல் தாய் வயிற்றில் பிறந்தவை. வினைப்பயனால் மீண்டும் பிறவிகள் எடுக்கும். தெய்வத்தால் உலகம், உடலினைப் படைக்க முடியாது; ஐந்தொழில் ஆற்ற இயலாது; தெய்வங்களுக்கு முறையான ஆகமங்கள் இல்லை; தெய்வங்கள் கோப குணமுடையவை; கோபத்தினைத் தணிக்க உயிர்பலி கொடுப்பர். இந்த நம்பிக்கையே சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்கு அடித்தளமாக மாறியது (சிவனருள் இதழ் 11, 2015, பக். 11) எனும் கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம் அவர்கள் எழுதிய ‘பரம்பொருள் ஒன்றே’ என்ற கட்டுரையில் சைவம் ஒரு கடவுள் கொள்கையைக் கொண்டது என்பதை நிறுவியுள்ளார். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சிவனது பரத்துவநிலை உணரப்பட்டது. ‘பிறவா யாக்கை பெரியோன்’ என்றார் இளங்கோவடிகள். ‘தனக்குவமை இல்லாதான்’ என்றார் திருவள்ளுவர். ‘ஒன்றவன் தானே’ என்றார் திருமூலர். ‘ஈறாய் முதல் ஒன்றாய்’ என்றார் திருஞானசம்பந்தர்.

‘ஈறிலாதவன் ஈசன் ஒருவனே’ என்றார்

திருநாவுக்கரசர். ‘ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க’ என்றார் மாணிக்கவாசகர். மேலும், ‘கேடு ஒன்று இலான் கிளை இலான்’ என்றும் கூறுகிறார். கிளை, ‘உறவு’ என்னும் பொருள் தரும். கிளை இலான் என்றதால் சிவபெருமானுக்கு உறவுகள் என்று யாருமே இல்லை என்பதை உணர வேண்டும் (சிவனருள் இதழ் 22, 2016, பக். 3) என்பது கட்டுரையாளரின் கருத்தாக விளங்குகின்றது.

‘நால்வர் போற்றிய ஒரு கடவுள்’ என்ற கட்டுரையில் நால்வர் பெருமக்கள் ஒரு கடவுள் கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நால்வர் பெருமக்கள் அனைவரும் நாம் காணுகின்ற காட்சிகளில் எல்லாம் ஒரே நேர்வரிசையில் நின்று அருளும் வண்ணம் இருப்பர். சந்நிதியில் உருவமாக எழுந்தருளி ஒரே வரிசையாய் எவ்வாறு நின்றனரோ, அதே போன்று உள்ளத்திலும் ஒன்றையே நிலை நிறுத்தினர். நால்வரும் முதன் முதலில் பாடத் தொடங்கும் போதே சிவபெருமானையே பரம்பொருளாக உணர்ந்து ஓதியுள்ளனர் (சிவனருள் இதழ் 25, 2015, பக்.12) என்கிறார் முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம்.

திருமந்திரம் எனும் நூலில் கடவுள் வாழ்த்து எனப்படும் பொதுப் பாயிரம், சிவபெருமான் எட்டு நிலைகளில் வெளிப்பட்டு உயிர்களுக்கு அருள் செய்யும் சிறப்பைத் திருமூலர் தொகுத்து வழங்கியுள்ளதை ‘ஒன்றவன் தானே’ என்ற கட்டுரையில் முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவபெருமானே பரம்பொருள், அவருக்கு மேல் இன்னொரு கடவுளோ, பரம்பொருளோ இல்லை. பரம்பொருள் என்றால் ‘இனம், மதம், நாடு, உலகம் முதலியன கடந்து அனைத்து உயிர்களுக்கும் தலைமைக் கொண்ட கடவுள்’ என்று பொருள். சைவ சமயம் சிவபெருமானைச் ‘சமயாதீதப் பழம்பொருள்’ என்று குறிப்பிடுவதால் எவ்வலகில் வாழும் உயிர்களுக்கும் சிவபெருமானே கடவுள் ஆவார். உயிர்களுக்கான உடல், உலகங்களைப் படைத்துத் தருபவனும் முற்றழிப்பின்போது அனைத்தையும் அழித்துத் தான்மட்டும் நிலைத்து நிற்பவரும் சிவபெருமான் ஒருவரே.

இதனை 'ஒன்றே அவன்' என்றார் திருமூலர்; ஒன்றுக்கு மேல் இன்னொன்று இல்லை என்பதை ஒன்றே என்னும் ஏகாரத்தால் அறுதியிட்டுக் கூறினார்; ஒன்றாகியவன் யார் என்று கேட்டுக் கொண்டு அவன் சிவன் என்றார் (சிவனருள் இதழ் 37, 2018, பக்.1). இதனையே முனைவர் நாகப்பன் ஆறுமுகம் தமது கட்டுரையின்வழி எடுத்தியம்பியுள்ளார். இதே போக்கில் 'சிவனருள்' மாத இதழின் பிற கட்டுரைகளும் ஓரிறையைக் கொள்கையை நிலைநிறுத்தி விளக்கப்படுத்தியுள்ளது கற்றுணரத்தக்கது.

முடிவுரை

சைவ இலக்கியங்களைத் தமிழரின் சமயம்,

பண்பாடு, வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றுக்கான அடித்தளமாகத் இந்துக்கள் ஏற்க வேண்டும். தமிழரின் வாழ்வியல் தெளிவடைவதோடு அறிவுசார்ந்த சமயத்தையும் இதன்வழி கண்டெடுக்க முடியும். நம்பிக்கை சார்ந்த சமய வாழ்க்கையிலிருந்து சமயக்குரவர் நால்வர் காட்டிய அறிவுசார்ந்த சமய வாழ்க்கைக்குத் தமிழ்ச்சமுதாயம் திரும்ப வேண்டும் என்பது ஆய்வாளரின் துணிபு. இவையே மலேசியாவில் சைவநெறி இலக்கிய ஆய்வுகளில் ஓரிறைக் கொள்கை பற்றிய புதிய போக்கு முழுமைப்பெறுவதற்கு மலேசிய ஆய்வாளர்கள் சிந்தனையில் கொள்ளத்தக்க வேண்டியவையாகும்.

References

- Darmalingam, N., et al. (2005). *Intu Camayam Ārampappaḷli*. Kuala Lumpur: Persatuan Hindu Universiti Malaya.
- International Saiva Siddhanta Seminar* (1986: Kuala Lumpur). Edited by: Nadarajah, Devapoopathy & Jayaraman, N. V. : Kuala Lumpur: Dunia Enterprises.
- Mayilvaganam, R. (1997). *Caiva Cittānta Kainūl*. Colombo: Uni Arts Private Limited.
- Nagappan Arumugam. (2014, July). *Vēṇṭum Oru Kaṭavu!*. Malaysiakini. <https://malaysiaindru.my/111299/comment-page-5>.
- Punitha, K. (2006). *Malēciya Aruṇeri Tirukkūṭṭam: Ōr Āyvu*. Academic exercise (B.A.). University of Malaya.
- Rajantharan, M., Sillalee.K & Viknarasa. (2012). *Intu Camayam Ōr Ārimukam*. (Teks Pelajar Agama Hindu). Petaling Jaya: Malaysia Hindu Sangam.
- Tilashini, R. (2020). *Civaṇaruḷ Camaya Māta Itai Pulappaṭuttum Camayac Cintaṇaikaḷiṇ Putiya Pōkkukaḷ: Ōr Āyvu*. Academic exercise (B.A.). University of Malaya.
- மலேசிய சைவ சமயப் பேரவை (n.d). Retrieved from <https://saivaperavai.org/v1/ta/home/>
- _____. (2018). *Kaṭavu! Onrē*. Downloaded on May 1, 2023 from https://saivanarpani.org/home/index.php/2018/02/19/samayam-kadurakal-saivasidhantham-kadavu_onre/.
- _____. (2018). *Paramporu! Onrē*. Downloaded on May 1, 2023 from <https://saivanarpani.org/home/index.php/2018/03/04/paramporul-onre/>.

பின்னிணைப்பு

மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக இன்றளவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் விவரங்கள்

அட்டவணை 1: மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முனைவர் பட்டப்படிப்புப் பற்றிய தலைப்புகளின் விபரம்

எண்	தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்	ஆண்டு	பல்கலைக்கழகம்
1	பெரியபுராணத்தில் சைவ சித்தாந்தம் : ஓர் ஆய்வு	கந்தசாமி நல்லசாமி	1993	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
2	திருவிசைப்பாவில் சைவ சித்தாந்தம் : ஓர் ஆய்வு	சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன்	2011	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
3	சுந்தரர் தேவாரத்தில் சைவ சித்தாந்தம்	கோவிந்தன் மருதை	2021	சுல்தான் இட்ரிசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம்

அட்டவணை 2: மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முதுகலை பட்டப்படிப்புப் பற்றிய தலைப்புகளின் விபரம்

எண்	தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்	ஆண்டு	பல்கலைக்கழகம்
1	திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை : ஓர் ஆய்வு	பாலகிருஷ்ணன் கந்தசாமி	1988	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
2	மேற்கத்திய தத்துவத்தில் தோமஸ் அகுவீனாஸ் மற்றும் சைவ சிந்தாந்த தத்துவத்தில் மெய்கண்டாரின் இறைச்சிந்தனை : ஓர் ஒப்பாய்வு	பொன்னுசாமி சென்னியப்பன்	2004	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
3	திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் இறை : ஓர் ஆய்வு	சிவகுமார் சனியப்பன்	2005	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
4	சைவநெறியில் ஓரிறைக் கொள்கை : இஸ்லாமிய கண்ணோட்டத்தில் ஓர் ஆய்வுப் பார்வை	சம்சுடின் பின் அம்துல் ஹமிட்	2012	இஸ்லாமிய ஆய்வு மையம், மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
5	பகவத் கீதை மற்றும் திருமுறைகளில் யோகக்கொள்கை	பாலு பெருமாள்	2013	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
6	பெரியபுராணத்தில் முத்திரினை	இலங்கேஷ்வரி அர்ஜுணன்	2018	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
7	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடல்களில் வெளிப்படும் தனிநபர் வளர்ச்சிக்கூறுகளும் மலேசிய நன்னெறிக்கல்வி பாடத்திட்டத்தில் அவற்றின் ஏற்புடைமையும்	சர்மிளா சதாசிவம்	2019	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
8	திருவாசகத்தில் பதிக்கொள்கை : ஓர் ஆய்வு	வேல்முருகன் கிருஷ்ணா	2021	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்

**அட்டவணை 3: மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக
மேற்கொள்ளப்பட்ட இளங்கலைப்பட்டப்படிப்புப் பற்றிய
தலைப்புகளின் விபரம்**

எண்	தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்	ஆண்டு	பல்கலைக்கழகம்
1	சிவபுராணம், திருவண்டப்பகுதியில் அறிவியல் சிந்தனைகள்	கண்ணன் தட்சிணாமூர்த்தி	2001	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
2	நால்வர் நெறியின் மகிமை	பத்மாவதி கருப்பையா	2002	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
3	திருமந்திரத்தில் அறிவியல்	கார்த்திகேஸ் பொன்னையா	2002	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
4	மலேசிய சைவ சித்தாந்த மன்றம் : ஓர் ஆய்வு	சுமதி லெட்சுமணன்	2006	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
5	சிவபுராணத்தில் சிவனின் பெருமைகள் : ஓர் ஆய்வு	ரகுநாதன் கணேசன்	2007	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
6	அற்புதத் திருவந்தாதியில் சிவபெருமானின் திருநாமங்களும் மூர்த்தி பேதங்களும் : ஓர் ஆய்வு	ரேவதி நாகன்	2009	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
7	காவிரி வடகரைத் தலங்களில் அப்பர் பாடிய பாடல்கள் : ஓர் ஆய்வு	ஸ்ரீதேவி முத்தையா	2009	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
8	சைவ சமயத்தில் சிவ வழிபாடும் அதன் சிறப்புகளும் : ஓர் ஆய்வு	லலிதா ஸ்ரீ பரமசிவன்	2009	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
9	திருவாசகத்தில் சிவபெருமானின் மகேசுவர மூர்த்தங்கள் : ஓர் ஆய்வு	வளர்மதி மணியம்	2010	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
10	இந்திரா செளந்தர்ராஜன் நாவல்களில் சிவதத்துவம் : ஓர் ஆய்வு	திலகா ராமசாமி	2010	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
11	பெரியபுராணத்தில் கண்ணப்ப நாயனார் பக்தித் திறம் : ஓர் ஆய்வு	ஷன்முகபிரியா எள்ளமரன்	2010	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
12	வள்ளலார் பாடல்களில் திருநாவுக்கரசர் மற்றும் மாணிக்கவாசகரின் தாக்கம் : ஓர் ஆய்வு	லோகாம்பால் சேகர்	2010	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்

13	சிவலிங்க வழிபாட்டின் சிறப்புகள் : ஓர் ஆய்வு	ஜெயப்பிரதா வீரன்	2011	மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
14	சிவபுராணத்தில் தளையியல் சிந்தனைகளும் மலேசிய சமய ஆசிரியர்களின் அதன் புரிதலும் ஓர் ஆய்வு	வாசுதேவன் இலக்குமணன்	2021	சுல்தான் இட்ரிசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம்

அட்டவணை 4: மலேசியாவில் சைவநெறி தொடர்பாக தமிழ்ப்பேராய்வு ஆய்விதழில் வெளிவந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தலைப்புகளின் விபரம்

எண்	தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்	தொகுதி	ஆண்டு
1	பெரியபுராணத்தில் சரியை	இலங்கேஷ்வரி அர்ஜுணன்	1	2015
2	பெரிய புராணத்தில் வெளிப்படும் பக்தி நெறி	குமரன் இராமையா	1	2015
3	சுந்தரரின் மிஞ்சு மொழியும் அதன் உட்பொருளும்	சர்மிளா சதாசிவம்	4	2016
4	திருவிசைப்பாவில் இறைவன் திருநாமச்சிறப்பு: ஓர் ஆய்வு	முனைவர் சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன்	6	2017
5	பெரிய புராணம் உணர்த்தும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டில் திருமந்திரம் காட்டும் சான்றுகள்	திலகவதி இராஜகோபால் & சரவணன் முத்துராமலிங்கம்	9	2020
6	பெரிய புராணத்தில் பக்தி	அகல்யா தர்மலிங்கம் & முனைவர் தர்மலிங்கம் நடராஜன்	9	2020
7	சித்தர் பாடல்களில் சைவ சித்தாந்தத்தின் சாயல்	முனைவர் சிவபாலன் & முனைவர் மணிமாறன்	10	2021

அட்டவணை 5: கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற இரண்டாம் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த மாநாட்டுக் கட்டுரைகளின் தலைப்புகள் (1986)

எண்	தலைப்பு	ஆய்வாளர் பெயர்
1	Siva and Siva Worship	Dr. S.S. Janaki.
2	A Siddhanta Critique of Vedanta	K. Loganathan Mutharayan
3	சைவ சமயமே சமயம்	Dr. P. செளரிராஜன்
4	Saivism and Tirukkural	E.V. Singam
5	மலேசியாவில் சைவ சமயத்தின் நிலை	எஸ். இராமகிருஷ்ணன்
6	Saiva Siddhanta: Dual/Non-Dual	Saiva Siddhanta Church International (Hawaii)
7	சைவசித்தாந்தத்தில் வினை	பாமகள் பாலசிங்கம்

8	Experience and Systematisation: Two Aspects of the Saiva Tradition	V. Ramakrishnan
9	The concept of guru in Saiva Siddhanta	M. Thomas Thangaraj
10	சைவ சித்தாந்தம்: சாதனையும் பயனும்	வீ. சீனிவாசகம்
11	Saivite devotional literature in Tamil and Kannada	Dr. T.B. Siddhalingaiah
12	'Identity-in-difference' in the light of Saiva Siddhanta	Dr. S. Gangadaran
13	Saiva Siddhanta : a study of northern tradition	A. V. Jeyachandran
14	The Svetasvatara Upanisad and Saiva Siddhanta	Dr. Devapoopathy Nadarajah
15	முத்தி இலக்கணம்	ஆ. திருமுகம்
16	Metaphysics of Saiva Siddhanta with Special References to Maidens' Reveile	Dr. C.K. Mahadevan
17	திருக்குறளில் சைவ சித்தாந்தம்	எம். வி. ஜயராமன்
18	Conception of God in Saiva Siddhanta and christianity	S. Gangadaran
19	சித்தியரின் சித்தாந்த முத்தி	கு. பஞ்சாஷரம்
20	திருக்கூத்தும் திருவைந்தெழுத்தும்	Dr. க. திலகவதி
21	திருவருட்பயனில் பதிமுது நிலை	கு. சொக்கநாதன்
22	சித்தாந்த முத்தி	Dr. ந. வீ. செயராமன்
23	சங்க இலக்கியத்தில் சைவசித்தாந்தம்	Dr. ச. சாம்பசிவம்
24	சைவசித்தாந்தத்தில் திருக்குறளின் அடிச்சுவடுகள்	மு. சுப்பிரமணியம்
25	பரமுக்தியின் இலக்கணமும் திருவடிப் பேற்றின் நிலைகளும்	எஸ். நாகலிங்கம்
26	காஞ்சிபுராண் உவமைகளில் சைவசித்தாந்தம்	Dr. இரா. தண்டாயுதம்
27	பதிக் கொள்கை: சைவசித்தாந்தம் விசிட்டத்துவம்: ஓர் ஒப்பீடு	அ. இராமரத்தினம்
28	Pluralistic Connection between Saiva Siddhanta and Bhagavad Gita	V. K. Palasuntharam
29	Saiva Siddhanta, Science and Taoism	Dr. C.E. Sooriamoorthi
30	Experience and systematisation - two aspects of the saiva tradition	V. Ramakrishnan

பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமை

The Empowerment of Female Characters in Ponniyin Selvan Novel

பார்வதி வஜிந்திரம் / Parvathi Wajindram¹

சுஹாசினி பாலன் / Shuhasyini Balan²

Abstract

The introduction of novels in Tamil literature was made by Tamil scholar Vedhanayagam Pillai in 1876. Since then, Tamil literature has recognized novels as a popular genre. Tamil novel literature has a distinct place reserved for Kalki Krishnamurthy among its well-established authors. His Ponniyin Selvan novel was recognized as the pinnacle of Tamil novels, centered around Chozha Empayar. In the novel, powerful characters were introduced who exhibited many traits of credibility. The female characters were particularly impressive in their empowerment qualities, challenging oppression and domination. Thus, the novel is academically conceived to explore the diverse power practices of the female characters from a feminist point of view.

Date of submission: 2023-10-04

Date of acceptance: 2023-11-02

Date of Publication: 2023-12-28

Corresponding author's Name: Parvathi Wajindram

Email: 17010961@siswa.um.edu.my

Keywords: Ponniyin Selvan, Power, Empowerment, Women in literature, Politics, Tamil literature, Character and characterization, Feminism, Novel

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியத்தில் நாவல் இலக்கியம் அல்லது புதினம் என்பது புதிய வரவு. தமிழில் முதன் முதலில் நாவல் இலக்கியம் 1876இல் வேதநாயகம் பிள்ளை என்றத் தமிழறிஞர் இயற்றிய 'பிராதப முதலியார் சரிதிரம்' எனும் நாவலின் மூலமாக அறிமுகமானது. இத்தொடக்கம் கண்டு நாவல் இலக்கியம் தமிழில் ஒரு தனித்த இலக்கியமாக உருவெடுத்தது (Varatharasan, 1992, p.286). இது தொடங்கி நடேச சாஸ்திரி, இராஜம் ஐயர், மாதபவையார், திரு.வி.கல்யாணசுந்தரனார், மு.வரதராசனார் போன்ற ஆளுமை மிக்க பல நாவலாசிரியர்கள் தமிழில் நாவல்

இலக்கியங்களை உருவாக்கினர். இவர்களுள் தமிழ் நாவல்களுக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பைப் பெற்று தந்தவர் ஆசிரியர் ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ற கல்கி (Varatharasan, 1992, p.287, 288, & 289).

ஆசிரியர் கல்கி எழுதிய நாவல்களுள் 'பொன்னியின் செல்வன்' எனும் வரலாற்று நாவல் இவருக்குப் பெரும் புகழைப் ஈட்டித் தந்தது. தமிழ் நாட்டில் சோழர் வரலாற்றை நன்கு ஆராய்ந்து, சோழர் காலத்து நாகரிகம், மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், அவர்களின் மனநிலை ஆகியவற்றைத் தெளிவாக ஆராய்ந்து இந்நாவலை உருவாக்கியுள்ளார். வரலாற்றுப் பார்வையின் அடிப்படையில்

¹The author is a research student in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. 17010961@siswa.um.edu.my

²The author is a research student in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. 17033635@siswa.um.edu.my

எழுதப்பட்ட இந்நாவலில், ஆளுமை மிக்கப் பல கதாபாத்திரங்கள் முதிர்ந்த உலக அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் (Varatharasan, 1992; Sankaravelayuthan, 2019 & Sundaram, 2020).

மேலும், இந்நாவலில் அமைத்துள்ள பெண் கதாபாத்திரங்கள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் அடையாளங்காட்டியுள்ள வளர்ச்சியும், போராட்டமும், அப்பாத்திரங்கள் எதிர்கொண்ட இன்னல்களும், குறிகோள்களும் இந்நாவலுக்குத் தனித்துவத்தைக் கூட்டியுள்ளது. இந்நாவலைப் பொருத்தவரையில் ஆண் கதாபாத்திரங்கள் எத்துணை முக்கியத்துவம் உடையனவோ அதற்கு ஈடாகப் பெண் கதாபாத்திரங்களையும் சமைத்துள்ளார் கல்கி (Shaa, 2018 & Mohan, 2023). அவ்வகையில் தற்போதைய ஆய்வானது பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமையை ஆய்வு செய்வதாக அமைகிறது. இதற்காகப் பெண்ணியக் கோட்பாடு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கோட்பாட்டைக் கொண்டு பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் தோன்றும் முக்கியமான பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமைத்திறனை எவ்வாறெல்லாம் கல்கி வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை ஆய்வுப்பூர்வமாக இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

தற்போதைய ஆய்வுக் கட்டுரை இரண்டு நோக்கங்களை முன்னிறுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவை:

- 1) பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண்களின் கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தை அடையாளம் காணுதல்.
- 2) பெண்ணியக் கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தி பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் தோன்றும் பெண் கதாபாத்திரங்களின் தனித்துவ ஆளுமைகளையும் அவர்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.

ஆய்வுச் சிக்கல்

அடிப்படையில் நாவல் இலக்கியம் என்பது மக்களிடையே மனமகிழ் படைப்பாகவே

பார்க்கப்படுகிறது. மற்ற அறிவுசார் படைப்புகளாகிய கட்டுரைகள், நூல்கள், செய்திகள் போன்றவற்றைக் காட்டிலும் நாவல் இலக்கியங்கள் வாசகர்களிடத்தே மிகப்பெரிய வரவேற்பைப் பெறுவதற்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணம் எனலாம் (Goody, 2006). ஆனால் இலக்கியப் படைப்புகளாவன மக்களின் மனமகிழ் சாதனம் எனும் நிலைப்பாட்டையும் தாண்டி, அரசியல், சமூகவியல், போராட்டம், தத்துவம், நம்பிக்கை, ஆன்மீகம், வரலாறு எனப் பல்வேறு கோணங்களில் சிந்தனையைத் தூண்டக் கூடியது என்பது இதன் உட்பொருள் நிலைப்பாடு (Swingehood, 1975 & Jameson, 1988).

இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் காணும்போது, பொன்னியின் செல்வன் நாவலானது இலக்கிய உலகில் மிகச் சிறந்த மனமகிழ் இலக்கியமாக உருவாக்கப்பட்ட போதும் இது அந்நிலையில் மட்டும் நின்றுவிடாமல், அதனைக் கடந்து வரலாறு, சமூகவியல், பாரம்பரியம், எனப் பல்வேறு கூறுகளைத் தாங்கி நிற்பது ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய சிந்தனைகளாகும். அதே நிலைப்பட்டில்தான் பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் தோன்றும் பெண் கதாபாத்திரங்களும் பெண்ணியச் சிந்தனைக்கு ஆட்பட்டு ஆய்வு செய்வதற்குரியன. பொன்னியின் செல்வன் நாவல் வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் நயம்படக் கூறக் கூடியது ஆயினும் அதனையும் தாண்டி வரலாற்றில் விவரிக்கப்படாத பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமைகளைக் கல்கி விவரிக்கும் பாங்கில் அவர்களுடைய ஆளுமையை வெளிக்கொணர்வதே இந்த ஆய்வின் சிக்கலாகும்.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கம் பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் தோன்றும் பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஆளுமையையும் முக்கியத்துவத்தையும் ஆய்வு செய்வதாகும். இதன் பொருட்டு தற்போதைய ஆய்வுக்காகப் பண்புசார் ஆய்வு நெறி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது அடிப்படையில் நூலக ஆய்வை முன்னிருத்தி

மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்காகப் புத்தகங்கள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுக்கான மூல நூலாகப் பொன்னியின் செல்வன் நாவல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக பொன்னியின் செல்வன் நாவல், பெண்ணியக் கோட்பாடு, பெண்ணியம், ஆளுமை போன்ற கருப்பொருள்களில் ஆக்கம் கண்டுள்ள கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கோவைகள், நூல்கள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்நூலக ஆய்வு நெறியைக் கொண்டு பொன்னியின் செல்வன் நாவல் மற்றும் பெண்ணியம் சார்ந்த தரவுகளும் அதற்கான ஆய்வு மற்றும் ஆதாரங்களும் திரட்டப்படும். இவ்வாறு திரட்டப்படும் தரவுகள் யாவும் சீர்மை செய்யப்பட்டு, நெறிப்படுத்தி எழுதுவதற்கும் மேலும் அவற்றை விளக்கப்படுத்தி உரை செய்வதற்கும் 'ஹெர்மெனியூட்டிக்ஸ்' எனப்படும் விளக்கமுறை ஆய்வு நெறி இந்த ஆய்வில் மற்றுமொரு துணை ஆய்வு நெறியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஹெர்மெனியூட்டிக்ஸ் எனப்படும் விளக்கமுறை ஆய்வு என்பது ஓர் உரையை, குறிப்பாக பழைய நூல்களை விளக்கும் கலையாக விவரிக்கப்படும் ஒரு அணுகுமுறையாகும். அடிப்படையில் விளக்கமுறை ஆய்வு நெறியைக் கொண்டு ஓர் ஆய்வில் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளில் உட்பொதிந்துள்ள புதைநிலைக் கருத்துகள் வெளிக்கொணரப்படும். பின்னர் இவை அனைத்தும் பெண்ணியக் கோட்பாட்டைக் கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படும் (Bleicher, 2017).

அடிப்படையில் ஒரு நாவலில் கூறப்படுகின்ற செய்திகளாவன நேராடியாகக் கிடைப்பது இல்லை. அவை நாவலின் கதைக்களத்திற்கு ஏற்பவே நாவலாசிரியரால் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு பெறப்படுகின்ற தரவுகள் யாவையும் விளக்கமுறை ஆய்வு நெறியைக் கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்யும்போதுதான் அதன் உண்மைப் பொருளைக் கண்டறிய முடியும் (Kern, 2011). ஆகவே விளக்கமுறை

ஆய்வு நெறியானது தற்போதைய ஆய்வில் தரவுகளைச் சேகரிப்பதற்கும் அத்தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தவற்கும் மிகப் பொருத்தமானதாக அமைந்துள்ளது.

பெண்ணியக் கோட்பாடு

பெண்ணியக் கோட்பாடு என்பது சமூகவியல் கோட்பாட்டிலிருந்து கிளைத்தது. இக்கோட்பாடு மேலை நாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டனிலும் உருவாக்கம் கண்டது. அதன் பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வளர்ச்சியுற்ற இக்கோட்பாடு உலகம் முழுவதிலும் பரப்பம் கண்டது (Berg, 1978, p.6 & Krolokke & Sorenson, 2005, p.1).

உலகப்போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் ஆணாதிக்கத்தின் காரணமாக பெண்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே இருக்க வேண்டியவர்களான ஒரு போக்கு நிலவியது. இதன் தொடர்ச்சியானது ஆணாதிக்கத்தில் பெண்களின் மீதான அடக்குமுறையாக மாறத் துவங்கியது. இந்தக் காலத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே பொருளாதாரம், அரசியல், ஆட்சி, சட்டம், ஓட்டுரிமை போன்றவற்றில் ஆளுமை உடையவர்களாகவும், பெண்கள் குடும்பத்தைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கு மட்டுமே பொறுப்புடையவர்களாகவும் வாழும் சமுதாய நடைமுறை கடைபிடிக்கப்பட்டது. மேலும் பெண்கள் ஆண்களின் பாலுணர்வைப் பூர்த்தி செய்யும் ஒரு கருவியாக மட்டுமே பார்க்கப்பட்டனர் (Freidan, 1963).

இவை பெண்களின் மத்தியில் ஒரு பெரிய மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த அழுத்தம் பெண்கள் மத்தியில் ஒரு போராட்ட குணமாக வெளிப்படத் துவங்கியது. இது முதலில் ஆண்கள் பெண்களிடன் கொண்டுள்ள அடக்குமுறையைக் கேள்வி கேட்பதில் இருந்து ஆரம்பமானது. இவ்விடத்தில் ஆணுக்குப் பெண் சமநிகரானவர் எனும் சித்தாந்தத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்காகப் பெண்கள் ஒரு போராட்டமாகவே இதனை முன்னெடுத்தனர். அதன் பின்னர் இப்போராட்டமானது பெண்களின் மேம்பாட்டை நோக்கிப் பயணிக்கத்

துவங்கியது. அதன் அடிப்படையில் பெண்களின் மேம்பாட்டுக்குத் தடையாக விளங்கிய சிந்தனை, செயல்முறைகள், கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றை இப்போராட்டம் தகர்க்கத் துவங்கியது. அதன் பின்னர் இது பெண்களின் மேம்பாட்டு இயக்கமாகவே உலகம் எங்கும் வேரூன்ற ஆரம்பித்தது (Begum, 2019; Krollokke & Sorenson, 2005 & Darakhshan, 2018).

பெண்ணியக் கோட்பாடானது அடிப்படையில் மூன்று சித்தாந்தங்களை வலியுறுத்தித் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அதில் முதன்மையானது பெண் சுதந்திரம், மற்றது பெண்களின் மீதான அடக்குமுறையைக் களைதல், சட்ட ரீதியில் பெண்களுக்கான உரிமையை நிலைநாட்டல்.

1)பெண் சுதந்திரம்

பெண் சுதந்திரம் என்பது அடிப்படையில் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் இலக்கைத் தாங்களே தீர்மானித்தல் என்பதில் இருந்தே தோற்றம் கண்டது. இதன் வழி தங்களின் வாழ்க்கை, அதன் நோக்கம், அதனால் பெறப்படும் வெற்றி, அதன் மூலம் கிடைக்கப்பெறும் புகழ் போன்ற அடைவுகள் யாவுமே எவ்வகையிலும் ஆணாதிக்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருந்த வேண்டும் எனும் கொள்கையின் அடிப்படையில் உறுதியாக நிறுவப்பட்டது (Berg, 1978).

அடுத்ததாகப் பாலினச் சமத்துவம் நிறுவப்பட்டது. இவ்விடத்தில்தான் ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் எனும் கொள்கை நிறுவப்பட்டது. இந்தப் பாலினச் சரிநிகர் சிந்தனையானது தனிமனிதன், குடும்பம், சமுதாயம், அரசியல், பொருளாதாரம் என அனைத்து துறைகளிலும் நிறுவப்பட்டது (Enyew & Mihrete, 2018).

தொடர்ந்து, சமுதாய அடக்குமுறைகளில் இருந்து விடுபடுதல் எனும் சுதந்திர சிந்தனையானது பெண்கள் சமுதாயத்தில் பாலின பேதத்தால் பல்வேறு நிலைகளில் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து மீட்சி அடையும் சிந்தனையைக் குறிக்கிறது. சமுதாயத்தில் பாலின பேதத்தால் பெண்கள் பல்வேறு துறைகளிலும், செயல்பாடுகளிலும்

ஒதுக்கப்பட்டனர். இதனால் இவர்களுக்கு அடிப்படையில் கிடைக்கப்பெற வேண்டிய பல்வேறு மூலங்கள் மறுக்கப்பட்டதுடன், இவர்களுக்குள் பொதிந்துள்ள தனித்துவமும், திறமையும், ஆளுமையும் முடக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து மீட்சி பெறும் நடவடிக்கையாகச் சமுதாய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது (Hooks, 1984).

பெண்களின் எண்ணங்களுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் எனும் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தப்பட்டது. இச்சித்தாந்தமானது பெண்களின் எண்ணங்கள் மற்றும் சிந்தனைகளுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் அளிக்காமல் அச்சிந்தனைகளைச் செயல் வடிவம் காணச் செய்தல், பெண்களின் உரிமைகளை முழுமையாக அங்கிகரித்தல், மேலும் மனிதநேயத்துடன் அவர்களை அங்கிகரித்தல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தி மேம்படுத்தப்பட்டது (Beauvoir, 1984).

2)அடக்குமுறைகளைக் களைதல்

அடிப்படையில் அடக்குமுறையே எத்தகைய போராட்டத்திற்கும் அடிப்படையாகிறது. பெண்ணியச் சிந்தனையும் இதனை அடியொற்றியே தோற்றம் பெற்றது. இவ்விடம் அடக்குமுறை என்பது பெண்களை எந்தச் சூழலிலும் முடிவெடுக்கும் இடத்தில் வைக்காமல் ஆண்கள் அவர்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துதலும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் எனும் போர்வையில் அவர்களை எல்லா இடத்திலும் ஒதுக்கி வைத்தலும் இப்போராட்டத்திற்கு வித்திட்டது. ஆகவே, பெண்கள் தங்களை ஆண்களுக்கு எவ்வித்திலும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை நிறுவுவதற்காக இச்சிந்தனையை ஒரு போராட்டமாகவே முன்னெடுத்தனர். அவ்வாறு முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டத்தில் ஆண்கள் பாலினம், சமுதாயக் கட்டமைப்பு, பண்பாடு, பாரம்பரியம், அரசியல், சட்டம் என எத்தகைய காரணத்தைக் கொண்டும் தங்களை அடிமைப்படுத்தக் கூடாது எனும் சிந்தனையை முன்னெடுத்தனர் (Thompson, 2000 & Karim & Azlan, 2019).

3) அரசியலில் / சட்ட அமைப்பின் அடிப்படையில் இவர்களுக்கான முன்னுரிமை நிலைநாட்டப்படுதல்

தொடக்கத்தில் அரசியல் ரீதியாகவும், சட்ட ரீதியாகவும் பெண்களின் உரிமைகள் எதுவும் பாதுகாக்கப்படவில்லை. பெண்களின் போராட்டமானது தேவையற்ற குழப்பமாகவும் பெண்களின் கூச்சலாகவுமே பார்க்கப்பட்டது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அப்போது அரசியல், சட்டத்துறை உட்பட அனைத்துமே ஆணாதிக்கத்தின்கீழ் இருந்ததுவே ஆகும். இதனால் பெண்களுக்கு என்று தனித்துவம் ஏதும் இல்லாத நிலை தோன்றியது. மேலும் அவர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் ஏதும் இல்லா சூழல் நிலவியது. இந்த அவல நிலையை முற்றிலும் கலைவதற்கு அரசியல் மற்றும் சட்ட ரீதியிலான அணுகுமுறையே சாலச் சிறந்த தீர்வாகப் பார்க்கப்பட்டதால் இது பெண்ணியத்தில் முக்கியச் சிந்தனை அல்லது கொள்கையாக நிறுவப்பட்டது (Hanisch, 2021 & Picher & Whelehan, 2004).

இவ்வாறு நிலைபெற்ற சிந்தனைகள் யாவும் பெண்களின் உயர்வுக்கும், அவர்களின் தனித்துவம் மற்றும் ஆளுமைக்கு வித்திட்டது. அதன் வளர்ச்சியானது இறுதியில் பெண்ணியம் என்பது இன்றைய காலத்தில் சமூகவியலில் மறுக்க முடியாத ஒரு கோட்பாடாக நிலைபெற்றது.

பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண்களின் ஆளுமை

பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் தோன்றக் கூடிய குந்தவை, நந்தினி, பூங்குழலி, வானமாதேவி, வானதி, ஊமைராணி மந்தாகினி போன்ற முக்கியக் கதாபாத்திரங்கள் அனைத்துமே பல்வேறு நிலைகளில் சோழப் பேரரசில் தங்களின் ஆளுமைகளை முன்னிருத்தியுள்ளனர். அரசியல், அமைச்சியல், வீரம், என இவர்களின் ஆளுமை பல்வேறு நிலைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

அரசியலில் / அமைச்சியல் பெண் கதாபாத்திரங்கள்

பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் அரசியல் மற்றும் அமைச்சியல் என்று பார்க்கும்போது இரண்டு பெண் கதாபாத்திரங்கள் மிக

முக்கியப் பங்காற்றியிருப்பதை அறிய முடிகிறது. இதில் முதன்மையாக வலம் வருபவர் குந்தவை. குந்தவை சுந்தரசர் சோழனின் மகள், கரிகாலன் மற்றும் அருள்மொழி வர்மன் ஆகிய இருவருடைய தமக்கை. சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் இளவரசி. பெண்ணியத்தின் அடிப்படையில் இவள் நாவல் முழுமையும் சோழ அரசியலிலும் அமைச்சியலிலும் பெரும்பங்காற்றியிருப்பது தெரிய வருகிறது. உண்மையில் சோழ மன்னனாகச் சுந்தரசர் சோழன் இருந்த போதும், அவனுக்கான அமைச்சு மற்றும் அரசியல் ஆலோசகர்கள் இருந்த போதும் அவன் தனது மகாளாகிய குந்தவையின் அறிவுத்திறத்தின் மீதே மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவனாக இருந்திருக்கிறான்.

சுந்தரசர் சோழன் தனது காதல் மனைவி மந்தாகினி குறித்து அவளுடன் மட்டுமே பகிர்ந்து கொள்கிறான். இந்தச் செய்தியானது சோழ அரசியலில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய செய்தியாகும். அதோடு சோழ வம்சத்திற்கும் இழுக்கைத் தேடித்தரக்கூடியது. அதனால்தான் இதனைச் சுந்தரசர் சோழன் யாரிடமும் பகிர்ந்து கொண்டதில்லை. இரண்டு ஆண் மகன்கள் இருந்த போதும் இதனை அவர் பகிர்ந்து கொண்ட ஒரே நபர் குந்தவை மட்டுமே. ஏனெனில் சுந்தரசர் சோழன் தனது மகளின் நுண்ணறிவு மற்றும் அரசியலிலும் சோழ அரசைக் காப்பதிலும் அவள் கடைபிடித்த உத்திகளையும் அவளது புத்திசாலித்தனத்தையும் நன்கு அறிவான். சோழப் பேரரசே ஆணாதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தபோதும் அவர்களால் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் குந்தவை முதன்மை வகித்திருப்பது அவளின் ஆளுமையைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

இதுவல்லாது ஆதித்த கரிகாலனும், அருள் மொழி வர்மனமனும் சோழப் பேரரசுக்கு உரிய இளவரசர்களாக விளங்கிய போதும் இவர்களும் தங்கள் சகோதரியாகிய குந்தவையின் அரசியல் ஞானத்திற்குத் தலைவணங்குபவர்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதில் ஆதித்த கரிகாலன் வந்தியத்தேவனிடன் சோழநாட்டில் நடக்கும் சதிச்செயல்

குறித்து தூது அனுப்பிய போது அதனைக் குந்தவையிடம் மட்டுமே ஒப்படைக்க வேண்டும் எனக் கட்டளையிடுவது ஆதித்த கரிகாலன் தன் தங்கையின் அரசியல் நுண்ணறிவின் மீது கொண்டிருந்த அளப்பரிய நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. இவ்விடத்தில் சோழ நாட்டில் எத்தனையோ ஆளுமையும் மதியூகமும் கொண்ட ஆண்கள் அரசியலிலும், அமைச்சியலிலும், ஆட்சியிலும் இருந்த போதும் பெண் எனக் குந்தவையைச் சாதாரணமாக எண்ணாமல் அவளது திறன்மீது நம்பிக்கை கொண்டு ஆதித்த கரிகாலன் செயல்பட்டிருப்பது பெண்ணியத்திற்கு இவ்விடம் பெருமை சேர்ப்பதாக அமைகிறது.

மேலும், ஆதித்த கரிகாலனுடன் போரில் தோள்கோர்த்த வயதில் முதிர்ந்த அவனது தாத்தா மலையமானும் குந்தவையின் அரசியல் சாணக்கியத்தைப் பல இடங்களில் ஆதித்தனிடம் பாராட்டிப் பேசுவதோடு, அரசியலில் குந்தவையின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றி நடக்கக் கூறுவது குந்தவையின் அரசியல் மற்றும் அமைச்சியல் ஞானத்திற்குச் சான்று பகர்கின்றது. மலையமானைப் போலவே சோழப் பேரரசின் தலைமை அமைச்சராகிய மதியூகி அனிருத்த பிரம்மராயரும் பல வேளைகளில் குந்தவையின் அறிவுத்திரத்தைப் பாரட்டுவது நாவலில் தெரிய வருகிறது. இன்னும் கூறப்போனால் நாவலில் அனிருத்த பிரம்மராயர் அத்துணை சுலபத்தில் யாருடனும் அரசியல் ஆலோசனைகளை நடத்துவதாகக் காட்டப்படவில்லை. ஆனால் குந்தவையிடம் மட்டும் பல இடங்களில் அரசியல் மதியூக ஆலோசனைகளையும் விவாதங்களையும் நிகழ்த்தியிருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஓரிடத்தில் இலங்கைக்குச் சென்ற அருள் மொழி வர்மன் தஞ்சைக்குத் திரும்பக் கூடாது எனும் முடிவை அனிருத்த பிரம்மராயர் மேற்கொண்டிருப்பார். ஆனால், குந்தவை அவருடைய இந்த முடிவைத் தக்க காரணங்களை முன்னிருத்தி மாற்றி, வந்தியத்தேவன் மூலமாக அருள் மொழி வர்மனைத் தஞ்சைக்கு வரவைப்பாள். அரசியலில் துறைபோகிய அனிருத்த பிரம்மராயரின் முடிவில் கூட ஆதிக்கம்

செலுத்தும் அளவுக்குக் குந்தவை அரசியல் நுண்ணறிவு உடையவளாக இருந்திருப்பது இவ்விடத்தில் நோக்கத் தக்கது.

இதுவல்லாது, சோழ அரசியலில் மிகவும் ஆதிக்கம் பொருந்திய பெரிய பழுவேட்டரையர் போன்றோரும் கூட குந்தவையின் ஆளுமையின்மீது அச்சம் கொண்டிருப்பது அறியப்படுகிறது. இதன்வழி சோழப் பேரரசின் அரசியலில் குந்தவையின் ஆதிக்கமானது பெண்ணியச் சிந்தனையில் நல்ல ஆளுமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைவதைக் காண முடிகிறது.

வீரச் செயல்களில் பெண் கதாபாத்திரங்கள்

பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் குந்தவை, நந்தினி போன்ற கதாபாத்திரங்கள் வீரம், துணிவு போன்ற பண்புகளுக்கு இலக்கணமாக விளங்கியபோதும், களத்தில் வீரப் பண்புகளை வெளிப்படுத்துவதில் பூங்குழலி கதாபாத்திரமே மிகவும் பொருத்தமானதாக இந்நாவலில் அமைந்துள்ளது. பூங்குழலி கடலில் களம் செலுத்தும் ஓடக்காரி. ஆனால் கடலில் பெருங்களங்களுையெல்லாம் செலுத்தக்கூடிய மாலுமிகளுக்கு நிகரானவள். பெயருக்கு ஏற்றாற்போலவே தனது தலையில் பூவைச் சூடியிருப்பவள். பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பல இடங்களில் பூங்குழலியின் வீரமானது வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவில் மனிதர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் மோதிக் கொள்வதை வீரமாகக் கருதுவர். ஆனால் மனிதர்கள் காட்டில் உள்ள விலங்குகளை வேட்டையாடுவதை மிகப்பெரிய வீரமாகக் கூறுவர். சங்கத் தமிழர் மரபில் தான் மனமுடிக்கும் பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டும் தாலியை புலிப் பல்லால் கட்டுவது மரபாக இருந்திருக்கிறது. இந்தப் புலிப்பல்லானது கடையில் வாங்கும் பொருளல்ல. மாறாக, ஆண்மகன் தனது வீரத்தால் புலியைக் கொன்று அதன் பல்லை எடுத்துச் செய்யும் தாலி இது. எனில் ஆக்ரோசம் பொருந்திய காட்டு விலங்குகளைக் கொள்வது வீரத்தினும் வீரமாகக் கருதப்பட்டது. பூங்குழலியின் வீரமும் இத்தகையதே. ஒரு காட்சியில்

வந்தியத்தேவனிடன் மீனின் முள்ளால் ஆன ஆயுதம் ஒன்றை அவனது பாதுகாப்பிற்காகக் கொடுப்பான். அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட வந்தியத்தேவன் அந்த முள்ளைப் பற்றிக் கேட்கும்போது அதற்குப் பூங்குழலி தான் ஒரு முறை குகையில் ஒரு புலியுடன் போராடி அந்த முள்ளைக் கொண்டு தன்னந்தனியாக அதனைக் கொன்றதாகக் குறிப்பிடுவான். அவளின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட வீரனான வந்தியத்தேவனே வெவ்வெலத்துப் போவதுபோல அந்தக் காட்சி காட்டப்பட்டிருக்கும். இது பெண் என்ற போதும் ஆணின் வீரத்திற்குச் சிறிதும் தான் சளைத்தவள் அல்ல என்பதைப் பூங்குழலி நிரூபித்திருப்பதைக் காட்டுகிறது.

இதுபோலவே, மற்றொரு காட்சியில் வந்தியத்தேவனை இலங்கைக்குப் பூங்குழலி கொண்டு செல்லும் வேளையில் கடல் பயணத்தில் அச்சமும், பூங்குழலி மீது நம்பிக்கையின்மையும் கொண்ட வந்தியத்தேவன் கடலில் குதித்துவிடுவதாகக் காட்டப்படும். அவ்வேளையில் பூங்குழலி அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கடலில் குதித்து அவனைக் களத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் போராடுவான். அவ்வேளையில் வந்தியத்தேவன் அவளுடன் வராமல் மல்லுக்கு நிற்க அவனை முகத்தில் தாக்கி மயக்கமுறச் செய்து களத்திற்குக் கொண்டு வருவான். இவ்விடத்தில் ஆதித்த கரிகாலனுடன் பல யுத்த களங்களில் தோள்கொடுத்த வந்தியத்தேவன் எனும் வீரனையே வெற்றி கொண்ட செயலானது இவளது வீரத்திற்கு சான்று பகர்கிறது.

வீரத்திற்கு அடிப்படையே துணிவுதான். இந்தத் துணிவு பூங்குழலிக்குப் பிறவிக்குணமாக இருந்திருப்பது பல இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. துணிவு என்பது உடல் பலத்தால் அல்லாமல் உள்ளத்தின் உறுதியால் தோன்றுவது. ஒரு கட்டத்தில் மந்தாகினியை அனிருத்த பிரம்மராயர் அரண்மனைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போது மந்தாகினியைக் காப்பாற்றி அவளுக்குப் பதிலாக அவ்விடத்தில் இவள் அரண்மனைக்குச் செல்கிறாள். அரண்மனையில் இவள் உயிருக்கு ஆபத்து

ஏற்படும் என அறிந்திருந்தாலும் துணிவுடன் செல்கிறாள். அது மட்டுமல்லாமல் மந்தாகினியைக் கொண்டு வரச்சொன்ன அனிருத்த பிரம்மராயரிடம் துணிவுடன் பேசுகிறாள். இவளது துணிவுகண்டு அனிருத்த பிரம்மராயரே அயர்வதாக அக்காட்சியில் காட்டப்படுகிறது. இதுவல்லாது, அருள் மொழி வர்மனை புத்த விகாரத்திற்குப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு செல்தல், பாண்டிய ஆபத்தூதியாகிய மந்திரவாதி ஒருவன் இவளைக் காட்டில் தூரத்திக் கொண்டு வரும் போது தந்திரமாக அவனைப் புதைகுழியில் தள்ளி விடுதல், இரவு பகல் என எந்த வேளையிலும் காடு, மலைகளில் மிகவும் துணிவுடன் சென்று வரக்கூடியவள், பேய் பிசாசுகளின் மீது அச்சமின்மை, சுந்தரச் சோழரிடம் பயமில்லாமல் பதில் அளித்தல் என இவளின் வீரத்திற்குச் சான்று பகரக் கூடிய காட்சிகள் நாவல் முழுவதும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

பெண்ணியம் என்பது தங்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு மட்டுமல்ல. அதனையும் தாண்டி அதற்காகப் போராடுவது. போரட்டம் எனும் போது துணிவு அதில் பிரதானம். ஆனால், பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் தோன்றும் பூங்குழலி கதாபாத்திரம் ஆண்களையும் விஞ்சும் வீரத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பது அவளது பெண்ணியத்திற்கு மகுடம் வைத்தாற்போல அமைவுறுகிறது.

முடிவுரை

பொன்னியின் செல்வன் நாவலைப் பொருத்தவரையில் பெண்ணியக் கூறுகள் மிகச் செரிவாகவே காட்டப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாகப் பொன்னியின் செல்வன் நாவலின் கதைக்களத்திற்கு அடிப்படைக் கருப்பொருளாக விளங்கக்கூடிய அரசியல் மற்றும் வீரம் ஆகிய இரண்டிலும், ஆண் கதாபாத்திரங்களுக்கு இணையாகவே பெண் கதாபாத்திரங்கள் தங்கள் ஆளுமையைச் செலுத்துவதாக இந்நாவல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவில் பெண்ணிய ஆய்வானது ஆண்களிடமிருந்து தங்கள் உரிமையை மீட்டெடுக்கும் பெண்கள் எனும் கருப்பொருளில்தன் பல இலக்கியப்

படைப்புகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பொன்னியின் செல்வன் நாவலைப் பொருத்த வரையில் பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தில் கட்டுப்படுத்தப்பட முயற்சித்திருந்தாலும் கூட அது மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாகப் பெண்ணானவள் தனது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டுபவளாகவே வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். இச்சிந்தனையானது மேற்கத்திய பெண்ணியக் கோட்பாட்டில் காட்டப்பட்ட சிந்தனையினும் மாறுபட்டதாகவும் தமிழ்ச் சமுதாயம் பெண்களின் சுதந்திரத்தில் முதிர்ச்சி உடையதாகவும் விளக்குகிறது.

அறியப்படுகிறது.

மேலும், பாலியல் சமத்துவம் என்று வரும்போது அது ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும். இக்கூற்றும் பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் பெண்ணியச் சிந்தனையாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் இந்நாவலில் பெண்ணியச் சிந்தனையானது பாலியல் பாகுபாடு அல்லது சமத்துவம் என்ற விவாதத்தின் பேரில் அல்லாமல் ஒரு பெண்ணானவள் தனது தகுதி, திறன் மற்றும் ஆளுமையினால் பெறுவதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது பெண்ணியத்திற்கு மேலும் சிறப்பூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

References

- Beauvoir, S.D. (1984). *After second sex: Conversation with Simone De Beauvoir*. New York : Pantheon Books .
- Begum, F. (2019). A Study on History and Importance of Feminism in Modern World. *An International Journal in English*, 10(6), 202-210. Retrieved from www.the-criterion.com
- Berg, B. (1978). *The Remembered Gate: Origins of American Feminism*. New York : Oxford University Press.
- Bleicher, J. (2017). *Contemporary Hermeneutics: Hermeneutics as Method, Philosophy and Critique*. London : Routledge.
- Darakhshan, R. (2018). Postcolonial Feminism: As a Recent Development in. *AGU International Journal of Research in Social Sciences & Humanities*, 1019-1023. Retrieved from http://www.aguijrssh.com
- Enyew, B.E. & Mihrete, A.G. (2018). Liberal feminism: Assessing its compatibility and applicability in Ethiopia context. *International Journal of Sociology and Anthropology*, 10(6), 59-64. doi: 10.5897/IJSA2018.0769
- Freiden, B. (1963). *The Feminine Mystique*. New York : W.W. Norton & Company, INC.
- Goody, J. (2006). From Oral to Written: An Antropological Berakthrough in Storytelling. . In F. Moretti, *The Novel: Volume I* (pp. 4-34). Princeton & Oxford : Princeton University Press .
- Hanisch, C. . (2021). The Personal Is Political. In A. & Shulman, *Women's Liberation!: Feminist Writings that Inspired a Revolution & Still Can* (pp. 82-85). United states of America : A Library of America Special Publication .
- Hooks, B. (1984). *Feminist Theory from Margin to Center*. United States: South End Press.
- Jameson, F. (1988). *The Political Unconscious: Narrative as a Socially Symbolic Act*. United States of America : Cornell University Press .
- Karim, M.H.B. & Azlan, A.A. (2019). Modernism and Postmodernism in Feminism: A Conceptual Study on the Developments of its Definition, Waves and School of Thought. *Malaysian Journal of Social Sciences and Humanities*, 4(1), 1-14. Retrieved from www.msocsciences.com
- Kern, S. (2011). *The Modernist Novel: A Critical Introduction*. New York : Cambridge University Press .
- Krolokke, C & Sorenson, S. (2005). *Gender Communication Theories and Analyses: From Silence to Performance*. California : Sage Publications, Inc.
- Mohan, M. (2023, April 26). *The women of Kalki's Ponnaiyan Selvan, through the eyes of a Gen Z reader (para.3)*. Retrieved from The News Minute. : <https://www.thenewsminute.com/article/women-kalkis-ponniyan->

selvan-through-eyes-gen-z-reader-176376

- Pilcher & Whelehan . (2004). *50 Key Concepts in Gender Studies* . London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage Publication .
- Sankaravelayuthan, R. (2019, November). Lessons from Translation of a Historical Novel from. *Language in India*, 19(11), 136-149. Retrieved from www.languageinindia.com
- Shaa. (2018, November 19). *Women In Kalki Krishnamurthy's 'Ponniyin Selvan' Portray Girl Power (para.5 & 6)*. Retrieved from Women's Web: <https://www.womensweb.in/2018/11/women-in-kalki-krishnamurthys-ponniyin-selvan-portray-girl-power/>
- Sundaram, M.R.M. . (2020, November 28). *Ponniyin Selvan – an inquiry into Kalki's historical fiction (para.11)*. Retrieved from Kalki Krishnamurthy: His life and times: <https://www.kalkibiography.com/ponniyin-selvan-an-inquiry-into-kalkis-historical-fiction/>
- Swingewood, A. . (1975). *The Novel and revolution* . London & Basingstoke : The Macmillan Press LTD .
- Thompson, B. (2002). Multiracial Feminism: Recasting the Chronology of Second Wave Feminism. *Feminist Studies*, 28(20), 336-360. doi:<https://doi.org/10.2307/3178747>
- Varatharasan, M. (1992). *Tamilzh Ilakiya Varalaru* . Sakitya Academy : New Dehli .

தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப சொற்களிற்கான கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் குருவராய இடையேயான ஒப்பீட்டு ஆய்வு

A Comparative Study Between Google Translate and Guruvaraya for Information Technology Terms

முனைவர் ஜனனி தேவானந்த் / Dr. Janani Thevananth¹

Abstract

Governments worldwide have extensively embraced Information and Communication Technologies (ICTs) to drive economic and social development, a trend observed over the past two decades in Sri Lanka. Against the backdrop of a current economic crisis, communication education is gaining traction. This surge is particularly notable in the development of vocabulary in Tamil, one of Sri Lanka's indigenous languages. Simultaneously, Tamil, a major language in India, contributes to the lexicon of communication. Amidst these developments, Google plays a pivotal role by creating dictionaries and facilitating translations. This study delves into the challenges encountered in translating ICT terminology from English to Tamil. Specifically, it focuses on 108 communication vocabulary words, examining their Tamilization as prescribed by the Ministry of Education in Sri Lanka and comparing it with Google's automatic dictionary. The findings underscore the importance of translating technical terms with meticulous care and caution. Translators are reminded of the necessity to comprehend the essence of the language before embarking on the translation process. This involves a nuanced comparison to identify natural equivalents and parallel words that accurately convey the intended meaning. Notably, the study reveals shortcomings in the Google machine translation glossaries for information technology, highlighting the importance of refining these tools to ensure precise and contextually relevant translations.

Date of submission: 2023-8-27
Date of acceptance: 2023-10-02
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Dr.
Janani Thevananth
Email: jananit@univ.jfn.ac.lk

Keywords: Communication Technology, Tamil Vocabulary, Communication Education in Sri Lanka, Interpreting, Translation, Google Translate

அறிமுகம்

உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் தங்கள் நாட்டில் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்கும் அடைவதற்கும் ஒரு முக்கிய உதவியாளராக

தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பங்களை (ICTs) முழுமையாக செயல்படுத்துகின்றன என்பது வெளிப்படையானது (Aker, 2008). இலங்கையில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக இந்த முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

¹The author is a Senior Lecturer Gr I in the Department of Financial Management, University of Jaffna, Sri Lanka. jananit@univ.jfn.ac.lk

தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியின் பின்னர் இது விரைப்புடுத்தப்படுகின்றது.

டிஜிட்டல் அரசாங்கம், டிஜிட்டல் பொருளாதாரம் மற்றும் டிஜிட்டல் சேவைகள் ஆகிய மூன்று பிரதான தூண்களின் கீழ் இலங்கையின் 'தேசியக் கொள்கைக் கட்டமைப்பு' நாட்டை தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான சமூகமாக மாற்றுவதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்துள்ளது. அதன் உத்தேசிக்கப்பட்ட இலக்குகள் மற்றும் விளைவுகளை அடைவதற்கான மாற்றத்திற்கு முறையான வழிகாட்டுதல் தேவை. இதன்மூலம் அரசாங்கம் பொதுச் சேவைகளை மேம்படுத்தவும், வெளிப்படையான மற்றும் பொறுப்புணர்வை மேம்படுத்தவும், பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும் தொழில்நுட்பங்களை முறையாகப் பயன்படுத்த முடியும். இலங்கையில் ஐஊவுயு கொள்கைப் பிரிவு, அரசாங்கம் தனது 'டிஜிட்டல் உருமாற்றம்' பயணத்தில் ஒரு திடமான கொள்கை கட்டமைப்பை வகுத்ததன் மூலம் தேவையான திசையையும் வழிகாட்டுதலையும் வழங்குகிறது (Information and Communication Technology Act (No. 27 of 2003).

இலங்கையின் தேசிய டிஜிட்டல் அரசாங்கம் மற்றும் நிர்வாகக் கொள்கை

டிஜிற்றல் முறையில் இயக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்பை வகுப்பதன் மூலம் குடிமக்கள், வணிகங்கள் மற்றும் சமூகத்தை பெருமளவில் மேம்படுத்துவதே இதன் முதன்மையான நோக்கமாகும். தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சமூகங்களை இணைத்து கட்டியெழுப்பும் அதே வேளையில் சிறந்த முடிவுகளை அடையுமாறு அரசாங்கத்தை இந்தக் கொள்கை வழிநடத்துகிறது. இதற்காக, பின்வரும் ஆறு கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது. இது உள்ளடக்கம், ஒத்துழைப்பு, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, செயல்திறன், துல்லியம் மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவற்றின் சிறந்த சாதனைகளைக் கூட்டாக ஊக்குவிக்கிறது.

இலங்கையில் கல்விக் கொள்கையில் தகவல்

தொடர்பாடல் கல்வி

இந்தக் கொள்கையானது கல்வி அமைச்சகம் மற்றும் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப நிறுவனம் (ICTA, Information and Communication Technology Agency) ஆகியவற்றின் கூட்டு முயற்சியாகும். இது கல்விச் சூழலின் மூன்று துறைகளின் அதாவது பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களின் மாணவர்கள், ஆசிரியர் பணியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாக ஊழியர்களுக்கு தேவையான கொள்கை வழிகாட்டுதல்களை அறிமுகப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக மற்றும் தொழில்முறையதார்த்தங்களை சமாளிக்க அதன் பலன்களை அனுபவிப்பதற்காக தொழில்நுட்பத்தை திறம்பட பயன்படுத்துவதற்கான திறன்கள் மற்றும் அறிவு வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இதனடிப்படையில் பாடசாலைக் கல்வியில் தகவல் தொடர்பாடல் கல்வி அறிமுகமாகி வருகின்றது. பல்கலைக்கழகங்களில் புதிதாக ஒவ்வொரு பீடங்களிலும் தகவல் தொடர்பாடல் கல்வி ஒரு பாடமாக அறிமுகமாவதோடு, சிறப்பு பட்டத்திற்குரிய தனி அலகாகவும் அறிமுகமாகி வருகின்றது. இந்தச் சூழலில் தகவல் தொடர்பாடல் துறைக்கற்கை உள்நாட்டு மொழிகளில் கற்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது. இதனால் இவற்றுக்கான மொழிபெயர்ப்பு, மொழியாக்கச் சொற்களின் தேவை உணரப்படுகின்றது. கல்வி அமைச்சின் 'குருவறயா' செயற்திட்டங்களில் தகவல் தொடர்பாடலில் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையான உள்நாட்டு மொழியான தமிழ் சிங்கள சொற்கள் உருவாக்கும் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மொழியாக்கம் அல்லது மொழிபெயர்ப்பின்போது புதிய சொற்களை அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய தேவையுள்ளது. இதனால் உள்நாட்டு மொழிகள் தொழில்நுட்ப மொழிச் சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதனால் மொழிசெழிமைக்கு வாய்ப்பேற்படுவதோடு;

காலத்திற்கேற்ப புதியவற்றை உள்வாங்கி மொழிச் செறிவடைவதையும் காணலாம். இங்கு மொழிபெயர்ப்பு அல்லது சொற்களஞ்சிய உருவாக்கம் என்ற இரண்டு நிலைகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு ஆங்கில தொழில்நுட்பச் சொல்லுக்கு நேரடியாக மொழிபெயர்தல் என்ற நிலையும் அந்தச் சொல்லுக்கு இணையான சொல்லைக் கண்டுபிடித்தல் என்பதுமான பணியை காணமுடிகிறது.

இந்தச் சூழலில் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு வசதிகளும் சில சொற்களஞ்சியங்களைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்புப் பணியை மேற்கொள்கிறது. குறிப்பாக ஆங்கிலத்திலுள்ள தொழில்நுட்ப சொற்களுக்கு உள்ளூர் மொழிகளில் சொற்களைத் தேடும் ஒருவர் கூகுள் இயந்திர மொழி பெயர்ப்பை அதிகமாக நாடுவதை அவதானிக்கலாம். அது இலகுவாகவும் இலவசமாகவும் கிடைப்பதால் எந்தவொரு நேரத்திலும் எந்தவொரு இடத்திலும் பெறும் வசதிக்கொண்டது. இதனால் அதன்பயன்பாடு அதிகமாகவே உள்ளது எனலாம்.

அதே வேளை தமிழில் தகவல் தொடர்பாடல்களுக்கான இரண்டு சொற்களஞ்சியங்கள் பாவனையிலுள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதே போன்று இந்தியாவில் தகவல் தொடர்பாடலுக்காகக் காணப்படுகின்ற தமிழ் மொழிச் சொற்களஞ்சியமும் பாவனையில் உள்ளது. இலங்கையிலும் அவ்வாறு தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்திற்கான தமிழ் மொழிச் சொற்களஞ்சியம் காணப்படுகின்றது. இவற்றிற்கிடையில் வேறுபாடுகள் களையப்பட்டு தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்துக்கான தமிழ் மொழிச் சொற்களஞ்சியம் உலகளாவியரீதியில் ஒன்றாக அமைவது குழப்பங்களைத் தவிர்க்க சிறந்த வழியாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு கூகுள் தருகின்ற தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்திற்கான தமிழ்மொழிச் சொற்களஞ்சியங்களையும் இலங்கையில் கல்வி அமைச்சினால் புழக்கத்தில் உள்ள தமிழ்சொற்களஞ்சியங்கள் அவற்றின்

வேறுபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. இந்த வேறுபாடுகளை நீக்கி ஒரு சொற்களஞ்சிய உருவாக்கம் எதிர்காலத்தில் சாத்தியமாகலாம்.

பொதுவாக, மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழி உரையை இலக்கு மொழி உரையாக மாற்றும் செயல்முறையாகும். இங்கே, எழுதப்பட்ட ஆவணம் அல்லது யோசனை ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரால் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றப்படுகிறது. மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தை அடைய மற்றொரு நபர் அல்லது சமூகத்தின் அறிவு, கலாச்சார அம்சங்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளைப் பெற மக்கள் முயல்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, சமகால உலகில் மொழிபெயர்ப்புத் துறை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க துறையாக மாறியுள்ளது.

உலகளாவிய மக்களிடையே செய்திகள், தகவல், கலாச்சாரம், சிந்தனைகள் மற்றும் இலக்கியங்களை பரிமாறிக்கொள்வதற்கான முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்ப்பு ஒரு முக்கியமான அம்சம் மற்றும் சொற்பொருள் மற்றும் கலாச்சார மூல மொழி உரையை இலக்கு மொழி உரையாக மாற்றுகிறது. மொழிபெயர்ப்பு ஒரு சமூக காரணி. இது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சமூகத்தை பாதிக்கிறது.

பல அறிஞர்கள் 'மொழிபெயர்ப்பு ஒரு சமூக நிகழ்வு' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள், ஏனெனில், மொழிபெயர்ப்பு மூலம் நாம் மற்றொரு சமூகத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும். மொழிபெயர்ப்பு ஒரு ஜன்னல் போன்றது. ஏனெனில் ஜன்னல் மூலம் நாம் உலகைப் பார்க்க முடியும். அதே போல மொழிபெயர்ப்பும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்போது பலர் இயந்திர மொழிபெயர்ப்பை நம்பியுள்ளனர்.

இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு என்பது அனைத்து வகையான மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் ஒரு நல்ல தளம் அல்ல என்பதைப்புரிந்து கொள்ளமுடியும். தவறான மொழிபெயர்ப்பு மற்றொரு சமூகத்தைப் பாதிக்கும். சரியான

மொழிபெயர்ப்பு சமூக வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்புகளில் ஒன்றாக இருக்கும்.

இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு (விஜி) என்பது கணினியைப் பயன்படுத்தி ஒரு மொழியிலிருந்து (மூல மொழி) மற்றொரு மொழிக்கு (இலக்கு மொழி) உரையை மொழிபெயர்ப்பது என வரையறுக்கப்படுகிறது. இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு ஒரு கணினி பயன்பாடு; இது மனித மொழி மூல உரையை எந்த மனித உதவியும் அல்லது வழிகாட்டுதலும் இல்லாமல் பகுப்பாய்வு செய்து இலக்கு மொழிக்கு மாற்றுகிறது. இயந்திர மொழிபெயர்ப்புக்கு இறுதி வரைவில் சில முன்தொகுப்பு (எட்டிங்) மற்றும் பிந்தைய திருத்தம் தேவைப்படலாம்.

சமகால உலகில், "Google மொழிபெயர்ப்பு" என்பது மிகவும் பிரபலமான சேவையாகும், இது கூகுளால் வழங்கப்படுகிறது. கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு உலகம் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது எளிதான மற்றும் விரைவான சேவையாகும். கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு பல மொழிகளுக்கும் கிடைக்கிறது. இப்போது ஒரே நாளில் மக்கள் எல்லா நேரத்திலும் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்துவது எல்லா நேரங்களிலும் குறிப்பாக இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு (கவிதை), சட்டப்பூர்வ மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் மொழியியல் வெளிப்பாடுகளில் ஒரு நல்ல தீர்வாக இருக்காது.

இலக்கிய மீளாய்வு

மொழியின் பண்பாட்டு அறிவைப் பற்றிய சரியான அறிவு இல்லாமல் சில சமயங்களில் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மொழிமாற்றம் செய்ய முடியாது. இடியோமடிக் (Idiomatic expressions) வெளிப்பாடுகளும் மொழியின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படுகின்றன எனவும் கையாள்வது மிகவும் கடினம் எனவும் இடியோமடிக் (Idiomatic) வெளிப்பாடுகள் மொழியை சீராக ஓட்ட வைக்கும் மசகு எண்ணெய் போல செயல்படுகின்றன எனவும் Larson (1984) கூறினார்.

Baker (1992) கூற்றுப்படி, இடியோமடிக் (Idiomatic) வெளிப்பாடுகள் என்பது மொழியின் 'உறைந்த வடிவங்கள்' ஆகும். அவை வடிவத்தில் சிறிதளவு அல்லது மாறுபாட்டை அனுமதிக்கின்றன. மேலும், சொற்பொழிவுகளின் விடயத்தில் அவை பெரும்பாலும் சொற்களஞ்சியங்களைப் போலல்லாமல் அவற்றின் கூறுகளிலிருந்து கழிக்க முடியாத அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளன. எனினும், நிலையான வெளிப்பாடுகள் மற்றும் பழமொழிகள் பெரும்பாலும் வெளிப்படையான அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஒரு பழமொழியின் அர்த்தத்தை அதை உருவாக்கும் சொற்களின் அர்த்தங்களிலிருந்து எளிதாகக் கண்டறிய முடியும். எனவே, மொழியியல் வெளிப்பாடுகளை மொழிபெயர்ப்பது மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு உண்மையான சவாலாகும். இந்தச் சவாலைச் சமாளிக்க, மொழிபெயர்ப்பாளர் இடியோமடிக் (Idiomatic) வெளிப்பாட்டின் உருவப் பொருளைப் பிரித்தெடுக்க வேண்டும், மேலும், இலக்கில் இணையான வெளிப்பாடு பயன்பாட்டைக் கண்டறிய வேண்டும்.

உள்நாட்டு மொழிகள் இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வ மற்றும் தேசிய மொழிகள். இரண்டு மொழிகளும் கலாச்சார அம்சங்களுடன் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மொழியும் அதன் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளுடன் பொதிந்துள்ளன.

பல கோட்பாடுகள் மொழிபெயர்ப்பை வரையறுக்கின்றன. மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு செயல் மட்டுமல்ல அது ஒரு கலையாகவும் கருதப்படுகிறது Catford (1956) இது மூல உரையின் உரைப் பொருளை இலக்கு உரையுடன் சமமான உரைப் பொருளுடன் மாற்றும் செயல்முறையாகும். House (2009) கருத்துப்படி மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூல உரையின் தோற்றத்தை மற்றொரு இலக்கு மொழியில் மாற்றுவதைக் குறிக்கிறது. பொதுவாக, மொழிபெயர்ப்பு என்பது எளிதான காரியம் அல்ல. குறிப்பாக, மொழிச்சொற்களை மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மொழிமாற்றம்

செய்வது மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு சவாலான பணிகளில் ஒன்றாகும். Larson (1984) கருத்துப்படி சொற்பொழிவுகளை மிகுந்த கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

Newmark (1988, பக்.125) என்பவர் இலக்கு மொழிக்கு சொல்லாட்சியின் பொருள் பற்றி கூறுகையில் வார்த்தைக்கு வார்த்தை அல்லது வார்த்தைக்கு மொழிபெயர்ப்பது ஒரு பேரழிவாக இருக்கும் என கூறினார். இது வெளிப்பாட்டின் அர்த்தத்தைத் தவறாக வழிநடத்தும் செயற்பாடாகும். Newmark (1988, பக்.125) மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது, "இவை (இடைமொழி வெளிப்பாடுகள்) வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஒருபோதும் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை". House (2009) என்பவர் விவரிக்கையில், ஒரு சொற்றொடரை நேரடி முறையில் மொழிபெயர்ப்பது இலக்கு மொழியில் ஏற்படும் முட்டாள்தனமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்.

Newmark (1991) குறிப்பிடுகையில், மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு கோட்பாடோ அல்லது அறிவியலோ அல்ல, ஆனால் அது அறிவின் ஒரு குழு. ஆரம்ப காலத்தில், மொழிபெயர்ப்பு, முக்கியமாக உலகம் முழுவதும் மதங்களைப் பரப்புவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது, பின்னர் அது இலக்கியம், தொழில்நுட்பம், சட்டம் மற்றும் பல துறைகளுக்கும் பரவியது. அதன்படி, தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு என்பது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த மொழிபெயர்ப்பு வகைகளில் ஒன்றாகும்.

பொதுவாக, மொழிபெயர்ப்பு என்பது எழுதப்பட்ட ஆவணம் அல்லது யோசனையை மூல மொழியிலிருந்து இலக்கு மொழிக்கு மாற்றும் செயல்முறையாகும். Tsai (2009) குறிப்பிடுகையில் மொழிபெயர்ப்பாளரால் செய்யப்படும் செயலாக மொழிபெயர்ப்பை அடையாளம் காணலாம் என்கின்றார். இதன் பொருள் மொழிபெயர்ப்பு என்பது இரு மொழிகளுக்கு இடையே நடக்கும் ஒரு தொடர்பு செயல்முறையாகும்.

Newmark (1991), மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழியில் எழுதப்பட்ட செய்தி

அல்லது அறிக்கையை மற்றொரு மொழியில் ஒரு செய்தி அல்லது அறிக்கையுடன் மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளைக் கொண்ட ஒரு கைவினைப்பொருளாகும்.

Catford (1965) கூற்றின் படி, மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மூல மொழி உரையை இலக்கு மொழியில் அதற்கு சமமானதாக மாற்றும் செயல்முறையாகும். இலக்கு மொழியிலே மூல மொழியில் நீட்டிக்கப்பட்ட உரையின் மிகவும் துல்லியமான அர்த்தத்தை மாற்றியமைக்கும் செயல்முறையாக இது மொழிபெயர்ப்பைக் குறிக்கிறது.

Ducar and Schocket (2018) கருத்துப்படி, இலக்கியம் அல்லாத மொழிபெயர்ப்பு இரண்டு முக்கிய வகைகளை உள்ளடக்கியது, அதாவது பொது மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் சிறப்பு மொழிபெயர்ப்பு. பொது மொழிபெயர்ப்பு என்பது குறிப்பிட்ட வகையைச் சார்ந்த அல்லது எந்த வகையிலும் சேராத ஆவணங்களின் மொழிபெயர்ப்பாகும். சிறப்பு மொழிபெயர்ப்பு என்பது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த துறையைச் சேர்ந்த மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினருக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு செயல்முறை பொருட்கள் மற்றும் ஆவணத்தைக் குறிக்கிறது. எனவே, சிறப்பு மொழிபெயர்ப்பில் தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது (Williams - Chesterman 2002).

Newmark (1988) என்பவரின் கருத்துப்படி தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு என்பது சிறப்பு மொழிபெயர்ப்பின் ஒரு பகுதியாகும், மேலும் இது தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு மற்ற மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து வேறுபடுகிறது எனக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில், மிகவும் தொழில்நுட்பமான மொழிபெயர்ப்புக்கு வரும்போது சொற்களஞ்சியம் மிகவும் சக்திவாய்ந்த காரணியாகும். Williams (2002) என்பவர் தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு என்பது அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் அல்லது பொருளாதாரம், மருத்துவம் மற்றும் சட்டம் மற்றும் பிற துறைகளில் உள்ள பல வகையான சிறப்பு நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பை உள்ளடக்கியதாகக் கூறுகிறார். எனவே,

இந்த நூல்களுக்கு உயர் மட்ட பாட அறிவும், தொடர்புடைய சொற்களஞ்சியத்தில் தேர்ச்சியும் தேவைப்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்திற்கான சொற்களஞ்சியமும் அடங்கும் எனலாம்.

ஆய்வு முறைமை

மொழிபெயர்ப்பு கடினமான பணியாக கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அதன் தனித்துவமான அம்சங்கள் உள்ளன. பழமொழிகள், மொழிச்சொற்கள் மற்றும் இணைப்புச் சொற்கள் ஆகியவை மொழிபெயர்ப்பில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ஏனெனில் இந்த அம்சங்கள் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு வேறுபடுகின்றன. மொழியியல் வெளிப்பாடுகளைக் காணலாம். மொழி வெளிப்பாடுகள் பண்பாட்டு எல்லைக்குட்பட்டவை. மொழியின் பண்பாடு, வரலாறு, மதம், பாரம்பரியம், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்பாட்டுப் பின்னணி ஆகியவற்றை மொழியியல் வெளிப்பாடுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப சொற்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பதில் எதிர்கொள்ளும் பொதுவான சவால்களைத் தற்போதைய ஆய்வு ஆராய்கிறது. இந்த அகரவரிசைப்படி 108 தகவல் தொடர்பாடல் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கு இலங்கையில் கல்வி அமைச்சினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தமிழாக்கத்தினையும் கூகுள் தானியங்கி மொழிக்களஞ்சியச் சொற்களையும் ஒப்பீடு செய்கிறது. இதனை Larson (1984) கருத்தான, 'சொற்பொழிவுகளை மிகுந்த கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்; எப்பொழுது மொழியியல் வெளிப்பாடுகளை மொழிபெயர்க்கும் போது முதலில் மொழிபெயர்ப்பாளர் அந்தமொழியின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்;

பின்னர் அதை வழங்குவதற்கு இயற்கையான சமமான, இணையான சொற்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்' என்ற கருத்தோடு ஒப்பிடப்படுகின்றது. இதில் உலகளவில் பரந்த பயன்பாட்டிலுள்ள கூகுள் இயந்திர மொழிபெயர்ப்பில் தகவல்தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்துறைக்கான சொற்களஞ்சியங்கள் பல பொருளையும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவில்லை என்பதை ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது.

இப்போது, தொழில்நுட்பத் துறையில் பெரும் முன்னேற்றம் காரணமாக, பல கணினி உதவி மொழிபெயர்ப்பு மென்பொருட்கள் மிக வேகமாக கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. கணினி உதவி மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு செயல்முறையாகும். இது ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு எழுதப்பட்ட உரையின் பொருளை மாற்றுவதற்கு மனித மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு உதவ மென்பொருளைப் பயன்படுத்துகிறது. Byrne (2009) குறிப்பிடுகையில், தொழில்நுட்ப சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் இருந்து மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் முக்கிய ஆய்வுத் துறைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அதிவேக வளர்ச்சி மற்ற துறைகளை விட அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. இதன் விளைவாக, பல்வேறு துறைகளில் தொழில்நுட்ப விதிமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தகவல் அளிக்கையும் பகுப்பாய்வும்

அகரவரிசைப்படி 108 தகவல் தொடர்பாடல் சொற்களஞ்சியத்தை தேர்ந்தெடுத்து அதற்கு இலங்கையில் கல்வி அமைச்சினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தமிழாக்கத்தினையும் கூகிள் தானியங்கி மொழிக்களஞ்சியச் சொற்களையும் ஒப்பீடு செய்து பகுப்பாய்வு நெய்யப்படுகிறது. இதன் ஒப்பீட்டு நோக்கினை பின்வரும் அட்டவணை தருகிறது.

No	English	Tamil (Guruvaraiya)	Tamil (Google)
1	abstract model	கருத்தியல் மாதிரி	சுருக்க மாதிரி
2	acceptance testing	ஏற்புச் சோதனை	ஏற்றுக்கொள்ளும் சோதனை
3	access privilege	அணுகல் உரிமை	அணுகல் சலுகை
4	agile model	சுறுசுறுப்பு மாதிரி	சுறுசுறுப்பான மாதிரி
5	alternate key	மாற்றுச் சாவி	மாற்று விசை
6	American Standard Code for Information Interchange (ASCII)	தகவல் இடைமாற்றுக்கான அமெரிக்க நியம விதிக்கோவை	தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான அமெரிக்க தரநிலை குறியீடு (ASCII)
7	amplitude	வீச்சம்	வீச்சு
8	amplitude modulation	வீச்சப் பண்பேற்றம்	வீச்சு பண்பேற்றம்
9	analog	ஒப்புமை	அனலாக்
10	anchor	நிலை நிறுத்தி	நங்கூரம்
11	application layer	பிரயோக அடுக்கு	பயன்பாட்டு அடுக்கு
12	architecture	கட்டமைப்பு	கட்டிடக்கலை
13	arithmetic and logical unit	எண்கணித மற்றும் தர்க்க அலகு	எண்கணிதம் மற்றும் தருக்க அலகு
14	array	அணி	வரிசை
15	artificial intelligence	செயற்கை நுண்ணறிவு	செயற்கை நுண்ணறிவு
16	affective computing	நுண்ணறிவு உணர்திறன்மிக்க கணிததல்	பயனுள்ள கணினி
17	associative law	கூட்டு விதி	துணை சட்டம்
18	attenuation	நொய்மை	தணிவு
19	attribute	பண்பு	பண்பு
20	authoring tool	படைப்பாக்கக் கருவி	எழுதும் கருவி
21	Automated Teller Machine (ATM)	தானியங்கிப் பணம் கையாள் இயந்திரம்	தானியங்கி பணம் செலுத்தும் இயந்திரம் (ATM)
22	autonomous	சுயாதீன	தன்னாட்சி
23	axiom	வெளிப்படை உண்மை	கோட்பாடு
24	backups	காப்பெடுத்தல்	காப்புப்பிரதிகள்
25	bandwidth	பட்டை அகலம்	அலைவரிசை
26	batch processing	தொகுதி முறைவழியாக்கம்	தொகுதி செயலாக்கம்
27	big data	பெரிய தரவு	பெரிய தரவு
28	binary	துவிதம், இருமம்	பைனரி

29	binary coded decimal (BCD)	இருமக் குறிமுறை தசமம்	பைனரி குறியிடப்பட்ட தசம (BCD)
30	bio-inspired computing	உயிரியல் உள்ளீர்ப்புக்கணிப்பு	உயிரியக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட கணினி
31	bit coin	நுண்கடன் பணம் செலுத்தல்	பிட் காயின்
32	bitwise	பிட் வாரி	பிட்வைஸ்
33	bitwise logical operation	பிட் வாரி தர்க்கச் செயற்பாடு	பிட்வைஸ் தருக்க செயல்பாடு
34	black box testing	கறுப்புப்பெட்டிச் சோதிப்பு	கருப்பு பெட்டி சோதனை
35	blogging	வலைப்பதிவிடல்	வலைப்பதிவு
36	boot-up	தொடங்குதல்	துவக்க
37	broadcasting	தொலைபரப்பல்	ஒளிபரப்பு
38	browsing	மேலோடல்	உலாவுதல்
39	bubble sort	குமிழி வகைப்படுத்தல்	குமிழி வகை
40	built-in	உட்பொதிந்த	உள்ளமைக்கப்பட்ட
41	business process re-engineering (BPR)	வணிக செயல்முறை மீள்கட்டமைப்பு	வணிக செயல்முறை மறு பொறியியல் (BPR)
42	candidate key	பிரதிநிதித்துவச் சாவி	வேட்பாளர் திறவுகோல்
43	cardinality	எண்ணளவை	கார்டினாலிட்டி
44	cathode ray tube (CRT)	கதோட்டுக் கதிர் குழாய்	கேத்தோடு கதிர் குழாய் (CRT)
45	central processing unit (CPU)	மத்திய செயற்பாட்டு அலகு	மத்திய செயலாக்க அலகு (CPU)
46	check box	சரிபார்ப்புப் பெட்டி	தேர்வு பெட்டி
47	client-server model	சேவைப் பயனர் மாதிரி	கிளையன்ட்-சர்வர் மாதிரி
48	cloud computing	மேகக் கணிமை	கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங்
49	coaxial cable	ஓரச்ச வடம்	கோஆக்சியல் கேபிள்
50	code editor	குறியீடு திருத்தி	குறியீடு திருத்தி
51	comment commutative law	குறிமுறை தொகுப்பி விளக்கக் குறிப்பு பரிமாற்று விதி	கருத்து பரிமாற்ற சட்டம்
52	compact dive	ஓளியியல் வட்டு	சிறிய டைவ்
53	compatible	பொருந்தக்கூடிய தன்மை	இணக்கத்தன்மை
54	compiler	பொருந்துகை தொகுப்பான்	தொகுப்பி
55	component	கூறு	கூறு
56	composite key	கூட்டுச் சாவி	கூட்டு விசை

57	constant	மாறிலி	நிலையான
58	content management system (CMS)	உள்ளடக்க முகாமைத்துவ முறைமை	உள்ளடக்க மேலாண்மை அமைப்பு (CMS)
59	context switching	சந்தர்ப்ப நிலைமாற்றல்	சூழல் மாறுதல்
60	contiguous allocation	அடுத்தடுத்துள்ள ஒதுக்கீடு	தொடர்ச்சியான ஒதுக்கீடு
61	control unit (CU)	கட்டுப்பாட்டலகு	கட்டுப்பாட்டு அலகு (CU)
62	credit card	கடன்ட்டை	கடன் அட்டை
63	customization	தனிப்பயனாக்கல்	தனிப்பயனாக்கம்
64	data	தரவு	தகவல்கள்
65	data and control bus	தரவு மற்றும் கட்டுப்பாட்டு சுற்றுகள்	தரவு மற்றும் கட்டுப்பாட்டு பஸ்
66	data flow diagram	தரவு பாய்ச்சல் வரைபடம்	தரவு ஓட்ட வரைபடம்
67	data definition	தரவு வரையறை	தரவு வரையறை
68	data flow model (DFM)	தரவு பாய்ச்சல் மாதிரி	தரவு ஓட்ட மாதிரி (DFM)
69	data link layer	தரவு இணைப்பு அடுக்கு	தரவு இணைப்பு அடுக்கு
70	data manipulating language (DMU)	தரவு கையாளல் மொழி	தரவு கையாளும் மொழி (DMU)
71	database management system (DBMS)	தரவுத்தள முகாமைத்துவ முறைமை	தரவுத்தள மேலாண்மை அமைப்பு (DBMS)
72	data migration	தரவு பெயர்ச்சி	தரவு இடம்பெயர்வு
73	debugging	வழு நீக்கல்	பிழைத்திருத்தம்
74	decision support system (DSS)	தீர்மான உதவு முறைமை	முடிவு ஆதரவு அமைப்பு (டிஎஸ்எஸ்)
75	declarative	அறிவிப்பு	அறிவித்தல்
76	default values	இயல்புநிலை மதிப்பு	இயல்புநிலை மதிப்புகள்
77	defragmentation	துணிக்கை நீக்கல்	defragmentation
78	demodulation	பண்பிறக்கம்	டிமாடூலேஷன்
79	device	சாதனம்	சாதனம்
80	device driver	சாதனச் செலுத்தி	சாதன இயக்கி
81	digital	இலக்க முறை	டிஜிட்டல்
82	digital camera	இலக்கமுறைப் படக்கருவி	எண்ணியல் படக்கருவி
83	digital economy digitizer	இலக்கமுறைப் பொருளாதாரம் இலக்கமாக்கி	டிஜிட்டல் பொருளாதாரம் இலக்கமாக்கி
84	direct implementation	நேரடி அமுலாக்கம்	நேரடி செயல்படுத்தல்
85	disk formatting	வட்டு வடிவமைப்பு	வட்டு வடிவமைப்பு
86	distortion	திரிபு	திரித்தல்
87	distributive law	பங்கீட்டு விதி	விநியோக சட்டம்
88	document flow diagram	ஆவணப் பாய்ச்சல் வரைபடம்	ஆவண ஓட்ட வரைபடம்

89	domain	ஆள்களம்	களம்
90	domain name server (DNS)	ஆள்களப் பெயர் சேவையகம்	டொமைன் பெயர் சர்வர்(DNS)
91	domain name system (DNS)	ஆள்களப் பெயர்	டொமைன் பெயர் அமைப்பு (DNS)
92	dynamic host configuration protocol (DHCP)	முறைமை மாறும் விருந்தோம்பி உள்ளமைவு நெறிமுறை	டைனமிக் ஹோஸ்ட் கட்டமைப்பு நெறிமுறை (DHCP)
93	dynamic web page	இயக்குநிலை வலைப்பக்கம்	மாறும் வலைப்பக்கம்
94	e-commerce	மின் வர்த்தகம்	மின் வணிகம்
95	economic feasibility	பொருளாதாரச் சாத்தியப்பாடு	பொருளாதார சாத்தியம்
96	elementary process description (EPD)	அடிப்படைச் செய்முறை விபரிப்பு	ஆரம்ப செயல்முறை விளக்கம் (EPD)
97	e-market place	இலத்திரனியல் சந்தை இடம்	மின் சந்தை இடம்
98	encryption	மறைகுறியாக்கம்	குறியாக்கம்
99	enterprise resource planning system (ERPS)	நிறுவன மூலவள திட்டமிடல் முறைமை	நிறுவன வளம் திட்டமிடல் அமைப்பு (ERPS)
100	entity	நிலைபொருள்	நிறுவனம்
104	entity identifier	நிலைபொருள் அடையாளங்காட்டி	நிறுவன அடையாளங்காட்டி
105	entity relationship diagram (ERD)	நிலைபொருள் உறவுமுறை அட்டவணை	நிறுவன உறவு வரைபடம் (ERD)
106	executable	இயக்கத்தகு	செயல்படுத்தக்கூடியது
107	executive support system (ESS)	முறைமை	நிர்வாக ஆதரவு அமைப்பு (ESS)
108	expert system	நிறைவேற்று உதவு நிபுணத்துவ முறைமை	நிபுணர் அமைப்பு

இந்த ஒப்பீட்டில் பின்வரும் சொற்கள் கூகுளில் தமிழ் சொற்களுக்குப் பதிலாக ஆங்கில சொற்களையே தமிழாக தருவதனைப் பார்க்கலாம். அனலொக், பிட்காயின், பிட்வைஸ், கார்டினாலிட்டி, கார்டினாலிட்டி, கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங், கிளையன்ட்சர்வர் மாதிரி, கோஆக்சியல்

கேபிள் ஆகியவை அவற்றில் சில. மேலும் விரிவாக,

1. Abstract model என்ற சொற்தொடருக்கு குருவரயாவில் கருத்தியல் மாதிரி என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதே வேளை கூகுள் மொழிபெயர்ப்பில் சுருக்க மாதிரி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- இங்கு கருத்தியல் மாதிரி என்பதே ஏற்புடைய ஒன்றாக உள்ளது. அதே வேளை சுருக்கமாகக் கருத்தியலை வழங்குவதால் சுருக்க கருத்தியல் மாதிரி என்று பயன்படுத்துவது பொருத்தமாகவிருக்கும்.
2. Access privilege என்ற சொற்றொடருக்கு அணுகல் உரிமை என்பதை குரவரயா தருகின்றது வேளை கூகுள் அணுகல் சலுகை என்று மொழிபெயரக்கின்றது. இங்கு எரிமைக்கும் சலுகைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் அணுகல் உரிமை என்பதையே ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். American Standard Code for Information Interchange (ASCII) சொற்றொடருக்கு இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்றொடர் தகவல் இடைமாற்றுக்கான அமெரிக்க நியம விதிக்கோவை அதே வேளை கூகிள் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான அமெரிக்க தரநிலை குறியீடு என்று குறிப்பிடுகிறது. இங்கு கூகிள் குறிப்பிடும் தரநிலைக்குறியீடு என்பதே சரியானதாகக் கொள்ளப்படத்தக்கது.
 3. Bio-inspired computing சொற்றொடருக்கான தமிழாக்கம் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைத் தருவதாகவுள்ளது. இலங்கையில் உயிரியல் உள்ளீர்ப்புக் கணிப்பு என்று குறிப்பிடப்படும் அதேவேளை கூகுள் உயிரியக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட கணினி என்று குறிப்பிடுகிறது. இதில் அர்த்த வேறுபாடுகள் உண்டு
 4. Broadcasting சொற்றொடருக்கு இலங்கையில் தொலைபரப்பல் என்ற சொற்பதம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கூகுள் பாரம்பரியமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற ஒளிபரப்பு என்ற சொற்பதத்தைப்பயின்படுத்தியுள்ளது. இதுவே பாவனையில் இருப்பது சிறந்ததாகும்.
 5. Browsing சொற்றொடருக்கு மேலோடல் என்ற சொற்பதத்தை இலங்கையில் அறிமுகம் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் உலாவுதல் என்ற சொற்பதத்தை கூகுள் தருகின்றது. இதுவே அதிகளவில் புழக்கத்தில் உள்ளது. இதனால் இதனைப் பயன்படுத்துவது சிறப்பானதாகும்.
 6. Content Management System (CMS) சொற்றொடருக்கு இலங்கையில் உள்ளடக்க முகாமைத்துவ முறைமை என்ற மொழிபெயர்ப்பு தரப்படுகின்ற அதேவேளை உள்ளடக்க மேலாண்மை அமைப்பு என்று கூகுள் தருகின்றது. இதிலும் அர்த்த வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. மேலாண்மை என்ற சொல்லை இந்தியாவில் முறைமை என்ற சொல்லுக்குப்பதிலாக பயன்படுத்துகின்றார்கள்.
 7. E-market place சொற்றொடருக்கு இலங்கையில் இலத்திரனியல் சந்தை இடம் என்ற சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கூகுள் அதற்கு மின் சந்தை இடம். இங்கு Electricity என்ற சொல்லுக்கு 'மின்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுவதால் அர்த்த வேறுபாடுகளைக் உண்டு. இதற்கு இலத்திரனியல் என்ற பதம் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.
 8. Axiom சொற்றொடருக்கு மறை குறியாக்கம் என்ற சொற்றொடர் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆதற்கு கூகுள் குறியாக்கம் என்று பொதுவாகத்தருகின்றது. இருப்பினும் மறைகுறியாக்கமே பொருத்தமானதாகவிருக்கும்.
 9. முற்று முழுதாக வேறுபட்ட அர்த்தம் தருகின்ற சொற்களும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக Executable என்பதற்கு வெளிப்படை உண்மை என்ற மொழிபெயர்ப்பை இலங்கையில் காணலாம் அதே வேளை கூகிள் கோட்பாடு என்று மொழிபெயர்க்கின்றது.

10. மேலும் ஒரே அர்த்தம் தருகின்ற இரு வேறு சொற்பதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக executable இலங்கையில் இயக்கத்தகு என்ற சொற்பதமும் கூகுளில் செயல்படுத்தக்கூடியது என்ற சொற்பதமும் தரப்படுகின்றது. இவை இரண்டும் ஒரே அர்த்தத்தைத் தருவனவாகும்.
11. அதே போன்று distributive law என்பதற்கு இலங்கையில் பங்கீட்டு விதி என்ற சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்படும். இதனை கூகுள் விநியோக சட்டம் என்று தருகின்றது. இரண்டும் ஒரே அர்த்தம் தருவன.
12. Autonomousசயாதீன என்ற சொல்லை இலங்கையில் காணமுடிவதொடு கூகுள் மொழிபெயர்ப்பில் தன்னாட்சி என்று தரப்படுகின்றது. இவை இரண்டும் ஒரே அர்த்தம் தருகின்ற வெவ்வேறு சொற்களாகும்.

சில சொற்கள் புதிதாக அறிமுகமாகும்போது ஏலவே இருக்கின்ற மொழிபெயர்ப்பு சொற்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பதாக தரப்படுகின்றதைத் தவிர்க்கலாம். குறிப்பாக Bandwidth என்பதற்கு கூகுள் தருகின்ற அலைவரிசை என்ற சொற்றொடரே பொருத்தமனதாகும்; அதுவே நடைமுறையில் உள்ளது. ஆனால் இலங்கையில் பட்டை அசலம் என்ற சொல் அறிமுகமாகிறது. இது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும். மேலும் சில வகையான சொற்கள் தனியே துறை சார்ந்த சொற்களாக அமையாது பொதுவான தமிழ்க் கருத்தினைத் தருவதாக அமைகிறது. உதாரணமாக நங்கூரம், சிறியடைவ், நிறுவனம் (Entity) என்பனவாகும்.

கூகிள் மொழிபெயர்ப்பில் கிடைக்காத சில சொற்களுக்கு இலங்கை கல்வியமைச்சு சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்களை அறிமுகம் செய்துள்ளது. இவற்றை கூகிள் இயந்திர மொழிபெயர்ப்பில் உள்வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

domain name server (DNS)	ஆள்களப் பெயர் சேவையகம்	டொமைன் பெயர் சர்வர் (DNS)
domain name system (DNS)	ஆள்களப் பெயர்	டொமைன் பெயர் அமைப்பு (DNS)
dynamic host configuration protocol (DHCP)	முறைமை மாறும் விருந்தோம்பி நெறிமுறை உள்ளமைவு நெறிமுறை	டைனமிக் ஹோஸ்ட் கட்டமைப்பு நெறிமுறை (DHCP)

கூகுள் மற்றும் இலங்கையில் சில சொற்களுக்கு ஒரு மாதிரியான மொழிபெயர்ப்பும் கிடைக்கிறது. இவ்வாறான மேம்பட்ட நிலைக்கு கூகுள் மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்டு வரமுடியும். அது தொழில்நுட்பச் சொற்களுக்கச் சிறந்த தமிழாக்கத்துக்கான வாய்ப்பை அதிகரிக்கும். உதாரணமாக,

Artificial intelligence : செயற்கை நுண்ணறிவு

Data flow diagram : தரவு பாய்ச்சல் வரைபடம்/ தரவு ஓட்ட வரைபடம்

Data definition : தரவு வரையறை

Data flow model (DFM): தரவு பாய்ச்சல் மாதிரி/தரவு ஓட்ட மாதிரி

Data link layer : தரவு இணைப்பு அடுக்கு

முடிவு

இந்த ஆய்வில், தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்திற்கான சொற்களஞ்சிய உருவாக்கத்தில் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கான மொழியாக்கம் இலங்கையில் உள்ளாட்டு தமிழ் மொழியில் இலங்கை கல்வி அமைச்சால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள

அகரவரிசைப்படியான 108 சொற்களில் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு 55 இடங்களில் வேறுபடுகின்றது. இதில் 38 இடங்களில் வேறுபட்ட கருத்து மொழிபெயர்ப்பினையும் 17 இடங்களில் ஆங்கிலத்தினை தமிழில் தருவதாகவும் அமைகிறது. இந்த மொழிபெயர்ப்புக்களில் ஒரே அர்த்தத்தைத் தரக்கூடிய சொற்கள் பயன்பாட்டையும் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக, இலங்கையில் அபிவிருத்தி என்ற சொற்பிரயோகம் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பில் வளர்ச்சி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவை இரண்டும் ஒரே அர்த்தத்தைத் தரும் சொற்கள் ஆகும். முற்றிலும் வேறு அர்த்தத்தில் மொழிபெயர்ப்பைக் கூகுள் மொழிபெயர்ப்புத் தருகின்றது. இதில் தனிச் சொற்களுக்கான மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படும் வேறுபாடு ஒரு எழுத்துருவின் இடையே வரும் போது மாற்றங்கள் நிகழ்வது குறைவாகக் காணப்படுவதையும் காணமுடிகிறது.

தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்திற்கான சொற்களஞ்சியங்களை உருவாக்கும் பணியில் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு ஒரு நல்ல தீர்வு அல்ல. கூகுள் மொழிபெயர்ப்பில் சில நேரங்களில்

மொழிபெயர்ப்பு இழப்பு தவிர்க்க முடியாதது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. கூகுள் மொழிபெயர்ப்பில் பெரும்பாலும் நேரடி மொழிபெயர்ப்பு முறை, வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு வெளிப்பாடுகளை மொழிபெயர்க்க ஒலிபெயர்ப்பு முறை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துகிறது. கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு உரையின் சூழலைப் பற்றி விசாரிக்காது. அதே வார்த்தைக்கு சூழல் மற்றும் அது வைக்கப்படும் இடத்திற்கு ஏற்ப வெவ்வேறு அர்த்தம் உள்ளது. கூகுள் மொழிபெயர்ப்பை அணுகும்போது, மாணவர்கள் அல்லது மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். மனித மொழிபெயர்ப்பு எப்போதும் மூல ஆசிரியர் மற்றும் மூல உரையின் விசுவாசமான மொழிபெயர்ப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மிக வேகமாகவும், எளிதாகவும் மொழிபெயர்ப்பது கூகுள் மொழிபெயர்ப்பில் சாத்தியமாகிறது. பிராந்தியச் சொற்களின் பயன்பாடுகள் அதிகரிக்கின்றபோது ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றது.

References

- Aker, J. C. (2008). *Does Digital Divide or Provide? The Impact of Cell Phones on Grain Markets in Niger*. BREAD Working Papers (177).
- Baker, C. (1992). *Attitudes and Language*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Catford, J. (1965). *A Linguistic Theory of Translation*. London: Oxford University Press.
- Ducar, C., & Schocket, D. H. (2018). *Machine translation and the L2 classroom: Pedagogical solutions for making peace with Google translate*. *Foreign Language Annals*, 51(4), 779-795.
- Information and Communication Technology Act (No. 27 of 2003): Department of Government Printing of Sri Lanka: 3-5.
- House, J. (2009). *Translation*. Oxford and New York, Oxford university press.
- Marin, A. (2015). *Standards and difficulties in technical translation: A case study of the use of terminology in automotive engineering*. BDD-A 24571, University of Pitesti.
- Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. New York: Prentice-Hall International.
- Newmark, P. (1991). *About Translation*. London: Langdon Press Ltd.

- Newmark, P. (2004). Non-literary in the Light of Literary Translation. *The Journal of Specialised Translation*, 4, 34 - 49.
- Tsai, S. C. (2019). Using google translate in EFL drafts: a preliminary investigation. *Computer Assisted Language Learning*, 32(5-6), 510-526.
- Williams, J., & Chesterman, A. (2014). *The map: a beginner's guide to doing research in translation studies*. Routledge.

அறிவு, நட்பு, நிலையாமை குறித்த அருணகிரிநாதரின் அரிய செய்திகள்

Arunagirinathar's Rare Messages on Wisdom, Friendship, and Impermanence

இராமலிங்கம் அய்யாக்கண்ணு / Ramalingam Iyakanoo¹

Abstract

Social norms are values that distinguish humans from the other living things. Briefly, social norms refer to positive values practiced in a society. Man needs to understand such social norms as man's belief, thoughts and opinions are all based on these norms which determine the positive thoughts and behaviour of individuals and society itself, and to grasp insights of life to achieve personal development. On the contrary, one who deviates from these social norms undergoes sufferings and faces challenges in life as well as becomes cause of sorrows and hardship to others who depend on him. Consequently, one such person was Arunagirinathar. Arunagirinathar, who was in search of bodily pleasure had deviated from social norms, thus faced inexplicable sufferings and humiliations, and was inflicted with various diseases. Thus, Arunagirinathar emphasized various social norms in his text *Tiruppukal* with humanistic view that others should not experience his plights. Therefore, this paper focuses on such social norms, namely wisdom, friendship, and impermanence.

Date of submission: 2023-10-26
Date of acceptance: 2023-11-16
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Mr.
Ramalingam Iyakanoo
Email: s2152983@siswa.um.edu.my

Keywords: Arunagirinathar, Wisdom, Friendship, Impermanence, Conduct of life, Saints

முன்னுரை

“அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது” என்றார் ஓளவை. மானிடப் பிறவி மிக உன்னதமான பிறவியாகும். இத்தகைய மனிதனை மற்ற உயிரினங்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுபவை பண்பாட்டுநெறிகளாகும். நெறி என்னும் சொல்லுக்கு இணையாக அறவியல், நன்னெறிக் கோட்பாடுகள், ஒழுக்காறுகள், ஒழுக்கமுறைகள் ஆகியவற்றை இணையாகக் கூறலாம். சமூகவியல் அறிஞர்களின் கருத்தின்படி, பண்பாடு என்பது வாழ்க்கை முறை (Way of life) எனலாம்.

ஆகவே, ஒரு சமுதாயத்திலுள்ளோர் எந்நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றார்களோ, அதுவே பண்பாட்டுநெறிகளாகும். இப்பண்பாட்டு நெறிகளுள் அறிவு, நட்பு, நிலையாமை போன்றவையும் அடங்கும்.

மனிதன் இம்மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ இத்தகைய பண்பாட்டுநெறிகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. மனிதனின் நம்பிக்கை, எண்ணங்கள், கருத்துகள் அனைத்தும் இப்பண்பாட்டு நெறிகளின் அடிப்படையிலே அமைகின்றன (ஜெயமோகன், 2012). தனி மனித மற்றும்

¹The author is a research student in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. s2152983@siswa.um.edu.my

சமுதாயத்தின் நேர்மறையான அசைவுகளை இந் நெறிகளே நிர்ணயிக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு தனி மனிதனையும் சமுதாயத்தையும் வார்த்தெடுக்கவும், வாழ்க்கையை உணர்ந்து கொள்வதற்கும் செம்மைப்படுத்துவதற்கும் வழிகாட்டியாக அமைபவை பண்பாட்டுநெறிகளேயாகும் (மணிமொழி, 2012). பண்பாட்டுநெறிகளின் அடிப்படையில் அமைந்த தனி மனிதர்களின் வாழ்வானது, அவன் சார்ந்த சமுதாயத்தின் அடையாளமாகும். மாறாக, பண்பாட்டுநெறிகளின்றி வழுவிய வாழ்வானது தனிமனிதனுக்குத் துன்பத்தையும் சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தவதோடு, அவனைச் சார்ந்தோருக்கும் இத்தகைய இன்னல்களை விளைவிக்கும். ஆகவே, பண்பாட்டுநெறிகளின் அவசியத்தை உணர்ந்த ஞானிகளும் சான்றோர்களும் இலக்கியவாதிகளும் இதனைக் காலங்காலமாகத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றனர். அத்தகையோர்களுள் ஒருவர்தான் அருணகிரிநாதர்.

அருணகிரிநாதர் தனது இளமைக் காலத்தில், உடலின்பத்திற்கே முதலிடம் வழங்கி, பண்பாட்டுநெறிகளைப் பின்தள்ளியதால், பெருந்துன்பத்தையும் அவமானத்தையும் அனுபவித்தோடு, பலவித நோய்களுக்கும் உள்ளானார். ஆகவே, தனக்கு ஏற்பட்ட அவல நிலை, அடுத்த தலைமுறைக்கும் ஏற்படக்கூடாது என்னும் மனிதநேயம் கலந்த நோக்கில், அருணகிரிநாதர் பலவிதப் பண்பாட்டுக்கூறுகளைத் தன்னுடைய முதன் நூலான திருப்புகழில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஆய்வுப் பின்புலம்

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதியில், கி.பி. 1400 முதல் 1450 வரை அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்து வந்ததாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன (அமார், 2015). அவரின் குடும்ப பின்புலம் குறித்த நம்பத்தக்க தகவல்கள் ஏதும் இல்லை. திருப்புகழில் அமைந்துள்ள தகவல்கள் அடிப்படையில், அவர் சமய தத்துவங்கள், ஞானநூல்கள், புராணங்கள், தமிழ் சமசுகிருதமும் அறிந்தவராகத் தென்படுகின்றார். இத்தகைய அறிவு

ஞானமிக்க அருணகிரிநாதர், பண்பாட்டு நெறிகளை மறந்தவராக, பொதுமகளிரோடு சிற்றின்பத்தில் மூழ்கி, கைப்பொருள் யாவுமிழந்து, வறுமையுற்று, பிணிவாய்ப்பட்டு, சுற்றித் திரிந்த அவர், தனது மனைவி, குடும்பத்தார் உட்பட உலகத்தார் அருவருக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். தனது அவல நிலையை அவரே விளக்குகின்றார்.

“அரியபெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து

பிணிஉழன்று சுற்றித் திரிந்து”

(திருப்புகழ், 8)

“மனையவள் நகைக்க வூரி

னனைவரு நகைக்க லோக

மகளிரு நகைக்க தாதை

தமரோடும் மனமது சலிப்பஞ்”

(திருப்புகழ், 392)

இதனால், தனது வாழ்வின் மீது விரக்தியுற்று, கிடைத்தற்கரிய மனித வாழ்வை வீணாக்கி விட்டதையும் நினைத்து வருந்தி, உயிரைவிட தீர்மானித்து, திருவண்ணாமலை கோபுரத்திலிருந்து குதித்தபோது, முருகப்பெருமான் அவரை காப்பாற்றி, ஒப்பற்ற ஞானியாக மாற்றினார். எனவே, தனக்கு ஞானத்தை அருளிய முருகப்பெருமானைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு ஏறக்குறைய 16,000 பாடல்களை இயற்றினார். இப்பாடல்களின் ஊடே, தன்னுடைய அவலமிக்க உண்மை வாழ்க்கை அனுபவங்களை வெளிப்படையாகக் கூறியதுடன், பல பண்பாட்டுநெறிகளையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். இவையாவும் பிற்கால தலைமுறைக்கு வழிகாட்டியாகவும் நினைவுறுத்தலாக அமையும் என நினைத்தாரோ! இதனால்தான்,

“அய்யா அருணகிரி அப்பா!
உன்னைப்போல மெய்யாக ஓர் சொல்

விளம்பினார் யார்?”

என்று தாயமானவரும் கூறிச்சென்றுள்ளார்.

ஆய்வு முறை

அருணகிரிநாதரின் முதன் நூலான

திருப்புக் ஆய்வு நூலாக அமைகின்றது. இந்நூலில் அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளன. 2019ஆம் ஆண்டு சரண்புகல் நிறுவனத்தால் ‘அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புக் மூலமும் உரையும்’ என்னும் தலைப்பில் மூன்று நூல்கள் ஆறு தொகுதிகளுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளன (அருணகிரிநாதர், 2019). இவற்றில் 1320 பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. இப்பாடல்கள் அனைத்திற்கும் வ. ச. செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்களின் தெளிவுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாய்வானது விளக்கமுறை திறனாய்வு (Descriptive Analysis Approach) அணுகுமுறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த அணுகுமுறையானது நூல்களைத் திறனாய்வு செய்து, அவற்றில் பொதிந்துள்ள கருத்துகளை எளிதில் வெளிப்படுத்த உறுதுணையாக அமையும்.

அருணகிரிநாதரின் அரிய செய்திகள்

‘அழகாக வாழக் கற்றுக் கொள், முடிந்தால் வாழ்க்கையை அழகுப்படுத்து, இல்லையென்றால் அசிங்கப்படுத்தாமலவது இரு!’ என்றார் அகிலன் (கலா, 2007). அருணகிரிநாதரும் தான் தன்னுடைய வாழ்வை அசிங்கப்படுத்திக் கொண்டது போன்று, மற்றவர்களும் அதேபோன்று வாழாது, அழகாக வாழ, பல பண்பாட்டுநெறிகளை நினைவுறுத்தல்களாக விட்டுச்சென்றுள்ளார். அவற்றுள் சிலவற்றை இவ்வாய்வு சுருக்கமாக ஆராய்கின்றது.

அறிவு

அறிவு என்பது கருத்துகளின் தொகுப்பு என்று கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும், அறிவு என்னும் சொல் பரந்த பொருளை உடையது. அவ்வறிவு எல்லா மனிதர்க்கும் அவசியமாகும். திருவள்ளுவரும் அறிவு குறித்து ஒரு விளக்கத்தினைத் தருகின்றார் (2006). அவர்,

“அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்

உளழிக்கல் ஆகா அரண்”. (குறள், 421)

என்று கூறுகின்றார். அறிவு என்பது

கேடு வராமல் காக்கும் கருவியென்றும், பகைவராலும் அழிக்க முடியாத உள் அரண் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார். அருணகிரிநாதர் மேலும் ஒருபடி ஏறி, இக்கருவியையும் கோட்டையையும் மெய்யறிவு, அதாவது ஞானம் என்று கூறுகின்றார்.

“பொழியவினை யொழியமன மொழிய இருளொழிய என

தொழிவிலக லறிவையருள் புரிவாயே”. (திருப்புக், 1096)

மோகம் ஒழிய, கர்மவினையெல்லாம் விட்டு நீங்க, மனம் ஒடுங்க, அஞ்ஞானம் இருள் விலக, இதன் விளைவாக யான், எனது எனப்படும் அகங்கார நீங்க, பெருகி எழும் ஞானத்தை (அறிவை) வேண்டுகின்றார் (அருணகிரிநாதர், 2019). அருணகிரிநாதர், இஞ்ஞானத்தை அகலில் விசாலமாக பெருகியெழும் ஒளியுடன் ஒப்பிடுகின்றார். மோகம், கர்மவினை, மனம், அஞ்ஞானம், அகங்காரம் போன்றவை மெய்யறிவை மறைத்து நிற்பதாய் கூறுகின்றார். அத்துடன், இந்த ஞான அறிவானது போலியான இறையன்பு, இல்லற பாசங்களையும் கடந்தது என்றும் கூறுகின்றார்.

“அப்பா சத்தா லெட்டா அப்பா

லைப்போ தந்தைப் புரிவாயே”. (திருப்புக், 1119)

தொடர்ந்து. இஞ்ஞானமானது அறிவைப் பெருக்கி, இடர்களைக் களையும் என்றும் கூறுகின்றார்.

“ஆறிவாக மும் பெருக இடரான துந்தொலைய

அருள்ஞான இன்பமது பிரிவாயே;” (திருப்புக், 109)

இத்தகைய அரிய ஞான அறிவை அடைவதற்கான வழியையும் அருணகிரிநாதர் விவரிக்கின்றார்.

“உய்யஞானத்து கைவிடா தெப்பொழுது

முள்ளவே தத்துறைகொடுணர்வோதி” (திருப்புக், 274)

ஞானவழியை கைவிடாமல் பின்பற்றி,

ஞான நூல்களை எப்பொழுதும் அறிவு தெளிவுற ஒதுமாறு அறிவுறுத்துகின்றார். அத்துடன்,

“ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி”

“நமசிவாய வரையேற”

“ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம” (திருப்புகழ், 179)

என்றும் கூறுகின்றார், அதாவது, ஞானப்பொறிகளான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாவற்றையும் ஒருமுகமாகக் கூட்டி, ‘நமசிவாய’ எனும் பஞ்சாட்சார ஐந்தெழுத்தை ஓதினால், உடலாசை, உயிராசை, நானென்னும் ஆசை போன்ற மயக்க உணர்வுகள் அற்றுப்போய், மெஞ் ஞானம் தோன்றும் என்று விளக்குகின்றார்.

நட்பு

‘நட்பு’ என்னும் சொல்லின் வேர்ச்சொல் ‘நள்’ ஆகும். ‘நள்’ என்றால் செறிதல், நெருங்குதல் என்று பொருள் தரும் (கதிரைவேல் பிள்ளை, 1998). நட்பு என்பது உறவு, சிநேகம். சுற்றம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் என்று கதிரைவேல் பிள்ளை கூறுகின்றார். நட்பானது, இனம், மதம், பால், வகுப்பு அனைத்தையும் கடந்தது. இருப்பினும், நட்பில் உண்மையான நட்பும் உண்டு. தீய நட்பும் உண்டு. பொய்நட்பும் உண்டு. அதனால்தான், வள்ளுவரும் நம்மை எச்சரிக்கின்றார்.

“அருவுக மாசு அற்றார் கேண்மை ஒன்றுடத்தும்

ஒருவுக ஒப்புஇலார் நட்பு”. (திருக்குறள், 800)

குற்றமற்ற நல்லரின் நட்பை கொள்க என்றும் தீயோர் நட்பை அவர் வேண்டிய ஒன்றைக் கொடுத்தாவது கைவிடுக என்றும் அறிவுறுத்துகின்றார். அருணகிரியாரும் இவ்வித இருநட்புகளைப் பற்றி கூறுகின்றார். உண்மையான நட்பைப்பற்றி கூறுகையில்,

“பண்புடைய சிந்தை தங்களினு டன்கலந்து பண்புபெற” (திருப்புகழ், 59)

“ஞான நெஞ்சினர் பாலி ணங்கி”

(திருப்புகழ், 103)

“சிவகலைக ளாக மங்கள மறை யோது மன்பர்” (திருப்புகழ், 138)

“நீயு னடியரொடு கூடும் வகை” (திருப்புகழ், 121)

நற்பண்பாளர்கள், ஞானிகள், ஞான நூல்கள் ஒதுவோர், இறையடியாளர்களுடன் நட்புக் கொள்வதால், அவரவர்களின் நற்பண்புகள், அறிவு, ஞானம் நம்மையும் சான்றோனாக்கும் என்கின்றார். அதனால்தான் நாலடியாரும்

“...உடைய பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே, நல்ல

குலந்தலைப் பட்ட இடத்து”. (நாலடியார், 160)

என்றார். சிறந்த மேன்மக்களின் சேர்க்கையானது ஒரு பொருட்சரங்கத்தைப் போன்றது. அது எல்லா நலங்களும் பெருக அடைவதற்குரிய வழியாகும் (பாலசுந்தரம் பிள்ளை, 1968). தொடர்ந்து, அருணகிரியார் தீய நட்பான பொய்நட்பு, வீணர் நட்புப் பற்றியும் கூறுகின்றார். பொய்நட்புடைய பொதுமகளிரின் பொய்த்தன்மையை அவர் விவரிக்கையில்,

“சலித்தும்பின் சிரித்துக் கொண்

டழைத்துஞ் சண் பசப்பும் பெண்ஞ்..” (திருப்புகழ், 29)

என்று சாடுகின்றார். முதலில் சலித்தும் பின்னர் சிரித்துக் கொண்டு அழைத்துச் சென்றும், சார்ந்து பசப்புகின்ற பெண்கள் என்று சாடுகின்றார். அத்துடன், இத்தகைய பெண்களின் நட்பால் தனக்கு ஏற்பட்ட அவலத்தையும் அருணகிரிநாதர் விளக்குகின்றார்.

“பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கந்

தலுற்றுப்புத் தியற்றுப்பின்

பிழைப்பற்றுங் குறைப்பற்றும் பொதுமாதர்”

(திருப்புகழ், 34)

அப்பொதுமகளிரின் உறவால், தான்

ஒழுக்கக்கேடு உற்று, நற்புத்தியற்று, பிழைப்பு இழந்து, (உடல்) நலம் பாதிப்படைந்து, பல துன்பங்களை அனுபவித்தாகப் புலம்புகின்றார். தொடர்ந்து, வீணர்களுடன் உறவுக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் நினைவுறுத்துகின்றார். அருணகிரிநாதர் யாரை வீணர் என்று அழைக்கின்றார்?

“மாகவி பாடினாலுரக் கஞ்செ யாதுரை சீறுவார்”

“சேய் பாவகையைக் கொண்டு போயறி யாம

லேகமரிற் சிந்து வார்சிலர்.” (திருப்புகழ், 123)

“சகல சமய தாக்கிகர் கலக மொழிய..”(திருப்புகழ்,1058)

மற்றவர்களின் புலமையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், பாமலை வகைகளின் சிறப்பை உணராது அதனைப் படைப்பவர்கள், மத தருக்கவாதிகள் ஆகியோரை வீணர் எனறு குறிப்பிடுகின்றார். ஆகவே, அருணகிரியார் நட்பைக் கவனமுடன் தேர்தெடுக்க வேண்டும் என்று நினைவுறுத்துகின்றார்.

நிலையாமை

நிலையாமை என்பது தமிழர்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டு நெறிகளுள் ஒன்றாகும். ‘நிலையாமை’ என்னும் சொல் நிரந்தரம் அற்றது, உறுதியின்மை இலாது, அழிந்துபடும் தன்மையைக் கொண்டது என்று உணர்த்துகின்றது (கதிரைவேல் பிள்ளை, 1998). திருமூலர் (2010), யாக்கை, செல்வம், இளமை, உயிர் ஆகியவை நிலையற்றவை என்று எச்சரிக்கின்றார். நாலடியார் (பால்குந்தரம் பிள்ளை, 1968), செல்வம், இளமை, யாக்கை ஆகியவற்றைச் சுட்டுகின்றது. திருவள்ளுவர் (2006), செல்வம், வாழ்வு, உயிர், உடல் ஆகியவை நிரந்தரமற்றவை என்று கூறுகின்றார். அருணகிரிநாதரே இப்பட்டியலை மேலும் விரிவுப்படுத்தியுள்ளார்.

“மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர் வலிமைகுல நின்ற நிலையூர்பேர்

வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்

வரிசைதம் ரென்று வருமாயை” (திருப்புகழ், 87)

வீடு, பொன், பிள்ளைகள், மனைவி, தன்னுடைய வலிமை, குலம், இருப்புநிலை, ஊர், புகழ், வளர்ச்சிநிலை, இளமை, பற்றுக்கோடு, துணிவு, பழஞ்செல்வம், மேம்பாடு, சுற்றத்தார் அனைத்தும் மாயை (நிலையாமை) என்கின்றார். அத்துடன், உடலும் உயிரும் அழிந்துபடும் என்றும் கூகின்றார். இருப்பினும், அருணகிரியாரின் நிலையாமைக் குறித்த சிந்தனையானது, உடல், உயிர், இளமை, செல்வம் என்னும் நோக்கில் அணுகப்படுகின்றது.

யாக்கை, உயிர் நிலையாமை

உடலும் உயிரும் ஒன்று மற்றொன்றைச் சார்ந்தது. ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று இருக்கயிலாது. இருப்பினும் இரண்டுமே நிலையற்றவை. அருணகிரிநாதர் யாக்கையின் (உடலின்) நிலையாமையை விவரிக்கையில்,

“மண்டோ யந் தீமென்கால் விண்டோய்

வண்கா யம் பொய்க்குடில்” (திருப்புகழ், 42)

என்று கூறுகின்றார். உடலானது மண், நீர், தீ, காற்று, விண் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களாலான பொய்யான குடில் என்கிறார். இந்த உடலானது மின்னல் நிலைத்து நிற்கும் நேரங்கூட நிலைத்து நிற்காத மாயை என்று கூறுகின்றார்.

“...மின்னதுதானும் அல்லதாகிய உடல் மாயை” (திருப்புகழ், 417)

இறுதியாக, இன்பமாய், மிக்க பெருமையுடன் வாழ்கின்ற இந்தப் பெரிய உடலானது இறுதியில் ஒரு பிடி சாம்பலாகி அழியும் என்று எச்சரிக்கின்றார். இதனை அவர்,

“இனிதிரு மாந்தஞ்நீண்ட காய மொருபிடி சாம்பலாகி”

(திருப்புகழ், 778)

என்னும் தொடர்வழி நினைவுறுத்து

கின்றார். உடலைக் காப்பது உயிர். இதனையே திருமூலர்,

“மத்தளி ஒன்றுள தாளம்இ ரண்டுள
அத்துள்ளே வாழும் அரசனும் அங்குள்ள
அத்துள்ளே வாழும் அரசன் புறப்பட்டால்
மத்தளி மண்ணாய் மயங்கி வாறே.”
(திருமந்திரம், 189)

என்றார். உயிராகிய சீவன் புறப்பட்டுச் சென்றால், கோயிலாகிய உடம்பு மண்ணாகிவிடும் என்கிறார். இதனையே அருணகிரிநாதர் கூறுகையில்,

“மிக்க வுயிர் நமுவியபோதுஞ்..தழல்
தாங்கொ

ளுத்தியிட வொரு பிடிசாம்பல் பட்ட”
(திருப்புகழ், 816)

என்றுரைத்தார். ஆகவே, அரிய உயிரானது நிலையற்றது. அவ்வுயிர் பிரிந்துபோனால், அதைத் தாங்கிய உடல் பயனற்றதாகிவிடும் என்று நினைவுறுத்துகின்றார்.

இளமை நிலையாமை

அழகான முகம், கட்டான உடல், வலிமையான தோள், நேரான முதுகு, துடிப்பான நடை யாவும் இளமையின் அடையாளங்கள். ஆனால், இவையாவும் நிரந்தரம் அற்றவை என்பது நாம் அறிந்த உண்மை. இளமையின் நிலையற்ற தன்மையை அருணகிரிநாதரும் விவரிக்கின்றார்.

“குழவியு மாய்ஞ்சுமரனு மாய்..

குனிகொடு கூடு மாகிடு கிழவனு மாய்”
(திருப்புகழ், 417)

(ஒருவன்) குழந்தையாகப் பிறந்து, இளைஞனாக வளர்ந்து, பின்பு உடல் வளைந்து கூன் பெரிதாயான கிழவனுமாக ஆகின்றான். இம்முதுமையில், உடல் சுருக்கங்கள் பெருகி, இளமையும் உயிரும் விடைபெறுகின்றன என்பதை அருணகிரிநாதர்,

“மெய்த்திரை வந்து கலந்தயி ரோட”
(திருப்புகழ்)

என்று விளக்குகின்றார்.

செல்வம் நிலையாமை

வளமான வாழ்விற்கு செல்வம் மிகவும் அவசியமானது என்பது அனைவருக்கும் ஏற்புடையக் கருத்து. இருப்பினும், அனைத்தும் உணர்ந்த வள்ளுவரும் செல்வத்தின்

நிலையாமையை வழியுறுத்துகின்றார்.

கூத்துஆட்டு அவைக்குழாத்து அன்றே
பெருஞ்செல்வம்

போக்கும் அதுவிளிந் து அற்று.”
(குறள், 332)

பெருஞ்செல்வம் என்பது கூத்தாடுமிடத்தில் வந்து சேரும் கூட்டத்தைப் போன்றது. கூத்து முடிந்ததும் கலையும் கூட்டத்தைப் போன்றது செல்வம் என்று கூறுகின்றார். வீடு, பொன், பழுஞ்செல்வம் போன்றவற்றை நிலையாமை என்று கூறிய அருணகிரியார், இந்நிலையாதச் செல்வத்தை ஈட்டுவதிலேயே ஒருவன் வாழ்நாளை வீணாக்கி, பிணியுற்று, அப்பொருளை அனுபவிக்காமலேயே மாண்டுப் போவதாகக் கூறுகின்றார்.

“நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி

நெடுநாட் பொழுது மவமேபோய்

நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்

நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி..மடிவேற்”

(திருப்புகழ், 78)

அத்தகையோர், நிலையில்லாதப் பொருளைப் பொன்னாக நினைத்து, அதன் பொருட்டு நெடுநாள் பொழுதெல்லாம் வீணாகச் செலவழித்து, மனத்தின்மை போய், செவிடாகி, பிணி நிறைந்து, ஐம்பொறிகளும் தடிமாற்றம் உற்று, இறந்துபடுவார்.

இங்கு, நிலையாமை குறித்த அருணகிரியார் கருத்துகள் யாவும் துறவுநிலையில் கூறப்பட்டக் கருத்துகள் எனபதை மறுக்கவியலாது. இருப்பினும், இப்பண்பாட்டுநெறியைப் புறந்தள்ளியதன் விளாவாக, தனக்கேற்பட்ட அவலங்களை முன் வைத்து, மனிதர்கள் இவற்றையுணர்ந்து, மிதமான வாழ்வு வாழவேண்டு என்பதே அவரின் நோக்கம் எனலாம்.

முடிவுரை

இங்கு முன்வைக்கப்பட்ட அனைத்து பண்புநெறிகளும் அறிவுரைகள் அன்று. மாறாக, இந்நெறிகளிருந்து நழுவி, 'வாழ்ந்து

கெட்டவன்' ஒருவனின் அனுபவம் சார்ந்த நினைவுத்தல்களாகும். ஆகவே, இப்பண்புநெறிகளைப் போற்றி, மிதமான வாழ்க்கை வாழ்வதே அறிவுடைமையாகும்.

References

- Amār, E. (2015). *Aruṅakirinātar Paṭaippukaḷil Ūr Āyvu*. Cennai, Intiyā: Matarācu Palkalaikkalākam. . [அமார், எ. (2015). *அருணகிரிநாதர் படைப்புகளில் ஓர் ஆய்வு*. சென்னை, இந்தியா: மதராசு பல்கலைக்கழகம்.]
- Aruṅakirinātar. (2019). *Aruṅakirinātar Aruḷiya Tiruppukaḷ Mūlamum Uraiyum (3 Nūlkaḷ)*. Cennai, Intiyā: Caraṇ Puks. [அருணகிரிநாதர். (2019). *அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் மூலமும் உரையும் (3 நூல்கள்)*. சென்னை, இந்தியா: சரண் புகல்.]
- Jeyamōkaṇ, Pa. (2012, Navampar 6). *Kalaiccoṅkaḷ*. Retrieved From Jeyamōkaṇ: Jeyamohan.In. ^a*ஜயமோகன், ப. (2012, நவம்பர் 6). கலைச்சொற்கள்*. Retrieved from *ஜயமோகன்*. jeyamohan.in.
- Kalā, Ra. (2007). *Tamiḷ Ilakkiyaṅkaḷ Kāṭṭum Vāḷviyal Kūrukaḷ*. In Ta. Paṭṭāpirāmaṇ, *Vāḷviyal Mēṇmai* (Pp. 64-68). Cennai, Intiyā: Kalaiṇaṇ Paṭippakam. தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் கூறுகள். In த. பட்டாபிராமன், *வாழ்வியல் மேன்மை* (pp. 6468). சென்னை, இந்தியா: கலைஞன் பதிப்பகம்.]
- Katiraivēl Piḷḷai, Na. (1998). *Tamiḷc Collakarāti*. Cennai, Intiyā: Katiraivēl Piḷḷai. [கதிரைவேல் பிள்ளை, ந. (1998). *தமிழ்ச் சொல்லகராதி*. சென்னை, இந்தியா: கதிரைவேல் பிள்ளை.]
- Maṇimōḷi, Ta. (2012). *Caṅka Ilakkiyattil Paṇpāṭṭu Viḷumiyāṅkaḷ*. In Ca. Cōmacuntaram, *Tamiḷilakkiyaṅkaḷ Pu-lappaṭuttum Viḷumiyāṅ!* (Pp. 167-171). Tiruccirāppaḷli, Intiyā: Piṣap'hapar Kallūri. [மணிமொழி, த. (2012). சங்க இலக்கியத்தில் பண்பாட்டு விழுமியங்கள். In ச. சோமசுந்தரம், *தமிழிலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் விழுமியங்கள்* (pp. 167171). திருச்சிராப்பள்ளி, இந்தியா: பிஷ்பஹபர் கல்லூரி.]
- Pālcuntaram Piḷḷai, Ta. (1968). *Nāḷaṭiyār Urai*. Tirunelvēli, Intiyā: Tirunelvēlit Tenṇintiya Caivacitātānta Nūrpatippuk Kaḷakam. [பாலசுந்தரம் பிள்ளை, த. (1968). *நாலடியார் உரை*. திருநெல்வேலி, இந்தியா: திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.]
- Tirumūlar. (2010). *Tirumantiram*. Cennai, Intiyā: Paḷaṇiyappā Piratars. . [திருமூலர். (2010). *திருமந்திரம்*. சென்னை, இந்தியா: பழனியப்பா பிரதர்ஸ்.]
- Tiruvaḷḷuvar. (2006). *Tirukkuraḷ*. Cennai, Intiyā: Narmatā Paṭippakam. [திருவள்ளுவர். (2006). *திருக்குறள்*. சென்னை, இந்தியா: நர்மதா பதிப்பகம்.]

இலங்கையில் கீர்த்தனை மரபும் கிறிஸ்தவமும்

Kirtanai Tradition and Christianity in Sri Lanka

முனைவர் சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr. Suhanya Aravinthon¹

Abstract

The theological theory of music, which says that music is connected with God, is a concept accepted by people of all religions. Its ideology and expectations are absorbed into religious practices as a result of the acceptance of the religious person concerned. Every ritual consists primarily of singing and praising its Lord through music. Saivism sees God as the creator of music. Islam, Buddhism, Christianity and all other religions accept singing of praise to God as their important form of worship and maintain the tradition with the corresponding structure through their actions. Tamil plays an important role in the Sri Lankan population and has a musical tradition of its own. Based on this, this review examines the place of this Tamil Islam in the course of Christianity, which once had the most prominent place in history, and tries to record the contribution of Christianity to the development of Tamil Islam in Sri Lanka.

Date of submission: 2023-12-15
Date of acceptance: 2023-12-26
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Dr. Suhanya Aravinthon
Email: suhanyaa@univ.jfn.ac.lk.

Keywords: Keerthanas, Structure of the musical forms, Iyalamithi, Isaiyamaithi, Devotional poetry, Christianity in literature, Sri lanka, Christianity

இலங்கையில் கிறிஸ்தவ பரம்பல்

இலங்கை அந்நியராட்சிக்குட்பட்டிருந்த காலத்திலே குறிப்பாக போர்த்துகேயராட்சிக்காலத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதப்பரம்பல் இலங்கை சமூகங்களுள்ளே நுழையத்தொடங்கியது. கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த சபையினர் கல்வியோடு சமயத்தையும் மக்கள் மயப்படுத்துவதிலே பின்நிற்கவில்லை. கல்விக்கான கற்றலினூடாக கிறிஸ்தவ சமயம் சமூகமயமாக்கப்பட்டது வரலாறு (பிலேந்திரன், 2008, பக். 48).

இருப்பினும், ஏற்கெனவே வழக்கத்திலிருந்த மார்க்கமுறையியல்களைத் தமக்கேற்றவாறு உள்வாங்கியும் மாற்றியமைத்தும் கிறிஸ்தவத்தின் பால் திசைதிருப்புவதற்கு மிசனரிகள் தவறவில்லை. இந்த

நிலையிலே இலங்கை வாழ் தமிழ்ச்சமூக வழிபாட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் கலைகளோடு கூடியிருந்த காரணத்தினால் கிறிஸ்தவ வழிபாடுகளும் கலைகளை தமக்கான சமயக்கருவியாக ஏற்றுக்கொண்டு சமய திருப்பணிகளை ஆற்றுவதற்கு முனைந்தன. இந்த நிலையிலேதான் தேவாலயங்களுள்ளே நாடகமும் இசையும் நுழையத்தொடங்கின. அதேசமயம் கிறிஸ்தவ சமயம்சார்ந்த தமிழறிஞர்கள் பலரும் கிறிஸ்தவ சமயம் சார் இலக்கியங்களையும் படைக்கத்தொடங்கினர். தமிழிசை மரபிலே முக்கியம் பெறுகின்ற, நண்ட நிலைத்திருப்புக்குரிய பா வகையாகத் திகழும் கீர்த்தனைமரபு கிறிஸ்தவ சமயமரபின் வரலாற்றிலும் முக்கிய இடம்பிடிக்கத் தொடங்கியது.

¹Dr Suhanya Aravinthon I (Ph.D (Carnatic Music), MPhil (Carnatic Music), MFA (Bharathanatyam), BFA (Carnatic music), BA (Sociology), Dip in Edu.) Senior Lecturer, Department of Music, University of Jaffna, Sri Lanka. saravinthon@hotmail.com / suhanyaa@univ.jfn.ac.lk.

இலங்கைத் தமிழ்ப்பண்பாட்டிலே இசை மிக முக்கிய இடத்தைப்பெற்றிருப்பது வரலாறு சுட்டும் உண்மை. அதேவேளை ஒருகாலத்திலே கல்வியின் பெயரால் சமயப்பிரசங்கங்களும் போதனைகளும் சமூகத்திலே முனைப்பாக்கம்பெறும் நிலை ஏற்பட்டது. இதன்போது மிகவும் இயல்பான பா வடிவமாகத் திகழ்கின்ற கீர்த்தனை வடிவம் சமூகமயமாக்கலுக்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த வகையிலே இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் தோன்றி வளர்ந்த கிறிஸ்தவ சமய மரபானது தன்னுடைய பரம்பலுக்கான கருவியாக கீர்த்தனைகளைக் கையாளத்தொடங்கியது. அதேநேரம் சிறப்பான புலவர்களும் தமிழ் வித்தகர்களும் தம்முடைய படைப்புக்களின் வாயிலாக பரமனைப் போற்றவும் துதிக்கவும் ஆரம்பித்தனர். ஆகவே அவற்றை வெளிக்கொணரும்நோக்கிலே இவ்வாய்வுக்கட்டுரை நகர்த்தப்படுகின்றது.

இசையும் கிறிஸ்தவ சமயமும்

‘ஆதியிலே வார்த்தை (நாதம்) இருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது. அந்த வார்த்தை (நாதம்) தேவனாயிருந்தது. அவர் ஆதியிலே தேவனோடு இருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாயுண்டாயிற்று. உண்டானதொன்றும் அவரையல்லாமல் உண்டாகவில்லை. அவருக்குள் ஜீவனிருந்தது. அந்த ஜீவன் மனிதருக்கு ஒளியாயிருந்தது. உலகத்திலே வந்து எந்த மனிதனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி. அவர் உலகத்திலிருந்தார். உலகம் அவர் மூலமாயுண்டாயிற்று. உலகமோ அவரையறியவில்லை. இந்த வார்த்தை (நாதம்) மாமிசக்கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய் நமக்குள் வாசம் பண்ணினார்.’ (யோவான் 11 முதல்) இந்த ஒரு கருத்தியலைக் கிறிஸ்தவ மதம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிகாரணமாயிருந்த நாதத்தினால் உலகம் படிப்படியாக சூட்சும தூல தோற்றத்தையடைந்தது என்கின்றது வேதாகமம். ஆகவே இசையே அனைத்துக்கும் மூலம் என்கின்ற கருத்தியலை கிறிஸ்தவம் ஏற்றுக்கொள்கின்றது என்கின்ற முடிவுக்கு

வரமுடிகின்றது (ஆபிரகாம்பண்டிதர், 2014, பக். 119).

கீர்த்தனை பொருள் விளக்கம்

கீர்த்தியைப் பாடுதல் கீர்த்தனை எனப்படுகின்றது. இது பொதுவாக இறைவனையோ அல்லது இறைவியையோ போற்றிப்பாடுவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பக்திச்சுவை நிரம்பியதாக, இறைவனிடம் மன்னிப்புக்கோருவதாக, பிறவிப்பிணி அகற்ற வேண்டுவதாக என பக்தித்தளத்திலே நின்று கொண்டு பாடப்படுவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மிக இலகுவான பா வகையினைச் சேர்ந்தது. கட்டமைப்பு எவராலும் பின்பற்றக்கூடியதாக இருக்கும். பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு இலகுவான லயப்பின்னல்களைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த இலகுத்தன்மையே இசை உலகில் இவ்வுருப்படியின் நீண்ட இருப்புக்குக் காரணமாக அமைகின்றது (பக்கிரிசாமிப்பிள்ளை, 2009, பக். 46).

சமயமரபில் கீர்த்தனம்

சமய வழிபாட்டு முன்னெடுப்புக்களில் கீர்த்தனையின் நுழைவானது சில நூற்றாண்டு காலப்பகுதி வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பினும் மிக ஆழமான காத்திரமான இருப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றது. பாடலாசிரியனும், இசைப்பவனும் தன்னுடைய வேண்டுதல்களை முன்வைப்பதற்கான மிக இலகுவான காத்திரமான வடிவமாக கீர்த்தனை எனப்படுகின்ற பாவடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். மந்திர உச்சாடனங்கள், தந்திர மார்க்கங்கள் என்கின்ற பாதைகளைத் தவிர்த்து, புரிந்து கொள்ளக்கூடிய, தன்னால் வடிவமைக்கப்படுகின்ற பாதை வழிபடுவோனுக்கும் இறைவனுக்குமிடையே சிறந்த ஒரு பிணைப்பினை ஏற்படுத்திநிற்கும். இந்த நிலையிலேயே கீர்த்தனைகள் சமய வழிபாட்டிலே மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறத்தொடங்கின.

கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுமரபும் இசையும்

கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு மரபிலே ஆரம்ப

காலத்திலே உரோம வழிபாட்டு முறைக்குரிய இசையாக திருச்சபை, கிரகோரி இசையை ஏற்றுக்கொண்டது. இவ்விசை மரபானது பெரும்பாலும் மேலைத்தேய இசை மரபினை ஒத்ததாக இருக்கும். ஒத்தகுரலில் பாடுகின்ற குழுப்பாடகர்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது. துணைக்கருவிகளின் இணைவு தவிர்க்கப்பட்டது. மந்திர உச்சாடனம் போன்ற இசையமைப்பினைக் கொண்டிருந்தது. பெரும்பாலானோர் பொருள் புரியாமல் பாடினார்கள். இன்றும் வழிபாட்டிலே சில பாடல்கள் இம்மரபிலே பாடப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இரண்டாவது, வத்திக்கான் சங்கத்தின் காலத்திலே அந்தப்பிரதேசத்துக் கலைமரபுகளை வழிபாட்டிலே இணைத்துக்கொள்ள வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தது. கிறிஸ்தவம் பின்பற்றப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பிரதேசமும் அவர்களுடைய பண்பாட்டிலே பின்பற்றப்படுகின்ற இசை மரபினைத் தமக்குரிய வழிபாட்டு இசைமரபாக சேர்த்துக்கொண்டனர்.

கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டின் பிற்பாடு பாரிஸில் நோட்ரே டேம் கதீட்ரலின் தோற்றத்தின் பிற்பட்ட காலமாகக் கொள்ளலாம், பார்லிபோனி எனப்படுகின்ற இசைமரபை தேவாலய வழிபாட்டு மரபாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குகின்றது.

கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலே பார்லிபோனி இசைமரபு அதியுச்ச வளர்ச்சி பெற்று 'கோரஸ்' என்கின்ற ஒரு வித இசைமரபு தேவாலய இசை மரபாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கி.பி. 17ம், 18ம் நூற்றாண்டுகளிலே இசையுலகில் சிம்பனி இசைமரபின் வியத்தகு பேரெழுச்சி தேவாலய இசைமரபிலும் இணைந்து கொண்டது. கி.பி. 19, 20 களிலே தேவாலய வழிபாட்டு இசை மரபானது படிப்படியாக நவீன இசையின் தோற்றத்தைப் பெற்றது (திருமறைக்கலாமன்றம், 2022, பக். 46).

இந்த பின்னணியிலே பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களோடு தேவாலய வழிபாட்டு முறைகளுக்கான விதிகள் தளர்த்தப்பட்டபோது தமிழ்ச்சமூகங்களிலே

பின்பற்றப்பட்ட கிறிஸ்தவ தேவாலய வழிபாடுகளிலே தமிழிசை மரபுகள் தேவாலய வழிபாட்டு முறைமைக்குள் நுழையத்தொடங்கியது. குறிப்பாக நாட்டார் இசைமரபுகளும் பாடல் வடிவங்களும் தேவாலய சடங்குகளுக்கள்ளே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மண் மணம் மாறாத நாட்டார் இசை வடிவங்கள் சமூகத்தினுள் கொண்டிருக்கக் கூடிய கனதி அதிகம். எனவே, இவ்வடிவங்கள் தேவாலய வழிபாடுகளிலே முக்கியம் பெறத் தொடங்கின.

இதன் தொடர்ச்சியாக, கர்நாடக இசை பாடல் மரபுகளும், தென்னிந்திய இசை வாத்தியக்கருவிகளும் வழிபாட்டிலே இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டன. கிறிஸ்தவ பாடல் வடிவங்கள் தமிழிசையின் மரபினைப் பின்பற்றுவனவாக மாற்றம் பெற்றன.

இலங்கை கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள்

இதே பின்னணியில் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நீண்டகாலமாக கல்வியின் பெயரால் கட்டாய மதமாற்றத்துக்குள்ளாகி வந்தது வரலாறு. ஆனாலும் கிறிஸ்தவத்தின் செழிப்புக்கும் மக்களுடைய இலகுவான தெளிவுக்குமாக அக்காலத்திலே வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர்கள், இசையின் மீது அதீத ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் தேவனின் பெருமைபேசும் கீர்த்தனைகளை ஆக்கத்தொடங்கினர். ஒரு நீண்ட பரம்பரையினை கிறிஸ்தவ கீர்த்தனை மரபு கொண்டிருக்கின்றது என்றால் மிகையில்லை.

கி.பி. 18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி தமிழ் உலகில் கூறப்பட்ட காலந்தொட்டு, தமிழ் பக்தர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தையும் துதியையும், வேண்டுகளையும் தமிழ்க்கீர்த்தனைகள், பஜனைகள், கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள், தேவாரங்கள், விருத்தங்களுக்கூடாக வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் தஞ்சை வேதநாயக சாஸ்த்திரியார், பாளையங்கோட்டை ஹென்றி ஆகிருஷ்ணபிள்ளை போன்றவர்கள் செய்த பணியை யாழ்ப்பாணத்திலும் கிறிஸ்தவ பக்தர்கள் மெச்சத்தக்க முறையில்

ஆற்றிவந்திருக்கிறார்கள் (பிலேந்திரன், 2008, பக். 57).

இந்த பின்னணியிலே இலங்கைத்தமிழ்கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளை யாத்தவர் வரிசையிலே முதன்மையாகவும் முன்னவராகவும் திகழ்பவர் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை (1820-1895) இவருடைய காலத்திலே தமிழறிவும் புலமையும் கல்வியும் சைவ ஆலயங்களிலும் கிறிஸ்தவ மிசனரிமார்களினுடைய பிரச்சாரப் பிரசங்களிலுமே தங்கியிருந்தது. இந்த நிலையினை மீட்டெடுத்தவர்களுள் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை அவர்களும் ஒருவராகிறார். இவர் தமிழ் தேர்ந்த வல்லாளர். இவருடைய கீர்த்தனைகள் தமிழ் யாப்பு விதிகளுக்குமேவாகவுள்ளமை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறப்படவேண்டியது அவசியம் (ஜெபநேசன், 2004, பக். 36).

‘ஈனப்பிறவியெடுத்தெல்லையில்லாத் தீது செய்தேன்

வானவ நீயன்பால் மன்னித்திடுவ தெக்காலம்’

(முத்திநாட்டம் பஞ்சரத்தினம்)

என்கின்ற வகையிலே கீழைத்தேயத் தத்துவக் கருத்துக்களுக்கமைவாக தேவனுடைய வழிபாட்டுக்கான கீர்த்தனைகளை எழுதியிருக்கின்றார்.

இவருடைய ‘வானம் புவி பாதாளம் மல்கும் சமசரம்’ எனத்தொடங்கும் கீர்த்தனையின் சரணப்பகுதியிலே,

‘பூவும் மணமுமென யாவும் வியாபியான

தேவனல்லேலுயா, யேகோவா, விம்மனுவேலென்

றாவலுடன் பேரின்ப சீவனியம் நிரம்ப

ஓவாதழு மடியார்க் கேவல் புரிவதற்கோ’

என்றவாறு அமைகின்ற வரிகள் கிறிஸ்தவ இறையியலை கீர்த்தனைக் கட்டமைப்புக்குள்ளே அடக்கியிருப்பதற்கான மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிட முடிகின்றது (ஜெபநேசன், 2004, பக். 73).

ஜெர்மையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை,

வண. ஜே.எஸ். கிறிஸ்மஸ் அடிகளார், றொபேட் பிறெக்கன் றிட்டு, சி.வை தாமோதரம்பிள்ளை, புலவர் எஸ்.எஸ். எரேமியா, பேராசிரியர் அலன் ஆபிரகாம் அம்பலவாணர், வண. பிரான்ஸிஸ் கிங்ஸ்பெரி அழகசந்தரதேசிகர், எஸ். கந்தையாபிள்ளை, தெ. ஆ. துரையப்பாபிள்ளை, ஜே.எஸ். செல்லையா, முகாந்திரம். ஏ.பி. குமாரசுலசிங்கம் ஜே.எஸ். ஆழ்வார்பிள்ளை, ஏ.எம். கே. குமாரசுவாமி, க.பே. முத்தையா, வண. ஈ. த. யேசுசகாயம், தோமஸ் ஹட்சன் பரமசாமி, வண. டி. பி. நைல்ஸ் அடிகளார் இவ்வாறு இலங்கையின் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தவர்களுடைய படைப்பாளர்கள் வரிசை நீண்டு செல்வதைக்காணலாம் (ஜெபநேசன், 2004, பக். 82).

இவர்களுடைய கீர்த்தனைகள் தமிழ்ப்புலமைத்துவத்தோடு இலக்கிய மரபுகளுக்குட்பட்டு பரமபிதாவைப் போற்றுவதாக அமைவதை முக்கியமாகப் பார்க்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வண. கிறிஸ்மஸ் அடிகளாரவர்கள் குறிஞ்சி இராகத்திலே இயற்றியுள்ள ‘உச்சித மோட்ச பட்டணம்’ என்று ஆரம்பிக்கின்ற கீர்த்தனையினைக் குறிப்பிட முடியும்.

பல்லவி

உச்சித மோட்ச பட்டணம் போக

ஓடி நடப்போமே அங்கே

உன்னத இயேசு மன்னவருண்டு, ஓயா இன்பமுண்டு

சரணங்கள்

நரகத்தின் கோரம் மனதினிற் கண்டு

நாமதை நீக்கி விட்டோம் மிகவும்

நல்லவர் இயேசு அவரடி வாரும்

நற்கதி நீர் பெறுவீர்!

(ஜெபநேசன், 2004, பக். 82)

இன்றும் இந்தக் கீர்த்தனை தேவாலய வழிபாடுகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள் என கர்நாடக இசைமரபினைத்தழுவி எழுதப்பட்ட

இக்கீர்த்தனை இலங்கைத்தமிழ் இசை மரபிற்கு பலம் சேர்ப்பனவாக இருந்திருக்கின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட பாடலாசிரியர்கள் போன்றவர்களுடைய கீர்த்தனைகளை எடுத்தாராய்கின்ற பொழுது தேவாலய வழிபாட்டிலே பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலே இறைபுகழ் போற்றுகின்ற கருப்பொருளுடையனவாகவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பேராசிரியர் அலன் அம்பலவாணர் அவர்களுடைய கீர்த்தனைகள் வருமாறு அமைகின்றன.

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

வருவாயே சருவேசா வந்தருள்வாய்
கிருபை வாசா

அனுபல்லவி

நரரை மீட்கக் கருணை கொண்டாயே

நம்பினேன் அடைக்கலம் உன்னண்டையே

சரணம்

அஞ்சலென்றென்னை ஆதரிப்பாய்

அன்பின் கரத்தாலணைப்பாய்

தஞ்சமெனக்கென்றும் நீ யென்பாய்

தற்பரா, குண அற்புதா, நண்பாய் வருவாய்

என்ற வகையிலே அமைவதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறுதான் ஏனைய பாடலாசிரியர்களும் கீர்த்தனைகளை யாத்து தேவாலய வழிபாடுகளிலே பயன்படுத்துவதற்கு வகை செய்திருக்கின்றார்கள் (ஜெபநேசன், 2004, பக்.85).

இலங்கைத்தமிழ் பண்பாடும் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளும்.

இலங்கைத் தமிழ்ப்பண்பாடு என்பது தமிழகப்பண்பாட்டின் பிரதியாக செயற்படுவது. மொழி, பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், சமயம், சடங்காசாரங்கள், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், கலைமரபுகள் எனப்பலவும் தமிழகத்தின் தொடர்ச்சியாகவே இலங்கைத்தமிழ்ச்சமூகம் பின்பற்றி வருவது

வரலாற்றுப் பொதுமை. இதற்கு இலங்கையின் அமைவிடம், மொழி, பண்பாட்டுக்கூறுகளிலே காணப்படுகின்ற பொதுமைத்தன்மைகள் என்பன முதன்மைக்காரணங்களாகத் தெரிகின்றன.

இந்தவகையிலே தமிழிசை மரபிலே தமிழகத்தில் ஏற்படுகின்ற அத்தனை மாற்றங்களையும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகம் உள்வாங்கத்தவறவில்லை. இந்த நிலையிலே கிறிஸ்தவம் இலங்கையிலே ஆழமாகக் காலான்றுகின்ற பொழுது தமிழிசைமரபிலே கீர்த்தனைப் பாவடிவத்தின் வியாபகம் பரந்திருந்தது. கீர்த்தனை வடிவத்தின் இலகுவான இயல்பு பாடுபொருளின் இலகுவான சமூகமயமாக்கலுக்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாக இருந்தது. எனவே சமயப்பரப்புக்கென்று ஏற்ற ஒரு கலைவடிவமாக, கருவியாக இந்த கீர்த்தனை வடிவத்தை சான்றோர்கள் ஏற்றிருந்தனர்.

தொகுப்புரை

தமிழிசை வடிவங்களுள் மிகவும் இயல்பான வடிவமாகவும் எந்த நோக்கத்தையும் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவல்ல பாவடிவமாகவும் இருக்கின்ற கீர்த்தனை வடிவமானது, இசை மரபிலே நீண்ட ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றது. இருந்தபோதும் சமூகத்திலே அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மக்களை இலகுவான வழிப்படுத்துவதற்கு கலைஞர்கள் மற்றும் இலக்கியவாதிகளால் பின்பற்றப்பட்ட ஒரு கருவியாக கீர்த்தனை வடிவங்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன. ஒருகாலத்திலே அந்நியராட்சியிலிருந்து தேச விடுதலைக்காக பல தேசாபிமானிகளால் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பல கலைஞர்களும் புலவர்களும் கீர்த்தனைகளை யாத்தும் மக்களிடையே பாடி பிரபலப்படுத்தியும் தம்முடைய கருத்துக்களை சமூகமயப்படுத்தினர். அதே முயற்சியும் செயற்பாடும் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தும் வழிபாடுகளிலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது இன்றுவரை தொடர்ந்தும் வருகின்றது.

சமகாலத்திலே கிறிஸ்தவ வழிபாடுகளிலே முக்கியம் பெறுகின்ற சிலுவைப்பாடு நிகழ்வுகள் பல தேவாலயங்களிலும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு தவக்கால ஆற்று கைகளாக ஆண்டுதோறும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருவது வழக்கமாகின்றது. முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தைத் தளமாகவும் அருட்தந்தை

நீ. மரியசேவயர் அவர்களுடைய முயற்சியும் எழுத்துக்களும் பல கீர்த்தனைகளை சமகால கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு நிகழ்வுகளுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. எனவே இசைமரபு சார்ந்த பாடிவமான கீர்த்தனை கிறிஸ்தவ சமயத்தின் இருப்புக்கும் நிலைப்புக்கும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்திலே முக்கியமான பங்காற்றியிருக்கின்றது என்கின்ற முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது.

References

- Pakkirisaami Pillai. (2009). *Indiya Isai Karuvoolam*. Chennai: Kuselar Pathippagam.
- Jebanesan, S. (2004), *Yaalpaanaththu Kreesthava Kavignanarkalum Keerthanaikalum*. Yaalpaanam: Thenninthiya Thiruchchabai.
- Pilendran, G. (2001). *Katholikka Kalai Ilakkiya Paarampariyankal*. Yaalpaanam: Katholikka Maanavar Onriyam.
- Pilendran, G. (2008). *Porhtukkeyar Ilankai Varukai*. Yaalpaanam: Aayar Illam.
- Thirumarai Kalamandram. (2005). *Mariya Zavayam*. Yaalpaanam: Aayar Illam.
- Aabraham Pandithar. (2014). *Karunamirthasaaharam, First Book*: Chennai: Tamil Man Pathippagam.

வேளாண்வேதம் நவிலும் வாழ்வியல் சார்ந்த அறக்கோட்பாடுகள்

Agricultural Vedas Are Also Based on Bioethical Principles

முனைவர் ஜோ.ஜோதிமணி / Dr.J.Jothimani¹

Abstract

Tamil literature is ancient and unique in the history of the people of the world. Among them, there are many types of literature that flourished in the field of Tamil literature and the special one is Neeti literature. This great type of literature is not only a living literature but also a guiding literature. The literature of the Sangam period, which followed the Sangam period, emphasized justice and morality in abundance. The reason is that during the rule of Kalaprara who came from the north, Akamarabha and Purarabha were pushed out during the Sangha period. The way of life of Tamils changed. Justice and virtue were needed in that context. The collection of books that appeared then is eighteen books. One of the eighteen scriptures is Nalatiyar. It is also known as Agriculture Veda. This book is a collection of songs written by many Jain sages in their work. In Nalatiyar, who has been given such a privilege, the human society should live in the world as morals that can be improved. You can also learn about life messages such as getting education and self-confidence to excel.

Date of submission: 2023-07-11
Date of acceptance: 2023-09-14
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Dr.J.
Jothimani Email: subramani_jagan@
yahoo.com

Keywords: Didactic literature, Virtue, Kindness, Domesticity, Justice, Hospitality, Summer, Nalatiyar

முன்னுரை

உலக மக்கள் வரலாற்றில் தொன்மையும் தனித்தன்மையும் வாய்ந்தது தமிழ் இலக்கியம். அவற்றுள் தமிழ் இலக்கியப் பெருவெளியில் தழைத்தோங்கி இலக்கிய வகைமைகள் பலவுண்டு தனிச்சிறப்பு பெற்றது நீதி இலக்கியங்கள் ஆகும். இந்த மாபெரும் இலக்கிய வகைமையானது வாழும் இலக்கியமாக மட்டுமல்லாமல் வழிகாட்டும் இலக்கியமாகவும் இருக்கிறது. சங்க காலத்திற்கு அடுத்து வந்த சங்கமருவிய கால இலக்கியத்தில் மிகுதியாக நீதி அறநெறிகள்

வலியுறுத்தப்பட்டது. காரணம் வடக்கிலிருந்து வந்த களப்பிரர் ஆட்சியில் சங்க கால அகமரபும் புறமரபும் புறந்தள்ளப்பட்டன. தமிழர்களின் வாழ்வியல் நெறி மாறியது. அச்சூழலில் நீதியும் அறமும் தேவைப்பட்டன. அப்பொழுது தோன்றிய நூல்களின் தொகுப்புதான் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் ஆகும். பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று நாலடியார் ஆகும். இதனை நாலடி நானூறு எனவும் வேளாண்வேதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் தனி ஒருவர் தம் படைப்பன்று சமணமுனிவர் பலர் எழுதிய பாடல்களின் தொகுப்பு

¹The author is a Guest Lecturer in the Tamil Department, Govt. Arts & Science College, Veppanthattai, Tamil Nadu, India. subramani_jagan@yahoo.com

ஆகும். நாலடியார் திருக்குறளைப் போல இயல்களாகவும் அதிகாரங்களாகவும் பிரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி”

இப்பழமொழி நாலடியாரின் கருத்துச் செறிவை நமக்கு புலப்படுத்துவதாய் அமைகின்றது. இத்தகு சிறப்புப் பெற்ற நாலடியாரில் மனித சமுதாயம் மேம்படத்தக்க வாழ்வியற் செய்திகள் குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முறை

நீதிநூல்களுள் ஒன்றான வேளாண்வேதம் என்று அழைக்கப்படும் நாலாடியாரில் கூறப்பட்டுள்ள வாழ்வியல் சார்ந்த அறநெறிக் கருத்துகளை ஆய்வு செய்து தீர்மானிக்கும் நோக்கில் இந்த கட்டுரையின் பொருண்மை அமைந்துள்ளது. இவற்றில் நீதிநூலான மக்கள் வாழ்வதற்கு சிறந்த அறக்கருத்துக்களை திருக்குறளுக்கு ஒப்புமையாக கூறப்படும் நாலாடியாரை இவ்வாய்விற்காக தேர்வு செய்யப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வின் முதற்கட்டமாக அறம், அறத்தின் சிறப்பை பற்றியும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்கள் மற்ற நூல்களுடன் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டு பாடல் அடிகளாளும், அறக்கருத்துகளாளும் செறிவூட்டப்பட்டு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் தகவல்கள் அனைத்தும் மக்கள் நல்ல அறவழியில் வாழ்வதற்கு தேவையான கருத்துகளை குறிப்பிடுகிறது.

அட்டவணை 1: ஆய்வு நூல் பற்றிய குறிப்பு

அட்டவணை: ஆய்வுக்கு பயன்படுத்திய நூல்		
நூல்	ஆசிரியர்	காலம்
நாலடியார்	சமண முனிவர்கள்	கி.பி. 7 அல்லது 8 ம் நூற்றாண்டு

அறம் - விளக்கம்

“அறத்தான் வருவதே இன்பமற் றெல்லாம்

புறத்த புகழும் இல”

(திருக்குறள் - 39)

என்னும் வள்ளுவரின் வாய்மொழியை இணைத்து எண்ணுகையில் இன்பம் என்பது அறநெறியில் வருவது மட்டுமே, பிற வழியில் வருவதெல்லாம் அப்போதைக்கு இன்பம்போல் தோன்றினும் அடுத்து அது அழியாது துன்பத்தையே தரும் என்பதை உணரலாம். அறன் எனப்படுவது யாது? என்பது குறித்து மணிமேகலை

“அறவெனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின்

மறவா திதுகேள் மன்னுயிர்க்கெல்லாம்

உண்டியு முடையு முறையுளு மல்லது

கண்டது இல்”

என்கிறது (மணிமேகலை, 228-231).

அறத்தின் சிறப்பு

நம் வாழ்க்கை நிலையற்றது என்பதனை அறிந்தும் அறம் செய்யாமல் வாழ்நாட்களை வீணே கழிக்கக் கூடாது என்கிறது நாலடியார் அறத்தின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் போது மிகச் சிறியதாகிய ஆலம் விதை முளையுற்று வளர்ந்து விழுது விட்டுப் பெரிய நிழல் தருவதைப் போல செய்யப்படும் அறத்தின்பயன் வானத்தையே சிறியதாக்கி வியாபித்து வளரும் என்கிறது. இந்த அறத்தினை இடைவிடாது செய்யவேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது.

“வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்

வைகலும் வைகலை வைகுமென்று இன்புறுவர்

வைகலும் வைகல் தம் வாழ்நாள் மேல் வைகுதல்

வைகலை வைத்துணரா தார்”

(நாலடியார் - 39)

இன்றைக்கோ அன்றைக்கோ என்றைக்கோ என்று நினையாமல் எமன் பின் புறத்திலேயே நிற்கின்றது என்று நினைத்து தீமையான

காரியங்களை விட்டு விட்டு உடனே அறம் செய்ய வேண்டும் என்பதை,

“இன்றுகொல் அன்று கொல் என்றுகொல் எண்ணாது

பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவு மின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்
மருவுமின மாண்டார் அறம்”

(நாலடியார் - 36)

மேலும் அழியத்தக்க இந்த உடம்பைத் தக்க வழியில் புண்ணியச் செயலுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாலடியார் கூறுகிறது.

“அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்

பெரும் பயனும் ஆற்றலே கொள்க”

(நாலடியார் - 34)

இந்த கருத்தினைப் போன்று வள்ளுவரும் அறம் செய்வதால் கிடைக்கும் புகழைப்போல் உயர்ந்த புகழ் இவ்வுலகில் இல்லை. அதுபோன்று அவ்வறம் செய்தலை மறத்தலால் ஏற்படும் கேடு போன்று தாழ்ந்ததும் இல்லை,

“அறத்தினூங் காக்கமும் இல்லை, அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு”

(திருக்குறள்-32)

அன்புடைமை

மானுட வெற்றியின் அடிப்படையாகத் திகழ்வது அன்பாகும். அஃறிணை, உயர்திணை என வேறுபாடின்றி அனைத்து உயிர்களின் மேல் காட்டும் கருணையே அன்பு எனப்படும். பசியால் இறக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும் அன்பில்லாதவர் இல்லத்தில் உணவருந்தக் கூடாது என்பதே தமிழர்களின் சிறந்த பண்பாடு இந்த பண்பாடு நாலடியார் பாடல்களில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“பொற்கலற்றுப் பெய்த புலியுகிர் வான்
புழுக்கல்

அக்காரப் பாலோடு அமரர் கைத்து
உண்டலின்

உப்புலிப் புற்கை உயிர்போற் கிளைஞர்

மாட்டு

எக்கலத் தானும் இனிது”

(நாலடியார்-206)

இப்பாடலில் உள்ளத்தில் அன்பு இல்லாதவர் புலியினது நகம் போன்ற வெண்ணிறச் சோற்றைப் பாலோடும் சர்க்கரையோடும் கலந்து பொந்தட்டில் இட்டுக்கொடுத்தாலும் இனிக்காது. ஆனால் அன்பு கொண்டவர் தரும் உப்பில்லாத கூழும் இனிமை தருவதாகும் என்கிறது. மேலும் பகற்பொழுதில் மனத்தில் அன்பு இல்லாதவர் அளிக்கின்ற பொரியலுடன் கூடிய சோறு வேம்பைப் போலக் கசக்கும் பிற்பகலில் கீரை உணவையே அன்புடையார் கொடுத்தாலும் இனிக்கும் என்பதை,

“நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா
ரில்லத்து

வேளாண்மை வெங்கருணை வேம்பாடும்
கேளாய்

அபரானப் போழ்தின் அடகிடுவ ரேனுந்
தமராயார் மாட்டே இனிது”

(நாலடியார் - 207)

இப்பாடல் அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும் இப்பாடலில் உணவு காலத்தோடு உண்ணும் பழக்கம் இருந்துள்ளதை தெளிவுப்படுத்துகிறது. மேலும், இடம், பொருள், ஏவலாளர் முதலிய எல்லா வசதிகள் இருந்தும் அன்பு மனம் இல்லாதவனுக்கு அவற்றால் எவ்வித பயனும் இல்லை என நன்னெறிப் பாடலும் அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“இல்லானுக்கு அன்பு இங்கு, இடம்
பொருள் ஏவல்மற்று

எல்லாம் இருந்தும் அவற்கு என் செய்யும்
நல்லாய்”

(நன்னெறி-15)

உலகில் இன்பத்தோடு கூடிய சிறப்பை மக்கள் எய்துவதற்கு காரணம் அன்பு என்பதனை நாலடியார் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஒன்றை எதிர்ப்பார்த்துக் கொடுப்பது கொடையன்று பதிலுக்கு எதுவும் செய்ய இயலாத ஏழைகளுக்கு கொடுப்பதே சிறந்த கொடையாகும். பொருள் குறைவாக இருந்த போதிலும் இயன்ற அளவு பிறருக்கு உதவிச் செய்ய வேண்டும். இருக்கும் போதே கொடுத்திட வேண்டும். இன்றேல் அழிந்து போவோம் என்கிறது நாலடியார். பிறருக்கு ஈயாத பொருள் அதனை உடையவனுக்கும் உரிமையன்று எனக் குறிப்பிடுகிறது.

“எனது எனது என்று இருக்கும் ஏழை பொருளை

எனது எனது என்று இருப்பின் யானும், தனது ஆயின்

தானும் அதனை வழங்கான் பயன் துவ்வான்

யானும் அதனை அது”

(நாலடியார்- 276)

தானும் அனுபவிக்காமல் பிறருக்கும் கொடுக்காமல் இருக்கும் கருமியிடம் உள்ள செல்வம் பின்னாளில் பிறர் ஒருவரால் நுகரப்படும் என்பதை இப்பாடல் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அறம் செய்வதற்காகப் பொருளை திரட்ட வேண்டும் என்கிறது திரிகடுகம் “ஈவதற்குச் செய்க பொருளை” (திரிகடுகம்90). தன்னிடம் வந்து யாசிப்பனுக்கு இல்லை என்று சொல்பவன் அந்த ஊரில் வாழ்வதைக் காட்டிலும் நெடுந் தொலைவு கடந்து வேறு ஊர்களுக்கும் சென்று பிச்சை எடுத்து வாழ்தலே நல்லது என்கிறது.

“இட்டு ஆற்றுப்பட்டு ஒன்று இரந்தவர்க்கு ஆற்றாது

முட்டு ஆற்றுப்பட்டு முயன்று உள்ளூர் வாழ்தலின்

நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டுங்

கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று”

(நாலடியார் - 288)

என்பபொருள் தராதவனைக் கடுமையாகச் சாடுகின்றது. மேலும், இல்லை என்று வருவோர்க்கு கொடுத்து உதவினால் மனநிறைவோடு இன்பம் கிடைக்கும்

என்பதை நான்மணிக்கடிகை பாடல் உணர்த்துகிறது.

“தொகை இனிது தொட்டு வழங்கின்”

(நான் மணிக்கடிகை - 39)

மனிதனாக பிறத்தல் அரிது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மனிதப் பிறப்பில் வாழ்கின்ற நாட்களில் நல்லது செய்து வாழ வேண்டும்.

இல்வாழ்க்கை

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் குடும்பம் என்பது அச்சாணி போன்றது. இல்லின் கண் வாழ்வார் வாழும் திறன் கூறுதல் இல்வாழ்க்கை ஆகும். இல்லற வாழ்வில் பெண்ணே இல்லறம் சிறப்புற்று விளங்க அதிக பங்கெடுத்துக் கொள்கிறாள். ஈட்டுதலும், காத்தலும் ஆணின் கடமையாகும். பொருளீட்டும் முயற்சியால் மேன்மேலும் உழைப்பவன் ஆண் அதனைச் சிறந்த முறையில் செலவு செய்து இல்லறத்தை நடத்திச் செல்பவன் பெண் ஆவாள்.

“மழை திளைக்கும் மாடம் ஆய், மாண்பு அமைந்த காப்பான்

இழைவிளக்கு நின்று இமைப்பின் என்னாம் விழைதக்க

மாண்ட மனையாளை யில்லாதான் இல்லகம்

காண்டற்கு அரியது ஓர்காடு”

(நாலடியார்- 361)

இல்லறத்துக்கு அழகு நல்ல மனைவி என்றும் அவள் இல்லாத வீடு காடு போன்றது என்றும் நாலடியார் எடுத்துரைக்கின்றது. செல்வம் முதலியவற்றை விட இல்லக்கிழத்தியின் நற்குணமே இல்வாழ்க்கைக்கு முதன்மையானது. மேலும் நல்ல மனைவி ஒருவனுக்கு பாதுகாப்பாக அமைகின்ற வாளுக்கு நிகராவாள் என்று (நாலடியார் 386) குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், வீட்டிலிருந்து கொண்டு இல்லறத்தை நடத்துவது பெண்களின் கடமை. ஆயினும் அவர்களும் கல்வி கற்றிருக்க வேண்டும் என்பதை,

“குஞ்சி அழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்

மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல”

(நாலடியார் - 131)

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. அகவாழ்வில் அறத்தோடுப் பொருந்தி இல்லறவாழ்வினை மேற்கொண்டனர். ஓர் ஆடையைப் பகுத்து உடுத்தி வாழும் வறுமை நிலையிலும் மனம் ஒன்றி வாழும் அன்பு வாழ்க்கையே சிறந்த இல்லறம் என்பதை,

“ஒன்றன் கூறாடை உடுப்பவரே ஆயினும்

ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை”

(கலித்தொகை-9)

இக்கலித்தொகை பாடலின் வழி அறியலாம்.

விருந்தோம்பல்

தமிழர்களின் தலையாய பண்புகளில் ஒன்று விருந்தோம்பல் விருந்தினர் என்பார் இக்காலத்தில் கருதுவதுபோல உற்றார் உறவினர் அல்லர். எதிர்பாராமல் பசியால் இல்லம் நோக்கி வருபவரே விருந்தினர் என அக்காலத்தில் கருதப் பெற்றனர்.

“செல்விருந்(து) ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்

நல்விருந்து வானஓத் தவர்க்கு”

(திருக்குறள்-86)

என்கிறது திருக்குறள். புதியதாய் வருபவர்க்கு உணவளித்து உபசரித்தல் என்பது அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய பண்பு. இவ்வாழ்க்கையின் நோக்கமே விருந்தினரை அன்பாக வரவேற்று உபசரித்தலாகும். உணவின் சுவை உணவுக்கு உள்ளே இருப்பதைக் காட்டிலும் உணவை வழங்குவோர் உள்ளத்தின் உள்ளே இருக்கின்றது என்பதனை,

“கழுநீருட் காரட கேனும் ஒருவன்

விழுதாக்கொள்ளின் அமிழ்தாம் விழுமிய குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினும் மேவாதார்

கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்”

(நாலடியார் - 217)

இப்பாடல் விளக்குகின்றது. வள்ளுவரும்

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம், முகம்

திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து”

(திருக்குறள்-90)

என்கிறார். விருப்பம் இல்லாதவர் வீட்டில் உண்ணும் விருந்தும் கசக்கும் விருப்பம் உள்ள வீட்டில் குடிக்கும் கஞ்சியும் இனிக்கும் என (நாலடியார் 210) ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனைப் போன்று நான்மணிக்கடிகையிலும் இலை போட்டு இன்முகத்தோடு உபசரித்து பரிமாறி உண்பிக்க விருந்தினர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவர் என்பதனை,

“நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து”

(நான்மணிக்கடிகை - 63)

இப்பாடல் கூறுகிறது.

கல்வி

கல்வி மனிதனைப் பண்படுத்தக்கூடியது. வாழ்க்கையில் ஏற்படக் கூடிய அறியாமையாகிய மயக்கத்தை தீர்க்க கூடியது. இத்தகைய நல்லொழுக்கம் பயக்கும் கல்வியைக் கற்றலே உயர்வான அழகாகும் என நாலடியார் குறிப்பிடுகின்றது. கல்வி என்பது அறியாமை நோயை அழிப்பது. இப்பிறவியின் பயனைத் தருவது. கொடுக்கக் கொடுக்க குறையாதது தம்மை விளக்கக் கூடியது கேடு அற்றது என்பதனை

“இம்மை பயக்குமால் ஈயக்குறைவு இன்றால்

தம்மை விளக்குமால் தாம் உளராக் கேடு இன்றால்

எம்மை உலகத்தும் யாம் காணோம் கல்வி போல்

மம்மர் அறுக்கும் மருந்து”

(நாலடியார் - 132)

இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. கற்றலைக் கைவிடாது எப்பொழுதும் நூல்களைக் கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்கிறது ஆத்திச் சூடி.

“ஓதுவது ஒழியேல்” (ஆத்திச்சூடி - 11)

மேலும் இளம் வயதில் கற்காமல் வளர்ந்து விட்ட நிலையில் சான்றோர் அவையில் ஒன்றைப் பேசுவானாயின் அது நாய்

குரைத்தற்குச் சமமாகும் என்பதனை

“இருப்பினும் நாள் இருந்தற்றே இரா அது
கல்லாமை

உரைப்பினும் நாய் குரைத்தது”
(நாலடியார் - 254)

இப்பாடல் கூறுகிறது. கல்வி கற்றவரே
மற்றவர்களை விடச் சிறந்தவராகக்
கருதப்படுகின்றனர். நான் முகனால்
படைக்கப்படும் உடம்புகள் அழிந்துவிடும்
அதனால் கற்றவர்களால் படைக்கப்படும்
நூல்கள் அழிவதில்லை, இக்கருத்தை,

“கலைமகன் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும்
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான்
மலரவன்செய்

வெற்றுடம்பு மாய்வனபோல மாயா புகழ்
கொண்டு

மற்றவர் செய்யும் உடம்பு”
(நீதிநெறி விளக்கம் - 6)

நீதிநெறி விளக்கச் செய்யுளால் உணர
முடிகின்றது. இறந்த பின்னும் அழியாப் புகழ்
தருவது கல்வி ஆகும்.

புண்ணியத்தைச் சேர்த்தல்

விளக்கினால் உண்டாகும் ஒளியால்
இருள் விலகும். அவ்வாறு ஒருவருடைய நல்ல
செயலால் பாவம் நீங்கும். விளக்கில் நெய்
குறைந்து ஒளிகுறைவு ஏற்படும் பொழுது
இருள் உண்டாகும். அதேபோல் நற்செயல்
செய்யாமல் தீவினை செய்தால் பாவம்
ஏற்படும் என்பதனை

“விளக்குப் புக இருள் மாய்ந்தாங்கு ஒருவன்
தவத்தின் முன் நில்லதாம் பாவம்
விளக்குநெய்

தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு
நல்வினை

தீரவிடத்து நிற்குமாம் தீது”
(நாலடியார் - 6)

இப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.
ஒவ்வொரு மனிதனும் நல்வினையாகிய நல்ல
அறச்செயல்களைச் செய்து புண்ணியத்தைச்
சேர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தை

தெளிவுப்படுத்துகிறது.

தன்னம்பிக்கை

வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை
தன்னம்பிக்கைதான். தன்னம்பிக்கை
இல்லாதவர்கள் எந்த காரியத்திலும் வெற்றி
பெற மாட்டார்கள். வெற்றி அளிக்கும்
கருவியாகத் தன்னம்பிக்கை திகழ்கின்றது.

“நன்னிலைக் கண் தன்னை நிறுப்பானும்
தன்னை

நிலைகலக்கிக் கீழ் இடுவானும் நிலையினும்

மேல் மேல் உயர்ந்து நிறுப்பானும்
தன்னைத்

தலையாகக் செய்வானும் தான்”

(நாலடியார்- 248)

தன்னம்பிக்கையும், அறிவும், முயற்சியுமே
ஒரு மனிதனுடைய வெற்றி நிறைந்த
வாழ்விற்கு காரணங்களாக அமைகின்றன.
ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில்
முயற்சி இன்றேல் அங்கு தோல்விதான்
நிறைந்திருக்கும் என்பதை நாலடியார் வழி
அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

உலகில் வாழும் உயிர்கள் எல்லாம்
இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்பதே பண்டைத்
தமிழர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. அதனைத்
தாங்கள் படைத்த இலக்கியங்களின்
வாயிலாகவும் வெளிப்படுத்தி வந்தனர். நீதி
நூல்கள் மக்களுக்கு நல்வாழ்க்கை நெறியைக்
காட்டுவதற்காக இயற்றப்பட்டவை
அவ்வகையில் நாலடியாரிலும் வாழ்க்கையைச்
சிறந்த முறையில் வாழ்வதற்கான நீதிகள்
நிறைந்து காணப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.
நிலையற்ற இந்த உலகத்தில் வாழும்
பொழுதே உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொண்டு
ஒழுக வேண்டும் இளமையிலிருந்தே அறம்
செய்து சிறந்த முறையில் இல்லற வாழ்க்கை
நடத்தி இனிய முகத்துடன் விருந்தோம்பி
ஈகை குணத்துடன் வாழ வேண்டும். மேலும்
கல்வியும், தன்னம்பிக்கையும் பெற்றுச்
சிறப்படைய வேண்டும் என்பன போன்ற
வாழ்க்கைக்குரிய செய்திகளை நாலடியார்
மூலம் அறிய முடிகின்றது.

References

- Kathir Murugu. (2007). *Nanneri*. Chennai, India: Saratha Pathippagam.
- Naladiyar Moolamum Uraiyum*. (2006). Chennai, India: Saratha Pathippagam.
- Pakalavan. (2007). *Thirukkural Urai*. Chennai, India: Karpagam Puthakalayan.
- Puliyur Kesigan (2009). *Kalithogai Moolamum Uraiyum*. Chennai, India: Saratha Pathippagam.
- Puliyur Kesigan. (2011). *Manimegalai Moolamum Urayaiyum*. Chennai, India: Saratha Pathippagam.
- Tamizhipriyan. (2016). *Thirikadugam Moolamum Urayum*. Chennai, India: Karpagam Puthakalayam.
- Vilambinaganar. (2018). *Nanmanikkatigai Moolamum Uraiyum*. Chennai, India: Saratha Pathippagam.

இணைவகுப்புச்சூழலில் தமிழ்மொழி இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

The Challengers of Teaching and Learning Tamil Language Grammar in Multigrading Classes Environment

சந்துரு முத்தையா / Chandru Muthiah¹

மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M.A.R Annamalai²

Abstract

Tamil schools with multigrading classes schools are now springing up in Malaysia, especially in estate areas and not so much in urban areas. This creates a situation where students of different ages have to attend the same class. Teachers should also teach defined grammar skills at the same time. This study shows the challenges faced by teachers in time management and matching skills in Tamil grammar in 4th and 5th grade.

This study was also conducted with 6 tamil language teachers in the Northern region. This is a qualitative study using semi-structured interview method. Research results show that even if teachers can only shell out 30 minutes on each lesson, students still depend on the teacher's explanations. Research also shows that mixed classes have different student levels and teachers don't give appropriate explanations for students with good and poor grammar. Teachers also reported that they were unable to perform the activities intended for grammar instruction. Looking at the skill mix, it was found that teachers encountered problems with sentence formation during the same period of instruction. Finally, research has also shown that teachers have difficulty associate Tamil words called 'punarchi'.

Keywords: Multigrading school, Grammar teaching and learning, Sentence structure skills, 'Punarchi' in grammar, Tamil Schools.

Date of submission: 2023-8-28
Date of acceptance: 2023-09-04
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Mr.
Chandru Muthiah
Email: chandruchan@yahoo.com

¹The author is a postgraduate doctoral candidate in the Department of Modern Language, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, Malaysia. chandruchan@yahoo.com

²The author is an Associate Professor in the Department of Modern Language, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

முன்னுரை

அனைத்து மாணவர்களுக்கும் விருப்பு வெறுப்பின்றிக் கலைத்திட்டத்தில் உள்ள கல்வியை முழுமையாகச் சேர்ப்பது ஆசிரியர்களின் தலையாய கடமையாகும். இவ்வகையில் இணைவகுப்புத் தமிழ்ப்பள்ளிகள் மலேசியாவில் அதிகரித்து வரும் இத்தருணத்தில் ஒவ்வொரு இணைவகுப்புப் பள்ளி மாணவர்களும் ஒற்றைவகுப்பு மாணவர்கள் போலவே முழுமையான கல்வி பெற தகுதியுடையவர்கள் எனக் கருதுகின்றனர் (Fui & Wan Muna Ruzana, 2019). இணைவகுப்பு (Kelas Bercantum) என்கிற சொல் நமது நாட்டில் பொதுவான பயன்பாட்டிற்குக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இத்தகைய பள்ளியினைப் பல்தர மாணவர் வகுப்பு என்றும் சில நாடுகளில் பெயரிட்டுள்ளனர். ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்பானது ஹிழிணிஷிசினி (2017) இணைவகுப்பிற்கு மாறுப்பட்ட பின்னணியான தரம், வயது, ஆண்டு, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் மேலும் பால் கொண்ட மாணவர்கள் ஒரே வகுப்பில் அமர்ந்து கற்கும் சூழல் என்று பொருளுரைக்கின்றது. இன்னும், இணைவகுப்பு என்பதானது மலேசியாவில் மற்றுமின்றி ஏழை நாடுகள், வளர்ந்து வரும் நாடுகள், வளர்ந்த நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. அமெரிக்கா, கனடா, ஆசுதிரோலியா, கம்போடியா சீனா, இந்தோனீசியா, பிலிப்பைன்சு, வியட்நாம் போன்ற நாடுகளிலும் இணைவகுப்புகள் அமலாக்கத்தில் உள்ளன என்று தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது (UNESCO, 2015).

இவ்வளவில், இலக்கணம் என்பதானது தொடக்கப் பள்ளி கற்றல் கற்பித்தலில் மிக முக்கியக் கூறாகும். இலக்கணமே ஒரு மொழியின் பிறப்பிற்குக் காரணமாக அமைகிறது. இலக்கண விதிகளே ஒரு மொழியினை வடிவமைத்துச் சீராக்குகிறது எனவும் அதுவே மொழியைப் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் காரணமாக அமைகிறது என Yap Leng Lee (2021) தமது ஆய்வில் குறித்துள்ளார். Annamala et.al (2017) இலக்கணம் என்பது ஒரு மொழியின் முதுகெலும்பாக

இருந்து, அதுவே மொழிக்கு உயிர் கொடுக்கிறது என்கிறார். Awang Sariyana (2002) இலக்கணம் என்பது ஒரு மொழியின் வழிகாட்டி எனவும் வாக்கிய அமைப்புக்குத் தலைமை வகுத்து ஒரு கருத்தினை எளிதாகப் புரியச் செய்கிறது எனக் கருதியுள்ளார்.

ஆய்வுப் பின்னணி

இணைவகுப்பு அதிகாரப்பூர்வமாக மலேசியா கல்வி அமைச்சு ஆண்டு 2017 சுற்றறிக்கை எண் 9 வழி அறிவித்தது. இதன் தொடர்பாக 2018 ஆம் ஆண்டு 126 தமிழ்ப்பள்ளிகள் இணைவகுப்புகளாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுக் கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இணைவகுப்பானது 30க்கும் குறைவான மாணவர்கள் பள்ளியில் இருப்பின் அப்பள்ளிகள் 1ஆம் 6ஆம் ஆண்டு தனி வகுப்புகளாகச் செயல்படும் வகையில் 1உம்3 உம் ஒரே வகுப்பாகவும் 4உம் 5உம் ஒரே வகுப்பாகச் செயல்படும். இவ்வகையில் 11 ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையைக் கொண்ட குறைந்த பள்ளியின் ஆசிரியர்களின் பகுப்பு முறை மாற்றப்பட்டு 3 ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து 8 ஆசிரியர்கள் மட்டுமே இணைவகுப்புப் பள்ளிகளில் பணியாற்ற வேண்டும் என்கிற கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

சுற்றறிக்கை எண் 9 மேலும், இணைவகுப்பினை வழி நடத்தும் முறையினை எடுத்துரைக்கும் வகையில் வழிகாட்டி ஆவணம் ஒன்றினை வெளியிட்டிருந்தது. இவ்வழிகாட்டி, ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பினை வழிநடத்தும் அணுகுமுறையினை விளக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது. இணைவகுப்பில் நேர நிர்வகிப்பு, கால அட்டவணை, பகுப்பு முறை, கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறை, குழு பகுப்பு முறை மேலும் பள்ளி நிருவகிக்கும் முறை உட்பட பல தகவல்களை விளக்கும் வகையில் இச்சுற்றறிக்கை விளங்கியிருந்தது. ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்புகளில் கற்பிக்கும் திறனை மேலோங்கச் செய்ய மேலும், கல்வி அமைச்சு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பணிபுரியும் பேராசிரியர்களுக்கும் மாநிலக் கல்வி இலாகா அதிகாரிகளுக்கும் மாவட்ட கல்வி இலாகா சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கும்

பட்டறைகளை வழிநடத்தியது. பட்டறையில் கலந்து கொண்ட அதிகாரிகள் இணைவகுப்பு பள்ளிகளுக்குச் சென்று ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

இணைவகுப்பின் அடுத்த சுற்றறிக்கை, 2022ஆம் ஆண்டு எண் 6ஆக மலேசியா கல்வி அமைச்சு வெளியிட்டது. இச்சுற்றறிக்கையின் வழி 2017 ஆண்டு 126 இணைவகுப்பாக இருந்த தமிழ்ப்பள்ளிகள் 2022 ஆண்டில் 135 பள்ளிகளாக ஏற்றம் கண்டு மலேசியாவில் காணப்படும் இணைவகுப்புப் பள்ளிகளில் 32% இருந்தது. தொடர்ந்து 2022ஆம் ஆண்டு மலேசியா கல்வி அமைச்சு ஆசிரியர்களுக்குத் துணை புரியும் வகையில், கலைத்திட்ட மேம்பாட்டுப் பிரிவு துணையுடன் பாடத் திறன் ஒருங்கிணைப்பு ஆவணத்தை வெளியீடு செய்திருந்தது. இதன் அடிப்படையில் 2023ஆம் ஆண்டு இணைவகுப்பில் கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளும் ஆசிரியர்கள் இந்த ஆவணத்தை மேற்கோளாகக் கொண்டு தனது பாடத்திட்டத்தினை வடிவமைக்கவும் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

கல்வி அமைச்சு தனது பாடத்திட்ட ஆவணத்தில் ஒவ்வொரு மாணவரும் இலக்கணத்தில் புலமை பெற்றிருக்க வேண்டும்; அவ்வாறு புலமை பெற்றாலே மாணவர்கள் சரியான மொழி உச்சரிப்போடு மட்டுமன்றிச் சரியான மொழியைப் பயன்படுத்தி எழுதவும் இயலும் என்று கருதியுள்ளது. இவ்வகையில், தமிழ் மொழிப் பாடத்திட்டத்தில் 4ஆம் 5ஆம் ஆண்டு மாணவர்களுக்குப் பகுக்கப்பட்ட முதன்மை திறன் மொத்தம் 6 ஆகவும் 5 ஆகவும் காண இயலுகிறது. இவையானது மேலும் 4ஆம் ஆண்டிற்கான உள்ளடக்கத் திறன் 15ஆகவும் 5 ஆண்டிற்கான திறன் 16ஆகவும் உள்ளடங்கியுள்ளது.

அட்டவணை 1:

எண்	திறன்	ஆண்டு 4	ஆண்டு 5
1	எழுத்தியல்	4	4
2	சொல்லியல்	1	0

3	தொடரியல்	2	1
4	புணரியல்	1	4
5	வலிமிகும் இடங்கள்	3	2
6	வலிமிகா இடங்கள்	3	5
மொத்தம்		15	16

(மூலம்: கல்வி திட்ட ஆவணம் ஆண்டு 4, 5, மலேசியக் கல்வி அமைச்சு 2017)

மேற்காணும் பட்டியல் இணைவகுப்புகளில் 4ஆம் 5ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழி இலக்கணம் கற்பிக்கும் திறன்களைக் காட்டுகின்றது. இவ்வகையில் ஆசிரியர்கள் இவ்விரு வகுப்பினைக் கற்பிக்க மாறுபட்ட நோக்கம், பாடத் திட்டம். பயிற்று உபகரணங்கள் மட்டுமின்றிப் பயிற்சிகளையும் உருவாக்க வேண்டிய சூழலும் ஏற்படுகிறது.

ஆய்வின் சிக்கல்

இலக்கணம் என்பது ஒரு மொழியின் ஆணியேர் எனக் கருதலாம். அவ்வாறான இலக்கணம் கற்பதற்குத் தொடக்கப் பள்ளியானது அடிப்படையாகும். அடிப்படை இலக்கண அறிவு இல்லாத மாணவர்கள் தொடக்கப் பள்ளியிலும் மட்டுமில்லாமல் வருங்காலங்களில் இடைநிலைப்பள்ளியிலும் சிறப்பான தேர்ச்சி பெறலாகாது. இன்னும், Rathidevi (2021) கூற்றின்படி வாக்கிய அமைப்பு முறையே மொழியில் மிகவும் முக்கியக் கூறு. ஆக, இத்தகைய வாக்கிய அமைப்புக்கு உறுதுணையாக நிற்பது இலக்கணமே என்கிறார். ஆக, ஒரு மாணவன் தொடக்கப் பள்ளியில் இலக்கணப் பிழைகளைக் களையாவிடின் அவன் அடுத்தடுத்து வரும் எழுத்து வடிவிலான தேர்வு மட்டுமில்லாமல் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பேச்சு மொழியிலும் பிழையாகப் பயன்படுத்தக்கூடும் எனக் கருதியுள்ளார்.

மாணவர்களுக்கு இலக்கணம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் அணுகுமுறையில் ஆளுமை பெற்றிருக்க வேண்டியது

அவசியமாகிறது. எஸ்.பி.எம்(SPM) தேர்ச்சி அறிக்கை (2017)இன் கூற்றின் படி மாணவர்கள் தொடக்கப் பள்ளியிலே இலக்கணத்தில் பின்தங்கி விடுவதே தேர்வின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாகிறது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இன்னும், நினைஸ்னீஸீவீ (2019) தமது ஆய்வில் தொடக்கப் பள்ளியில் மாணவர்களுக்கு இலக்கணம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் உயர்ந்த இலக்கண அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதோடு மாணவர்களுக்குப் போதுமான இலக்கண விளக்கம் அளித்துத் தெளிவு பெறவும் செய்ய வேண்டும் எனக் கருதுவதோடு கல்வி அமைச்சுக் கலைத்திட்டத்தினை மறுபரிசீலக்ச் செய்து இலக்கணம் கற்பிக்கும் நேரத்தினை மேம்படுத்தவேண்டும் என்று முன்மொழிந்துள்ளார்.

Manonmani Devi (2017) தமது ஆய்வில், ஆசிரியர்களின் இலக்கணம் பற்றிய பார்வையே அப்பாடத்தின் உள்ளடக்கத்தை மாணவர்களிடம் சமர்ப்பிப்பதைச் சார்கிறது எனக் கருத்துரைத்துள்ளார். இன்னும், அவர் தம் ஆய்வில் ஆசிரியர்கள் இலக்கண அறிவை முழுமையாகக் கைவரப் பெறவில்லை என்றும் இச்சூழலே இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையினை மந்த நிலைக்குக் கொண்டு செல்வதோடு மாணவர்களையும் பின் தங்கச் செய்துள்ளது எனக் கருதுகிறார். மேலும், ஆசிரியர்கள் இலக்கண விதிகளை முறையான அணுகு முறையின்றிக் கற்பிப்பதால் மாணவர்கள் சகிப்புத் தன்மை அடைவதாகவும் கருதியுள்ளார்.

அடுத்ததாக, கல்வி அமைச்சு ஆசிரியர்களுக்கு இணைவகுப்பு வழிநடத்தும் வழிகாட்டி ஆவணம் கொடுத்திருந்தாலும், மக்களும் சமூக அமைப்புகளும் இத்திட்டத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையிலே உள்ளனர். இணைவகுப்பில் தம் பிள்ளைகளுக்கு முழுமையான கல்வி கிடைக்காமல் போகுமோ என்பது அவர்களின் ஐயப்பாடாக இருந்தது. இதனைவிடுத்து, Fui - Wan Muna Ruzana (2019) அரசாங்கம் இத்திட்டத்தினை மறுபரிசீலனைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கல்வி அமைச்சு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த வழிகாட்டி முழுமையாக ஏற்புடைய

வகையில் இல்லை எனவும் ஆசிரியர்கள் பணிப் பழுவை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவும் ஆய்வின் வழி கருத்துரைத்துள்ளனர்.

Najla - Faridah (2017) எனும் ஆய்வாளர், மாணவர்களுக்குப் பழமையான கற்றல் கற்பித்தல் முறை தற்போது ஏற்புடையதாக இல்லை எனவும் அவை பெரும் மாற்றத்தை மாணவர்களிடம் ஏற்படுத்தவில்லை எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆக, கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், புதுமையான கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையைக் கண்டறிய வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுவதோடு இணைவகுப்புகளில் கற்பிக்கப்படும் அணுகுமுறையில் மாற்றங்கள் செ அவசியம் எனக் கருதியுள்ளார்.

ஆய்வின் நோக்கம்

1. இணைவகுப்புகளில் தமிழ் மொழி இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்களின் நேர பகுப்பு ஆராய்தல்.

2. இணைவகுப்புகளில் தமிழ் மொழி இலக்கணத் திறன்களைக் கற்பிப்பதில் ஆசிரியர் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களை ஆராய்தல்.

ஆய்வின் அவசியம்

இவ்வாய்வானது இணைவகுப்புகளில் ஆசிரியர் இரண்டு வகுப்புகளுக்கான நேர பகுப்பு முறையைக் கையாளும் முறையையும் சவால்களையும் குறிப்பிடுகிறது. இதனைவிடுத்து ஆசிரியர்கள் எத்தகைய இலக்கணத் திறன்களை இணைவகுப்புகளில் கற்பிக்கச் சவாலை எதிர்நோக்குகிறார்கள் என்பதனையும் ஆராய்கிறது. இவ்வாய்வின்வழி ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்புகளில் நேரம் திறன்கள் கற்பிப்பதில் எதிர்நோக்கும் சவால்களைக் கல்வி அமைச்சு அறிய இயலும். கலை மேம்பாட்டுப் பிரிவும் திறன்களுக்கு ஏற்றவாறு நேர ஒதுக்கீட்டையும் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையும் திட்டமிட இயலும்.

ஆய்வின் வரையறை

இவ்வாய்வு மலேசியாவில் வடக்கு மாநிலங்களில் இணைவகுப்புப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தமிழ்மொழி ஆசிரியர்கள் மேல்

மேற்கொண்ட ஆய்வாகும். இவ்வாய்வில் 4 ஆம், 5 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களே இலக்கு மாதிரிகளாகப் (purposive sampling) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். பினாங்கு மாநிலத்தில் ஓர் ஆசிரியர், கெடா மாநிலத்தில் 2 ஆசிரியர்கள், பேரா மாநிலத்தில் 3 ஆசிரியர்கள் எனப் பகுக்கப்பட்டனர். இணைவகுப்புச் சுற்றறிக்கை 2022, எண் 6 வெளியிட்ட தமிழ்ப்பள்ளிப் பெயர்களில் 6 தமிழ்ப்பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களிடம் நேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 6 ஆசிரியர்களும் வெவ்வேறு மாவட்ட கல்வி இலாகா சார்ந்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வின் முறைமை

இவ்வாய்வானது அளவு சார் ஆய்வு ஆகும். Creswell & Creswell (2017) அளவு சார் முறையானது ஆய்வாளர் ஒரு சூழலை அறிய அச்சூழலில் பட்டறிவு பெற்றவர்கள் தமது கருத்துகளை முழுமையாக எடுத்துரைக்க வாய்ப்பளிக்கும் முறை என்கிறார். இவ்வாய்வில் நேர்காணல் கேள்விகள் அரைப்பாதிதாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட கேள்விகள் என்பதால் ஆய்வாளர் ஆய்விற்கு உட்பட்டவர்கள் கூறும் பதிலிருந்து தொடர் கேள்விகள் கேட்கக் கூடும். நேர்காணலுக்கான கேள்விகள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மொழி பேராசிரியர்களிடமும் கலந்துரையாடலுக்குப் பிறகு தயாரிக்கப்பட்டது. நேர்காணலுக்கான வியாபாரம் தாயரித்தப் பிறகு அதன் தரத்தை உறுதி செய்ய மூன்று நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களிடம் அளிக்கப்பட்டது. தமிழ் மொழி, கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையும் கல்வி நிபுணப் பேராசிரியரிடமும் அளிக்கப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் தம் கருத்துகளைப் பகிரச் செய்தப் பிறகு கேள்விகளைச் சீர் செய்து தர உயர்வு செய்யப்பட்டது. நேர்காணலில் கிடைக்கப்பெற்ற பதில்கள் அனைத்தும் Microsoft Word மூலம் பகுத்துப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. மேலும், ஆய்வுக்கு உட்பட்ட 6 ஆசிரியர்களுக்கும் Tamil Language Teacher

1 (TLT1) எனத் தொடங்கி (ஐலிஐ6) என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

இணைவகுப்புப் பள்ளிகள் பிரிட்டிஷ் காலம் முதல் கொண்டே நமது நாட்டில் காணப்படுகிறது (Karthigesu, Maggestwary & Newastheen, 2019). அக்காலக் கட்டத்தில் அதிகமான தமிழ்ப்பள்ளிகள் சிறிய குடில் வடிவத்திலும் இங்குக் கற்கும் மாணவர்கள் எத்தகைய ஆண்டிற்கு ஏற்ற பகுப்பும் கலைத்திட்டமும் இல்லாமலே கற்றுள்ளனர். இதனைத்தொடர்ந்து, இங்கு ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிபவர்கள் கோவிலைச் சார்ந்த ஐயர்களாகவும் பிறகு இந்தியா, இலங்கையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஆசிரியர்களாக இருந்துள்ளனர். அப்போதைய கல்வி அமைச்சு எத்தகைய கலைத்திட்டமும் இன்றிக் கல்வியானது படித்தல், எழுதுதல், எண்ணுதல் ஆகிய மூன்று திறனையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்துள்ளது. நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இணைவகுப்பு நாட்டில் ஆங்காங்கு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவு, ஆசிரியர் பற்றாக்குறை போதுமான வகுப்பறைகள் குறைவு என்பதாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும், அவ்வப்போது இணைவகுப்புகளை வழிநடத்தும் வழிகாட்டி ஆவணம் அரசாங்கத்தாலோ இதர மூலத்தில் அச்சு வடிவத்தில் இல்லாமலோ இருந்துள்ளது.

இணைவகுப்பிற்கான சிறப்பு வழிகாட்டி நூல் முதன் முறையாகக் கல்வி அமைச்சால் 1982 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இச்சிறப்பு வழிகாட்டியானது, மலேசியாவின் கலைத்திட்ட மேம்பாட்டு உதவியோடு மட்டுமின்றி ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் நிதியம் (ஹிழிமிசினிதி) ஆதரவோடும் தயாராகியது. இவ்வழிகாட்டியில், இணைவகுப்பிற்கு ஓர் ஆசிரியர், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் கற்பிக்கும் கற்றல் முறை என்று பொருள் அளித்திருந்தது. இச்சிறப்பு வழிகாட்டி ஒரே வகுப்பில் பல்தரப்பட்ட மாணவர்களுக்குப் கற்பிக்கும் அணுகுமுறை

மற்றுமின்றிக் கற்றல் கற்பித்தலுக்கான சில உபகரணங்களையும் ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. மேலும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் இணைவகுப்பில் கற்பிக்கும் முறையினை எடுத்துரைக்கும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கியது.

Karthigesu, Maggestwary & Newastheen (2019) தனது ஆய்வின் தலைப்பான பல்தர வகுப்பு அமலாக்கமும் குறைந்த மாணவர்கள் பள்ளியின் ஆசிரியர்கள் எனும் தலைப்பிலும் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இவ்வாய்வு ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பில் கற்பிக்கத் தயாராகும் உத்திநிலையை ஆராயும் வகையில் அமைந்திருந்தது. இவ்வாய்வு 16 இணை வகுப்பு ஆசிரியர்களைக் கொண்டு வழிநடத்தப்பட்டது. நேர்காணல், ஆவணங்களை ஆராய்தல் மேலும் பதிவுநாட ஆராய்தல் என ஆய்வு முறையினைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், ஆய்வின் நம்பகத்தன்மை அதிகரிக்க முப்பரி பகுப்பாய்வு செய்து, ஆய்வின் முடிவு கண்டறியப்பட்டது. ஆய்வு, அதிகமான ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்புப் பள்ளிகளில் இத்தகைய புதிய கற்றல் கற்பித்தலை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்கள் இத்தகைய ஏற்றுக் கொள்ளாதவராகவே இருக்கின்றனர் என்று கண்டறிந்து உள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து ஆய்வாளர், இணைப்பள்ளியில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான தரவுகள் வழங்க வேண்டும் எனவும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் கற்கும் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு இணைவகுப்பில் கற்பிக்கும் முறையினை வழிவகுக்க வேண்டும் என முன்மொழிந்து உள்ளார்.

Fui & Wan Muna (2019), நெகிரி செம்பிலானில் கல்வி அமைச்சின் இணை வகுப்பு வழிகாட்டியின் ஏற்புடமையும் இணைவகுப்புகளில் கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளும் முறையும் எனும் தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். இவ்வாய்வு அளவு சார் விளக்க முறை ஆய்வாக 123 அம்சங்களைக் உள்ளடக்கி இருந்தன. மொத்தம் 106 ஆசிரியர்கள் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்பானது 63% ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பில் நிறைய சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்றும் 37- ஆசிரியர்கள் குறைந்த சவால்களையே எதிர்நோக்குகின்றனர் என்றும் கண்டறிந்தது. இன்னும், 63% ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பு வழிகாட்டி ஏற்புடையதாக உள்ளது எனவும் 37% ஆசிரியர்கள் ஆவணமானது குறைந்த ஏற்புடமை தன்மையைக் கொண்டுள்ளது எனக் குறித்துள்ளனர். இன்னும், ஆசிரியர்கள் பாடத்திட்டத்தில் உள்ள திறன்களை முழுமையாகச் சேர்ப்பதில் சவால்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள் என்பதனையும் தமது ஆய்வின் வழி வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

அடுத்ததாக, Gevina & Nurfadilla (2021) மாறுப்பட்ட கற்பித்தல் அணுகுமுறையும் குறைந்த பள்ளி மாணவர்கள் கொண்ட இணைவகுப்புகளில் ஆசிரியர்களின் அமல்முறையும் எனும் தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாய்வானது literatur sistematis aணுகுறையைக் கொண்டு 109 ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கண்டறிந்து, பிறகு 7 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் நுண்ணியமுறையில் ஆய்வு செய்து எழுதப்பட்டதாகும். ஆய்வானது, இணைவகுப்பு மாறுப்பட்ட கற்றல் கற்பித்தல் புரிய பெரும் பங்காற்றுகிறது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வளவில், இணைவகுப்பில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு மாணவனின் குண இயல்புகளையும் புரிந்தவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் எனக் கருதவதோடு ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பு வழிநடத்த புதிய மேலும் மாறுப்பட்ட அணுகுமுறையைக் கண்டறிய வேண்டும் என முன்மொழிந்துள்ளார்.

தொடர்ந்து, Chandru (2019) Students Team Achivement Division அணுகுமுறை வழி 4, 5 ஆம் ஆண்டு தமிழ்மொழி வாக்கிய அமைத்தல் திறனை மேம்படுத்துதல் எனும் செயலாய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். மாணவர்கள் இணைவகுப்புகளில் நோக்கத்தினை அடைய ஒருவருக்கொருவர் உதவி கொள்வதைப் பார்க்க இயன்றதாகவும் அதேதருணத்தில் சிலபின் தங்கிய மாணவர்கள்

தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்த சரியான வாய்ப்பு அளிக்காததால் கற்றல் கற்பித்தலின் ஈடுபடாமல் ஒதுங்கியிருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்னும், ஆய்வாளர் ஆய்வின் முடிவாக இணைவகுப்பு மாணவர்கள் புதிர்ப்போட்டியும் இதர வகை போட்டியும் இருப்பின் தாம் மாறுபட்ட ஆண்டு என்ற சிந்தனையை விடுத்து Students Team Achievement Division கூறுகளைப் பின்பற்றி வெற்றி பெற அதிக முயற்சி செய்வதோடு முன்னறிச்சோதனைக் காட்டிலும் பின்னறிச் சோதனையில் புள்ளிகளின் தேர்ச்சி அதிகரித்து உள்ளது எனக் குறித்துள்ளார்.

Izci, Duran & Tasar (2010) துருக்கி நாட்டில் வினாநிரல் பாரம் மூலமாகப் பல்தர வகுப்புக் கொண்ட 82 பள்ளிகளைச் சார்ந்த 185 ஆசிரியர்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். ஆய்வின் கண்டுபிடிப்பாக ஆசிரியர்கள் பல்தர வகுப்புக் கற்பித்தலில் குறைந்த மேலும் அதிகமான ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த அனுபவம் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் இத்தகைய வகுப்புகளை வழிநடத்துவதில் சாவல்களை எதிர்நோக்கவே செய்கின்றனர் எனக் கருதியுள்ளனர். மேலும், இத்தகையப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் பணியாற்ற விரும்பவதில்லை எனவும் வேறு பள்ளிகளுக்கு மாற்றலாக ஆர்வம் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதனைவிடுத்து ஆய்வாளர் துருக்கியில் அதிகப்படியான பல்தர வகுப்புப் பள்ளிகள் இருப்பதால் அரசாங்கமும் பல்கலைக்கழகங்களும் இச்சிக்கலைக் கருத்தில் கொண்டு உடனடியாகத் தீர்வு காணும் வழிகளைக் கண்டறிய வேண்டும் என முன்மொழிந்துள்ளார்.

ஷினீர் (2009) தமது ஆய்வினைப் பல்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் கற்பிக்கும் 38 ஆசிரியர்கள் மேல் மேற்கொண்டுள்ளனர். ஆய்வில் பங்கேற்ற அனைத்து ஆசிரியர்களும் பல்தர வகுப்புக் கற்பித்தலானது பல்வகை சவால் கொண்டதாகவும் ஆசிரியர்களுக்கு மன உளைச்சலை உண்டாக்கும் தன்மை கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது என ஆராய்ந்து உறுதி படுத்தியுள்ளார். ஆய்வின்

பரிந்துரையாக இணைவகுப்புக் கற்பிக்கும் திறனையும் ஆற்றலையும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்குக் கல்லூரியிலே பயிற்விக்க வேண்டும் எனவும் அவ்வாறு செய்தாலே இணைவகுப்புக் கற்றல் கற்பித்தல் சவால்களையும் அதனைக் கையாளும் முறையினையும் அறிய முடியும் எனக் கருதியுள்ளார்.

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள்

இப்பகுதியில் ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பில் தமிழ்மொழி இலக்கணம் கற்பிக்கும் போது எவ்வாறு இரு வகுப்புகளுக்கும் நேரப் பகுப்புச் செய்கிறார்கள் என்பதனை ஆராய்கிறது. இதனைத் தவிர இரு வகுப்பு இலக்கணத் திறன்களில் எத்தகைய திறன்களைப் கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் சவால்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள் என்பதனையும் ஆராய்ந்துள்ளது.

இணைவகுப்பில் இலக்கணக் கற்பித்தலில் நேரப் பகுப்பில் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

முதன்மையாக ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்பில் நேர ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. கற்றல் கற்பித்தல் நேரப் பகுப்பு, வகுப்பில் 3 நிலை மாணவர்களுக்கான நேரப் பகுப்பு மேலும் இணைவகுப்புகளுக்கான நடவடிக்கை நேரப் பகுப்பு என ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் கண்டறிதலானது, ஆசிரியர்கள் ஒரு நாளைக்கு 1 மணி நேரம் பாடம் இருப்பின் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் 30 நிமிடமே ஒதுக்க வேண்டியுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

எடுத்துக்காட்டாக:

“ஒரே வகுப்பில் இரு ஆண்டு மாணவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறதனால் 1 மணி நேரத்தை ஒரே வகுப்புக்கு கொடுக்க முடியாது. ரெண்டு வகுப்பையும் பார்க்கணும் 30 நிமிசம் 30 நிமிசம் ஒதுக்கணும்”. (TLT1)

“அரை மணி நேரம் அரை மணி நேரம் மட்டும்தான் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒதுக்க முடியும், இலக்கண விதிகளைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறது, புரிய வைக்கிறதுக்கும் அரை மணி நேரம் சரிப்பட்டுவராது”. (TLT4)

“நான் கிட்டத்தட்ட அரை மணி நேரம்

அரை மணி நேரம் தான் ஒதுக்குகிறேன், ஆனால், அந்த அரைமணி ஒதுக்கிறது போதுமா மாணவர்கள் எல்லாரும் பாடம் புரிஞ்சுகிறார்களா என கேட்ட முழுமையா இல்லதான் சொல்லனும் சார்”. (TLT5)

“நேர ஒதுக்கீடு பார்க்கணும்னா ரூயமா 30 நிமிசம் 30 நிமிசம் ஒதுக்கி ஆகனும், எல்லா திறன்களுக்கும் அது சரி பட்டு வராது. ஆனால், பெரும்பாலும் இலக்கணத் திறனுக்கு நான் பாதி பாதி நேரம் தான் பிரிக்கிறேன்”. (TLT6)

இவ்வளவில், இரு ஆசிரியர்கள் திறன் அடிப்படையிலே நேர ஒதுக்கீடு செய்வதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காண இயலுகிறது. குறிப்பிட்டத் திறன் போதிக்க அதிகமான விளக்கம் அளிப்பதாக இருப்பின் அதிக நேரம் அவ்வகுப்பிற்குச் செலவிடப்படுகிறது எனக் குறித்துள்ளனர். சான்றாக:

“நான் திறனுக்கு ஏத்த மாதிரிதான் நேரத்தை ஒதுக்கிறேன், எந்த வகுப்பு திறன் சொல்லிக்கொடுக்க நேரம் அதிகம் தேவைப்படுதோ மம்ம்... அங்க அதிக நேரம் எடுத்துக்குவேன் இன்னொரு ஆண்டுக்கு நேரம் கொஞ்சம் குறைஞ்சிடும்” (TLT2)

“நேர ஒதுக்கீடு பார்த்திங்கினா சொல்லிக்கொடுக்கிற திறன் பொருத்துதான் இருக்கு சார், சில எளிதான திறன் ‘இசியா’ புரிஞ்சிடும். சில திறன் ஒரு வகுப்புக்குக் கஷ்டமா இருக்கும்...ம்ம்..அப்ப திறன் ‘பேஸ்’ தான்”. (TLT3)

ஆசிரியர்கள் இரு வகுப்பில் 4 முதல் 6 தர மாணவர்கள் இருப்பதால், குறைந்தது ஒரு மாணவருக்கு 4 முதல் 5 நிமிடமே ஒதுக்க இயலுகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒரே வகுப்பின் இருப்பின் 3 தர மாணவர்களே இருப்பார்கள். ஆனால், இணைவகுப்பாக இருப்பதால் 4 முதல் 6 தர மாணவர்கள் இருப்பதாகவும் போதுமான இலக்கண விளக்கங்கள் தர இயலாமல் போகும் நிலை ஏற்படுகிறது எனவும் கருதியுள்ளனர். சான்றாக:

“நடுநிலை மற்றும் கடைநிலை மாணவர்கள் இலக்கண விதிகளைப் புரிஞ்சுக்க கஸ்டம் படறாங்க அதனால தனி தனியா நான் 5

நிமிசம் ஒதுக்கிறேன்”. (TLT1)

“முன்னலாம் ஒரே வகுப்ப்ச் சொல்லிக்கொடுக்கறப்பே, 3 தர மாணவங்கள் மட்டுமே நாம பார்க்க முடியும், இங்கே ரெண்டு கிலாசு அப்ப அஞ்சு ஆறு ரக மாணவர் இருபாங்க, நல்ல படிக்கிற மாணவங்க பாரவாயில்லே பின் தங்கிய மாணவங்க நிலமை இன்னும் மோசமாகுது”. (TLT2)

“மொத்தம் 6 ரகம் இக்காங்கா சார், உண்மையே சொல்லனும்னா, ரெண்டு கிலாசுக்கும் பாட விளக்கம் கொடுத்துதற்குப் போக, நடுத்தர மாணவர்களையும் பின் தங்கிய மாணவர்களையும் பார்க்க நாலு அஞ்சு நிமிசம் மட்டும்தான் இருக்கும், அதும் சில நேரங்களிலே இல்லாமே போகும்”. (TLT4)

“சார் நான் அவங்களுக்குனு 5 நிமிசம் எப்போதும் ஒதுக்குவேன், இது இலக்கணம் சார் மொழியின் அடிப்படை 5 நிமிசம் ஒதுக்குள்ளனா, அவங்களைப் பாடத்தைப் பின் தொடர முடியாது சார்”. (TLT5)

இதனைவிடுத்து, ஓர் ஆசிரியர் வகுப்பில் இருக்கும் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குப் பள்ளி முடிந்து கூடுதல் வகுப்பு வைப்பதாகவும் மற்றொரு ஆசிரியர் பள்ளி விடுமுறை நாளான சனிக்கிழமைகளில் மாணவர்களை அழைத்து, வகுப்பு மேற்கொள்வதையும் காண இயலுகிறது. சான்றாக:

“இலக்கணத் திறனுல சிலது ‘ஈசியா’ சொல்லிக்கொடுத்திடலாம். ஆனா சில திறன் கஸ்டம். ‘கிளாஸ்’ நேரத்தில சொல்லிக்கொடுக்க முடிவன... ‘ஸ்கூல்’ நேரத்தில சொல்லிடக்கொடுக்க முடிவான ‘அஃதெர் ஸ்கூல்’ நேரத்திலதான் சொல்லிக்கொடுப்பேன்”. (TLT3)

“இது தோட்டப்புறம் சார், மாணவர்கள் நாமள நம்பி இருக்காங்க, வகுப்பில 6 நிலை மாணவர்களை கவனிக்கணும்னா உண்மையாவே முடியில... நான் இலக்கண திறன் விட்டுப்போற மாதிரி தொனுச்சனா... சத்தர்டேய் வர சொல்லி கற்றுக்கொடுப்பேன் சார்”. (TLT6)

ஆசிரியர்கள் இரு வகுப்பிற்கும் பாடத்திட்டத்தில் திட்டமிட்டபடி வகுப்பினை வழிநடத்த போதுமான நேரம் இருப்பதில்லை என்று எடுத்துரைத்துள்ளனர். இரு வகுப்பிற்கும் திறன் மாறுபடுவதால் பல நேரங்களில் ஒரே மாதிரியான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இயலாது என்றும் குறைந்தது இரு வகுப்பிற்கும் மொத்தத்தில் 5 நடவடிக்கையாவது குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதியுள்ளனர். இவ்வாறு, 5 முதல் 6 நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டிருந்தாலும் ஒரு வகுப்பிற்கு 2 நடவடிக்கையே மேற்கொள்ள முடிகிறது என கருதியுள்ளனர்.சான்றாக:

“சார் ஆர்.பி.எச்ல (பாடத்திட்டம்) நாம இணைவகுப்புக்கு 3 நடவடிக்கை போட முடியாது, ரெண்டு வகுப்புனால குறைந்தது 5 அதிகப்பட்டசம் 6 எனதான் போட முடியும், இல்லாட்டி கேள்வியா ஆயிடும், ஆனா, நமக்கு 4 நடவடிக்கை செய்ய மட்டும்தான் நேரம் இருக்கும்... ‘டைம்’ எடுத்திடும்”(TLT2)

“இங்க பேராக்கே Collaborative Instructional Design System (CIDS) என ஒரு ‘ஒன்லைன்’ லே பாடத்திட்டத்தைச் செய்யனும் சார். இதுவே ‘கொம்பாயின் கிலாஸ்’க்கு மூனு நடவடிக்கை மட்டும் இருந்துச்சுனா கேள்வி கேட்பாங்க சார், அதனால 5 நடவடிக்கை போடுவேன். ஆனால், 4 நடவடிக்கைகே 1 மணி நேரம் போயிடும். மாணவருக்குப் பயிற்சி வீட்டுப்பாடமா கொடுப்பேன்”.(TLT3)

“சார்...இதுவரைக்கும் நான் பாடத்திட்டத்தில் உள்ள மாதிரி 6 நடவடிக்கையே முடிச்சதே இல்லே. அதிகபட்சம் மூனு இல்லன நாலு, யேனா நாம பக்கதிலே இருந்ததான் பயனுங்க நடவடிக்கை செய்றானுங்க,,இலக்கணம்,, சார் நல்லா விளங்கனாதான் செய்ய முடியும் அப்ப மூனு நாலுதான்”. (TLT4)

“வாசிப்புக்கு 6 நடவடிக்கை போடலாம் சார், யேன அதுல எழுத்து பயிற்சி குறைவா இருக்கும், இலக்கணம் புரிஞ்சுகிட்டாங்களா சோதிக்க, எழுத்துப் பயிற்சி கண்டிப்பா வேணும்.... ஒரு வகுப்புக்கு 2 பயிற்சி அவ்வளவுதான்”.(TLT5)

இதனை விடுத்து ஆசிரியர்கள் 6

நடவடிக்கை மேற்கொள்ள போதுமான நேரம் இருக்கும் ஆனால், நாம் அதற்கான முன் ஏற்பாடுகள் சரிவர செய்திருக்க வேண்டும் என குறிப்பிட்டுள்ளனர். கணினி உதவி, தேவையான பயிற்சித் தாள் இருந்தால் சாத்தியமாக வாய்ப்புள்ளது என்று கருதியுள்ளனர்.

“நான் சில ‘வீடியோ’வ பதிவிறக்கம் செஞ்சுக்குவேன் சார், பிள்ளைகளுக்குப் போட்டுகாட்டுற நேரத்தில இன்னொரு வகுப்புக்கு ஒரு நடவடிக்கை செஞ்சிடுவேன். தொடர்ந்து, நடவடிக்கை கொடுக்கறாப்பே எளிதா கொடுத்திடுவேன் கேள்வி அதிகமா இருக்காது... இப்படி செஞ்ச முடிப்பேன்”(TLT1)

“ஒரு வகுப்புக்கு 3 நடவடிக்கை என 2 வகுப்புக்கு 6 நடவடிக்கை நான் செஞ்சிருக்கேன் சார், ஆனால் இலக்கண கேள்வியெல்லாம் சுலபமாக இருக்கணும், படித்தவுடன் புரிகிற மாதிரி கொடுத்துட்டா முடியும். ஆனால், கேள்வி 4 மற்றும் 5ஆம் ஆண்டு தரத்திற்கு இருக்காது, Tahap Penguasaan (மாணவர் அடைவுநிலை)கக்குச் சரியா வராது.(TLT6)

இணைவகுப்பில் இலக்கணத் திறன்களைக் கற்பிப்பதில் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

இணைவகுப்பிற்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தர ஆவணம் கலை மேம்பாட்டுப் பிரிவால் 2022 உருவகிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஆவணமானது 4ஆம், 5ஆம் ஆண்டு திறன்களை எவ்வாறு இணைத்துக் கற்பிக்கலாம் என்பதனை ஆசிரியர்களுக்கு உணர்த்தும் வழிகாட்டி எனலாம். இவ்வளவில், ஆவணம் இலக்கணம் கற்பிக்க ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்புடையதாக அமைந்துள்ளதா என்பதனை ஆராயும் போது குறிப்பிட்ட திறன்கள் ஒருங்கிணைக்க சுலபமாகவும் சில திறன்கள் ஒருங்கிணைக்க கடினமாகவே உள்ளது எனக் கூறியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக:

“பெரும்பாலும் திறன்கள் ஒருங்கிணைக்க முடியுது சார், எடுத்துக்காட்டுக்கு வலிமிகும் வலிமிகா இடங்கக்ச் சொல்லிக் கொடுக்க ‘ஈசியா’ இருக்கு சார் ஏனா அது ரென்டையும்

ஒருங்கிணைக்கலாம். நாலப்புக்கு வலிமிகும் சொல்லிக்கொடுக்கறப்ப அஞ்சாப்புக்கும் வலிமிகா இடத்தை சொல்லிக்கொடுத்திடலாம் சுலபமா இருக்கும்” (TLT2)

“என்னால 80% பின்பற்ற முடியுது சார், அதைதான் பின்பற்றறேன். இலக்கண ஒருங்கிணைப்பு நல்லா வழிகாட்டியா இருக்கு சார்”. (TLT5)

“முக்காவாசி என்னால பின்பற்ற முடியுது, இது முன்னுக்கு பாட புத்தகத்துக்கு ஏத்த மாதிரி திறனை இணைச்சி சொல்லிக்கொடுத்துக்கிட்டு இருந்தேன், இப்ப இதெ வெச்ச பின்பற்றராப்ப சுலபமா இருக்கு”. (TLT6)

“நான் ஆவணத்தை பின்பற்றது கிடையாது சார், ஏன சில சமயங்களில் குறிப்பிட்ட மாணவர்களுக்கு ஒரு திறனை ஒரு நாளூல சொல்லிக்கொடுத்திட முடியாது. உதாரணத்திற்கு நாலப்புக்குத் தொடர் வாக்கியத்தையும் அஞ்சாப்புக்கு நேர்க்கூற்று அயற்கூற்று சொல்றப்ப ரெண்டும் வாக்கிய அமைப்பு அப்ப கஷ்டம் சார்”. (TLT1)

“நான் பின்பற்றது கிடையாது, சார் ஐந்தாம் ஆண்டிலே ஒரே மாணவர் நால சில சமயத்திலே பள்ளிக்கு வரமாட்டான் அப்ப என்னால பின்பற்ற முடியில்”. (TLT3)

“முடியில் சார் பெமெத்தான் (ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட 4 ஆம் மற்றும் 5 ஆம் ஆவணம்) பாத்திங்களனா, சில நேரத்தில ஒரு திறனுக்கு 2 கற்றல் தரம் சொல்லிக்கொடுக்கலாம், சில நேரத்தில 1 கற்றல்தரம் தான் வருது அப்ப பின்பற்ற முடியில்” (TLT4)

ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்புகளில் குறிப்பிட்டத் திறன்களைப் கற்பிக்க அதிக நேரம் தேவை; அத்தகைய திறனை 30 நிமிடங்களில் கற்பிக்க இயலாது எனக் குறித்துள்ளனர். இவ்வாறு கடினமான திறனைப் கற்பிக்க மாணவர்களுக்குத் துல்லியமான விளக்கம் தேவை என்பதால் சில தருணங்களில் இரு பாட வேளைகளிலே திறனின் நோக்கத்தை அடைய முடிகிறது என்று கூறியுள்ளனர். அவ்வாறு ஒரு வகுப்பிற்கு இரு வாரங்கள் கற்பிக்கும் போது

ஒருங்கிணைக்கப்பட்டத் தர ஆவணத்தைப் பின்பற்ற இயலாமல் போகின்ற சூழல் ஏற்படுகிறது எனக் குறித்துள்ளனர். அதுமட்டுமின்றி, வாக்கிய வகையாகத் தோற்றமளிக்கும் இடைச்சொற்கள், செய்வினை, செய்ப்பாட்டுவினை, தொடர் வாக்கியம், நேர்க்கூற்று, அயற்கூற்று, இலக்கணத்தில் கடினமான பகுதி புணர்ச்சியைக் கற்பிக்க இணைவகுப்பு சவலாகவே அமைந்துள்ளது. சான்றாக:

“இணைவகுப்புல இலக்கணம் கற்பிக்கறாப்ப சில திறனை கத்துகொடுத்திடலாம். ஆனா, சில திறனை கத்துகொடுக்க நிறைய நேரமும் விளக்கமும் தேவை, எடுத்துகாட்டுக்கு, நேர்க்கூற்று, தொடர்வாக்கியம், இடைச்சொல் என பாக்கிறப்ப, அது வாக்கியமா இருக்கும் அப்ப அந்த திறனை முடிக்க முடியாது”. (TLT1)

“வேற்றுமை உருபு, வலிமிகா வலிமிகும் இடங்கள போதிக்கறப்ப அது சொற்றொடர் வடிவத்தில சொல்லிக்கொடுத்திடலாம் ஆனா, தொடர் வக்கியம், கலவை வாக்கிய சொல்றப்ப அது கடினமாகத்தான் இருக்கும்” (TLT2)

“எது வாக்கிய வகையிலே இருக்கோ சார் அது சொல்லிக்கொடுக்க இணைவகுப்பில கஷ்டமாதன் இருக்கு”. (TLT3)

“புணர்ச்சி இலக்கணத்திலே கடினமான பகுதியா இருக்கு சார் அது சொல்லிக் கொடுக்கிறப்ப. மம்ம்.. இணைவகுப்பு சவலாகத்தான் இருக்கு”. (TLT4)

“நல்ல கட்டுரை எழுதறத்துக்கு, வாக்கிய அமைப்பு முக்கியம், அப்படி பார்க்கிறப்பா வாக்கிய அமைப்பு சொல்ற தொடர் வாக்கியம், இடைச் சொல் நல்ல சொல்லிக்கொடுக்கணும் ஆனா, போதிக்கறப்பா போதிய விளக்கம் கொடுக்க முடியில்”. (TLT5)

“எனக்கு நேர்க்கூற்று அயற்கூற்று, முக்கியமா புணர்ச்சி சொகல்லிக்கொடுகறப்ப குறிப்பிட்ட நேரத்தில முடிக்க முடியில் சார்”. (TLT6)

ஆய்வின் முடிவுகள்

ஆசிரியர்கள் இணைவகுப்புகளில் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் அரை மணி நேரமே ஒதுக்கும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது ஆய்வு அறிவிக்கின்றது. இதனால், ஆசிரியர்கள் தமிழில் குறிப்பிட்ட இலக்கணத் திறனை முழுமையாக மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க இயலாத சூழல் ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட இலக்கண விதிகள் 30 நிமிடங்கள் கற்பிக்க இயலாது. கலைத் திட்ட மேம்பாடு பகுதி ஒரு சில இலக்கணத் திறனை ஒரு பாட வேளைக்கு 1 என வகுத்துள்ளது. அதாவது, குறிப்பிட்ட திறனானது கற்பிக்க 1 மணி நேரம் தேவை என்பது காரணமாகக் கொண்டதால் அவ்வாறு திட்டமைக்கப்பட்டது. இவ்வளவில், இணைவகுப்பில் 2 மணி நேர இலக்கணத் திறனை ஒரே நேரத்தில் கற்பிப்பது ஆசிரியர்களுக்குச் சவால் என்றே கூறலாம். இதனையே Msimanga (2014) தனது ஆய்வில் இக்கருத்தினை ஆதரிக்கும் வகையில் இணைவகுப்பில் ஆசிரியர்கள் முழுமையாகக் கலைத்திட்டத்தில் உள்ள திறன்களை முடிக்கலாகாது என்றும் 60% முதல் 70% மட்டுமே முடிக்க இயலும் என்று ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதனைவிடுத்து, ஆசிரியர்கள் ஒரு வகுப்பில் பாடம் கற்பிக்கும் போது மற்றொரு வகுப்பிற்கு இடுபணி கொடுத்திருந்தாலும், ஒரு சில மாணவரே சுயமாக இயங்குவதாகவும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை எதிர்பார்க்கவே செய்கின்றனர். ஆகவே, குறிப்பிட்டு 30 நிமிடம் என்று கருதினாலும் அடுத்த 30 நிமிடங்களுக்கும் ஆசிரியரின் உதவி மாணவர்களுக்குத் தேவையாகவே உள்ளனர்.

பொதுவாக வகுப்பு என்றானது கெட்டிக்கார, நடுத்தர, பின்தங்கிய மாணவர்கள் என மூவகை தர மாணவர்களைக் கொண்டிருக்கும். இவ்வளவில் இணைவகுப்பு எனின் 4 முதல் 6 தர மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. இலக்கணம் ஒரு மொழியின் ஆணி வேராகும். தெளிவான இலக்கண அறிவு இல்லையெனின் மாணவர்களால் பிழையின்றிச் சொல், சொற்றொடர், வாக்கியத்தை உருவாக்க

இயலாது. ஆக, இணைவகுப்புகளில் பயிலும் எத்தர மாணவர்கள் ஆயினும் இலக்கண அறிவு பெற்றிருப்பது அவசியம். ஆனால், இணைவகுப்புகளில் பின் தங்கிய மாணவர்களைக் கண்காணிப்பது ஆசிரியர்களுக்கான சவாலாகும். (Kristi, 2016) தமது ஆய்வில் இக்கருத்தையே இணைவகுப்புகளில் மாணவர்கள் நாளுக்கு நாள் பின் தங்கும் சூழல் உருவாகிறது என குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வகையில் நடுநிலை மாணவர்களையும் பின் தங்கிய மாணவர்களையும் 5 முதல் 6 நிமிடமே ஒதுக்கி குறைநீக்கல் புரிய முடிகிறது எனவும் இந்நேரமானது முற்றிலும் பற்றாக்குறையே என்று ஆய்வின் வழி கருதுதப்பட்டுள்ளது. இன்னும், வாக்கிய அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட திறனைப் கற்பிப்பது மேலும் சாவலுக்கு உரியதாக அமைந்துள்ளது என்பது ஆசிரியர்களின் குறைப்பாடாக அமைந்துள்ளது.

தொடர்ந்து, இணைவகுப்புகளில் ஆசிரியர் இலக்கணத்திற்கு வகிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் முழுமையாக மாணவர்களுக்குக் கொண்டு சேர்க்க முடியவில்லை. திறன் ஒருங்கிணைப்பில் திறன்கள் மாறுப்பட்டிருப்பதால், மாறுபட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. இதனால், ஆசிரியர்கள் 5 முதல் 6 நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும், இணைவகுப்புகளில் ஒரு வகுப்பிற்கு 2 என இரண்டு வகுப்பிற்கு 4 இலக்கண நடவடிக்கையே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதனைவிடுத்து, 6 நடவடிக்கை திட்டமிட்டப்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும், நடவடிக்கையில் மேற்கொள்ளுகின்ற பயிற்சிகள் மிக குறைவாகவும் வினாக்கள் 4, 5ஆம் ஆண்டுக்கான தரத்திற்கு இல்லாமல் மிக எளிமை படுத்த வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. தற்போது கல்வி அமைச்சு உயர் தரச் சிந்தனைக் கேள்விகள் மாணவர்களுக்கு அளிக்க பட வேண்டும் அதுவே அவர்களில் சிந்தனைத் தூண்டலை அதிகரிக்க செய்யும் என கருதும் இத்தருவாயில் இணைவகுப்பு மாணவர்களுக்கு மிக எளிமையான கேள்விகளை அளிப்பது ஏற்புடையதாகவும்

இல்லை. இன்னும், ஆசிரியர்கள் பள்ளி நேரம் போக மாலை வகுப்பும் விடுமுறை கால வகுப்பும் கற்பிக்கும் சூழலானது இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலுக்கான நேரம் இணைவகுப்புகளில் பற்றாக்குறையாக உள்ளது என உறுதிப்படுத்துகிறது.

கலை மேம்பாடு பிரிவு 2022 இல் தமிழ்மொழி திறன் ஒருங்கிணைப்பு ஆவணம் ஏற்படுத்தி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கி இருப்பது, இலக்கணம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. ஆசிரியர்கள் இந்த ஆவணத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒருங்கிணைப்புக்கு ஏற்ப தமது பாடத்திட்டத்தினை உருவகித்துக் கற்பிக்க ஏற்புடையதாகவும் அமைந்துள்ளது. இவ்வளவில் ஒருங்கிணைப்பு ஆவணத்தில் குறிப்பிட்டவாறு சில ஆசிரியர்கள் பின் பற்ற இயலவில்லை. Phindile (2014) இதனையே தமது ஆய்வில், ஆசிரியர்கள் மாறுபட்ட ஆண்டுகளின் பாடத்திறன்களை இணைப்பது கடினம் அவ்வாறு இணைத்தாலும் இடையூறுகள் இருக்கவே செய்யும் என்கிறார். இவ்வளவில் சில பள்ளிகளில் ஓர் ஆண்டில் ஒரு மாணவனே இருக்கும் போது அம்மாணவன் பள்ளிக்கு வர இயலாத போது ஒருங்கிணைப்பைப் பின்பற்ற இயலாமல் போகிறது. இதனைத் தவிர எளிமையான திறன்களான வலிமிகும் வலிமிகா இடங்களைச் சுலபமாக ஒருங்கிணைத்துப் கற்பிக்க இயன்றாலும், 4ஆம் ஆண்டிற்கு இடைச்சொல்லும் 5ஆம் ஆண்டிற்கு நேர்க்கூற்றும் என ஒருங்கிணைக்கும் போது கற்பிக்க கடினமாகவே உள்ளது.

பொதுவாக வேற்றுமை உருபு, வலிமிகும் வலிமிகா இடங்கள் சொற்றொடர் அடிப்படையில் கற்பிக்க இயலும், இதற்கு முழு வாக்கிய அமைப்புத் தேவையில்லை. ஆனால், இடைச் சொல், நேர்க்கூற்று அயற்கூற்று, தொடர் வாக்கியம், செய்வினை செய்ப்பாட்டு வினையைப் கற்பிக்க போதுமான நேரம் தேவையென ஆசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள். இரு வகுப்புகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் பாடம் கற்பிக்கும் போது இவ்விலக்கணத் திறன்களுக்கு முழுமையான விளக்கம் தர இயலாத சூழல்

ஏற்படுகிறது. எஸ்.பி.எம் தேர்ச்சி அறிக்கை (2017), மாணவர்கள் புணரியலில் பின் தங்கியுள்ளதாகவும் ManonmaniDeviet.al (2017) பயிற்சி ஆசிரியர்களும் சரியான புணரியில் விதிகள் அறியாமல் இருக்கவே செய்கின்றனர் எனவும் கருதியுள்ளார். இதனையொட்டி ஆராயும் போது புணர்ச்சி வகையினைக் கற்பிப்பதில் ஆசிரியர்கள் ஒற்றை வகுப்புப் போதனையிலே குழப்பம் அடைந்துள்ளனர் என அறிகையில், இணைவகுப்புகளில் அதிகமான நேரம் தேவையெனும் அதற்கான விளக்கம் குறைந்த நேரத்தில் கொடுக்கலாகாது என்று கருதிடத் தோன்றுகிறது.

பரிந்துரை

இணைவகுப்பில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பாடத்தினைப் கற்பிக்க போதுமான பயிற்றுத் துணைப் பொருள் இல்லை. அவர்கள் இரு வகுப்பிற்கான துணைப்பொருள்களைச் செய்ய வேண்டுகிற சூழல் ஏற்படுகிறது. இன்னும், இணைவகுப்புகளில் திறன் மாறுப்பட்டிருப்பதால் மாணவர்களுக்கு ஆயத்தப் பயிற்சி, குறை நீக்கல் பயிற்சி என இரு வகுப்பிற்கும் தயார் செய்து கற்பிக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இணைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கற்றல் கற்பித்தல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள் தயாரிப்பதில் கல்வி அமைச்சு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும்.

இன்றைய கல்வியுலகில் கணினி இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தொழில்நுட்ப வழி கற்க மாணவர்கள் அதிக ஆர்வமாகவே இருக்கின்றனர் எனலாம். விஷ்ணுபீலீ (2018) கணினி வழி ஆசிரியர்களின் பங்கினைக் குறைத்து மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்க செய்ய இயலும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆக, இணைவகுப்புப் பள்ளிகளுக்குப் போதுமான தொழில்நுட்பக் கருவிகள் அதிகரிக்க வேண்டும். அதி வேக இணைய வசதிகள் இருப்பின் மாணவர்கள் செயலிகளில் ஏற்கனவே அல்லது ஆசிரியர் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கும் இலக்கணப் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டு பயன் அடையலாம்.

தற்போது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில்

முடிவுரை

ஒற்றைவகுப்பில் கற்பிக்கும் அணுகுமுறைக்கான பயிற்சியே வழங்கப்படுகிறது. பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பயிற்றுப்பணி செல்கையிலும் ஒற்றை வகுப்பிற்கே கற்பிக்கின்றனர். இவர்கள் இணைவகுப்பில் கற்பிக்கும் பயிற்சி மட்டுமின்றி அனுபவம் பெறாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். ஆக, கல்வி அமைச்சு பயிற்று ஆசிரியர்களை இணைவகுப்புக்குப் கற்பிக்கும் அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்தி வல்லமை பெற செய்வது சிறப்பு. தற்போது இணைவகுப்புப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் பட்டறைகள் வைத்து இணைவகுப்பினைக் கையாளும் ஆற்றலை வளர்த்திட வேண்டும்.

இணை வகுப்புப் பள்ளிகளுக்கான இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறை சிப்பம் உருவாக்குதல் ஆசிரியர்களுக்குப் பெருந்துணையாக அமையும். இச்சிப்பமானது, இணைவகுப்புகளில் இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை, நேரப் பகுப்பு முறை, பாடத்திட்டம் இருத்தல் சிறப்பு. இதனைவிடுத்து, ஆசிரியர்கள் இரு வகுப்பு மாணவர்களும் இணைந்து மேற்கொள்ளும் கூடி கற்றல் இணைவகுப்புகளில் திறன் மாறுபடுவதால் அமலாக்க முறையில் சிக்கல் எதிர் நோக்குகிறார்கள். ஆக, திறனுக்கு ஏற்ப கூடிக்கற்றல் முறையைச் சிப்பத்தில் விளக்கியிருப்பின் ஆசிரியர்கள் சீரான முறையில் இணைவகுப்பினை வழிநடத்துவதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும்.

ஆய்வின் முடிவாக, இணை வகுப்புகளில் இலக்கணம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட இலக்கண விதிகளைக் கற்பிப்பதில் நேர பாகுபாட்டில் சிக்கலை எதிர்நோக்கவே செய்கின்றனர். ஒரே வகுப்பில் 4 முதல் 6 தர மாணவர்கள் இருப்பின் ஆசிரியர்கள் போதுமான நேரத்தை ஒதுக்க இயலாமல் போகின்ற சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும், பாட ஒருங்கிணைப்பு ஆவணம் கல்வி அமைச்சு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தாலும், அந்த ஆவணமானது நேர ஒதுக்கீட்டை முன் நிறுத்தவில்லை எனவும் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும், தமிழ் மொழி இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் வாக்கிய உருவாக்க அடிப்படையாகக் கொண்டு கற்பிக்கும் திறன்களைக் கற்பிப்பதில் ஆசிரியர்கள் சிக்கலை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். ஆகவே, இணைவகுப்புகளில் கற்றல் கற்பித்தலானது குறிப்பிட்ட சில பாடங்களுக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தாலும், தமிழ்மொழி இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கவே செய்கின்றனர். கல்வி அமைச்சு இணைவகுப்பில் தமிழ்மொழி இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தல் சார்புடைய சிக்கலைக் கவனித்தல் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமின்றி மாணவர்களுக்கும் பெருந்துணையாக அமையும்.

References

- Annamala, M. D., Omar, A., & Veeralakshmi, S. (2017). Penguasaan dan persepsi guru pelatih terhadap pembelajaran tatabahasa Punarchi. *Journal of Education and Social Science*, 7(1), 141-146.
- Bavani, A., Abdul Jalil Othman, & Mohana Dass, R. (2019). Tahap pengetahuan isi kandungan tatabahasa Tamil Punarriyal dalam kalangan guru pelatih. *EDUCATUM-Journal of Social Scinnce(EJOSS)*, 5(1), 54-60.
- Buku Panduan Khas Kelas Bercantum. (1992). Kementerian Pelajaran Malaysia: Kuala Lumpur.
- Chandru, M. (2018). Keberkesanan pembelajaran koperatif Model STAD dalam kemahiran bina ayat di kelas bercantum. *Koleksi Kajian Tindakan Guru-Guru Bahasa Tamil*, Insititut Pendidikan Guru Kampus Raja Melewar, 1(1), 1-22.
- Cresswell, J. W., & Creswell, D. J. (2017). *Research design: Qualitative, quantitative, and*

mixed methods approaches (2nd Edition). <http://www.amazon.com./Research-Design-Qualitative-Quantitative-Apporaches/dp/0761924426>

- Dokumen Standrad Kurikulum dan Pentaksiran KSSR Semakan Bahasa Tamil Tahun 4.* (2017). Putrajaya: Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Dokumen Standrad Kurikulum dan Pentaksiran KSSR Semakan Bahasa Tamil Tahun 5.* (2017). Putrajaya: Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Surat Pekeliling Ikhtisas Kementerian Pendidikan Malaysia Bilangan 9 SKM,* Tahun 2017. Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Geviana Gladysa Anak George & Nurfaradilla Mohamad Nasri. (2021). Pendekatan Pengajaran Terbeza: Pengetahuan dan Amalan Guru Kelas Bercantum di Sekolah Kurang Murid. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 3(2), 484-494.
- Izci, E., Duran, H., & Tasar, H. (2010). An investigation in multi grade class teaching with respect to primary school teacher candidates' perceptions and in views of primary school teachers working in multi grade classes. *Ahi Evran Universitesi Egitim Fakultesi Dergesi*, 11(1), 19-35.
- Karthigesu, P., Maggestwary. T., & Fareed Mohammad Newastheen. (2019). Multigrading classes application and teacher's preparation in low enrolment schools in Malaysia. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*, 24(6), 1475-7192.
- Kritis, L.K. (2016). Instructional Planning Practices of Rural, Multi-grade Teachers: A Case Study (Unpublishe master's thesis). Bozeman, Montana: Montana State University. Retrieved from <https://scholarworks.montana.edu/>
- Manomani Devi, A. (2015). *Tamil Illakana Marapum Corpunarchi Vitikalum* [Unpublished doctoral dissertation]. Tamil Nadu, India: Madurai Kamaraj Universiti.
- Moreno, R. & Mayer, R. E.(2007). Interactive multi model learning environments. *Educational Psychology Review*, 19 , 309-326.
- Msimanga, M. R. (2014). Managing Teaching and Learning in Multi-graded Classrooms in Thabo Mofutsanyana Education District, Free State (Unpublishe master's thesis). Africa: University of South Africa. Retrieved from <http://uir.unisa.ac.za/>
- Ng Sut Fui, & Wan Muna Ruzana Wan Mohammad. (2019). Kesesuaian panduan pengajaran dan pembelajaran kelas bercantum dalam pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran kelas bercantum di Negeri Sembilan. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 3, 42-48.
- Panduan Pengajaran dan Pembelajaran Kelas Bercantum.* (2018). Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Phindile, N. P. Z. (2015). Management of Effective Teaching and Learning in Three Multigrade Primary Schools: Principals' Experiences (Unpublishe master's thesis). Durban, South Africa: University of Kwazulu-Natal. Retrieved from <http://researchspace.ukzn.ac.za/>
- Rathidevi, S., Chew Fong Peng, & Mohanadass, R. (2021). Pembinaan, pelaksanaan dan kesan modul tatabahasa Bahasa Tamil berpandukan Teori Interasional, Teori Konstruktivisme

dan Strategi Dekonstruktivisme dalam kalangan pelajar Tingkatan 4. *Journal of Language Studies*, 10(1), 151-171. <https://doi.org/10.33736/ils.2580.2021>.

Sag, R. (2009). Becoming a teacher in multigrade classes. *Electronic Journal of Social Sciences*, 8 (28), 20-39.

Surat Siaran Kementerian Pendidikan Malaysia Bilangan 6 Tahun 2022 Pelaksanaan kelas bercantum dengan pengajaran dan pembelajaran pelbagai gred di sekolah kurang murid berenrolmen 30 orang murid ke bawah bagi tahun 2023-2025. Kementerian Pendidikan Malaysia.

UNESCO. (2015). Embracing diversity: Toolkit for creating inclusive, learning environments specialized booklet 4: Practical tips for teaching multigrade classes. France and Bangkok: UNESCO. <https://www.eenet.org.uk/resources/docs/ilfe/generic/Sp4.pdf>.

UNESCO. (2017). Education for sustainable development goals: Learning objectives. Paris: UNESCO. https://www.unesco.de/sites/default/files/2018-08/unesco_education_for_sustainable_development_goals.pdf.

Yap Leng Lee (2021), Keberkesanan kaedah kelas berbalik terhadap keterlibatan pelajar dan pencapaian Bahasa Jerman [Unpublished doctoral dissertation]. Bangi, Selangor: Universiti Kebangsaan Malaysia.

சித்ரமுத்து அடிகளாரின் குருமதிமாலை சுட்டும் நிலையாமை

Impermanence Mentioned by Chitramuthu Adigalar in Kurumatimalai

முனைவர் இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் / Dr. R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan¹
அருண் பாலன் / Arun Balan²

Abstract

Chitramuthu Adigalar is one of the Siddhas who lived in the 20th century and he is known as 'Cittu Viḷaiyāṭac Cittar'. He lived for 95 years and has published a book titled 'Aruloli' based on his experiences in the form of poetry. Although there are 18 works in this book, the main objective of this study is to reveal the impermanence found in the works of 'Kurumatimālai'.

This study is based on library research. In this way, the messages mentioned by Chitramuthu Adigalar under the subtopics of impermanence of emotions, impermanence of wealth, impermanence of life and impermanence of body are analyzed here. In today's modern era, human lives in his life with a passion for many things, thinking that is permanent. But he did not realize the truth that they are all impermanent. Realizing this quality of human being, Chitramuthu Adigalar has prioritized the concepts of impermanence in his poems. In this way, this research is intended to create awareness among the people by emphasizing the truths about impermanence mentioned by Chitramuthu Adigalar in Kurumatimālai.

Date of submission: 2023-12-14
Date of acceptance: 2023-12-26
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name:
Dr. R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan
Email: arun.balan@moe.edu.my

Keywords: Chithramuttu Adigalar, Aruloli, Kurumatimālai, Impermanence, Saints, Religious literature

முன்னுரை

20 ஆம் நூற்றாண்டில் இப்புவிவில் வாழ்ந்த சித்தர் பெருமக்களுள் சித்ரமுத்து அடிகள் குறிப்பிடத்தக்கவர். அடிகளாரின் சன்மார்க்க போதனைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பெற்று 'அருளொளி' எனும் நூலாக வெளிவந்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தின (தவயோகி தங்கராசன் அடிகளார், 2012, பக். 15). அருளொளி நூலில் இடம்பெற்றுள்ள குருமதிமாலை எனும்

படைப்பில் நிலையாமை பற்றிய சிந்தனைகள் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் குருமதிமாலையின் செய்யுள்களைத் துணையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சித்ரமுத்து அடிகள் சுட்டும் நிலையாமைச் செய்திகளை மக்கள் அறிந்து தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் அதனை முன்னிறுத்தி நிலையான பேரின்பத்தை அளிக்கக்கூடிய முக்தியை நோக்கி பயணித்தலை அடிப்படை

¹The author is a senior lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rseeta@um.edu.my

²The author is a teacher at Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil Ladang Gomali, Segamat, Johor, Malaysia. arun.balan@moe.edu.my

நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆய்வுநெறி

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை நூலக ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வின் முதன்மை நூலாக அருளொளியும் குருமதிமாலையும் இடம்பெறுகின்றன. நிலையாமை பற்றிய ஆய்வு நூல், கட்டுரை மற்றும் அதன் தொடர்புடைய பல நூல்களை ஆராய்ந்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

நிலையாமை

நிலையாமை மற்றும் மறுபிறப்பு என்பன இந்திய மண்ணில் உள்ள மதங்களின் தத்துவங்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ளன. உலகில் எதுவும் நிலைப்பதில்லை; நிலைத்திருக்கும் என்று மனம் நினைப்பது மாயை. இந்த மாயை விலகிய உண்மை எல்லோர் மனத்திலும் உறைந்து விட்டால் எந்தச் சிக்கலும் அதனால் எழும் இன்னல்களும் இல்லை (அன்பழகன், 2003, பக்.72). நம் கண்ணில் பார்க்கக்கூடிய எல்லாப் பொருட்களும் ஒருநாள் அழிந்தே தீரும். கண்களுக்கு எது புலனாகவில்லையோ அதுவே அழியாப் பொருள். இந்த உலகில் எதுவும் நிலைத்திருக்கப் போவதில்லை. மாற்றம் ஒன்றுதான் நிலையானது. மாறிக் கொண்டே இருக்கும் என்ற விதி மட்டும் ஒரு போதும் மாறாது என நிலையாமைக்குச் சித்தர்கள் பொருள் கூறுகின்றனர் (யோகி கைலாஷ்நாத், 2005, பக்.215). நிலையாமை என்பது அழிக்கக்கூடியதும் மறையக்கூடியதுமான உலகப் பொருட்களை நிலையானது என்று நினைத்து வாழ்ந்த நிலையினை மாற்றி நீடித்த நிலைத்த ஆன்மாவின் வாழ்வினை அறிந்து கொண்டு வாழ்வதற்கான தத்துவமாகும் (கலாவதி, 2013, பக்.29). நிலையாமைத் தத்துவம் வாயிலாகத்தான் ஒருவனது அறிவு அறநெறியை நாடும் (மகாலட்சுமி, 2016, பக்.66). இதன்வழி, நிலையாமை ஒன்றே நிலையான உண்மை என அறிய முடிகின்றது.

சித்தர்கள் இளமை நிலையாமை, உடம்பில் உயிர் நிலையாமை, சேர்த்த செல்வம் நிலையாமை, நட்பு நிலையாமை, தார

நிலையாமை, புத்திர நிலையாமை என்றும் நிலைக்காதவை மீது கொண்ட காதலும் நிலைக்காது என்று சொல்லியுள்ளார்கள் (யோகி கைலாஷ்நாத், 2005, பக்.215). ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்றுவதற்குக் காரணமாக முன்உணர் வேண்டிய உலகப் பொருட்களின் நிலையாமையைத் திருமூலர் முதலாவது தந்திரத்தில் உரைத்துள்ளார். அவர் யாக்கை, செல்வம், இளமை, உயிர் ஆகிய நான்கு வகையான நிலையாமைகள் குறித்துத் திருமந்திரத்தில் சுட்டியுள்ளார். யாக்கை நிலையாமைக்கு 25 பாடல்கள் (திருமந்திரம் 187 211), செல்வ நிலையாமைக்கு 9 பாடல்கள் (திருமந்திரம் 212 220), இளமை நிலையாமைக்கு 8 பாடல்கள் (திருமந்திரம் 221 228), உயிர் நிலையாமைக்கு 10 பாடல்கள் (திருமந்திரம் 229 238) என நிலையாமைக்கென 54 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் (இராமநாத பிள்ளை - சிதம்பரனார், 1957, பக்.81123). திருக்குறள் 'நிலையாமை' என்ற தலைப்பில் பத்து குறட்பாக்களைக் கூறுகின்றது. சித்தரமுத்து அடிகளாரின் நிலையாமை தொடர்பான கருத்துகள் 'யாக்கை நிலையாமை', 'செல்வம் நிலையாமை', 'உயிர் நிலையாமை' மற்றும் 'சிற்றின்பம் நிலையாமை' எனும் சிறு தலைப்புகளில் இவ்விடம் ஆய்ந்தறியப்படுகின்றன.

யாக்கை நிலையாமை

'யாக்கை' எனப்படுவது உடலைக் குறிக்கும். உடலில் உயிர் உள்ளவரை ஒருவர் எந்தச் செயலை வேண்டுமானாலும் செய்ய முடியும். உயிர் பிரிந்துவிட்டால் எதுவுமில்லை. எப்போது மரணம் அழைக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. இந்த உடலானது கோழை மிகுந்து, ஊழ்வினை மூட்டு அறுந்துவிடுகின்றது; மூச்சு அற்றுபோகின்றது. உடலில் செயல்பட்ட 96 தத்துவங்களும் செயல் இழக்கின்றன. கோயில் போன்று நிலையாக நின்ற யாக்கையிலிருந்து அவை வெளியேறுகின்றன. உடம்பின் கட்டமைப்புக்குக் காரணமான ஐம்புலன்கள், மூலமாகிய ஆறு ஆதாரங்கள், 30 எலும்புகள், இவைகளைப் போர்த்தி வைத்துள்ள பந்தலாகிய உடம்பு நிலையாமையால் அழிகின்றது (அன்பழகன்,

2003, பக்.73). சித்ரமுத்து அடிகளும் யாக்கை நிலையாமையைப் பற்றி மூன்று செய்யுள்களை இயற்றியுள்ளார். கண்ணால் காணக்கூடிய சடப்பொருள்கள் அனைத்தும் மாயமாய் மறைவதுபோன்று, மனித உடலும் அழிந்து ஒழியும். அதற்கு முன், அருளுலகை அடைவதற்கான வழியை அறிந்து, அற்ப உலக ஆசையைக் கடந்து, கடைத்தேறி, இறைவனை சிதாகாயத்தின் உள்ளே அக்கண்ணால் கண்டு உணர்வுறக் கூடிக்கொள்ளல் மிகவும் நலமே என்பதனை,

மாண்டு மண்ணாய்ப் போவதற்குள்

ஆண்டவனருளொளியைக்

கூண்டினுள் குலாவு நீயையா
பவக்கடலைத்

தாண்டிமேலே போகலாமையா.

(குருமதிமாலை: 19)

எனும் பாடல் வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. உடல் அழிவதற்குள் அதனுள்ளே குடிகொண்டிருக்கும் உயிரை இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பதற்கான வழியைக் கண்டறிந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதனைச் சித்ரமுத்து அடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் அவர், மனிதர்கள் தங்களது உடல் ஒருநாள் அழியப்போகின்றது எனும் உண்மையை உணரவில்லை எனப் பின்வருமாறு உரைக்கின்றார்.

எத்தனை வயதிருந்துஞ்

செத்திருவோமென்றுனது

பித்தின்னுந் தெளியவில்லையே
எமதருமை

உத்தமா நீயின்னுங் கேளையா.

(குருமதிமாலை: 27)

இப்பாடலின்வழி, இப்புவி யில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும்கூட ஏதாவது ஒருநாள் உடல் அழிந்து போகும் உண்மையைப் பலர் இன்னும் அறிந்திருக்கவில்லை என அறிய முடிகின்றது. இம்மாயா விநோத உலகில் மனிதர்களைப் பீடித்திருக்கும் பற்றினால் இச்சந்தேகம் தெளியவில்லை எனவும் சித்ரமுத்து அடிகளார் கூறுகின்றார். ஆகவே, மனிதர்கள் அடிகளாரின் உபதேசத்திற்கேற்ப

அதன்வழி நின்று இந்த அறியாமையைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என அவர் அறைகூவல் விடுக்கின்றார். இதனைத் தவிர்த்து, அழிந்துபோகக்கூடிய உடலுக்கு அலங்காரம் தேவையில்லை எனும் கருத்தினை,

ஆடையுமத்தர் பன்னீரு

வாடையுமணிந்துபல

சாடைபேச வேண்டாமையனே
உடல்சுமக்கும்

பாடையொன்றிருக்குதையனே.

(குருமதிமாலை: 28)

எனும் செய்யுள்வரிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. விலையுயர்ந்த ஆடைகளை உடுத்துதல், வாசனைத் திரவியங்களை அணிந்து கொள்ளுதல் போன்றவை வீணான செயல் என உணர்ந்து அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தாலும்கூட, உயிர் பிரிந்த பின்னர் உடலைப் பாடையில் இட்டு இடுகாட்டுக்குக் கொண்டு சென்று விடுவர். அதனால், ஆடம்பரமின்றி நடுநிலையாக வாழ்க்கை நடத்துதல் நன்மை பயக்கும் என மக்களுக்கு அடிகளார் அறிவுரை கூறுகின்றார்.

ஆக, சடப்பொருளாகிய உடல் அழியும், உடல் அழியக்கூடியது என்பதை உணர்ந்தல், உடலுக்கு அலங்காரம் தேவையில்லை ஆகிய கருத்துகளைச் சித்ரமுத்து அடிகள் யாக்கை நிலையாமையை விளக்குவதற்காக எடுத்துரைத்துள்ளார். இதனை மக்கள் உணர்ந்து, உடல் நிலையற்றது என்பதனை அறிந்து உயிர் உடலில் இருக்கும்போதே இறைவனை அடைவதற்கு முயல வேண்டும் என்பதே அடிகளாரின் எதிர்ப்பார்ப்பாக இருந்துள்ளது.

செல்வம் நிலையாமை

‘செல்வம்’ என்பதற்கு இன்பம், அழகு, பொருள், சீர், சுவர்க்கம், கல்வி, செழிப்பு எனத் தமிழ் இலக்கிய அகராதி பொருள் தருகின்றது (தமிழ் இலக்கிய அகராதி, 1957, பக்.192). இத்தலைப்பிற்கு ‘பொருள்’ எனும் அர்த்தமே மிகப் பொருந்தும். இவ்வுலகியப் பொருள்களும் நிலையானவை அல்ல.

சிறுமணல் துளி முதல் பெருங்கோள்கள் வரை உள்ள இயற்கைப் பொருள்களும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட செயற்கைப் பொருள்களும் என்றேனும் ஒருநாள் அழிந்துபோகும். 'நில்லா இயல்புடையது செல்வம்' எனக் கூறுகின்றார் திருவள்ளுவர். தான் சேர்த்து வைத்த செல்வம் என்றும் தன்னிடமே இருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றான் மனிதன். ஆசையோடு சேர்த்து வைத்த செல்வம் என்றைக்கு அழிந்துவிடுமோ, தன்னைவிட்டு அகன்றுவிடுமோ என அஞ்சுகின்றான். இதுவே மனிதனை வருந்தச் செய்கின்றது (நாராயணன், 1990, பக்.60). செல்வம் நிலையாமையைப் பற்றி சித்ரமுத்து அடிகள் இரு செய்யுள்களின் வழியாகப் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றார்.

காசு காசுவென்பதாலுன்

மாசுமறுவற்றவுள்ளம்

தூசுபடிந்தாகி விட்டதே அதனாலுனக்கு

ஈசுரகிருபையற்றதே.

(குருமதிமாலை: 29)

இப்புவிடில் பேராசையின் காரணமாக மனிதர்களுக்குப் பணத்தின் மீது அதீத மோகம் ஏற்பட்டு அவர்களது உள்ளம் கறை படிந்துள்ளது. இதனால், இறைவனின் திருவருளால் உணரக்கூடிய பேரொளியின் பிரகாசம் குறைந்து நாளடைவில் மறைந்தும் போய்விட்டது. ஆகவே, செல்வத்தின் மீதுள்ள பற்றுக்களை விட்டு இறைவனது திருவருளைப் பெறுவதற்கு அருந்தவம் புரிய வேண்டும் எனச் சித்ரமுத்து அடிகள் அனைவரையும் அழைக்கின்றார். இதன்வழி, செல்வம் நிலையில்லாதது என அறிந்து அதன் மீதுள்ள விருப்பத்தை விட்டால் மட்டுமே இறைவனது அருள் பரிபூரணமாகக் கிட்டும் என்பது உறுதியாகின்றது.

மேலும், அவர் மனிதர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கையும் நிலையில்லாதது எனப் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றார்.

கடுக்கனோடு மோதிர

முடுக்கநல்ல சோமனும்

படுத்தறங்கும் பஞ்சணையுமே
அதுமட்டுமா

அடுக்குமானிகையும் மாயுமே

(குருமதிமாலை: 30)

காதில் வைரக்கடுக்கண், விரல்களில் மோதிரங்கள் அணிதல், இடுப்பு அணிகலன்கள், தூங்குவதற்காக வசதிமிகுந்த கட்டில், மெத்தை, மாளிகை போன்ற வீடு ஆகியவை ஆடம்பர வாழ்க்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. நிலையில்லாத இம்மாதிரியான செல்வங்கள் யாவும் ஒருநாள் அழிந்து ஒழியும் என்பதனை மாந்தர்கள் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும் எனச் சித்ரமுத்து அடிகள் அறிவுரை கூறுகின்றார்.

ஒரு மனிதன் மலை போன்று செல்வம் வைத்திருப்பினும் அவன் இறந்தபிறகு அதனைக் கையோடு எடுத்துச் செல்ல முடியாது. ஆகவே, நிலையில்லாத செல்வத்தை வீணே குவிக்காமல், அதனைத் தேவைக்கேற்பத் தேடி, வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும். அந்தச் செல்வத்தைத் தேவைப்படுபவர்களுக்குத் தந்து உதவிட வேண்டும். இதன் வழி, அனைவரும் சிறப்பான வாழ்க்கையை வாழ முடியும் என்பது கண்கூடு.

உயிர் நிலையாமை

'உயிர்' என்பதற்கு ஆன்மாவின் ஒற்றுமைப்பட்டு கால முடிவு வரையினின்று காலத்தின் இறுதியில் பூததேகம் நீங்கிச் சூக்கும சரீரத்துடன் ஆன்மாவைப் பின்பற்றிச் செல்லும் அருவுருவப் பொருள் என அபிதான சிந்தாமணியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (சிங்காரவேலு முதலியார், 2002, பக்.247). உயிர் நிலையாமை மனித மனத்தில் இறப்பச்சத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்த இறப்பச்சமே மத உணர்வுக்கும் கடவுள் நம்பிக்கைக்கும் முதற்காரணமாகின்றது. மூப்பும் இறப்பும் இன்றி வாழ முடியும் என்ற உறுதி ஏற்பட்டுவிட்டால் உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்ட கடவுளையோ மதத்தையோ மனிதன் நாடமாட்டான். அறிவியல் தத்துவ ஆய்வுகளும் பல கோடி ஆண்டுகளாக நிகழும் வரலாற்றுச் சான்றுகளும் மரணமென்பது தவிர்க்க முடியாத முடிவென்பதைக் காட்டி உயிர் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை

உறுதிப்படுத்துகின்றன. நின்றதை இயக்கவும் இயங்குவதை நிறுத்தவும் மனிதனின் அறிவியலறிவு துணை செய்கின்றது. ஆனால், மரணத்தைத் தடுக்கவே மாண்டதை மீட்கவே மனிதனால் முடியவில்லை (நாராயணன், 1990, பக்.58 59). ஆக, உயிர் நிலையாமை இங்குத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இதனையே, சித்ரமுத்து அடிகளாரும் தமது செய்யுள்வழியாக மக்களுக்கு விளக்குகின்றார்.

மனிதர்கள் உயிர் நிலையாமையைப் பற்றி அறிந்து கொண்டு அதன் தொடர்பாக பேரறிவால் ஆன்மசிந்தனையில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதனை,

மாநிலத்திலே மனிதன்

ஏனினிபிறந்திருந்தும்

வீணிலேயிறந்து போகணும் எனச்சதாவும்

பேணியுன்னை நீயுணரணும்

(குருமதிமாலை: 18)

எனும் செய்யுள் வழியாகச் சித்ரமுத்து அடிகளார் உணர்த்துகின்றார். மனிதப் பிறவியே மற்ற எல்லாப் பிறவிகளை விடவும் சிறந்தது என எண்ணி நிலையில்லாத வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, சிறிது பயனடைந்து, பின் ஏன் மடிந்து போக வேண்டும் என்பதனைப் பற்றி மாந்தர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என அடிகள் கூறுகின்றார். இதன்வழி, உயிர் நிலையாமையை அறிந்து முக்தி எனும் பேரின்பத்தை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும் எனும் கருத்து இங்குச் புதைநிலையாகச் சுட்டப்படுகின்றது.

இதைத் தவிர்த்து, உயிர் உடலை விட்டுப்போகும் முன் இறைவன் திருவடியைச் சென்று சேர வேண்டும் என்பதனைப் பின்வருமாறு அடிகள் உரைக்கின்றார்.

பாமுமா படுகுழியில்

வீழுமுன்னமே பகவான்

றாளினைப் பிடித்துக் கொள்ளையா
அழைபிற்சிறு

நாழிகைக்குளேகலாமையா.

(குருமதிமாலை: 22)

மனிதர்கள் பாசமாகிய பாழான படுகுழி எனக் கருதப்படும் உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, துன்பங்களை அனுபவிக்கக்கூடும். அந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு, எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற இறைவனது திருவடியைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் எனச் சித்ரமுத்து அடிகள் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார். இதன் மூலம், இறைவன் மனிதனின் அன்பினை அறிந்து அவரது திருவருளால் நொடிப்பொழுதில் முக்தியின்பத்தைத் துய்க்கலாம் என்பது உண்மை என அடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

ஆக, மானிடப் பிறவியின் மூலமாக முக்தி எனும் பேரின்பத்தை எய்த முடியும். ஒருவரின் உயிர் உடலில் இருக்கும்போதே அதனை அடைய முற்பட வேண்டும். உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்தால் எதற்கும் பயனளிக்காமல் போய்விடும். மானிடப் பிறவியின் அவசியத்தை உணர்ந்து செயல்பட்டால், இறைவன் திருவருளால் இறவா நிலை கிட்டுவது உறுதி.

சிற்றின்பம் நிலையாமை

‘சிற்றின்பம்’ எனப்படுவது இலௌகீக இன்பத்தினைக் குறிக்கின்றது என நவீனத் தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகின்றது (கிருஷ்ணசாமிப்பிள்ளை, 1935, பக்.233). ‘இலௌகீகம்’ உலகச் சம்பந்தமானது எனத் தமிழ் இலக்கிய அகராதி பொருள் பகர்கின்றது (வித்துவான் பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார், 1957, பக்.50). இதன்வழி, ‘சிற்றின்பம்’ என்பது உலகச் சம்பந்தமான இன்பங்களைக் குறிக்கின்றது எனப் பொதுவாகக் கூறலாம். இவ்வின்பங்களுள் முதலிடம் பெறுவது பெண்ணால் கிடைக்கப்பெறும் இன்பமே ஆகும். ‘பெண்ணாசை விலக்கம்’ என்ற தலைப்பில் சித்தர்கள் பழித்துப் பேசுவது முறை பிறழ்ந்த, ஒழுக்கம் கெட்ட பால் உறவைத்தானே தவிர வேறு இல்லை. ஒழுக்கத்தோடு கூடிய முறையான கணவன் மனைவி இடையே உள்ள புனித உறவைச் சித்தர்கள் பழித்தது இல்லை. அவர்கள் விபச்சாரம் செய்யும் ஆண், பெண்களை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றார்கள்; இல்லறத்தைப் போற்றுகின்றார்கள் (யோகிகைலாஷ்நாத், 2005, பக்.214). சித்தர்களைப்

போலவே சித்ரமுத்து அடிகளும் இக்காம இன்பமானது நிலையற்றது எனத் தமது பாடல்களில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

உலகியல் வாழ்க்கையில், குழந்தைகள், மனைவி, உறவு, தனம், தான்யம் ஆகியவற்றால் பெறப்படும் இன்பங்கள் அனைத்தும் நிலையற்றவை என்பதனை,

பெண்டுபிள்ளை சுற்றமெனக்

கண்டுநீ களிப்பதெல்லாம்

நின்றுணை நிலைநிறுத்துமா நமனெறியுங்

குண்டுதான் விலகிப் போகுமா

(குருமதிமாலை: 25)

எனும் பாடல் வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. இவற்றால் பெறக்கூடிய இன்பங்கள் அனைத்தும் எமன் பாசக்கயிற்றை வீசும்பொழுது எதுவும் துணைபுரியாது. ஆகவே, நிலையில்லாத இந்தச் சிற்றின்பத்தை விடுத்து நிலையான பேரின்பத்தை நாட வேண்டும் எனச் சித்ரமுத்து அடிகள் வேண்டுகின்றார்.

இதைத் தவிர்த்து, தேசிகள் மீது கொண்டுள்ள ஆசையினால் பெறப்படும் இன்பமும் சிற்றின்பமே எனும் கருத்தினைப் பின்வரும் செய்யுள் வரிகள் விளக்குகின்றன.

தேசிகன்மீதாசை யற்று

தாசிகள்மே லிச்சையுற்று

காசினியெலா மலைவதேன் இறையருளின்

ஆசியை மறந்தழிவதேன்

(குருமதிமாலை: 43)

தற்கால மனிதர்கள் இறைவன் திருவருளால் கிடைக்கக்கூடிய பேரின்பத்தின்மீது ஆர்வம் காட்டாமல், விலைமகள் மீதுள்ள ஆசையினால் பெறப்படும் சிற்றின்பத்தின்மேல் விருப்பம் கொண்டுள்ளனர். நிலையில்லாத அற்ப இன்பத்திற்காக விலைமகளுடன் கூடி மதியிழந்து அலைந்து பலரும் 'சண்டாளன்' என இகழும்படியாக வாழ நேரிடுகின்றது. நிலையில்லாத இந்த இன்பத்தைத் தவிர்த்து உலகெல்லாம் சுற்றி அவமே கெட்டு அழிந்து போகாதும், சரியான நேரத்தில் கடவுளின்

அருளைப் பெற்று ஆனந்தமுடன் இருக்க வேண்டும் எனச் சித்ரமுத்து அடிகள் எதிர்ப்பார்க்கின்றார்.

மேலும், தன் மனைவியைத் தவிர்த்து மற்ற பெண்களைக் காணுதல் பேராபத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்பதனைப் பின்வரும் செய்யுள் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

பெண்களைக் கண்டாற்கொடிய

கண்களை யடக்கிடாதுன்

எண்ணிலாத் தவம்நிலைக்குமா உயர்கதியை

நண்ணிடவருள் சுரக்குமா

(குருமதிமாலை: 44)

மனிதர்களுள் சிலர் நஞ்சாகப் பாவிக்கப்படும் விலைமாதர்களுடன் கொண்ட நட்பானது அழுதுபோல் இனிக்கும் என்றெண்ணி கண்ணால் கண்டு கெடுகின்றனர். இதனால், அவர்கள் மேற்கொண்ட அரிய தவம் பயனற்றுப்போய் மோட்சவீட்டின் கதவும் மூடிக்கொள்ளும் எனச் சித்ரமுத்து அடிகள் எச்சரிக்கின்றார். ஆகவே, இந்த உண்மையை உணர்ந்து விலைமாதர்களின் மூலம் பெறப்படும் சிற்றின்பத்தை விலக்கி, பேரின்பத்தை நோக்கி மனத்தைச் செலுத்துதல் நலம் பயக்கும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், விலை மாதுகளின் வழி கிடைக்கும் சிற்றின்பத்திற்காகச் சேமித்த பணத்தையெல்லாம் செலவழித்து பல நோய்கள் பீடித்து அல்லல்படுதல் தகுமா என,

வேசையர்கள் மீதிலேவீ

ணாசைகள் வைத்தேயுழன்றுன்

காசையுழித்தல் தகுமா சதா

நீ செய்யும் பூசையை மறக்கலாகுமா

(குருமதிமாலை: 45)

எனும் செய்யுளின் மூலம் தமது கேள்விக்கணைகளைச் சித்ரமுத்து அடிகள் தொடுக்கின்றார். நிலையில்லாத சிற்றின்பத்திற்காக விலைமாதர்களின்மீது அற்ப ஆசைகளைக் கொண்டு, பணத்தைச் செலவிட்டு, பற்பல நோய்களுக்கு ஆளாகி,

துன்புறுதல் தேவையா? என அடிகளார் வினவுகின்றார். இதனால், இறைவனது திருவடிகளுக்குச் செய்யப்படும் பூசைகளையும் மறக்க நேரிடும். எனவே, இனிமேலாவது இதனை உணர்ந்து நல்வழி ஒழுகுதல் நலமாகும் என அடிகள் அறிவுறுத்துகின்றார்.

தவிர, சிற்றின்பத்தின்மீது நாட்டம் கொண்டவர்கள் விண்ணுலகில் வாழ்வதற்கான வாய்ப்பினை இழந்து விடுவர் என்பதனை,

மண்ணொடு மண்ணாகிவிடும்பொய்

பெண்ணுடலில் மோகமுற்றுக்

கண்ணிழந்த பாவியார்க்குமே
ஒவ்வாதுயர்ந்த

விண்ணுலகில் வாழ்வதற்குமே.

(குருமதிமாலை: 46)

எனும் செய்யுள் வரிகள் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இப்புண்ணிய பூமியில் பிறந்த பெண்மணிகளின் உடல் அமைப்பைக் கண்டு காமம் கொள்வதனால், கண்ணிழந்தும் குருடர்களாகவே வாழ்வார்கள் என்று சித்ரமுத்து அடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்கள், மேலாம் பதவி எனும் முக்தியை அடைய தகுதியற்றவர்கள்

என்பதை உணர்ந்து நிலையில்லாத சிற்றின்பத்தை அடியோடு விட வேண்டும் என அடிகள் அறைகூவல் விடுக்கின்றார்.

முடிவுரை

சித்ரமுத்து அடிகளார் தமது வாழ்க்கையில் கண்டுணர்ந்த நிலையாமை சிந்தனைகளைச் செய்யுள் வழியாகத் திறம்பட விளக்கியுள்ளார். நிலையாமையைப் பற்றி மக்களும் அறிந்து அன்றாட வாழ்வில் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்ற உன்னத நோக்கத்துடன் இந்தச் செய்யுள்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளதை இதன்மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இங்குக் கூறப்பட்ட நிலையாமை தொடர்பான கருத்துகளின் அடிப்படையில், மனிதர்கள் இவ்வுலகில் வாழும்வரை தீயனவற்றை நீக்கி, நல்லனவற்றை மட்டுமே செயல்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இந்த நிலையாமையை விலக்கி அறநெறிகளைப் பின்பற்றினால், முக்தி என்னும் பேரின்பம் கிட்டுவது உறுதி என்பதனை அடிகளாரின் செய்யுள்கள் வலியுறுத்துகின்றன. ஆகவே, இதனைக் கருத்தில் கொண்டு மானிடர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் நிலையாமையை விடுத்து நிலையுள்ள இறைவன் திருவடியைப் பற்றி பேரின்பம் பெற வேண்டும் என்பதே கட்டுரையாளரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

References

- Anbalagan, K. (2003). *Tirumantiram Uṇarttum Camuṭāya Camaya Vāḷviyal Nerikaḷ*. (Unpublished doctoral dissertation). Tamil Nadu, India: Bharathiar University. Retrieved September 6, 2021, from <http://hdl.handle.net/10603/102081>.
- Kalavathy, S. (2013). *Tirumūlarin Tirumantiram Maṟṟum Vēṭāttiriyiṅ Vēṭāttiriyam - Ōr Ōppīṭṭu Āyvu*. (Unpublished doctoral dissertation). Tamil Nadu, India: University of Madras. Retrieved September 6, 2021, from <http://hdl.handle.net/10603/272820>.
- Krishnasamipillai, C. (1935). *Navīna Tamil Akarāti*. Chennai: C. Kumaraswami Naidu Sons.
- Mahalechumi, T. Dr. (2014). *Tirumantiram Kāṭṭum Vāḷviyal Nerikaḷ*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Narayanan, K. (1990). *Cittar Tattuvam*. Sithambaram: Sabanayagam Printers.
- Ramanatha Pillai, P. & Sithambaranar, A. (1957). *Tirumantiram Mūvāyiram*. Madras: Saiva Cittanta Nootpathippu Kazhagam, Ltd.
- Singaravelu Mudaliar, A. (2002). *Apitāṇa Cintāmaṇi: The Encyclopedia of Tamil Literature*. New Delhi: Asian Educational Services.
- Thavayogi Thangarasan Adigal. (2012). *Ātma Viḷakkam*. Coimbatore: Sri Agathiar Gnana Peedam.
- Vithuvan Balur Kannappa Mudaliar. (1957). *Tamil Ilakkiya Akarāti*. Chennai: Central Press.
- Yogi Kailashnath. (2015). *Cittar Kaḷañciyam*. Chennai: Karpagam Buthagalayam.

தமிழகப் போர்முறைகள்

The Methods of Warfare in Tamilnadu

முனைவர் வே. ரேணுகா / Dr. V. Renuka¹

Abstract

Ancient Tamil Nadu was much wider than it is today. *Movenders, Mudimannars*, small landowners Tamil Nadu has become a war - torn land even before many people think that. Wars in general are abhorrent, unnecessary, even if the usefulness of wars is considered to be destruction, this does not deny the interpretation of wars as a cultural component of a society. When one ethnic group conflicts with another ethnic group and starts war, it becomes more and more united with itself. Its strength and pedigree are assured. Like no other language in the world, the Tamil language is the written evidence of the ancient Tamils martial arts to the world. *Vetchi, Karanthai, Vanchi, Kanchi, Notchi, Ulinai, Thumbai, and Vagai*, the octogenarians mentioned in *Tolkappiyam*, are war-based epics. In the Tamil society, which lived as a cultured and civilized society, the ethics of war were clearly defined and followed. Cows, women, children, old people etc, were not attacked and killed in Tamilnadu warfare. The valor of that time has been with virtue. Therefore, this article examines the unique fighting methods of Tamil Nadu.

Date of submission: 2023-06-27
Date of acceptance: 2023-08-02
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Dr.
V. Renuka Email: rathi.renu1982@gmail.com

Keywords: Tamil Nadu, Warfare, Traditions, Weapons, Forts, Tombstone, *Tolkappiyam*, War in literature

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழகத்தில் போர் தோற்றம் பெறுவதற்கான முதற்கரணமாய் ஆநிரை கவர்தல் இருந்துள்ளது. வளப்பற்றாக்குறை காரணமாக ஆநிரைக் கவர்தலும், தற்காப்பு காரணமாக ஆநிரை மீட்டலுமென இருந்து வந்த போர்கள் நாளடைவில் காலப்போக்கு மற்றும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கேற்ப மாற்றம் பெறத் தொடங்கின. அரசு உருவாக்கத்தின் பின்னாக போர்கள் என்பவை வீரம் என்னும் கருத்தாக்கத்தின் அடையாளங்களாக கருதப்பட்டன. தன்னுடன் மாறுபாடு கொண்ட அரசனைப் போரில் அடக்குதல் அல்லது அழித்தல்

மாபெரும் வீரமாகக் கருதப்பட்டது. வீரத்தின் விளைவு வெற்றியென்றும், புகழென்றும் கொள்ளப்பட்டது. இதனால் மன்னர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொருது மாண்டனர். வெற்றி பெற்றோர் புகழொடு மீண்டனர். அதன்படி, மண்ணாசை, பெண்ணாசை, இனமானம், வீரம், புகழ் மற்றும் பல்வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காக தமிழகத்தில் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. இப்போரியல் வாழ்வு குறித்து விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைந்துள்ளது.

போருக்கான காரணங்கள்

மன்னனின் போர் விருப்பக்குணம், நாட்டுப் பாதுகாப்பு, பகை, வஞ்சம் தீர்த்தல்,

¹The author is a Asistant Professor, Vivekanandha College of Arts and Sciences for Women (Autonomous), Tiruchengode, Tamil Nadu, India. rathi.renu1982@gmail.com

தன் வீரத்தை நிலைநாட்டினால் தனக்கு மணமகள் மறுக்கப்படுதல், இனமானம் காத்தல், குடிகளுக்கு வளமிக்க வாழ்விடம் தேடித்தருதல் என்று போருக்கு வித்தாகப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்த போதிலும் வரலாற்றின் பெரும் போர்கள் 'மண்ணாசை' காரணமாக நிகழ்ந்துள்ளன.

“எஞ்சா மண்ணாசை வேந்தனை வேந்தன்

அஞ்சுதகத் தலைசென் றடல்குறித் தன்றேஞ்”

(தொல், புறம், 64)

என்கிறது தொல்காப்பியம். ‘உலகில் பெரும்பாலும் போர் நடைபெறுவதற்குக் காரணம் ஒருவன் தன் வளர்ச்சியைக் கருதி, மற்றொருவன் தற்காப்பை மேற்கொள்கிறான் என்பதே ஆகும். இவ்விருவரும் ஒருவகையில் மண்ணாசை கொண்டவர்களே’ (தொல்காப்பியம், பொருளாதிகாரம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, நூற்பா. 64) என்பது நச்சினார்க்கினியர் கூற்றாகும். பொதுவாகத் தமிழக மன்னர்கள் போரில் வென்றதன் பின்னாகத் தாம் வென்ற பகுதிகளை, தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழேயே வைத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கடல் கடந்து பகைமேற்சென்ற அரசர்களும் வென்ற நாடுகளைத் தமது காலனியாக்கிக் கொள்ளவில்லை. இதற்குத் தொலைவும் போக்குவரத்துச் சிக்கல்களும் காரணமாக இருக்கலாம் என்று கருதலாம். வென்ற நாடுகளைத் தம் ஆளுகைக்குக் கீழ் உட்படுத்துவதற்கு மாறாக அந்நாடுகளுடன் குருதியுறவு எனப்பட்ட மணஉறவினை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவற்றைத் தங்கள் உறவினர் நாடுகளாகவும், நட்பு நாடுகளாகவும் தமிழர்கள் மாற்றிக்கொண்டனர்.

போர்முறைகளும் மரபுகளும்

தமிழர்களுக்கே உரித்தான போர் முறைகள் மற்றும் மரபுகள் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியக் கிடைக்கின்றன. தனித்தன்மை உடைத்தான அப்போர் மரபுகளை (1) போர்தொடங்கும் முன் பின்பற்றப்பட்ட மரபுகள்; (2) போரின் போது பின்பற்றிய மரபுகள்; (3) போரில் வெற்றிக்குப் பின்னால் மேற்கொண்ட

மரபுகள் என்று மூவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

போர்தொடங்கும் முன்பானமரபுகள்

(1) விரிச்சிகேட்டல்

போரைத் தொடங்கும் முன்பாக நற்குறி கேட்கும் வழக்கம் இருந்தது. இதனை ‘விரிச்சி கேட்டல்’ என்பர். இது ‘விரிச்சி நிறறல்’ அல்லது ‘வாய்ப்புள்’ எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

“திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப...”
(நற்றிணை, பா.40)

என நற்றிணையிலும்,

“நெல் நீரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்கும்...”
(புறநானூறு, பா.280)

எனப் புறநானூற்றிலும்,

“பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப...”
(முல்லைப்பாட்டு, அடி.11)

என்ற முல்லைப்பாட்டிலும் நெல்லும், மலரும் விரவி நற்குறி கேட்ட வழக்கம் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

(2) நிமித்தம் பார்த்தல்

போருக்குப் புறப்படும் முன் நிமித்தங்கள் பார்க்கும் மரபு இருந்துள்ளது. ‘உன்னம்’ எனப்படும் ஒருவகை மரம் தளிர்த்துத் தழைத்திருப்பின், அரசனுக்கு நன்மையாகும் என்றும், அது கரிந்து இருப்பின் தீமை என்றும் கருதப்பட்டுள்ளது. படையெடுத்துச் செல்லும் வேந்தனும், படையீரர்களும் இந்நிமித்தம் பார்த்துப் போருக்குப் புறப்படுதல் வழக்கமாய் இருந்துள்ளது. இதனை,

“உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்...”
(தொல், புறத்திணையியல், நூற்பா 63)

உணரலாம். உன்னமரம் வாடித் தோன்றினும் அதை பொருட்படுத்தாமல் பகைமேற் சென்று வெற்றியுடன் திரும்பும் இயல்புடையவன் பாரிமன்னன்,

“பொன்னின் அன்ன பூவிற் சிறியிலை
புன்கால் உன்னத்துப் பகைவன் எம்கோ...”

(பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம் பத்து, பா. 61)

என்று பதிற்றுப்பத்தில் கபிலர்

பாராட்டியிருக்கிறார். பறவைகள் ஒலிப்பதையும், பறப்பதையும் நிமித்தங்கள் உணரப்பட்டுள்ளன. ஒரு நாட்டில், “புதுப்புள் வரினும், பழம்புள் போகினும் தீய நிமித்தம்” (புறநானூறு, பா. 20) என்று புறநானூறு கூறுகிறது. காரியென்னும் பறவை எழுப்பும் ஒலி, ஆந்தையின் அலறல் ஆகியவை தீய நிமித்தங்களாகக் கருதப்பட்டுள்ளன. நிமித்தங்கள் பார்ப்பதைத் தொடர்ந்து பகைவரது ஊருக்கு ஒற்றர்களை அனுப்பி உளவுநோக்கும் வழக்கமும் உள்ளது.

(3) போர்க்களத்தில் இசைக்கருவிகள்

போர்க்களத்தில் வீரர்களுக்கு எழுச்சியூட்டும் பல்வேறு இசைக்கருவிகளை முழக்குவது போர்மரபுகளில் ஒன்றாக இருந்தது. துடி, முரசம், வளை போன்ற இசைக்கருவிகளுடன் பரவலாக ஊதுகொம்பு, சங்கு போன்றவையும் போர்க்களத்தில் முழக்கப்பட்டுள்ளன. போருக்கு எழும் முன், வெற்றி வேண்டி கொற்றவை வழிபாடும், பலியிடலும் நடைபெற்றுள்ளது. போர்முரசைச் சிறப்புடன் நீராட்டி வழிபாடு செய்தது. முரசுக்குப் பலி கொடுத்தாலும், முரசத்தின் கண்ணில் குருதியைப் பூசுவதும், திணைரிசியில் குருதியைக் கலந்து தூவி வழிபடுவதும் வழக்கமாய் இருந்துள்ளது. முரசை வைப்பதற்கென மெல்லிய பூணுடைய கட்டில்கள் இருந்தன. புறநானூற்றுப் புலவரான மோசிக்கீரனார் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைக் காண வந்தபோது போர்முரசு நீராட்டு விழாவிற் கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு முரசுக் கட்டில் வெறுமையாய் இருந்தது. அதை முரசுக் கட்டிலென உணராத அவர் களைப்பு மேலிட அதை படுத்தறங்கியது. அங்கே வந்த அரசன் அவரது முரசுக்கட்டிலை அவமதித்த குற்றத்திற்காக அவரைப் புறக்கணித்துச் சென்ற அரசன் முரசுக்கட்டிலை அவமதித்த குற்றத்திற்காக அவரைப் புறக்கணிக்கிறேன். ஊற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி போர்முரசத்தின் முக்கியத்துவம் பெறப்படுகிறது (புறநானூறு, பா.20). முற்காலத்தில் ‘தண்ணும்மை’ என்று அழைக்கப்பட்ட இசைக்கருவிகளை முழக்கி, வீரர்களைப் போருக்கு அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தது,

“பொதுவில் தூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை வளி பொருதெண் கண் கேட்பின்ஞ்” (புறநானூறு, பா. 89)

என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகிறது. மேலும் தடாரிப்பறை, போர்ப்பறை முதலியன கருவிகளும் முழக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கருவிகள் வீரர்களுக்கு எழுச்சியூட்டி வீறுகொள்ளச் செய்வனவாக இருந்துள்ளன.

(4) நெடுமொழி உரைத்தல்

மறவர்கள், தமதரசர் முன்னும் ஏனைய மறவர்களின் முன்னும் தனது பெருமைகளை நெடுமொழியாகக் கூறிக்கொள்வது நெடுமொழி உரைத்தலாகும். மன்னனுக்குத் தன்னுடைய வீரத்தையும், வெற்றியையும், பெருமையையும் வீரன் ஒருவன் தானே எடுத்துரைப்பது நெடுமொழி கூறல் எனப்படும்.

(5) வஞ்சினம் உரைத்தல்

போருக்குச் செல்லும் முன்பாக ‘வஞ்சினம் உரைத்தல்’ என்னும் மரபு இருந்தது. வஞ்சினம் என்பது ‘இன்னது செய்வேன் நான். அவ்வாறு செய்யேனாயின் இன்னன் ஆகு,’ என்று கடும் சினத்தோடு கூறும் சொல் ஆகும். வஞ்சினம் உரைப்பது பொருக்கான ஊக்க சக்திகளில் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. தாம் உரைத்த வஞ்சினம் பொய்த்துப் போகாத வண்ணம் சோர்வுறாது போரிட வேண்டிய கடப்பாட்டினை வீரர்களுக்கு இம்மரபு வழங்கியுள்ளது. வஞ்சினத்தை ‘ஒன்றுமொழி’ என்றும் குறித்ததை, “வஞ்சின முடித்த ஒன்று மொழி மறவர்...” (பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம் பத்து, பா.41) என்பதால் அறியலாம். “இன்றினிது நுகர்ந்தனம் ஐயின் நாளை...”, (பதிற்றுப்பத்து, ஆறாம் பத்து, பா.58), “நாளைச் செய்கவென் அமரென...” (புறநானூறு, பா. 304) போன்ற வரிகள் வஞ்சினம் உரைக்கும் மரபிற்கு இலக்கியங்களில் காணக்கிடைக்கும் சான்றுகளாகும். புறநானூற்றில், பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியன், ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன், சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான், சேரன் செங்குட்டுவன் ஆகிய மன்னர்கள் போருக்கு முன்பாக வஞ்சினம் உரைத்த செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

மகாபாரதத்தில் அர்ஜுனனும், பீமனும், திரௌபதியும் வஞ்சினமுறைத்த செய்திகளை மகாகவி பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதமெனும் தனிநூலாக வடித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

(6) பாசறை நிலை

பகைநாட்டு ஊரெல்லையில் அரசனும், வீரர்களும் தங்குவதற்காக பசிய மூங்கில்களால் அறைகள் அமைப்பது பாசறை எனப்பட்டது. இலை தழைகளை மேற்கூரையாக இட்டு, வெளித் தெரியாதபடி, ஒருங்கிணைத்துக் கட்டப்பட்ட, ஒரு சிறிய ஊரைப் போன்று இருத்தலால் பாசறையைக் 'கட்டுர்' என்றும் அழைத்துள்ளனர்.

“வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயங்கிய

விரவு மொழிக் கட்டுர் வயவவேந்தே...”

(பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம் பத்து, பா. 90)

அதில் வெள்ளைப் பூக்களைக் கொண்ட வேளைக்கொடியும், சுரைக்கொடிகளும் படரவிடப்பட்டக் கட்டுர் என்பது புலனாகின்றது.

போரில் பின்பற்றப்படும் மரபுகள்

போரில் போருக்கேற்ற அடையாளப் பூவைச் சூடுதல் போர்மரபுகளால் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆநிரை கவர்ச் செல்வோர் வெட்சிப் பூவையும், ஆநிரையை மீட்கச் செல்வோர் கரந்தைப் பூவையும், பகைவர் நாட்டின் மீது படை தொடுப்போர் வஞ்சிப் பூவையும், மதில் காப்போர் நொச்சிப் பூவையும், கோட்டையை முற்றுகை இடுவோர் உழிஞைப் பூவையும், போர்க்களத்தில் எதிரெதிர் நின்று போரிடுவோர் இரு திறத்தாரும், போரில் வெற்றி பெறுவது வழக்கம். சேர, சோழ, பாண்டியருக்கு முறையே பனை, ஆத்தி, வேம்பு ஆகிய பூ மாலைகள் உரியனவாக உள்ளன. இதனை, “இரும் பனம் போந்தை...” (பொருநராற்றுப்படை, அடி 143) என்னும் பொருநராற்றுப்படை வரிகளால் அறியலாம்.

(1) போர் எச்சரிக்கை

போர் தொடங்குவதற்கு முன்னராக கொல்லக்கூடாத உயிர்கள் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் சென்று விடுமாறு முரசறைந்து

அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது போரின் ‘அறத்தாறு’ எனப்பட்டது.

(2) முற்றுகையிடுதல்

‘கோட்டை முற்றுகை’ என்னும் போர்முறை அக்கால போர்முறைகளில் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. பகையரசர் கோட்டைக்குள் இருப்பவர்களுக்கு, வெளியிலிருந்து எந்த உணவுப்பொருளும் செல்லவிடாமல் அவர்களைப் பசியால் வாடச்செய்து பணியச்செய்தல் வழக்காகும்.

(3) உயிர் நீத்தல்

போரில் படுகாயமடைந்த வீரன், உயிர்வாழ விரும்பாது தன்னைத் தானே வாளால் கிழித்துக் கொண்டு உயிர்நீப்பதும் வழக்கமாயிருந்திருக்கிறது. போரில் அரசன் இறந்ததைக் கண்டு, தாமும் உயிர்நீத்த வீரர்களும் இருந்துள்ளனர். சிலமறவர்கள் செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்ப்பதற்காக தமதுயிரை பலியாகத் தரமுன் வருதலும் மரபாய் இருந்துள்ளது. இவர்களைச் “சோறுவாய்த் தொழிந்தோர்” (முல்லைப்பாட்டு, அடி 72) என முல்லைப்பாட்டு குறிப்பிடுகிறது.

(4) எரிபரந்தெடுத்தல்

வஞ்சிமாலை அணிந்த வீரர்கள் பகைவரது நாட்டு எல்லையுள் புகுந்து கண்ணில் பட்ட ஊர்களை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்துவது ‘எரிபரந்தெடுத்தல்’ எனப்பட்டது. கரும்பும், நெல்லும் செழித்த வயல்களைத் தீயிட்டு அழிப்பது, நீர்நிலைகளைக் களிறுகளைக் கொண்டு உடைத்து அழிப்பது வழக்கம். உழிஞை மறவர் பகைவரது கோட்டைகளை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி பகைவரின் குருதி ஈரத்தில் கழுதையை ஏரில் பூட்டி உழுவர் என இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

(5) அறத்தின் மண்டலம்

படையோடு படை மோதி அழிந்த பின்னாக இரண்டு பகையரசர்களும் தனித்து மோதிக்கொள்ளும் போருக்கு ‘அறத்தின் மண்டலம்’ என்று பெயராகும்.

போருக்குப் பின்னான மரபுகள்

போரில் வெற்றிக்குக் காரணமாயிருந்த மறவர்க்கு அரசன் கல்லும், ஊன்சோறும் தருவது போருக்குப் பின்னான வழக்கமாக

இருந்து வருகிறது. “ஊன் துவை அடிசில்...” (பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம்பத்து, பா. 45) என்றவழி, ஊனும், அரிசியும் இணைத்து சமைத்த உணவினை உண்ட வழக்கத்தை அறிய முடிகின்றது. இந்நிகழ்வைத் தொல்காப்பியர் ‘உண்டாட்டு’ என்னும் சொல்லால் குறிக்கின்றார். வெட்சித் திணையில் போர்முடிவுற்ற காலத்தில் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வந்தோர் பங்கிட்டுக் கொண்டு ஊன் சோறும், கல்லும் உண்டு நிகழ்த்திய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கல்லுண்டு மகிழ்வோரின் ஆடலுக்கேற்ப முழவு முழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனைத் ‘தூங்கு கொலை முழவு’ என்றழைத்துள்ளனர்.

வெற்றி பெற்ற அரசன் பகையரசனின் காவல் மரத்தை வெட்டி வீழ்த்தி அதனைக் கொண்டு தனக்கென போர்முரசு செய்வித்துள்ளான். பகை நாட்டிலிருந்து பொன்னும், பொருளும் கொண்டு வரப்பட்டு கருவூலத்தை நிறைத்துள்ளனர். பகையரசனின் முடிப்பொன்னால் தன் காலுக்கு வீரக்கழலும், ஆரமும் செய்து கொள்வது வெற்றி பெற்ற வேந்தனின் வழக்கமாயிருந்தது. போர் முடிந்த பின்பாக போர்க்களத்திலேயே களவேள்வி நடத்தப்பட்டுள்ளது. வேந்தனின் சினம் தணிக்கும் பொருட்டு கூத்தரும், பொருநரும், விறலியரும் சாந்திக்கூத்து நிகழ்த்தியுள்ளனர். வேந்தன் நாளவையில் அமர்ந்து தனக்கு வெற்றியைத் தேடித் தந்த மறவருக்கும், தன்னைப் புகழ்ந்து பாடிய புலவருக்கும், பாடினிக்கும், விறலிக்கும் இன்ன பிறருக்கும் பொன்னும், பொருளும் வரையின்றி வாரிக் கொடுத்து மகிழ்வித்துள்ளான். மன்னனின் போர்ச்சிறப்புக்கள் வரலாற்றில் நிலைத்திருக்கும் பொருட்டாக கல்வெட்டுகளாகவும், மெய்கீர்த்திகளாகவும், செப்பேடுகளாகவும், இலக்கியங்களாகவும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. போர்விருப்பச் சமூகத்தின் பின்னணியில், போர்க்களத்தில் புண்பட்டு வீரமரணம் அடைவதே பெருமையென எண்ணிய மனப்பாங்கு வேறுன்றி இருந்துள்ளது. அதனால் குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும் வாளால் கீறிய பின் புதைத்தலே வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதனை, “குழவி இறப்பினும் ஊந்தடிபிறப்பினும்...” (புறநானூறு, பா. 74)

என்னும் வரிகளால் அறியலாம். மேலும், பொரிடாதோரை இழிவாகக் கருதியதையும், அவர்களையும் மார்பில் கீறிப் புதைத்ததையும், “வாள் போழ்ந்து அடக்கலும் உய்ந்தனர்...” (புறநானூறு, பா. 93) என்ற புறப்பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

(1)படைச்சிறப்பு

அரசமைப்பின் இன்றியமையாத அங்கங்களுள் ஒன்று படையாகும்.

“படைகுடி கூழ்அமைச்சுநட்பரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு...”

(திருக்குறள், இறைமாட்சி, குறள் 381)

என்னும் குறளில், வள்ளுவர் அரசனுக்குரிய வலிமைகளுள் படையினை முதன்மையாகக் கூறியுள்ளதால் படைச்சிறப்பின் பெருமையை அறியலாம். மேலும் படைசிறப்பைக் கூறும் பொருட்டாகத் திருக்குறளில் படைமாட்சி, படைச்செருக்கு என இரண்டு அதிகாரங்களை அமைத்துள்ளதன் வாயிலாகவும் படைபலத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் வள்ளுவர். பண்டைத் தமிழகத்தில் அரசஉருவாக்கம் நிகழ்ந்த காலகட்டங்களில் மன்னர்களிடம் நிலையான இராணுவம் ஒன்று இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனினும் போர் என வரும்போது குடிகளுள் அனைத்து தரப்பினரும் போரில் பங்கேற்கச் செல்லும் வழக்கம் இருந்தது. போர்க்காலத்தில் தூதுவரைத் தன் நாட்டிற்குள் அனுப்பி அரசன் போருக்கான வீரர்களை திரட்டியதை, “வருகதில் வல்லே வருகதில்ஞ்” (புறநானூறு, பா. 284) என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதன் வழி நூலரிமாலை சூடிவீரன் தனியொருவனாக வருவது புலப்படுவதால், முன்கூட்டியே தயாராக போர் வரக் காத்திருக்கும் படைகள் எதையும் தொடக்ககாலத்தில் அரசர்கள் வைத்திருக்கவில்லை என அறியலாம். ஆனால் பிற்காலத்தில் காலாட்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, களிறுப்படை என்ற நான்கு வகையான படைகளை வேந்தர்கள் போரில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். “படையானது மூலப்படை, கூளிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை

என ஆறு பிரிவுகளையுடையது” (திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, பக். 288) என்று பரிமேலழகர் கூறியுள்ளார். படை உடைய அரசன் அப்படைகளைப் பெருக்கி மக்களைக் காக்கும் கடப்பாடு கொண்டவனாக விளங்கியிருக்கிறான். மன்னர்கள் நாற்படைகளைக் கொண்டிருந்ததை, “நெடுநல் யானையும் தேரும் மாவும்...” (புறநானூறு, பா. 72) என்னும் அடி சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மேலும், படை வீரர்களை அவர்கள் மேற்கொண்ட பணிக்கேற்பக் கூளிப்படையினர், கிடுகுப்படையினர், தூசிப்படையினர் என்றும் அழைத்துள்ளனர். “கொள்ளை வல்சிக் கவர்காற்...” (பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம் பத்து, பா. 19) என்று பதிற்றுப்பத்து கூறுவதால் கூளிப்படையினர் போருக்குச் செல்லும் வழிகளில் கற்களை வெட்டி வழி திருத்தியமைப்பவர் என்பது புலனாகிறது. இவர்கள் பகைப்புலத்தில் தமக்கும், தம்மினத்தார்க்கும் வேண்டியவைகளை அளவில் கவர்ந்து கொண்டு எஞ்சியதை எதிரிகளுக்கு உதவாத வகையில் சூறையாடி அழிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டவர்களாவர். தூசிப்படை என்பது கூளியர் படையை அடுத்து பின்னால் செல்லும் படையாகும். வழியைத் திருத்தி நெறி சமைக்கும் பணியில் கூளிப்படையுடன் தூசிப்படையினரும் இணைந்து உடன் சென்றுள்ளனர். காலாட்படையினைத் தொடர்ந்து யானைப்படை முதன்மைப் படையாக இடம்பெற்றுள்ளது. சங்கப்பாடல்கள் பலவற்றில் யானைப்படை பற்றியும் அதன் வலிமை பற்றியும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. நன்கு போர்ப்பயிற்சி வழங்கப்பட்ட யானைகள் போரில் கொலைத் தொழில் புரிவனவாக உள்ளன. பதிற்றுப்பத்தில் ஒரு பாட்டின் தலைப்பு ‘தொழில் நவில் யானை’ என்ற சிறப்புத் தொடரால் அமைக்கப்பட்டிருப்பது யானைப்படையின் மேன்மையை விளக்குவதாக உள்ளது.

“வண்டுபடு சென்னிய பிடி புணர்ந்தியல...” (பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம் பத்து, பா. 82) என்னும் வரிகள் போர்த்தொழில் புரியும் சினம் கொண்டயானைகளின் சித்திரத்தை

மனத்தகத்தில் வழங்குவனவாக உள்ளன. சிறப்புமிக்க பெரும் யானைப்படையைக் கொண்டிருந்ததாலேயே சேரமன்னன், ‘பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்’ என்றழைக்கப்பட்டுள்ளான் எனக் கருதலாம். யானைகளுக்குக் கள் ஊட்டி போருக்கு அழைத்துச் சென்றதோடு, வலிமை மிக்க கோட்டை வாயில்களைத் தாக்கி உடைக்கும் பணிகளிலும் யானைப்படையை உபயோகித்துள்ளனர். யானைப்படையைத் தொடர்ந்து, குதிரைப்படை பின் சென்றுள்ளது. சங்ககாலத்தில் போக்குவரத்திற்கும், போர்த் தொழிலுக்கும் புரவிகள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் குதிரையானது மா, இவ்வுளி, புரவி, பரி, கலிமா, கடுமா, உலைமா, கொய்யுளைமா, பாய்மா ஆகிய பெயர்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஆய் மயிர்க் கவரிப் பாய்மாமேல் கொண்டு...”

(பதிற்.பத்து, ஒன்பதாம் பத்து, பா. 90)

“கொய் உளைமான் தேர்க் கொடித் தேரான் கூடற்கும்...” (பரிபாடல், பா. 17)

என்ற வழி, குதிரைப்படை விரைந்து தாக்குவதற்கு உரியதாகையால், முன்னணிப் போரில் பயன்படுத்தப்பட்டதோடு, தேர்களை இழுத்துச் செல்லவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. போர்களில் தேர்ப்படையைப் பயன்படுத்தும் வழக்கமும் உள்ளது. உருவப் பஸ்தேர் இளஞ்சேட்சென்னி என்ற சோழமன்னன் பல அழகிய தேர்களைக் கொண்டிருந்தவன் என்பதற்கு அவனது பெயரே சான்றாய் நிற்கிறது. தேர்கள் பொன்னால் செய்யப்பட்டிருந்ததையும், அதில் மணிகளும் ஒளி வீசும் கொடியும் கட்டப்பட்டிருந்ததையும் இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. காலாட்படையில் பல இன வீரர்கள் இருந்துள்ளனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் யவனவீரர்கள் அவர்கள். இவர்கள் படைகளாகவும், மெய்க்காப்பாளர்களாகவும் பணியாற்றினர். இவையன்றி, கடல்வணிகத்திற்குப் பாதுகாப்பளிக்கவும், கடற்கொள்ளையர்களை அழிக்கவும் கப்பற்படை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தனது வலிமைமிகு கடற்படையின் துணையாலேயே கரிகாலன் இலங்கை மீது போர் தொடுத்துள்ளான். அவனது முன்னோர் கடற்போர் நிகழ்த்தியிருந்தமையை,

“நளியிரு முன்றீர் நாவாயோட்டி...” (புறநானூறு, பா. 66) என்று புலவர் வெண்ணிக்குயத்தியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். கடற்கொள்ளையில் ஈடுபட்ட கடம்பர்களைத் தனது கடற்படை மூலம் ஒழித்ததாலேயே சேரமன்னன் செங்குட்டுவனுக்குக் ‘கடல் பிறக்கோட்டிய’ என்னும் சிறப்புப்பெயர் அடைமொழியாக வந்துள்ளது எனலாம்.

(2) போர்க்கருவிகளின் பயன்பாட்டு முறை

பண்டையபோர்களில் பல்வேறு வகையான படைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இக்கருவிகளை எய்யும் கருவிகள், எரியும் கருவிகள், குத்தும் கருவிகள், வெட்டும் கருவிகள், அடிக்கும் கருவிகள், தடுக்கும் கருவிகள் என அறுவகையாகக் கொள்ளலாம். வில்லும், அம்பும் எய்யும் கருவிகளாகும். விட்டேறு போன்றவை எறியும் கருவிகளாகும். வேல், ஈட்டி, குந்தம் போன்றவை குத்தும் கருவிகளாகும். வால் போன்றவை வெட்டும் கருவிகளாகும். மழு, தண்டு போன்றவை அடிக்கும் கருவிகளாகும். கவசம், கேடகம் போன்றவை தடுக்கும் கருவிகளாகும். இவற்றில், தமிழர் பெரும்பான்மையும் பயன்படுத்திய

போர்க்கருவிகளை இரண்டு வகைகளாகப் பகுத்துக் கொள்ள இயலும். அவை,

1. வில், வேல், வாள் ஆகியபோர்க்கருவிகள்
2. மதிலரண் காக்கும் எயிற் போர்க்கருவிகள்

என்பனவாகும். தும்பை முதலான போர்களில் வில், வேல், வாள் போன்ற கருவிகள் முதன்மைப் போர்க்கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பிய புறத்திணையலில், ‘வாளோர் ஆடும் அமலை’, ‘ஒள்வாள் வீசிய நூழில்’, ‘வாள்மங்கலம்’ எனப் பல இடங்களில் வாள் என்னும் போர்க்கருவி குறித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வேல், முருகக்கடவுளின் ஆயுதமாகக் கருதப்படுவது.

போர்களில் வேல் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கு ஏராளமான ஆதாரங்கள் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. “கணையும் வேலும் துணையுற மொய்தலிற்...” (தொல். புறத்திணையல், நூற்பா 71) எனத் தொல்காப்பியத்தில் வேல் பயன்படுத்தப்பட்டமை குறித்து கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு போர்க்கருவிகளும் பகைவரைத் தொலைவிருந்து தாக்குவதற்கு உதவியாய் இருந்துள்ளன. வில்லானது கணை, அம்பு, பகழி என பல்வேறு சொற்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வில், வேல், வாள் ஆகிய இம்மூன்று கருவிகளும் இரும்பால் செய்யப்பட்டதால் ‘எஃகம்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

“எடுத்து எறி எஃகம் பாய்தலின்...” (முல்லைப்பாட்டு, அடி 68 69)

என்னும் முல்லைப்பாட்டும்,

“புண்படு குருதி அம்பு ஒடுக்கவும்...” (புறநானூறு, பா. 98)

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலும் வேல், வாள், அம்பு என்னும் மூன்று முதன்மைப் படைக்கலங்களைக் குறித்துள்ளதைக் காணலாம். இம்முதன்மைக் கருவிகள் தவிர வேறு சில போர்க்கருவிகளும் போர்முனையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. “அடார், அரம், அரிவாள், ஆயுதக்காம்பு, எஃகு, கண்ணாடி தைத்த கேடயம், கணிச்சிப்படை, கலப்பை, கழிப்பிணிப் பலகை, காழெஃகம், கிளிக்கடிகருவி, குந்தாலி, குறடு, கேடகம், கோடாலி, சக்கரம், சிறியிலை எஃகம், சோறுகுத்தி, தறிகை, துடுப்பு, படை கட்டிய தண்டு, மழு, வாள், வில், வேலுறை’ (புறநானூறு, முன்னுரை, உ.வே. சாமிநாதையர்) ஆகிய கருவிகளையும் தமிழர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என்று புறநானூற்றின் முன்னுரையில் உ. வே. சாமிநாதையர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(3) எயிற்போர்க்கருவிகள்

கோட்டை மதிலரண்களில் அமைக்கப்பட்டு இருந்த தற்காப்புப் போர்க்கருவிகள் எயிற்போர்க்கருவிகள் எனப்பட்டன. இக்கருவிகள் மன்னர்களின்

கோட்டைகளைப் பாதுகாத்தல் என்னும் நோக்கத்திற்காக மதில்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. தானே எய்யும் வில், கருவிரல் குரங்கு போன்ற பொறி, தொடர்ச்சியாய் கற்களை உமிழும் கவண், கொதிக்கும் நெய்யை வாரி இறைக்கும் எந்திரம், உருக்கிய செம்பை காறி உமிழும் பொறி, உருக்கிய இரும்பை உமிழும் பொறி, கல்லுமிழ் கவனுக்கு வேண்டிய கற்களைச் சேமித்து வழங்கும் கூடை, மதில் பற்றிய கழுத்துப் பிணைக்கும் பொறி, ஆண்டலைப் புட்பொறி, கிடங்கில் ஏறுவோரை மறித்துக் கீழே தள்ளும் இரும்புக்கவை, கழுக்கோல், அம்புக்கட்டுகள், அம்பு ஏவறைகள், மதிலைப் பற்றியவர் கைகளைக் குத்தித் துளையிடும் ஊசி, பறவை போலச் சீறி பகைவர் கண்களைக் கொத்தி மீளும் பொறி, மதில் மீது ஏறுவாரைக் கொம்பால் குத்திக் கிழிக்கும் கதவுகள், ஏவுகணைகள், கோல், குந்தம், வேல் ஆகிய பல வகைப் பொறிகள் மதிலரண்களில் பொருத்தப்பட்டிருந்ததை, “கருவிரல் ஊகமும் கல்உமிழ் கவணும்...”(சிலப்பதிகாரம், அடி 207 216) என்னும் சிலப்பதிகார வரிகளால் அறியலாம். இவையன்றி, வேறு சில போர்க் கருவிகளையும் தமிழர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இதனை, தோமரம்சக்கரம் சூலம்கோல்.” (கம்பராமாயணம், கும்பகர்ணவதைப் படலம், பா. 105) என்ற போர்ப்படை வரிசை காட்டும் கம்பராமாயணப் பாடல்வழி அறியலாம். இராவணன் ‘மூலபலம்’ என்ற பெயரில் படைக்கலத்தொகுப்பு ஒன்றை வைத்திருந்தமை குறித்து, “சூலம்வாங்கிடின சுடர்மழு ஏந்திடின...” (கம்பராமாயணம், மூலவதைப்படலம், பா. 11) என்னும் கம்பராமாயணப் பாடலில் காட்டப்பட்டுள்ளது. போரில் வெற்றி பெற்ற பின்பாக, வென்ற வீரர்கள் பகைநாட்டில் ‘படை வீடு’ அமைத்துத் தங்கும் வழக்கம் இருந்தது. அந்தப் படைவீடு சிதைந்த போர்க்கருவிகள் கொண்டு கட்டப்பட்டதை, “வாங்குவில் அரணம் அரணமாக...” (முல்லைப்பாட்டு, அடி 37 42) என்ற முல்லைப்பாட்டின் பாடலடிகளால் உணரலாம். பயன்படாநிலை எய்திய உடைந்த, சிதைந்த, போர்க்கருவிகள் படைவீட்டின்

சுவர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. உடைந்த போர்க்கருவிகளின் பகுதிகள் தூணாக மாற்றப்பட்டு, கயிற்றால் அவை இறுக பிணைக்கப் பெற்று குந்தம், கிடுகு முதலானவை தடுப்புச் சுவர்களாகவும், துணிகள் கூரைகளாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பொரியலில் இயற்கை அரண்களின் பங்கு

(1) மலையரண்

பண்டைக் காலத்தில் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு மலைப்பகுதி அரணாகத் துணைநின்றது. தூரத்தில் வரும் பகைவர் படைகளைக் கண்காணித்து உளவு பார்த்தற்கும், மேலிருந்து பெருங்கற்களைக் கீழே உருட்டி எளிதாகப் பகைவர்களை அழிப்பதற்கும், அம்பெய்து கொள்ளுவதற்கும் மறவர்களுக்கு மலையரண்கள் பேருதவி புரிந்தன. சங்ககாலக் குறுநில மன்னர்கள் பெரும்பாலும் மலைக்கிழவராகவே இருந்தனர். மறவர்களுக்கு தேவையான அவசரகாலங்களில் போதிய உணவு, நீரும் உடைய பாதுகாப்பு அரணாக மலையரண்கள் திகழ்ந்தன.

(2) நிலவரண்

நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக மறவர் பெருமக்களால் சிற்சில செயற்கை அரண்களும் உருவாக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று நிலவரண் ஆகும். “காடும் உடைய தரண்” (திருக்குறள், அரண், குறள் 742) எனும் குறட்பாவில் உள்ள ‘மண்’ என்னும் சொல்லானது நிலவரணைக் குறிக்கும். தலைநகருள் நுழைந்த பகைவர்கள் அகழியைக் கடந்தவுடன் கண்ட பரந்த நிலப்பரப்பு ‘நிலவரண்’ என்றழைக்கப்பட்டது. பரிமேலழகர் இவ்விடத்தை ‘வெள்ளிடைநிலம்’ என்றழைத்துள்ளார். அகழி கடந்து வந்த பகைவரைக் குறி வைத்துத் தாக்குதற்கும், பகைவர் முற்றுகை நீடித்திருக்கும் போது, அகத்தார்க்குத் தேவையான உணவுகளை விளைவிப்பதற்கும் இந்நிலம் மறவர்களால் பேணப்பட்டு வந்தது.

(3) நீரரண்

தலைநகருக்கு இயற்கை நீர்நிலைகள் அமைந்து, மறவர்களால் பாதுகாக்கப்படுதல் உண்டு. சிலநேரங்களில் செயற்கை

நீர்நிலைகள் தோற்றுவிக்கப்படுதலும் உண்டு.

(4) காட்டரண்

தலைநகருக்குள் பகைவர்கள் எளிதில் புக இயலாதவாறு அடர்த்தியான மரங்கள் இயற்கையாகவும், செயற்கையாகவும் மறவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட காட்டுப்பகுதியானது 'காட்டரண்' என்றழைக்கப்பட்டது. இப்பகுதியானது படைமறவர்கள் மறைந்திருந்து தாக்குதல் மேற்கொண்டது துணைபுரிந்தது.

(5) மதிலரண்கள்

வேந்தன் வீற்றிருந்த தலைநகரானது மலையரண், காட்டரண், நீரரண், நிலவரண், மதிலரண் என்னும் ஐவகை அரண்களால் சூழப்பட்டிருந்தாலும் இலக்கியங்களில் பெரும்பான்மையான இடங்களில் சிறப்பிற்குரியதாய் போற்றப்பட்டுள்ளது. உயரம், அகலம், திண்மை, அருமை என்னும் நான்கு பண்புகளும் நிறைந்ததாய் மதிலரண்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனை, "அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல் (திருக்குறள், அரண், குறள். 743) எனத் திருக்குறள் எடுத்துரைக்கின்றது. மறவர்கள் மதில்களின் மேல் நின்று மறைந்து அம்பு எய்தற்குரிய புழைகளுடன் மதில்கள் அமைக்கப்பட்டன. இத்தகைய மதில்களை 'எயில் மதில்கள்' என்றழைத்தனர்.

படைப் பிரிவுகள்

போருக்குப் புறப்படும் படைகளில் முதலில் காலாட்படையும், இரண்டாவது குதிரைப்படையையும், மூன்றாவது தேர்ப்படையையும், நான்காவது யானைப்படையையும் செல்லுதல் மரபாகும். இந்நாற்படைகளும் தத்தமது இனத்துடன் பொருந்திப் போரிடும். படைமறவர், பகைநாட்டுப் படை மறவருடனும், படைத்தலைவன், பகைநாட்டுப் படைத் தலைவனுடனும், வேந்தன், பகைநாட்டு வேந்தனுடனும் பொருந்திப் போரிடுவர். படைமறவர் முதலிலும், படைத்தலைவர் அடுத்தும், வேந்தர்கள் இறுதியும் பொருதுவர். இம்முறையிலிருந்து மாறி எதிரிப் படையரசன் அல்லது எதிரிப்

படைத்தலைவனைப் போரிட்டுக் கொன்று, எதிரியின் தலையைக் கொண்டு வந்து தம் வேந்தனிடம் காட்டி பெருங்கொடையைப் பெறுதலும் மறவர் வழக்காகும். இந்நிகழ்வைத் 'தலைமாராயம்' என்றழைத்தனர். போர்க்களம் செல்லும் வேந்தனுடன் படைமறவர் மட்டுமின்றி புலவர், பாணர், கூத்தர் முதலியோரும் செல்லுதல் வழக்கம். போர்க்கள நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்து பாட்டாகப் பாடவும், தமது பாடல்களின் வாயிலாக வீரர்களை வீறு கொண்டு எழுச்செய்யவும் இத்தகையோர் பயன்பட்டனர்.

பாசறை

பலநாடுகள் நடைபெற்ற போர்தனில் பகல்தொறும் பொருந்திப் போரிட்ட வேந்தனும், மறவரும் இரவுநேரத்தில் பாசறையில் தங்குவர். வேளிர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாசறை வேளிர் பாசறை என்றும், குளிக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாசறை கூடிர்பாசறை என்றும் பெயர் பெற்றது.

காலமும், சூழலும்

பொதுவாக, போர்கள் நீண்டகாலம் நிகழ்த்தப் பெறுவதில்லை. கார்காலம் தொடங்கும் முன் அல்லது தொடங்கியவுடன் முடிக்கப்படுதலே மரபாகும். போர் தொடங்கும் முன், போர்க்களத்தையடுத்த ஊர்களில் உள்ள ஆநிரைகள், பார்ப்பனர், பெண்டிர், மகட்பெறாதோர், நோய்வாய்ப்பட்டோர், முதியோர், குழந்தைகள் போன்றோர் பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் சென்று சேரும்படி எச்சரிக்கப்படுவர். பகைநாட்டின் பறந்தலை அமைப்பு, பகைவர்களின் எண்ணிக்கை, பலம் ஆகியவற்றைக் கணித்து, சதுரம், நீள்சதுரம், வில், வளையம், வட்டம், அரைவட்டம், சக்கரம், சிறை, விரிபறவை போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் சேனைகளின் வியூகத்தை அமைத்துப் போரிடுதல் மரபாகும்.

கோன்மையின் சிறப்பு

ஒரு நாடானது பிறநாட்டைச் சாராது, தனக்குரிய சட்டங்களைத் தானே அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றுத்

திகழும் பொழுது அந்நாட்டு மன்னனின் செங்கோலானது கோன்மையுடன் நிலைபெற்றிருந்தது எனக் கொள்ளலாம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வுரிமையைப் பெற்று மூவேந்தர்களும் முழுமையான ஆட்சியை நடத்தினர். “அடங்காவினையுள் நாடுகிழுவோயேஞ்” (புறநானூறு, பா. 200) எனும் கபிலர் கூற்றால் சிற்றரசர்களுக்கடங்கிய கீழ் சிற்றரசர்களுமுண்டு என்பதைத் தெளியலாம். பண்ணன், திதியன், நள்ளி, பிட்டங்கொன்றன், எருமையூரன், வேங்கைமான் போன்ற பல்வேறு கீழ்ச் சிற்றரசர்கள் தமிழகம் முழுவதும் வீற்றிருந்தனர்.

முரசின் சிறப்பு

வேந்தனது அறிவிப்பை அறிவித்ததற்காக அடிக்கப்பட்ட பேரிகை என்னும் பெரும்பறைசென வழங்கப்பட்டது. ஏதேனுமொன்றை அறிவித்தல், யாரேனும் ஒருசாரரை அழைத்தல், படை திரட்டுதல், போர்க்களப் பொருநரை ஊக்குவித்தல், வெற்றியை அறிவித்தல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக முரசம் அடிக்கப்பட்டது. கொடை, தியாகம் போன்ற உணர்வுகளுக்கான முரசு, முறை, நியாயம் போன்ற காரணங்களுக்கான முரசு என முரசுகள் அடிக்கப்பட்டாலும் வீரம், போர் போன்ற காரணங்களுக்காக அடிக்கப்பட்ட முரசு மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது. இப்போர் முரசானது புலியைக் கொண்டு தோலால் உருவாக்கப்பட்டதை, “மாக்கண் முரசம் ஓவுஇல கறங்கஞ்” (மதுரைக்காஞ்சி, அடி 732 733) என மதுரைக்காஞ்சியும், “முரசத்தானைத் தோன்றலைத் தம்மின்ஞ்” (சீவகசிந்தாமணி, பா. 2899) எனச் சீவகசிந்தாமணியும் தெரிவிக்கின்றனர். போர் முரசை வைப்பதற்காக தனியாக கட்டில் முரசுக்கட்டில் அமைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை உள்ளதாகவும், வெற்றியைத் தருவதாகவும் மதிக்கப்பட்டமையால் முரசுக்கு மாலையும், பீலியும் அணிந்து நீராட்டி, பலியிட்டு வழிபடுதல் தமிழ்மறவர்களின் மரபாக இருந்துள்ளது.

ஒற்றர்கள்

வேந்தனின் உண்மை விசுவாசிகளாகச்

செயல்பட்டவர்கள் ஒற்றர்களாவர். பிறவேந்தர் தலைநகரில் ஏதும் அறியா பொதுமக்களுள் ஒருவராய் இரவும், பகலும் கவனித்து, அங்கு நடப்பவற்றை உடனுக்குடன் தம் வேந்தனுக்குத் தெரிவிப்பவர்கள் ஒற்றர்களாவர். நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலை மற்றும் போர் சூழ்நிலையை அனுமானித்து அறிந்து கொள்வதில் ஓர் பங்கு அளவிடற்கரியதாக அமைந்தது. ஆதலால் ஒற்றமறவர்களின் பணியினை ‘நாட்டுக்காப்பு’ என்றழைத்தல் பொருத்தமானதாகும்.

படைக்கலக் கொட்டில்

போரற்ற அமைதிக் காலங்களில் ஆயுதங்களுக்கு நெய்பூசி, பீலியணிந்து மாலை சூட்டி வைப்பது வழக்கம். இவ்வாறு போர்க்கருவிகளை வைத்து பாதுகாத்த இடம் ‘படைக்கலக் கொட்டில்’ எனப்பட்டது.

போர்முடிவுகள்

போரின் இறுதிக்கட்டத்தில், தோற்கும் நிலையில் இருக்கும் வேந்தன் பகையரசனிடம் உடன்படிக்கை செய்ததற்காக மறவனை தூது அனுப்புதல் மரபாகும். இத்தூதானது பாசறை அல்லது போர்க்களத்தில் இருந்து விடுக்கப்படும். மாற்றரசன் கோரிக்கை ஏற்கப்படுதலும், மறுக்கப்படுதலும் உண்டு. இருவேந்தர்களுக்குமிடையே உடன்படிக்கை ஏற்படின், மணவுறவு பூணுதல், சிற்றரசனாக்குதல், திறைசெலுத்த வைத்தல் போன்றவை நிகழ்ந்துள்ளன. மறுப்புதெரிவிக்கும் நிலையில், தூது மறவனை சிறையிடலும் உண்டு. பகைவேந்தனைக் காட்டிற்குத் துரத்துதல், மானக்கேடு செய்தல், சிறையிடல், கொல்லுதல் போன்றவை நிகழ்ந்துள்ளன. வேந்தனின் தேவிமார், மற்ற பெண்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டு வென்ற வேந்தனின் தலைநகரிலுள்ள ‘வேளம்’ என்னுமிடத்தில் வைக்கப்பட்டனர்.

தோல்வியுற்ற நாட்டைக் கொள்ளையடித்தல், எரியூட்டுதல், விளைநிலங்களை அழித்தல், கோட்டைகள், மதில்களை அழித்தல், காவல் மரத்தை வெட்டுதல், நன்னீர் குளங்களைப்

பாழ்ப்படுத்துதல், நாடு, ஊர்களின் பெயர்களை மாற்றி வென்றோர் குடிப்பெயர் சூட்டுதல் முதலானவை நிகழ்ந்துள்ளன. இடத்தில் வெற்றிவிழா நடத்தி வெற்றிக்கல் நிலைநிறுத்துதல், இலச்சினையைப் பொறித்தல் போன்ற செயல்கள் வென்ற அரசனால் மேற்கொள்ளப்படுதல் உண்டு. வெற்றியின் நினைவாகவும், போரில் நிகழ்ந்த குற்றங்களுக்குக் கழுவாகவும் கோயில்கள் கட்டுதல், கொடைவழங்குதலும் நடந்தன. போரில் இறந்துபட்ட மறவர்களின் நினைவாக அவர்களின் பெயரும், ஊரும் பொறிக்கப்பட்ட நடுகல் நடப்பட்டு நீரிட்டு, மாலைசூட்டி கோயில் எடுத்து விழா கொண்டாடப்பட்டது.

மறவேந்தனின் முடிவுநிலை

தமிழக வேந்தர்களும், மறவர்களும் போரில் இறத்தல் என்னும் நிலையை அடைந்ததற்கு அரிய பேறாகவும், விண்ணுலகம் புகும் வழியாகவும் கருதினர். போர் இன்றி வாழும் வாழ்க்கையை வீண் என்று கருதினர். வயது மூப்பின் காரணமாகவும், நோய் போன்ற காரணங்களாலும் இறந்த மன்னர்களும், மறவர்களும் வாளால் போழ்ந்து அடக்கம் பெற்றனர். இத்தகைய நிலையானது, இலக்கியங்களில் 'வால்போழ்ந்தடக்கல்' என்றழைக்கப்பட்டது. இக்கருத்தினை, "வாள்போழ்ந் தடக்கலும் உயர்ந்தனர் மாதோள்" (புறநானூறு, பா. 93) என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலால் அறியலாம்.

நடுகல் மரபு

பெரிய கற்களாலான அமைப்புகளை மக்கள் உருவாக்கிய காலப்பகுதி வரலாற்றில் 'பெருங்கற்காலம்' என்று குறிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய கல் அமைப்புகள் பெரும்பாலும் இறந்தவர்களுடைய புதைக்குழிகளின் மீது அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், உலகம் முழுவதும் பல்வேறு இனங்களைச் சார்ந்த மக்களால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் இவை நினைவுச் சின்னங்களாகக் கட்டப்பட்டிருப்பதாகவும் வரலாற்றறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இக்காலத்தைச் சேர்ந்த பெருங்கல் அமைப்புகள் கற்பதுக்கை, கற்குடை, கற்குவை, பரல், உயர் பதுக்கை, தொப்பிக்கல், குடைக்கல், நெடுநிலை நடுகல் எனப் பல

வகைகளாக உள்ளன. தமிழகத்தில் நடுகல்மரபு தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகிறது. "காட்சி கால்கோல் நீர்ப்படை நடுகல்ஞ்" (தொல், புறத்திணையியல், நூற்பா. 63) என்று தொல்காப்பியனார் கூறியுள்ளார். இந்த நடுகற்கள், தொடக்க காலங்களில் போரில் வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களின் நினைவாக அமைக்கப்பட்ட பின்னாளில் வழிபாட்டு தெய்வங்களாக மாற்றம் பெற்றன. நடுகற்களில் அதற்குரிய வீரரின் பெயரும், பெருமைகளும் பொறிக்கப்பட்டன. இதனை, "பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்ஞ்" (அகநானூறு, பா. 67) என்பதால் அறியலாம்.

"என்னைமுன் நில்லன்மிர் தெவ்விர்பலரென்னை

முன்னின்று கல் நின்றவர்"

(திருக்குறள், படைச்செருக்கு, குறள் 771)

என்னும் திருக்குறளும் நடுகல் மரபிற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது. போர்க்களத்தில் இறந்த வீரரின் பெயரும், பெருமையும் நடுகல்லில் எழுதும் வழக்காறு பற்றி புறநானூறு, அகநானூறு, மலைபடுகடாம், பட்டினப்பாலை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆகிய நூல்கள் காட்டுகின்றன. போரில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கும், மானம் காக்க வடக்கிலிருந்து உயிர்துறந்த வேந்தருக்கும், பத்தினிப் பெண்டிருக்கும் நடுகல் அமைக்கும் மரபு இருந்துள்ளது. நடுகல்லை வழிபட்டு வேண்டியதைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையின் காரணமாக நடுக்கற்கள் வழிபாட்டுக்குரியனவாகப் பிற்காலத்தில் மாற்றம் பெற்றன. நடுகல்லை தெய்வமாகக் கருதி நாட்காலையில் நீராட்டி, கள் முதலியனபடைத்து, பலியூட்டி, தூபம் காட்டி, வணங்கிய முறைமை, புறநானூற்றில் (264) சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி, நடுகல் வழிபாட்டின் நீட்சியாகவே சமூகத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபு தோன்றியதெனக் கருதலாம்.

வடக்கிருத்தல்

ஊருக்குப் புறம்பான பறந்தலையில் வடக்கு நோக்கி அமர்ந்து உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர் துறக்கும் மரபானது

சங்க வேந்தர்களாலும், மறவர்களாலும், சான்றோர்களாலும் கடைபிடிக்கப்பட்டது. போரில் பெற்ற புறப்புண் கண்டு நாணி வடக்கிருத்தல், உலகப்பற்றை துறந்து வடக்கிருத்தல், தாம் ஈன்ற புதல்வர்களோடு மாறுபட்டு வடக்கிருத்தல், பகைவரிடம் சிறைபட்டு உண்ணாது வடக்கிருத்தல் என உளம் சார்ந்த பல காரணங்களுக்காக வடக்கிருத்தல்.

பள்ளிப்படை

அரசன் மற்றும் வீரப்போர் புரிந்த மறவர்கள் இறந்தபின் அவர்களது உடம்பைத் தாழியில் புதைத்தல் மரபாக இருந்தது. அவர்களுக்கான இறுதிச் சடங்கினை மேற்கொள்ளுதல் 'பள்ளிபடுத்தல்' அல்லது 'பள்ளிப்படை' என்றழைக்கப்பட்டது. மேலும், இறந்தவர்களின் நினைவுக் குறியாக எழுப்பப்பட்ட கட்டிடம் 'பள்ளிப்படைக் கோயில்' எனப்பட்டது.

முடிவுரை

இனக்குழுக்களாக இருந்த தமிழ்ச்சமுதாயம் வளர்ச்சியடைந்து மன்னர் காலத்தை அடைந்ததும், ஆவினங்கள் செல்வமாக கருதப்பட்ட நிலைமாறி நிலவுடைமைச் சமுதாயம் மலர்ந்து, நிலப்பரப்பு போர்கள் தொடங்கியது, மன்னர்களின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தும் பேராசை தமிழகத்தில்

மீண்டும், மீண்டும் போர்கள் நிகழ்வதற்குக் காரணமாயிருந்தமையும், மன்னர்கள் வீரம், புகழ், விழுப்புண்கள் போன்ற கருத்தாக்கங்களுக்கு ஆட்பட்டு தாங்களும் போரிட்டு மாய்பவர்களாகவும், பல்லாயிரம் வீரர்களைப் பயன்படுத்துபவர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர். மேலும், வேந்தர்கள் குறுநில மன்னர்கள் மீது தொடுத்த போர்கள், மூவேந்தர்களும் தங்களுக்குள் முரண்பட்டு மேற்கொண்ட போர்கள் எனப் பல்வேறு உள்நாட்டுப் போர்கள் நடைபெற்றாலும், கடற்படைகொண்டு, தரைப்படைகொண்டும், வட நாட்டிலும் இலங்கை முதலான பிற நாடுகளின் மீது மன்னர்கள் நிகழ்த்திய போர்கள், போர்களின் உச்சகட்ட வளர்ச்சி எனக் கருதலாம். மேலும், இக்கட்டுரையின் வழி, தமிழகப் போர்முறையில், போருக்கான காரணங்கள், போர் தொடங்கும் முன்னான மரபுகள், போரின் போது பின்பற்றிய மரபுகள், போரில் வெற்றிக்குப் பின்னால் மேற்கொண்ட மரபுகள் முதலான தகவல்கள் ஆராயப்பட்டன. மேலும், படைச்சிறப்பு, போர்கருவிகளின் பயன்பாட்டுமுறை, படைப்பிரிவுகள், போர்வியூகம், போர்முடிவு, நடுகல்மரபு, பள்ளிப்படை அமைத்தல், தமிழகத்தில் நடைபெற்ற பெரும் போர்கள், போர்களின் வளர்ச்சி நிலை உள்ளிட்ட தகவல்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

References

- Asiriyar Kulu. (2004). *Natrinai Urai*. Chennai: Thirumagal Nilaiyam.
- Booma Ponnaivaiko. (2012). *Kambaramayanam*. Chennai: New Chenchuri Book.
- Kamala Murugan. (2008). *Porunarattru Padai*. Chennai: Saratha Pathipagam.
- Kathirmurugu. (2013). *Mathurai Kanchi*. Chennai: Saratha Pathipagam.
- Maraimalaiyadigal. (2006). *Mullai Pattu*. Chennai: Ramaiya Pathipagam.
- Puliyurkesigan. (2010). *Paripadal*. Chennai: Sri Sanbaga Pathipagam.
- Puliyurkesigan. (2010). *Pathittru Patthu*. Chennai: Sri Sanbaga Pathipagam.
- Puliyurkesigan. (2010). *Purananooru*. Chennai: Saratha Pathipagam.
- Puliyurkesigan. (2012). *Aagananooru*. Chennai: Saratha Pathipagam.
- Puliyurkesigan. (2012). *Tholkappiyam Urai*. Chennai: Pari Nilayam.
- Saminatha Iyyer. (1950). *Sevaga Sinthamani*. Chennai: Kabir Atchu Koodam.
- Thirukooda Sundaram. (1967). *Silapathikaram*. Chennai: Annamalai Veliedu.
- Varatharajan, M. (1963). *Thirukural*. Chennai: Manivasagar Pathipagam.

தீருகோணமலை கோயில் மரபில் பெண்ணடியார்கள் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு

Temple Girls in Trincomalee Tradition - A Historical Perspective

கிறிஸ்ரினா நிரோஜினி மோசஸ்ரூபன் / Chrisdina Nirojini Mosasrupan¹
கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் / Gowry Luxmykathan²

Abstract

Women engaging in temple service have been found since the ancient period. In the tradition of ancient temples in Trincomalee, women known as Maanikathal, and Alathi penkal are prominent. The main objective of this study is to reveal the importance of these women in temple traditions and social and cultural aspects. This research is structured as a historical methodology.

There is evidence in inscriptions of the Polonnaruwa period that the Devaradiyar were well-versed in dance and were an important role in the rituals of Trincomalee temples. And also have evidence of donations being made for their work. Some remnants of the historical development of the Devaradiyar tradition, which has a long history and many specialities, can be seen in the Trincomalee temple traditions to date. Nowadays they are doing only circumambulating the Aladi and doing some temple servise. It is worth pointing out that during the Pallavar period, women called Manikkattar were appointed to nurture music and singing. However, nowadays there are doing only hand movement, which can be seen in the festivals of Trincomalee temples. They engage in service in the temples of Thirukoneswaram, Verugal and Tambalagamam. However, it is also noteworthy that these women have changed from dancing to serving as temple servants nowadays. However, it is understood to reflect the influence of the Devaradiyar system, a feature of Chola temple administration in Tamil Nadu.

Date of submission: 2023-10-09
Date of acceptance: 2023-11-02
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Ms.
Chrisdina Nirojini Mosasrupan
Email: nirojinic@esn.ac.lk

Keywords: Maanikkathal, Sukara veddai, Aalathi girls, Kaikaatti, Trincomalee temple, Women

அறிமுகம்

ஆரம்ப காலம் முதலாக உலகின் பல பாகங்களிலும் இறைவனுக்கு தம்மை அர்ப்பணித்த கலைஞர்கள் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. புராதன

சுமேரிய, பபிலோனிய நாகரிகங்களில் இத்தகைய கோயிற் சேவையாளர்கள் பற்றி அறியமுடிகின்றது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் இறைவனுக்கு பணி செய்யும் பெண்கள் தேவரடியார், தேவதாசி எனும் பெயர்களால்

¹The author is a Lecturer (probationary) in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka. nirojinic@esn.ac.lk

²The author is a Senior Lecturer in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka. gowryl@esn.ac.lk <https://orcid.org/0009-0004-0362-4529>

அழைக்கப்பட்டனர். இத்தகைய பெண்கள் நுண்கலைகளிலே குறிப்பாக நடனத்தில் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் கோயில் சம்பிரதாயங்களின் ஒரு பகுதியான இறைவன் சந்நிதியில் தமது நடனத்தை அர்ப்பணித்து வந்துள்ளனர்.

சோழர் கால தமிழகத்தில் ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டு தேவரடியார் முறை சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்த செய்திகளை கல்வெட்டுக்கள், இலக்கியங்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. இலங்கையிலும் இத்தகைய பெண்கள் கலைத் தொண்டாற்றியமைக்கு சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் கி.பி. 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேற்பட்ட போர்த்துகேய, ஒல்லாந்துப் படையெடுப்புக்களாலும் அவர்கள் ஆட்சியில் பின்பற்றப்பட்ட சுதேசக் கலையழிப்புக் கொள்கையாலும் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களிலுள்ள கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டன. இசை, நடனம், சிற்பம், ஓவியம் முதலிய நுண்கலைகள் இந்துக்களிடையே பெரும்பாலும் கோயிற்கலைகளாகவே நிலவிவந்துள்ளன. கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டபோது அங்குள்ள கலைகளும் மறைந்துள்ளமையினால் இலங்கையின் கரையோர பிரதேசங்களில் போதிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

இலங்கையில் நீண்ட காலமாக கோயில் மரபுகளில் பெண் சேவையாளர்கள் பற்றி அறியமுடிகின்றது. கிழக்கிலங்கையில் இன்றுவரை சில புராதன கோயில்களில் சேவையாற்றும் பெண்கள் தனித்துவத்துடன் செயற்படுகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இதில் திருக்கோணேஸ்வரம், தம்பலகாமம் ஆதி கோணேஸ்வரம், வெருகலம்பதி ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் ஆகிய கோயில்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். அப்பெண்கள் மாணிக்கத்தாள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஆய்வின் நோக்கம்

திருகோணமலையில் கோயிற்கடமைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்ற பெண் சேவையாளர்கள் கோயில் மரபுகளிலும் சமூக, பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தல்

ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும். கிழக்கிலங்கையில் சோழராட்சிக் கால அம்சங்கள் வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த இந்து ஆலயங்கள் ஊடாக இன்றுவரை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளமையை வெளிக்கொணர்தல் இவ்வாய்வின் உபநோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

பெண் சேவையாளர்கள் தொடர்பான மரபுகளை தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கோயில் மரபுகளிலும் அறியமுடிகின்றது. எனினும் இவர்கள் நடன மாதர்களா அல்லது கோயிற் பணியாளர்களா என்கின்ற இரு வேறுவிதமான கருத்து நிலையை ஆய்வுப்பிரச்சினையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு கட்டமைக்கப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

நேர்காணல் மற்றும் களஆய்வுகளுடாகப் பெற்றுக் கொண்ட விடயங்களை முதல்நிலைத் தரவுகளாகவும் தொல்லியற் சான்றுகள், மகாவம்சம், கோணேசர் கல்வெட்டுப் பாடல் ஆகியவற்றை துணைச் சான்றுகளாகவும் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

கோயில் மரபுகளில் பெண் சேவையாளர்கள் தொடர்பாக களவாய்வினூடாக பெறப்பட்ட செய்திகளை தொல்லியல் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகளினூடாக ஆராய்ந்து உறுதிப்படுத்துவதற்கான வரலாற்று அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பெண் சேவையாளர்கள்

கோயிலில் பணிபுரிகின்ற பணியாளர்கள் திருக்கோயில் பணியாளர்கள் என்று சிறப்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர். இடைக்கால தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் பெண் அடியார்கள் தேவரடியார் எனப்பட்டனர். திருமால் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த தேவரடியார்கள் எம்பெருமானடியார் என அழைக்கப்பட்டனர். விஜயநகரப் பேரரசின் காலத்திலேயே, மேற்குறித்த பெயர்கள் அனைத்தும் வழக்கொழிந்து போய் 'தேவதாசிகள்- என்ற பெயர் நிலைபெற்றது.

கேரளப் பிராந்தியத்தில் தேவிடிக்கள், நங்கைமார், குடிக்காரிகள், முறைக்காரிகள் எனவும், கர்நாடகப் பிராந்தியத்தில் பொட்டி, ஜோக்தி எனவும் ஆந்திரப் பிராந்தியத்தில் லானிகள் எனவும் ஓரிஸ்ஸா பிராந்தியத்தில் பாத்ராக்கள் மற்றும் மாகாரிகள் எனவும் அஸ்ஸாம் பகுதியில் குர்மபுக்கள், குடிபுக்கள் எனவும் இப்பெண்கள்; அழைக்கப்பட்டனர். இந்துமதப் பண்பாட்டில் மாத்திரமன்றி பௌத்தம், சமணம் ஆகிய மதங்களின் பண்பாட்டுத் தளங்களிலும் பெண்சேவையாளர் முறைமை நிலவியது. எனவே இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் இந்த நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தமையைக் காணமுடிகின்றது.

இது இந்துக் கோயில்களில் ஆன்மீக சேவையில் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட அல்லது ஈடுபட்ட நடனப் பெண்களைக் குறிக்கிறது. பிற்காலங்களில் பொதுப் பயன்பாட்டு பணிகளிலும் தேவரடியார்கள் ஈடுபட்டனர். தேவதாசிகள் எல்லா நேரங்களிலும் கடவுளுக்கு சேவை செய்ததால் அவர்கள் தேவரடியார் என்றும், நடனத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாக இருந்ததால் கணிகையர் என்றும், சிவாலயங்களில் சேவை செய்வதற்கு விசேஷமாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களாதலால் ரிஷபத்தாளியர் என்றும், திருக்கோயில் சார்ந்த இடங்களில் வாழ்ந்து வந்த பெண்டிர் தளிர்சேரி பெண்கள் என்றும், யாரையும் மணம் புரியாமல் வாழ்ந்தவர்கள் பதியிலார் என்றும், சிவன் கோயிலுக்கு நேர்ந்து விடப்பட்டவர்கள் உருத்திர கணிகையர் என்றும், ஆலயத் தொழும்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர்கள் மாணிக்கத்தார் என்றும் காவிரிப்பிணை, ராஜதாசிகள், தளியிலார், வழியிலார், கோயில் பிணாக்கள், தலைக்கோலிகள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர் (சதாசிவபண்டாரத்தார், 477). இவர்கள் பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டாலும் அனைவரும் ஒரு வகுப்பினராவர் (சிவசாமி, 2006, ப.284).

தேவதாசி முறையின் தோற்றத்தை பல்லவர் மற்றும் ஆரம்பகால பாண்டியர் காலங்களில் காணலாம். இசையும் கூத்தும் வளர்க்க

கணிகையர், அடிகள்மார், மாணிக்கத்தார் முதலிய பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டனர் (இராசமாணிக்கனார், 2013, ப.280). ஆயினும் சோழர்கள் தேவதாசி அமைப்புமுறையை பெரும் முக்கியத்துவமுடையதாக மாற்றினர். தேவதாசிகள் பல்வேறு வடிவங்களில் கோயில்களில் இணைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அன்றாடம் கோயிலில் உள்ள பணிகளை செம்மையுடன் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடனும் மேற்கொண்டனர். இவர்களது பணிகளாக கோயில்களில் அலகிடுதல், அரிசியை தூய்மையாக்குதல், மெழுகிடுதல், மலர் தொடுத்தல், தேவாரம், திருவாசகம், திவ்விய பிரபந்தம் போன்ற பிரபந்தங்களை இசையுடன் ஓதுதல் நடனமாடுதல் முதலானவையாகும். தேவரடியார் தாமே விரும்பி இப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டனர். சிலர் அவர்களது குடும்பத்தாரால் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கோயிலுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டார்கள். சில அர்ப்பணிப்புள்ள வேலையாட்கள் திருமணம் செய்யாமல் கோவிற்பணிகளில் ஈடுபட்டனர். ஒரு சில தேவதாசிகளின் தோள்களில் சூலா அல்லது ரிஷபாவின் முத்திரை குத்தப்பட்டது.

மன்னன் இறைவனின் மனிதப் பிரதிநிதி என்பதால் தேவதாசிகள் பிற்காலத்தில் அரசவையிலும் ஆடல் மகளிராயினர் எனக் கூறப்படுகின்றது (சிவசாமி, 2006, ப.285). ஆரம்ப காலத்தில் உயர் குலத்தை சேர்ந்த பெண்கள் (கைக்கோளர் சமூகம் மற்றும் முதலியார்) இதில் இணைக்கப்பட்டனர். பின்பு அனைத்து சாதியினரும் இப்பணியில் ஈடுபட்டனர். இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் தேவதாசி அமைப்பு உயர் நிலையை அடைந்தது. முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டில், கோயிலின் சேவைக்காக நானூறு நடனப் பெண்களை நாட்டிலுள்ள மற்ற கோயில்களில் இருந்து வரவழைத்து அவர்களுக்கு நிலம், குடியிருப்பு வசதிகளை வழங்கியமை பற்றிய குறிப்புண்டு (பிள்ளை, 2002, ப.336). முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் திருவாரூர் கோயிலில் பணி செய்த தேவரடியார் பற்றிய குறிப்புண்டு. இரண்டாம் இராஜாதிராஜ சோழன்

காலத்தில் ஒருவர் எழுநூறு காசுகளுக்கு நான்கு பெண்களை வாங்கி திருவாலங்காடு கோவிலுக்கு அர்ப்பணித்தார் என அக்கோயில் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது.

சமயம் சார்ந்த அல்லது சமுதாயம் சார்ந்த மங்களகரமான எந்த விழாவிலும் அவளுக்கு முதலிடம் வழங்கப்படும். தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டிலே ஒரு தேவதாசிக்கு 'மன்னரை முடிசூடும் பெருமாள்' என்ற அடைமொழி வழங்கிப் பாரட்டப்படுகின்றது. 'தேவதாசியைக் கண்ணாலே பார்ப்பது புண்ணியச் செயல்' என இலிங்க புராணம் கூறும். அவள் நற்சகுனமாகவும் கருதப்பட்டாள். ஒரு தேவதாசி இறந்துவிட்டால் மூலமூர்த்தியின் ஆடை கொண்டு வரப்பட்டு அவள் உடலின் மீது போர்த்தப்படும். இந்த வழக்கம் இவர்களின் பணிகள் இடம்பெறும் கோவில்கள் அனைத்திலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது.

இலங்கையில் தேவரடியார்

இந்தியாவிற் போன்று இலங்கைக் கோயில்களிலும் தேவதாசிகள் இருந்தனர். குறிப்பாகச் சோழப் பேரரசின் ஆதிக்கம் இலங்கையிலேற்பட்டிருந்த காலத்தில் தேவதாசிகள் பொலநறுவையிற் சோழர் அமைத்த வானவன்மாதேவி ஈஸ்வரத்திலும், விஜயராஜ ஈஸ்வரத்திலும் இறைபணி செய்தனர். பொலநறுவை, தெவிநுவர போன்ற இடங்களில் இருந்த சைவ, வைணவக் கோயில்களில் தேவரடியார் இருந்து இசை, நடனப் பணிகள் புரிந்தமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. பொலன்னறுவை வானவன்மாதேவீஸ்வரத்து மூலஸ்தான புறச்சுவரில் எழுதப்பட்ட அதிராஜேந்திர தேவனின் கல்வெட்டு ஒன்றில் மன்னனது மூன்றாவது ஆண்டில் வழங்கிய நன்கொடை, அது சார்ந்த அறக்கட்டளையினை குறிப்பிடுகின்றது. சோழமண்டலத்து மங்கலப்பாடி வேளாண் கங்கை கொண்ட சோழ பல்லவராயன் என்பவன் நந்தா விளக்கு ஒன்றினை எரிப்பதற்கென்று ஐந்து காசினை வழங்கினான். இதனை ஒப்புக்கொண்டு விளக்கெரிப்பதற்காக கோயிலுடன் தொடர்புடைய பல பிரிவினர்

பொறுப்பேற்றனர். இவ்வரிசையில் தேவரடியார் என்போரை பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. அறக்கட்டளை ஒன்றுக்கு கோயிலோடு தொடர்புடைய எல்லா சமூகத்தினரும் பொறுப்பேற்றமை புலப்படுகின்றது (பத்மநாதன், 2006, ப.78).

கி.பி. 1344 இல் இலங்கைக்கு வந்த மொறோக்கோ நாட்டுப் பயணியான இபின்பட்டுதாவின் பயணக்குறிப்புகளில் தெவிநுவரவில் இருந்த பெரிய விஷ்ணு ஆலயத்தில் இறைவன் திருமுன் குறிப்பிட்ட கிரியைகளின் போது ஆடுவதற்கும் பாடுவதற்கும் 500 மாதர் (தேவரடியார்) இருந்தமை அறியப்படுகின்றது (சிவசாமி, 2001, ப. 67 68). கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 16ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட சந்தேசய தூதுப் பிரபந்தங்களில் அரசசபையிலும் இந்துத் தெய்வங்களின் முன்பும் இடம்பெற்று வந்த நடனம் பற்றிய வருணனைகள் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் தேவரடியார்கள் சமயப்பணிகளிலும், கலைப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்ததை வையாபாடல், கைலாயமாலை மூலம் அறியலாம். வையாபாடலில் 'நச்சுவிளி நாட்டியஞ் செய்வோர்கள்' (60), 'ஆடு மாதர்கள் வலம் வர' (86), 'கறுவு மனக் கணிகையர்' (95), எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (நடராசா, 1980, ப.4856). கைலாய மாலையில் 'பங்கமுடன் நாடகத்தின் மாதர் நடிக்க' (260), (கை.மா, ப.19) என்ற குறிப்பு எடுத்துக்காட்டாகும். கோணேசர் கல்வெட்டில் '...அத்தர் முன்னர் ஆலாத்தி நடனமிடல்' (6), 'செய்ய நடனஸ்திரிக்கு முட்டுவகை கொட்டலோடு சிறக்கப் பாடல்' (9) தேவரடியார் சிறப்பு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது (கோ.கல், ப.54,56). கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டளவிலே கோட்டை அரசிலிருந்த இந்துக் கோவில்களில் நடனமும் இடம் பெற்றதாக அறியப்படுகின்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்திலே கனகி எனும் நடனமாதா இருந்தாள் (சிவசாமி, 2006, ப.288).

கிழக்கிலங்கையின் கோயில் மரபில் பெண் சேவையாளர்கள்

சோழர்களது ஆட்சி இலங்கையில் நிலைபெற்ற காலத்தில் கிழக்கிலங்கை குறிப்பாக திருகோணமலை அவர்களின் படையரண்களில் ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. பொலநறுவை போன்று இங்கும் பல இந்து ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டதுடன், புனர்நிர்மாணமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறு அவர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்ட கோயில்களில் கோயிற் பணிகளுக்கென தேவரடியார் நியமிக்கப்பட்டிருந்தமைக்குச் சான்றுள்ளன. சோழருக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த ஸ்ரீ விஜயபாகு மன்னனது 42ஆவது ஆட்சியாண்டில் கந்தளாயான விஜயராஜ சதுர்வேதிமங்கலத்து தென்கைலாசமான ஸ்ரீ விஜயராஜேஸ்வரம் எனும் சிவாலயத்தில் பிராமணனான காராம்பிச் செட்டு யக்ஞக்ரமவித்தன் என்பவனின் மனைவியான நங்கைசானி தனது கணவனின் மறைவிற்குப் பின்னர், அவனின் நினைவாக பல தானங்களை வழங்கினாள். அதில் ஒன்று தேவரடியாருக்கு வழங்கப்பட்ட கொடையாகும். அதாவது ஏழு தேவரடியாரை தலை இலட்சணையிட்டு பராமரிப்பதற்கு என்று 23 காசுகளை கோயிலுக்கு தானமாக வழங்கினாள் என்ற செய்தியை பளமோட்டைச் சாசனம் குறிப்பிடுகின்றது (Paranavitana, 1994, pp.191-196). '.... தேவரடியாராகப் பெண்கள் எழுவரைத் தலை இலட்சணையிட்டு இவர்களுக்கு நிலை பொலியூட்டி நிபந்தமாக இட்ட காசு 23.....' (பத்மநாதன், 2006, ப.417).

அக்காலத்தில் பொதுவாக சிவன் கோவிலில் பணிசெய்யும் தேவரடியார்களுக்கு சூல இலட்சணையும், வைணவக் கோயில்களில் இறைப்பணியாற்றும் தேவரடியார்களுக்குச் சக்கர இலச்சினையையும் பச்சைகுத்துவது கோவில் மரபாகும். முதலாம் குலோத்துங்கனின் 49 ஆம் ஆட்சியாண்டில் இருமுடி சோழ தெரிந்த வில்லிகள் என்ற படைத்தலைவன் கணபதி நம்பியாகிய அழகிய பாண்டிய பல்லவரையன் என்பவன் தன் குடும்ப பெண்கள் சிலரை சூல

இலச்சணையிட்டு திருவல்லங் கோயிலில் தேவரடியராக பணி செய்ய விட்டான் என்பது வரலாறு. இலங்கையிலும் இம்முறை நிலவியுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் அவர்களுக்கு செலவிற்காகவும் தானம் வழங்கப்பட்டுள்ளமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

நாட்டியக் கலை பயின்ற முப்பத்தியிரண்டு பேரை திருக்கோணேஸ்வர கோயில் உபசாரம் செய்ய நியமித்து அவர்களுக்குரிய நிலமானியத்தை பொலநறுவை அரசன் கஜபாகு மன்னன் (கி. பி. 1132-1153) வழங்கினான் என்ற செய்தி கோணேசர் கல்வெட்டுப் பாடலில்,

'...நாட்டியக் கயிலை நற்றொழும் பினுக்கு முட்டிய தலைமை முப்பத்திரண்டினர்க்கும்

ஈட்டிய நிலம் புலம் யார்க்கு மளித்து'
(கோ.கல்:100)

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

'செம்பித்துரை மகள் அன்னம்மை அவள் மகள் மருதாத்தை

சிதம்பரத்துரை மகள் கோணாத்தை அவள் மகள் கயிலம்மை

பாலகத்துரை மகள் கதிராசி அவள் மகள் செம்பாத்தை

தீர்த்தன் மகள் புவனபிள்ளை அவள் மகள் உமையாத்தை

சிவனார் கணக்கள் மகள் பாலாத்தை அவள் மகள் கோணாத்தை

காக்கைத்துரைமகள் வேதம்மை, அவள்மகள் வள்ளியம்மை

திருவுடையாள் அவள் மகள் கருக்கு நாயகம்பிள்ளை சுந்தரியார்'

(கோ.கல்:100)

இன்று வரை திருகோணமலையின் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களின் நடைமுறைகளில் மாணிக்கத்தாள் என்போர் முக்கியம் பெற்றுள்ளனர். மாணிக்கம் எனும் பெயர் தேவரடியார்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் பெயரெனவும், அவர்கள் உண்மையிலேயே

விலைமதிப்பற்ற மாணிக்கங்கள் எனவும் இசைப்பேரறிஞர் பி.எம். சுந்தரம் கூறியுள்ளார் (சிவசாமி, 2006, ப.284). நடனமாதுக்கள் என்ற முறையிலிருந்து மாற்றமுற்று ஆலயப் பணிகளில் ஈடுபடுபவர்களாக இன்றும் தம்பலகாமம் ஆதி கோணேஸ்வரர் ஆலயம், திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயம், வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் கோயில் என்பவற்றில் உள்ளனர்.

திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத் திருவிழாவின் போது தம்பலகாமத்து தேவரடியார் (மாணிக்கத்தாள்) மரபைச் சேர்ந்த பெண்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆரம்ப காலத்தில் கோணேஸ்வரக் கல்வெட்டுப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் போன்று கோயில் பணிகளில் ஈடுபட்ட இவர்கள் இன்று காலவோட்டத்தில் ஆலயத்தை துப்பரவு செய்தல், ஆலாத்தி காட்டுதல் போன்ற பணிகளை மட்டும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

ஆரம்ப காலங்களில் கோவிலில் நடைபெறும் காலசந்தி, உச்சிக் கால பூசைகளின் போது தேவதாசி குறிப்பிட்ட நடனங்களை இறைவன் திருமுன் ஆட வேண்டும், ஆடல், பாடல் தெரியாதவர்கள் பூத்தொடுத்தல், பூசைப்பாத்திரம் துலக்குதல் போன்ற சிறு வேலைகளைச் செய்திருப்பர் எனலாம். இறைவனுக்கு கண்ணூறு (திருஷ்டி தோஷம்) கழிக்கும் உரிமை தேவரடியாரிடம் விடப்பட்டிருந்தது. சும்ப ஆராத்தி அல்லது குடமுறையின் அடிப்படைக் கருத்து இதுவாகும். உற்சவமூர்த்தி கோவிலின் நான்கு வீதிகளிலும் உலா சென்று, திரும்பவும் இருந்த இடத்திற்கு வரும் போது தேவதாசி சும்ப ஆலாத்தி எடுப்பாள். இக்குட முறை தேவதாசியின் கௌரவ உரிமையாகும்.

கோணேசர் ஆலயத்தில் ஆலாத்தி எடுப்பதற்காக குளகோட்ட மன்னனால் நியமிக்கப்பட்ட தொழம்பாளர்களான ஆலாத்திப் பெண்கள் மருங்கூரிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட தானத்தார் குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். 'ஆலாத்தி நடனமிடல் பன்றிகுற்றல் அதிகபட்ச அரணுகீதல் இத்தனையும் தானத்தார்

செய்வீரென்ன" என கோணேசர் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது (வடிவேல், 1983, ப.54). ஆலாத்தி தொழும்புக்காக ஏழு பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். பிற்காலத்தில் கோணேநாதருக்கு திருக்குளக்கட்டில் மூன்று வருடம் பூசை செய்த காலத்தில் இரண்டு ஆலாத்திப் பெண்கள் இல்லாது போனபடியால் வன்னிபமும் இருபாகை முதன்மையும் சேர்ந்து ஏழு ஆலாத்திப் பெண்களை குடிபிரித்து ஆலாத்தி எடுப்பதற்காக நியமித்தனர் அவ்வேழு ஆலாத்தி பெண்களின் குடிகள் மேல்வருமாறு:

1. செம்பித்துரை மகள் அன்னம்மை அவள் மகள் மருதாத்தை
2. சிதம்பரத்துரை மகள் கோனாத்தை அவள் மகள் கயிலம்மை
3. பாலகத்துரை மகள் கதிராசி அவள் மகள் செம்பரத்தை

திருகயிலைநாயகரை திருக்குளக்கட்டில் மூன்று வருஷம் பூசை செய்த நாளில் இரண்டு ஆலாத்திப் பெண்கள் இல்லாது போனபடியால் வன்னிபம் ஏழு ஆலாத்திப் பெண்களை குடிபிரித்து அவர்கள் குடியிற் காலற்றுப்போனால் அவரவர்கள் தேடிய காணி உடைமை யாவற்றையும் கொடுத்து ஆலாத்தி நடப்பிக்க வேண்டும். இதனை நடப்பியாதிருந்தால் அரசருக்கும் சிவாலயத்தை நடப்பிப்பவருக்கும் ஊருக்குமாகாது என கோணேசர் கல்வெட்டுப் பாடலில் குறிப்பிடப்படுகின்றது (கோ.கல், 1993, 134,135).

தானத்தார் வகைப்பாட்டுக்குள் வருகின்ற முப்பது குடிகளுள் தேவரடியார்களும் காணப்பட்டுள்ளனர். இந்த நடனஸ்திரிகளுக்கு உதவும் வகையில் வாத்தியம் இசைத்தல், வாய்ப்பாடு பாடுதல் என்பவற்றுக்காக இரண்டாவது குடியேற்றத்தின் போது சிலர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்கோணேஸ்வர ஆலய மாணிக்கத்தாளின் வாழ்வாதாரத்துக்காக சில ஏற்பாடுகளை கஜபாகு மன்னன் செய்தான் என கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. 'புவிபுகழ் பொன்னவராயன் கொடுத்தது நாகரத்தின மாணிக்கம் தம்பிரானேற்றுக்

கொண்டது. செகமது புகழுள் சிதம்பரராயன் கொடுத்தது நவரத்தின மாணிக்கம். இராசர் ஏற்றுக்கொண்டது. கருணைங்கடலான் காளிங்கராயன் கொடுத்தது கனகரத்தின மாணிக்கம். வன்னிமையேற்றுக் கொண்டது. மதப்புலியென்னும் மகாகொம்பராயன் கொடுத்தது. மரகதரத்தின மாணிக்கம். காராளரேற்றுக் கொண்டது. சித்தசனிகர்க்குந் தென்னவராயன் கொடுத்தது வயிரரத்தின மாணிக்கம் மீகாமனேற்றுக்கொண்டது. திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன் கொடுத்தது பளிங்குரத்தின மாணிக்கம். கம்மாளரேற்றுக்கொண்டது' (வடிவேல், 1983, ப.102).

இதனூடாக பெண்ணடியார்கள் மாணிக்கத்தார் என அழைக்கப்பட்டதுடன் இவர்களுக்கான பராமரிப்புச் செலவுகளை கோயில் நிர்வாகம் ஏற்காது தனித்தனியாக வெவ்வேறு சமூகப் பிரிவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'கோணேசர் கோயிற்கடமை புரிவதற்கென்று சிலபேரை திட்டம் பண்ணியமை பற்றிச் கூறப்படுகின்ற பகுதியில் அவர்களின் இயற்பெயர்களன்றி விருதுப் பெயர்களே காணப்படுகின்றது. மாணிக்கம் என்பது அவர்களது பட்டப்பெயர்களாகும். மாணிக்கம் என்பது தேவரடியார் அனைவருக்குமுரிய பட்டம் என்பது பொலன்னறுவையிலுள்ள வானவன்மாதேவீஸ்வரத்துச் சாசனம்; ஒன்றினால் அறியப்படுகின்றது.' என்பது பேராசிரியர் பத்மநாதனின் கருத்தாகும் (பத்மநாதன், 2022, ப.71). எனவே மாணிக்கம் என்னும் பட்டத்தை கோணேசர் கோயிலில் கடமைபுரிந்த தேவரடியாருக்கும் வழங்குவது வழமை என்பது இதன் மூலம் உணரப்படுகின்றது.

தேவரடியாரை நியமிப்பது தானத்தாரின் பொறுப்பாகும். தானத்தார் குளக்கோட்டனிடமிருந்து இராயர் பட்டம் பெற்றவர்கள் என்பது ஐதிகம். கோயிலுக்கு கடமை செய்வதற்கென்று தானத்தார் வழங்கிய மாணிக்கங்களை இராசர்- வன்னிமை, காராளர்- மீகாமன், கம்மாளர்- தம்பிரான் முதலானோர் ஒப்புக்

கொண்டனர். அவர்களுக்கு வேண்டிய நில புலன்களையும் ஆளணிகளையும் உடுபுடவைகளையும் கொடுத்து அவர்களை ஆதரிப்பது அவர்களின் கடமையாகும்.

தம்பலகாமம் ஆதி கோணேஸ்வரம்

போர்த்துக்கேயரின் கோயில் அழிப்புக் கொள்கையால் கோணேஸ்வர பெருமானின் உருவச்சிலைகள் தம்பலகாமத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்பட்டது. அங்கு பின்பற்றப்பட்ட மரபுகள் இங்கு பின்பற்றப்படலாயின. அந்தவரிசையில் குளக்கோட்டன் காலத்திற்குரிய செய்தியாக கோணேசர் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொழும்புப் பணிகள் தம்பலகாம ஆதி கோணேஸ்வர கோயிலில் பரம்பரையாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இங்கு கடமை செய்யும் பெண்கள் 'மாணிக்கத்தாள்' என அழைக்கப்படுகின்றனர். தமிழகத்தில் திருவல்லம் சிவன் கோயிலில் காணப்படுகின்ற மூன்றாம் நந்திவர்மன் கால மாறம்பாவையாரது கல்வெட்டில், திருக்கோவில் பணி செய்யும் 'மாணிகள் ஐவர்' என்பது கூறப்படுகின்றது. மாணிகள் தனிப் பரிவாரத்தில் சேர்ந்தவர் எனவும் அவர்கள் கோயிலை அடுத்திருந்த மடத்தில் சாத்திரங்களைக் கற்று வந்தவராகலாம் என இராசமாணிக்கனார் கருதுகின்றார் (1999, ப.88).

தற்காலத்தில் மாணிக்கத்தார் என்போர் தினசரிப் பூசைகளின் போது எவ்வித கடமைகளிலும் ஈடுபடுவதில்லை. திருவிழா உற்சவ காலங்களின் போதே அவர்கள் பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர். சித்திரை மாதம் இடம்பெறும் கோணேசர் கோயில் திருவிழாவிலும் ஆனி மாதம் இடம்பெறும் தம்பலகாமம் ஆதி கோணேஸ்வரர் ஆலய உற்சவத்திலும் இறைவனுக்குத் தூபம் காட்டுவது இவர்களது கடமையாகும். ஏனெனில் திருகோணமலை கோணேசர் ஆலயத்திற்கென தனியாக நியமிக்கப்பட்ட மாணிக்கத்தாள் காணப்படவில்லை. தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த பெண்களே திருவிழாக் காலங்களில் அங்கு

பணி புரிகின்றனர். கோணேஸ்வரப் பகுதிகளிலிருந்து அவர்கள் காலப்போக்கில் இடம்பெயர்ந்து தம்பலகாமத்தில் குடியேறியுள்ளனர் எனக் கருதலாம்.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணேஸ்வரர் ஆலய உற்சவத்தின்; போது கூட்டுதல், துப்பரவாக்கல் போன்ற தொழும்புகளுடன் ஆலாத்தி எடுத்தல், கை காட்டியாகச் செயற்படல் போன்றவற்றிலும் இவர்கள் ஈடுபடுவர். திருவிழாவின் 13ஆம் நாளன்று கோணேஸ்வரப் பெருமான் உள்வீதிக்குப் புறப்படுவார். அப்போது மாணிக்கத்தாள; ஆலாத்தி எடுப்பதுடன் சுவாமி வசந்த மண்டபத்திற்குச் செல்லும் வரை கைகாட்டியாகச் செல்வார். அதேபோன்று 14ஆம் நாளன்று கதிர்காமசுவாமிக்கும், 16ஆம் நாளன்று சுப்பிரமணியருக்கும் முறையே கைகாட்டி, ஆலாத்தி எடுத்து அழைத்துச் செல்வர். இவ்வாறு செல்லுகின்ற போது 'தந்தனத்தான்' எனத் தொடங்கும் பாடலை வைராவியார் பாடுவார். வரவேற்புப் பாடலுக்கு ஒப்பான இப்பாடலின் இசையில் விறுவிறுப்புத் தன்மை காணப்படும். இதன்போது மாணிக்கத்தாள் நடனத்திற்குரிய சில அசைவுகளைச் செய்வார். அதாவது சந்திகளில் நின்று பூமியைத் தொட்டு வணக்கம் செலுத்திய பின் இடது கால் மற்றும் வலது கையை நெஞ்சுக்கு நேராக நீட்டி ஒருவாறு அசைவு காட்டும் முறை பின்பற்றப்படுகின்றது (படம் 01). எனினும் கை தவிர வெறெந்த பாகங்களிலும் அசைவிற்கான பிரதிபலிப்பு காணப்படாது. நாட்டியத்தில் பூமாதேவிக்கு வணக்கம் செய்வது முதற்படிநிலையாகும். மாணிக்கத்தாள் இதனைச் செய்கின்றபோதிலும் முழு உடலசைவினூடாக நடனம் ஆடாது கையசைவில் மாத்திரமே கவனம் செலுத்துகின்றனர். ஆரம்ப காலத்தில் தேவரடியார் ஆடிய நடனங்களின் அசைவுகள் காலப்போக்கில் மருவி தற்காலத்தில் இவ்வாறான அசைவுகளாக மட்டும் நிலைபெற்றுள்ளது எனக் கருத முடிகின்றது.

வரவேற்புப் பாடல் ஒவ்வொரு சந்திக்கும் உண்டு. இதனை சந்திப் பாடல்கள் என்று

அழைக்கின்றனர். ஆலாத்தி காட்டும் மாணிக்கத்தாள் தலைப்பாகை அணிவது கட்டாயமானதாகும் (படம் 02). இப்பணிக்கு ஒரே குடும்பத்தில் பிறந்த அனைத்து பெண்களும் ஈடுபடுவதில்லை. தாய் வழியில் குடும்பத்தில் மூத்த பெண்ணுக்கு இவ்வுரிமை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆலாத்தி எடுக்கும் போது ஆலாத்திப் பாடல் பாடப்படுகின்றது.

இறைவன் முன் நர்த்தனம் செய்யும் பெண்கள் தம்பலகாமம் எட்டுச் சந்திகளில் எட்டுவகையான நடனங்களை ஆரம்ப காலத்தில் ஆடி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று கோயில் விழாக்களில் தேவதாசிகளின் எட்டுவிதமான நடனங்கள் குறியீடாக வெறும் சைகைகளாக காட்டப்படுகின்றன. திருஞானசம்பந்தர் கோணேஸ்வரம் மீது பாடிய பதிகப் பாடலை பண்ணிசைத்துப் பாட மாணிக்கம் என வந்த பெண்தொழும்பாளர் அபிநயம் பிடிப்பது போல் பாவனை செய்வார். மேலும் பூபாலகோத்திர வன்னியனார் தம்பலகாமம் கோணேசர் ஆலயத்திற்கு வந்தபோது மேளதாள இசைக்கருவிகளுடன் பெண்கள் நடனமாடி வரவேற்றதை கொடிக்கம்பர் சுவரில் சித்திரமாக வரையப்பட்டிருந்தது. தம்பலகாமத்தில் தேவதாசிகள் தொழும்பாளர்களாகவே வாழ்த்திருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (சரவண்பவன், 2014, ப.136).

இன்றும் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தில் இத்தொழும்பு செய்வதற்கு ஒரு பெண் தொழும்பாளரே காணப்படுகின்றார். இவர் நர்த்தனம் செய்வதில்லை. இதற்குப் பதிலாக கைகாட்டி தொழும்பை செய்து வருகின்றார். இறைவனுக்கு வசந்த மண;டபப் பூசை இடம்பெறும் போதும், திருவிழாச் சுற்றும்போதும் சந்திகளில் கைகாட்டும் தொழும்பைச் செய்வார். இவரே தற்போது இறைவனுக்கு ஆலாத்தி தொழும்பையும் செய்து வருகின்றார். முன்னர் ஆலாத்தித் தொழும்புக்கென வேறு பெண்களை நியமித்தமை கோணேசர் கல்வெட்டில் வருகின்றது. தற்போது மாணிக்கம் தொழும்பை காரியப்பரின் (தானத்தார் குடி)

மகள் செய்து வருகின்றார்.

வெருகல் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் கோயில்

வெருகல் கோயில் திருவிழாவின்; போது பெண்ணடியார்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அங்கு மாணிக்கத்தாள், ஆலாத்திப் பெண்கள் என இரு வேறு பிரிவினர் காணப்படுகின்றனர். திருவிழாவின் ஒன்பதாம் நாளன்று முதன்முறையாக சிவன், பிள்ளையார், முருகன் ஆகியோருடன் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கேடயத்துள் எழுந்தருளி அவர்களின் நடுவில் உள்ளவாறு உள்வீதி, வெளிவீதி இரண்டிலும் வலம் வருவார். வெளிவீதியில் வரும் போது ஈசான மூலையில் விசேட பட்டுச் சாத்தப்பட்டுத் தேவார பாராயணம் நடைபெறும். பின் கோயில் முன்றலில் வைத்து ஆலாத்திப் பெண்களுக்குச் சேலை வழங்கப்படும். அதை அவர்கள் அணிந்து வந்ததும் நீர், பன்னீர் என்பவற்றைத் தெளித்து அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தி விபூதி பூசுவர். அதன் பின்னர் அவர்கள் கடவுளர்க்கு ஆலாத்தி எடுப்பர்.

இங்கு படையலுக்குத் தேவையான நெல் முதலான தானியங்களைக் குற்றி மாவிடித்துக் கொடுக்கும் பெண்களை மாணிக்கத்தாள் என்பர். ஆலாத்திப் பெண்கள் என்போர் விழாக் காலங்களில் சுவாமி வீதியுலா வரும் போது தீபாராதனை செய்வோராவர். அவர்களில் இரு வகையினர் உள்ளனர். வள்ளியம்மையாருக்கு ஆலாத்தி எடுக்கும் பெண்கள் வேடர் குலப் பெண்களாக இருக்க, தெய்வானை அம்மையாருக்கு ஆலாத்தி எடுக்கும் பெண்கள் வேளாளரின் வவுணியன் குடியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பர் (கௌரி, 2012, ப.7879).

உற்சவத்தின் இறுதிக்கு முதல் நாள் வேட்டைத் திருவிழாவின் போது மாலை சித்திரவேலாயுதர் எழுந்தருளி கோயிலிற்குக் கிழக்கில் உள்ள தாமரைக் குளத்தருகே சூகர வேட்டைக்குச் செல்வார். சூகரத்தின் (பன்றி) வடிவினை மாவினால் செய்து, பெரிய பாத்திரத்தில் அவித்துக் குளத்தருகில் வைப்பர். சுவாமி குளத்தருகில் வந்ததும் குருக்கள் பன்றி வேட்டையாடும் வேடரைப் போற் பாவனை செய்து சூகரத்தின் உருவத்தின்

மேல் வேலை எறிவார். இங்கு குருக்கள் முருகனைப் போன்று பாவனை செய்வார். பின்னர் அந்த மாவினால் செய்யப்பட்ட சூகரத்தை மஞ்சள் தெளித்த வெள்ளைச் சீலையிற் கட்டி அதனைத் தனது தலையில் வைத்துக் கொண்டு மாணிக்கத்தாள் சுவாமி முன் செல்வாள்.

சுவாமி கோயில் வாசலுக்குத் திரும்பியதும் புலவர் வாதம் நடைபெறும். அந்நிகழ்ச்சியானது செட்டியார் வள்ளி, தெய்வானையிடம் சித்திரவேலாயுதர் மீது சந்தேகம் கொள்ளும் படியான தகவலை கூறியமையால் இடம்பெறும் வாதமாக அமைகின்றது. அதில் வள்ளி, தெய்வானை அம்மையார்களின் சார்பில் குருக்களும், சுவாமி சார்பிற் பாட்டுவாளியார் ஒருவரும் வாதம் புரிவார்கள். பாட்டுவாளியாரில் மற்றொருவர் தூது பேசுவார். வள்ளி, தெய்வானையருக்கும் வேலாயுதருக்கும் இடையிலான பிணக்கு இதன் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்படும். வாதத்தின் முடிவில் செட்டியாரே குற்றவாளி எனவும், வேலாயுதர் மீது அவர் பொய்க் குற்றச்சாட்டை வள்ளி, தெய்வானையரிடம் கூறியுள்ளமையும் நிரூபிக்கப்படும். அதற்குத் தண்டனையாக ஆலாத்திப் பெண்கள் செட்டியாரை கட்டியிழுத்துச் சென்று தூணிற் கட்டி கசையடி வழங்குவர் (கௌரி, 2012, ப.9293). 18 ஆம் நாள் சடங்கான திருச்சூகர வேட்டையாட அரசனால் மாணிக்கத்தாருக்கு வழங்கப்பட்ட கட்டளைகள் தொடர்பில் கோணேசர் கல்வெட்டுப்பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. புலவர் வாதத்தின் போது இம்மாணிக்கத்தாள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவாள்.

'தம்பிரான் மாணிக்கம் தன்னுடைய வரிசைப்பிரதாபமுடன் வந்து அலங்கிருதப்பூம்பந்தரின் கீழே நின்று பீதாம்பரப்பட்டு முடுத்து, முத்துக்குச் சுத்தலைப்பாவுங்கட்டி, தங்க வீட்டியும் பட்டாடை சுற்றித் தன்றோளிலே வைத்துக்கொண்டு, ஆதியாகிய கோணேநாயகரையு மெழுந்தருளப்பண்ணி முன்னே போகப் பின்னே நடந்து திருச்சூகரம் நிற்குமிடத்துக்குப் போய், அவ்விடத்திலே

ஆதியாகிய கோணநாயகர் அனேக திருவிளையாடல்கள் செய்தருளிய பின்னர் திருச்சுகரவேட்டையாடுகிறதற்குத் தம்பிரான் மாணிக்கம் சுகரத்துக்கெதிரேவர, இருபாகை முதன்மையுமீட்டி யெடுத்துக் கொடுக்க, கனகசபைப் பண்டாரத்தார் ஈட்டி தொட்டுக் கொடுக்க, தம்பிரான் மாணிக்கம் பன்றிகுற்றுகிறது. அதன்பின்பு இராசமாணிக்கம் தனது அலங்கிருத வாட்சியத்தோடே கொண்டு போய் விழா மண்டபத்தில் ஒப்புவிக்கிறது. வணிகரையடிக்கிறது வன்னிப மாணிக்கமும் செட்டிகள் மாணிக்கமும் வரிப்பத்தாயிற் பெரிய பிள்ளைப் பண்டாரத்தார் கிளையில் மனுஷரும் மஞ்சளரைத்துக் கரைத்துக் கிடாரங்களில் வைத்த காராள மாணிக்கம் அள்ளி வன்னிபத்துக்கும் இருபாகை முதன்மைக்கும் இராயருக்கும் பண்டாரத்தாருக்கும் மற்றும் போதுமான மனுஷருக்கும் உள்மண்டபத்தினின்றும் மஞ்சனீரூற்றிவிடுவது. மீகாமன் மாணிக்கமும் கம்மாளர் மாணிக்கமும் சகலருக்கும் மஞ்சனீரூற்றிவருவது. ' (கோ.கல்:108)

இதனடிப்பவியில் மாணிக்கத்தார் என்போர் பலர் இருந்தனர் என அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சமூகப் பிரிவினரால் பரிபாலிக்கப்பட்டனர் என்பது பற்றி கோணேசர் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது. கோணேஸ்வர கோயிலின் அழிவின் காரணமாக தற்காலத்தில் ஒருவரே காணப்படுகின்றார் எனக் கருதலாம். கோணேச கோயிலின் மரபில்

காணப்பட்ட விடயம் காலப்போக்கில் வெருகல், தம்பலகாமக் கோயில்களிலும் நடைபெற்றுள்ளன என்பதை இதனூடாக அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

பெண்கள் நுண் கலைகளிலே குறிப்பாக நடனத்திலே சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக கிழக்கிலங்கை கோயில் சம்பிரதாயங்களின் ஒரு பகுதியான இறைவன் சந்திதியில் தம்முடைய நடனத்தை அர்ப்பணித்து வந்துள்ளதை உணரலாம். சோழர் காலம் முதலாக ஏற்பட்ட இம்முறை தற்காலம் வரை தொடர்கின்றமையை அறியமுடிகின்றது. சிறப்புப் பெற்றிருந்த தேவரடியார்களின் மரபின் வரலாற்று வளர்ச்சியின் சில எச்சங்களை திருகோணமலைக் கோயில் மரபுகளில் காணமுடிகின்றது. மாணிக்கத்தார், ஆலாத்திப் பெண்கள் என்ற பெயரில் ஆலாத்தியெடுத்தல், சில கோயிற் பணிகளைச் செய்தல் என குறிப்பிட்டதொரு வரையரைக்குள் அடங்கிவிட்டது. இப்பெண்கள் நடனம் ஆடுகின்ற நிலையிலிருந்து மாறி கோயிற் சேவையாளர்களாக தற்காலத்தில் சேவையாற்றுகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. எனினும் நடன அசைவின் எச்சங்கள் எனுமளவிற்கு கையசைவில் மாத்திரம் காணப்படுகின்றமையும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், கோயில் மரபுகளிலும் அறியப்பட்ட மாணிக்கத்தார் திருகோணமலைப் பிராந்தியத்தில் கோயிற் பணியாளர்களாக மருவிவிட்டனர். ஆயினும் மாணிக்கத்தார் எனும் நாமம் கொண்டு இன்று வரை அழைக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

References

- Gowry, P. (2012). *Verugalampathy Shri Chitravelayuthar Swamy Temple*. Shakthi Printers.
- Irasamaanikanaar, M. (2013). *Pallavar Varalaru*. Chennai: Pavai Publication.
- Murukesan, S. (2009). *Varalatril Devatasikal*. Chennai: Sangar Publication.
- Paranavitana, S. (1994). A Tamil slab Inscription from Palammottai. *Epigraphia Zeylanica*, 4, 191-195. New Delhi: Asian Education Services.

- Pathmanathan, S. (2006). *Ilankai Thamiz chasanankal. (Part.I)*. Colombo: Department of Hindu Religious Cultural Affairs.
- Pillai, K. K. (2002). *Thamizaka Varalaru: Makkalum Panpaadum*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Sivasaamy, V. (2006). 'Devatasi', in *Indu kalaikalnchiyam (Vol.8)*. Colombo: Department of Hindu Religious Cultural Affairs.
- Thampalagaamam Athi Konanayakar Kudamulukku Malar.* (2015). Thampalagamam: Athi Konanayakar Thevasthaanam.
- Vadivel, E. (1993). *Konesar Kalvettu*. Colombo: Department of Hindu Religious Cultural Affairs.
- Varathasundaram, V. (2009). *Thampalagaamam Athi Konanayakar Thiruthala Yaththirai*, Thampalagamam: Athi Konanayakar Thevasthaanam.

தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் எண்வகை மெய்ப்பாடு Eṇvakai Meyppāṭu in The Thenkoodu Poetry Anthology

நவீன் கணேசன் / Navin G Ganeson¹

இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை /
Assoc. Prof. Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai²

Abstract

This research is dedicated to exploring the psychological nuances embedded in the Tamil poetry compilation 'Thenkoodu'. The primary objective is to conduct a psychological analysis of the *eṇvakai meypāṭu*, as revealed in the 'Thenkoodu' poetry. Published in 2014, 'Thenkoodu' encompasses a collection of poems categorized under the themes of *iraicintaṇai*, *iyarkai*, *moḷi*, *ilakkiyam*, *kalai*, *peṇmai*, *tāymai*, *kātal*, *nāṭu*, *iṇam*, *kumukāyam*, *palcuvai*, *vāḷttu*, *pārāṭṭu*, and *iraṅkal*, with a specific focus on staged poems. Conducted through a qualitative approach, this study relies on a bibliographic research methodology for data collection. The investigation, centred around the theme of *eṇvakai meypāṭu*, identifies and presents a total of eight instances within the 'Thenkoodu' collection. The findings underscore the presence of *eṇvakai meypāṭu* in the poetic fabric of 'Thenkoodu', contributing to a deeper understanding of the psychological dimensions encapsulated in this literary work.

Date of submission: 2023-04-13
Date of acceptance: 2023-06-02
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name: Mr.
Navin G Ganeson
Email: navingganeson@gmail.com

Keywords: 'Thenkoodu', Eṇvakai Meyppāṭu, Tamil poetry, Tolkāppiyam, Malaysian Tamil literature

முன்னுரை

தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்ற அனைத்து நாடுகளிலும் தங்களின் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்துள்ளனர். புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் இலக்கிய முயற்சி என்பது கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை எனப் பலதரப்பில் பரவி வேருன்றியுள்ளது (பவானி - மனோன்மணி தேவி, 2021). மலாயாவிருகு வருகை புரிந்த

தமிழர்கள் படைத்த முதல் இலக்கிய வடிவம் மரபு கவிதையாகும். மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முதலாவதாகத் தோன்றிய இலக்கியம், கவிதை இலக்கியமாகும். மலேசியாவில் இதுவரை ஏறக்குறைய 500 மரபு கவிதைத் தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளன (சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி - இராஜேந்திரன், 2020).

அதன் தொடர்ச்சியாக, செ. சீனி

¹The author is an undergraduate research student in the Department of Modern Language, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, Malaysia. navingganeson@gmail.com

²The author is an Associate Professor, Department of Modern Language, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

நைனா முகம்மது எழுதிய தேன்கூடு எனும் தலைப்பிலான மரபு கவிதைத் தொகுப்புக் கவிதை வளர்ச்சிக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. இந்நூல் இறைசிந்தனை, இயற்கை, மொழி, இலக்கியம், கலை, பெண்மை, தாய்மை, காதல், நாடு, இனம், குழகாயம், பல்சுவை, வாழ்த்து, பாராட்டு, இரங்கல், அமைப்புகளுக்கும் மலர்களுக்கும் அளித்தவை, அரங்கேறிய கவிதைகள் எனும் கருப்பொருளின் கீழ் பகுக்கப்பட்டு 2014ஆம் ஆண்டு வெளியீடு கண்டுள்ளது. செ. சீனி நைனா முகம்மது தமது பதினோராம் அகவை முதல்(1958) அறுபத்து மூன்றாம் அகவை வரை எழுதிய மரபு கவிதைகளின் தொகுப்பே, இந்நூலாகும். இதுவே இவரின் முதல் தொகுப்பு நூலாகும் (மனோன்மணி தேவி, 2017). இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில், உளவியல் சார்ந்த பல சிந்தனைகள் காணப்படுகின்றன.

ஆய்வு நோக்கம்

தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் வெளிப்பட்டுள்ள எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

தமிழ் இலக்கியத்தில் எண்வகை மெய்ப்பாடு குறித்தும் தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பிலும் சில ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. முதலில், 'எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்' எனும் தலைப்பில் தமிழ்ச்செல்வன் 2019ஆம் ஆண்டில் ஆய்வு செய்துள்ளார். இந்த ஆய்வில் தொல்காப்பியர் கூறிய எண்வகை மெய்ப்பாடு குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. உள்ளக்கிளர்ச்சி, மெய்ப்பாடு என்பன ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபாடுடையவையாயினும் அடிப்படையில் தொடர்புடையவை. உணர்ச்சியில் இருந்து உள்ளக்கிளர்ச்சியும், உள்ளக்கிளர்ச்சியில் இருந்து மெய்ப்பாடும் தோன்றுகின்றது என இவ்வாய்வு நிறுவியுள்ளது. ஆக, மெய்ப்பாடும் உளவியலும் ஒன்றென இந்த ஆய்வு கூறுகின்றது (தமிழ்ச்செல்வன், 2019).

அடுத்து, மணிமேகலை - பூசாகோஅர

என்பவர்கள் 2013ஆம் ஆண்டில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை மையப்படுத்தி வளையாபதி காப்பியத்தில் உளவியல் என்ற தலைப்பில் ஆராய்ந்துள்ளனர். தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகளின் வாயிலாக உளவியலைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார் என்பது இந்த ஆய்வின் முடிவாகும். எனவே, எண்வகை மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டை வைத்து இந்த ஆய்வு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ந்து, பவானி - மனோன்மணி தேவி (2021) இணைந்து தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்புச் சித்தரிக்கும் பல்லினச்சூழல்: தாக்கக் கோட்பாட்டின் வழி ஓர் ஆய்வு எனும் தலைப்பில் ஆராய்ந்துள்ளனர். இந்த ஆய்வு தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் கவிஞர் அவர்களின் கவிதைகளில் வாழ்விடத் தாக்கம் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளது. ஆக, இந்த ஆய்வு தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பை மையப்படுத்தி நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இறுதியாக, 2019ஆம் ஆண்டில் மனோன்மணி தேவி என்பவர் சீனி நைனா முகம்மது கவிதைகளில் திருக்குறளின் தாக்கம் எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்துள்ளார். இந்த ஆய்வு தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பை முன்னிறுத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வின் வழி தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளில் திருக்குறளின் தாக்கம் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார் (Manonmani, 2019).

ஆய்வுக் கோட்பாடு

தொல்காப்பியத்தில் உள்ள எண்வகை மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பொருளதிகாரத்தில் பொருளியல் எனும் இயலில் இடம்பெற்றுள்ள

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று

அப்பா லெட்டாம் மெய்ப்பா டென்ப.

(தொல். பொருள். மெய். நூ. 147)

என்றநூற்பா உளவியல் சார்ந்த மனவுணர்வு விதியாகக் குறிக்கப்படுகின்றது. இந்நூற்பா நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்ற எட்டு

வகை மனஉணர்ச்சியான மெய்ப்பாட்டினை விளக்குகின்றது(தமிழண்ணல். 2009). இந்த எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் 32 இடங்களில் தோன்ற கூடியதாகத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். மேலும், மெய்ப்பாடுகள் அனைத்தும் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை உடல் வழியாக வெளிப்படுத்த கூடியதாக உள்ளது. எனவே, தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் இந்த எட்டு வகை மெய்ப்பாடும் வெளிப்படுகிறதா என்று ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வுப் பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தரவுப் பகுப்பாய்வும் கலந்துரையாடலும்

நகை

தொல்காப்பியர் இகழ்தல், இளமை, அறிவின்மை, மடமை என்ற நான்கு நிலைகளில், மனித உள்ளத்தில் நகை எனும் மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது என்று வரையறுத்துள்ளார். தெருவினிலே தமிழ்நென்றால் என்ற கவிதையில்,

“வள்ளுவரே வந்தாலும் அவரே சொன்ன வழியினிலே வாழ்வதிங்கே இயலா தென்றே

எள்ளுகின்ற தமிழரிங்கே இருந்தா லென்ன!

இல்லாமல் தாம்மடிந்து போனா லென்ன!”

[தேன்கூடு, ப.139]

தவறான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும் தமிழர்களைக் கவிஞர் எள்ளி நகையாண்டுள்ளார். தமிழ் மக்கள் அறியாமையுடைய போக்கினில் உள்ளார்கள் எனக் கூறும் வகையில் கவிதையில் தமிழ் மக்களை நிந்திக்கின்றார். ஆக, இக்கவிதையில் நகை என்ற மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது.

அழுகை

அழுகை எனும் மெய்ப்பாடு மனத்தில் துன்பம்நிகழும்போது நம்முடைய உடல்மொழி அழுகையின் வாயிலாக வெளிப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் அழுகை மெய்ப்பாடு தோன்ற கூடிய நான்கு நிலைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (மணிமேகலை - பூசாகோஅர, 2013). இழிவும், இழத்தலும், அசைதலும், வறுமையும் என்ற நான்கு நிலைகளில் அழுகை தோன்றும்.

“காற்றில் நஞ்சையும் கடலில் கழிவையும் கணக்கு வழக்கின்றி நிறைத்தான் அடர் காட்டை அழித்ததில் காணும் விலங்கெலாம்

வேட்டை யாடியே ஒழித்தான்!

ஆற்றைச் சாய்கடை ஆக்கி உயிர்களை அழிக்கும் நோய்களை வளர்த்தான் தன் அறிவை நம்பியே, இறைவன் வழங்கிடும் அருளின் போர்வையைக் கிழித்தான்!”

[தேன்கூடு, ப.27]

என்ற கவிதையில் இயற்கை அன்னையைச் சேதப்படுத்தியும் விலங்குகளுக்கும் மனித உயிர்களுக்குப் பாதிப்பை உண்டாக்குகின்றனர் என்ற அடிப்படையில் இயற்கையை இழப்பதில் துன்பத்தை எதிர்நோக்கும் கவிஞர் இங்கே அழுகை எனும் இரண்டாவது மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எனவே, இக்கவிதையில் அழுகை என்ற மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது.

இளிவரல்

இளிவரல் என்பது வருத்த உணர்வினைக் குறிக்கின்றது. இந்த மூன்றாவது மெய்ப்பாடு மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை முதலிய நான்கை வைத்தே தோன்றுகின்றது. இளிவரல் மெய்ப்பாட்டின் வழி இந்த நான்கு இடத்தையும் தொல்காப்பியர் வகுத்துள்ளார்.

“தமிழாலே பிழைக்கின்ற தமிழேடு தினம் தவறாமல் செய்யுதே தமிழ்க்கேடு

துமியேனும் அதற்கதில் வருத்தமில்லையார்

சொன்னாலும் பிழைகளில் திருத்தமில்லை!
[தேன்கூடு, ப.64]

மேற்காணும் கவிதையில், கவிஞர் அவர்கள் நாளிதழ், சஞ்சிகைகள் போன்ற தமிழ்மொழிகளில் தொடர்ந்து நடந்து வரும் தமிழ் மொழிச் சிதைவை வருத்ததோடு கூறுகின்றார். மேலும், தமிழேடு நிறுவனங்களின் மீதும் அதன் உரிமையாளரின் மீதுமுள்ள வருத்தத்தையும் இதில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆக, இந்தக் கவிதையில் இளிவரல் எனும் மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது.

மருட்கை

மருட்கை மெய்ப்பாடு என்பது வியப்புத் தன்மையைச் சார்ந்ததாகும். இந்த மருட்கை எனும் மெய்ப்பாடு புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் என்ற நான்கு இடங்களில் தோன்றுகிறது எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார் (மணிமேகலை - பூசாகோஅர, 2013).

“மலைவிழுங்கும் அலையெழுந்து பலதடவை அன்று

நிலம்விழுங்க நேர்கையிலும் நெஞ்சிலிரும் கொண்டு

கலைவளமும் மொழிமரபும் காத்தஇனம் இன்று

நிலைதளர்ந்து மொழிமறந்து நின்றதடா இங்கு!

[தேன்கூடு, ப.49]

என்ற கவிதையில் பல பேரிடர் வந்தபோதும் அழியாத தமிழ்மொழியை, இன்று கலைவளமும் மொழிமரபும் காத்த இனத்தின் வழிவந்த இளைஞர்கள், சிதைவுக்கு உள்ளாக்குகின்றனர். இதனால், தமிழ்மொழி சிறுமை படுத்தப்படுகிறது என்று வியப்போடு இக்கவிதையை எழுதியுள்ளார். எனவே, இந்தக் கவிதையில் இளிவரல் எனும் மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது.

அச்சம்

இவ்வகை மெய்ப்பாடு பிறராலும், பிற பொருளாலும் தோன்றும். தொல்காப்பியத்தில் இந்த மெய்ப்பாடு நான்கு இடத்தில் தோன்றும் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அது,

தெய்வம், விலங்கு, கள்வர், அரசர் எனும் நால்வகையாலும் அச்சம் என்ற மெய்ப்பாடு தோன்றும். சான்றாக,

“அரிதான கருணைமிகும் அன்னைநெஞ்சம் அருவருக்கும்

அற்பவிந்துத் துளியிலென்னை அற்புதமாய்ப் படைத்தவன்நீ

தெரியாத புறத்திருந்து திடுமென்று வருமிடர்கள்

தீண்டாமல் துணையிருந்து தினந்தினமும் தடுப்பவன்நீ

புரியாத பாவிசெய்யும் பொல்லாத பிழைகோடி

பொறுத்துனது பேரருளால் புகவாழ்வு கொடுப்பவன் நீ

வரையாத நின்கருணை வாழ்வெல்லாம் நிறைந்திருந்தும்

வழுவாமல் உணைப்புகழும் வகையறியேன் இறையோனே!”

[தேன்கூடு, ப.13]

எனும் கவிதையில் கவிஞர் அவர்கள் இறை அச்சத்தைக் கவிதையில் நயம்பட உரைத்துள்ளார். இறைவன்தான் வாழ்வின் மூலம். அவருக்குப் பயந்து நடத்தல் வேண்டும். இறை அச்சத்தை வெளிப்படுத்தும் இக்கவிதையில் அச்ச மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகின்றது.

பெருமிதம்

பெருமிதம் என்பது நாம் செய்யும் செயலின் மூலமாகக் கிடைக்கும் ஒன்றாகும். தொல்காப்பியர், பெருமிதம் எனும் மெய்ப்பாடானது கல்விச் சிறப்பு, தறுகண்மை, புகழ்மை, கொடைத் தன்மை எனும் கூறப்பட்ட நான்கு வகையாலும் உண்டாகும் என்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக,

“செம்மொழி யாவினும் செம்மொழி எம்மொழி?

செந்தமிழ் தானடியோ!

இம்மொழி எம்மொழி என்கையில் எம்மனம்

ஏறுது வானடியோ!

[தேன்கூடு, ப.53]

செம்மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ்மொழியை ஆழமாகவும் செறிவாகவும் கற்றதில் இக்கவிஞருக்குப் பெருமிதம் ஏற்படுள்ளது. இதை மேற்காணும் கவிதை காட்டுகின்றது. கற்ற கல்வியால் எப்போதும் நமக்கு நன்மைதான் கிடைக்கும். மேலும், தமிழின் புகழ்மையையும் இக்கவிதையில் கவிஞர் வெளியிட்டுள்ளார். பெருமிதம் எனும் மெய்ப்பாடு கல்விச் சிறப்பும் புகழ்மையும் எனும் இடத்தில் தோன்றுகிறது. ஆகவே, இக்கவிதையில் பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகின்றது.

வெகுளி

வெகுளி வெறுப்பினால் பிறப்பது ஆகும். உறுப்புகளைக் குறைத்தல், குடிப்பிறப்பிற்குக் கோள் சூழ்தல், கோல் கொண்டலைதல், கொலைக்கு ஒருப்படுதல் என்ற நால்வகைப் பொருண்மையியலில் தொல்காப்பியர் விளக்குகின்றார். சான்றாக,

“பாஅ சிவமே! பாஅ சிவமே!

காஅற்றலவும் களிமண் குடமே!

பட்டம் பெற்றதால் சட்டஅம் கற்பதால்

எட்டுச் சித்தையும் எட்டி விட்டதாய்க்

கெட்ட கனவிலே கிளிர்ந்த திமிரிலே

நட்டுக் கொண்டதோ நடுத்தலை முடிதான்!...”

[தேன்கூடு, ப.61]

எனும் கவிதை கவிஞரின் வெகுளி மெய்ப்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. தமிழ் மரபுக்குத் தீங்கு செய்து வந்த ஒருவரைக் கண்ட கவிஞருக்கு வெறுப்பு உண்டாகியுள்ளது. இதனால், கவிஞர் கோப உணர்வும் வெறுப்புக் கலந்த பார்வையும் கவிதைகளில் தெரிகின்றது. எனவே, இந்தக் கவிதையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகின்றது.

உவகை

உவகை என்பது மனத்தில் தோன்றும் மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். உவகை

என்னும் மெய்ப்பாடு துன்பத்தை விலக்கிச் செல்வ நுகர்ச்சி, ஐம்புலன்களான் நுகர்தல், காமநுகர்ச்சி, விளையாட்டு ஆகிய நான்கு நிலைகளிலும் உண்டாகும் எனத் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ளார். சான்றாக,

“ஏங்கி விடும்முச்சில் நீங்கிய மேலாடை

ஏற்றிய இன்ப மோகத்தால் மது

தேங்கும் இதழ்களில் தீயெனப் பாய்ந்தனன்

சேல்விழி சாயச் சுகத்தால்!”

கொள்ளை கொள்ளை இன்பம் கொள்ளைஎன் றேயங்குக்

கூக்குரல் இட்டது சேலை குற்றம்

இல்லையில்லை அவள் என்னுரிமை என்றே

இன்னும் துணிந்தனன் காளை...”

[தேன்கூடு, ப.116]

மேற்காணும் கவிதையின் வழி காதலன் தன் காதலியுடன் இன்புற்று, அவளது மென்மையை அறிந்து, இளமையைப் புணர்ந்து, நறுமணத்தை நுகர்ந்து, குளிர்ச்சியை உண்டு அவளது அழகினை உயிர்த்து, வருணிக்க வார்த்தைகளே இல்லை எனக் காதலன் காதலியை ஐம்புலன்களால் உய்த்து உணர்ந்து வெளிப்பட்டுள்ளதால் இக்கவிதை உவகை எனும் மெய்ப்பாட்டினைக் கொண்டுள்ளது.

நிறைவுரை

கவிஞர் செ. சீனி நைனா முகம்மது சிந்தனைகள் பல நிலையில் விரிந்து படர்ந்துள்ள நிலையை அவரது ‘தேன்கூடு’ தமிழ்க்கவிதைத் தொகுப்புக் காட்டுகின்றது. இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் மரபு மீறாமல் எழுதப்பட்டதோடில்லாமல் படிப்பவர்களுக்குப் உளவியல் கருத்துகளையும் எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. அவ்வகையில் கவிஞர் செ. சீனி நைனா முகம்மதின் தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் கவிதைகள் எண்வகை மெய்ப்பாட்டோடு திகழ்வதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை காட்டுகின்றது.

References

- Bavani, A., & Manonmani Devi, A. (2021). Multiculturalism as depicted in Theenkoodu Poetry Collection: A Study of Influence Theory. *Journal of Tamil Peraivu*, 10(1), 68-75.
- Cīṇi Nainā Mukammatu, Ce. (2014). Tēṅkūṭu. Piṅāṅku: Uṅkaḷkural Nīruvaṇam. [சீனி நைனா முகம்மது, செ. (2014). தேன்கூடு. பினாங்கு: உங்கள்குரல் நிறுவனம்.]
- Maṇimēkalai, Pa., & Pūcākō'ara, Ki. 2013. Vaḷaiyāpati Kāppiyattil Uḷaviyal. *Kalanjiyam - International Journal Of Tamil Studies (Kaḷañciyam – Paṅṅāṭṭu Tamil Āyvital)*. [மணிமேகலை, ப., - பூசாகோஅர, கி. 2013. வளையாபதி காப்பியத்தில் உளவியல். *Kalanjiyam - International Journal of Tamil Studies (களஞ்சியம் பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ்).*]
- Maṇḍṇmaṇi Tēvi, A. (2017). Tēṅkūṭu Kavittait Tokuppil Paṅmukappārvai. Ilakkiya Āyvil Oru Tumi! (Ilakkiya Āyvuḷ Kaṭṭuraikal), 63-77. [மனோன்மணி தேவி, அ. (2017). தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் பன்முகப்பார்வை. இலக்கிய ஆய்வில் ஒரு துமி! (இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள்), 6377.]
- Manonmani, A. (2019). The influence of Thirukkural in Seeni Naina Muhammad's Poems. *Journal of Tamil Peraivu*, 8(1), 94-103.
- Samikkanu Jabamoney, I. S., & Rajantheran, M. (2020). *The Growth of Tamil Poetry in Malaysia*. Chennai: Sakthi Printers.
- Tamiḷaṅṅal. (2009). *Tolkāppiyam. Maturai: Mīṇāṅci Puttaka Nilaiyam*. [தமிழ்நாட்டின். (2009). தொல்காப்பியம். மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.]
- Tamiḷcelvan, Ka. (2019). Eṅ Vakai Meyppāṭukaḷ. Cāṅlāks Paṅṅāṭṭu Tamilīyal Āyvital, 8-15. [தமிழ்ச்செல்வன், க. (2019). எண் வகை மெய்ப்பாடுகள். சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், 815.]

கொற்கைப்பகுதினம் வெளிப்படுத்தும் நெய்தல் நிலச்சூழலியலும் மாந்தர்ப்பண்பாடும் Marine Geological Ecology An Fisheries Culture in Korkai

முனைவர் சு.விமல்ராஜ் / Dr.S.Vimalraj¹

Abstract

Ecology is the space that connects land and people. The relationship between land and people creates unique identities for the ethnic group. The overall cultural identity of human populations is shaped by the ecology of their discourse. Five land biomes The rich weaving land mandarins have a unique cultural identity as they lead a tough lifestyle. Some creators of fiction choose and create storylines that utilize cultural symbols. In this way, this article brings out the weaving ecology and the cultural symbols of the people of that land, which is exemplified by Joe D. Cruz fictitious work.

Date of submission: 2023-11-21
Date of acceptance: 2023-12-26
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name:
Dr.S.Vimalraj
Email: thamizhvimal@gmail.com

Keywords: Ecology in literature, Jo.D. Cruz, Korkai, Modern literature, Environmental science, Fishermen and ecology, Tamil literature

முன்னுரை

இன்றைய உலகின் மிக முக்கியத் தேவை சூழலியல் விழிப்புணர்வு. இக்கால இளம் தலைமுறையினர் இயற்கைக்கு எதிரான வாழ்க்கையை விரும்புகின்றனர். பல தலைமுறைக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சங்கத்தமிழர்கள் அவ்வாறான வாழ்வியலை மேற்கொண்டனர் என்பதற்கு பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. எதிர்காலத்தில் இயற்கை நசுக்கப்படும் பெருந்தீது நிகழ்ந்தால் ஒட்டுமொத்த இயற்கையும் ஏதேனும் மாற்றத்திற்கோ அல்லது சிதைவுக்கோ உண்டாகி அதன்வழியாக மானுட இனத்திற்கு பெருந்துன்பம் வருவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. இத்தகைய சூழலியல் கருத்தியலை அல்லது இயற்கைச் சூழலை பல படைப்பாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மண்ணையும் மக்களையும் பதிவு செய்யும் இலக்கியங்கள் மிகக்குறைவு. மண்ணின் நிலவியல் சூழலை அம்மண் சார்ந்து வாழும் மக்கள் பிரதிபலிப்பார்கள். அவ்வகையில் ஜோ.டி.குருசின் கொற்கைப் புதினத்தில் காணப்படும் நெய்தல் நிலச்சூழலியலையும் அம்மக்களின் பண்பாட்டையும் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆய்வு நெறி

இக்கட்டுரை ஜோ.டி.குருஸ் எழுதிய கொற்கை என்னும் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சூழலியல், மீனவர் பண்பாட்டியல் கருத்தியல்களை தொகுத்தும் விரித்தும் பேசுகிறது. இது விளக்கமுறைத் திறனாய்வு என்னும் ஆய்வு முறையைப் பின்பற்றி எழுதப்பெற்றுள்ளது.

சூழலியல்

சூழல் குறித்து ஆராய்கின்ற துறைக்கு

¹The author is an Assistant Professor of Tamil, Department of Tamil, A.V.C.College (Autonomous), Mannanpandal, Mayiladuthurai, Tamil Nadu, India. thamizhvimal@gmail.com

சூழலியல் என்று பெயர். இதனை ஆங்கிலத்தில் Environment அல்லது Ecology என்று அழைப்பர். சூழல் ஐந்து மூலக்கூறுகளின் உள்ளடக்கத்தோடு தொடர்புடையது. “உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களின் உறவுகளையும் அவற்றின் சூழலையும் ஆராயும் அறிவியலின் பெயர் சூழலியல்” (சுற்றுச்சூழல் அறிவியல், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், பக்.1) என்பர். அனைத்து விலங்குகளும் தாவரங்களும், குறிப்பாக மனிதர்கள், வாழும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் உயிர்வாழ்வதற்கு ஒரு சூழல் தேவை. சூழலியல் என்பது உயிரியலின் ஒரு கிளை ஆகும். இதில் உயிரினங்கள் காணப்படும் வாழ்விடங்களுடனான தொடர்புகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

பண்பாட்டியல்

பண்பாடென்பது ஓரினத்தின் இனவரைவியலுக்கான அடையாளத்தைத் தருபவை. ஓர் இனக்குழுவின் தனித்த அடையாளத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு அக்குழுவின் பண்பாட்டுச் செயலிகள் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன. ஐந்து நில வாழ்க்கையில் நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் மக்கள் அவர்களுக்கென்ற வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இப்புதினம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் கொற்கை கடற்கரை நகர மாந்தர்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அவர்களின் கடல் வாழ்வும் மேட்டுநில மக்களோடு கூடிய நட்பு நிலையும் அதைச்சார்ந்த பொருளாதார உற்பத்தியும் விளைபொருளான மீன், உப்பை விற்றல் மூலம் கொண்ட அணுகுமுறையும் கொற்கை புதினத்தின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. நெய்தல் நில மாந்தர்களின் பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகளுடன் பொருந்திய சூழலியல் கருத்துக்களை இப்புதினம் வெளிப்படுத்துகிறது.

கொற்கைப் புதினத்தின் சூழலியல் பதிவுகள்

இப்புதினம் நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்ந்த

(கொற்கை) மக்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்துள்ளது. பெருமணல் உலகம், கடலும் கடல் சார்ந்ததும் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் நெய்தல் நிலத்தின் இயல் சூழலை உள்ளது உள்ளவாறு ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்புதினத்தில் கற்பனைகளைக்காட்டிலும் உண்மைத் தன்மையே மிகுதியாய் உள்ளது. வருணனைகள், உவமை, உருவகம் போன்ற உத்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் தராமல் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் படைப்பாளர் இப்புதினத்தை வடிவமைத்துள்ளார். அழகியல் தன்மை உண்டு என்று எண்ணும் வண்ணம் சில இடங்களில் மின்னல் போல் வந்து சென்றுள்ளது.

வடைக்காற்றின் காலம்

காற்று வீசும் திசையை வைத்து தெற்கிலிருந்து வீசுவது தென்றல்காற்று வடக்கிலிருந்து வீசுவது வாடைக் காற்று கிழக்கிலிருந்து வீசுவது கொண்டல் காற்று மேற்கிலிருந்து வீசுவது மேலைக் காற்று என்று வகைப்படுத்துவர். ஒவ்வொரு காற்றும் வீசும் பருவத்தை வைத்து அப்பருவத்தின் ஒட்டுமொத்த நிகழ்வுகளையும் தமிழர்கள் அறிந்து நடந்துள்ளனர்.

புதினத்தின் தொடக்கம் “கங்குலில், கார்மணற் பவ்வத்துள் கரை தேடி நின்று தவித்தது பரங்கியர் நாவாயொன்று. குணதிசை கதிரோன் தொடுவானின் உதிக்க குடதிசையில் மங்கித் தெரிந்தது கறுப்பு. கறுப்பிலிருந்து பிரிந்த வெண் கொக்குக் கூட்டங்கள் வானில் பூமாலைகளாய் பறந்து விரிந்தன. மிதமாய் வீசியது வாடைக்கொண்டல்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) என்று நெய்தல் திணையின் காட்சியை அழகுபடுத்திக் கூறுகிறார்.

குணதிசை என்றால் கிழக்குத்திசை, குட திசை என்றால் மேற்குத்திசை. காலையில் கிழக்குத்திசையில் கதிரவன் உதிக்கும் நேரம் மேற்கில் கறுப்புப்படலம் தெரிந்தது. அவ்வேளையில் கொக்குகள் விரிந்துப் பரக்கின்றன. அந்நேரத்தில் வாடைக்காற்று வீசிற்று. வடக்கிலிருந்து வரும் காற்று வாடைக்காற்று. சங்க இலக்கியம்,

“தோள் துறந்து அருளாதவர் போல் நின்று,
வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை

ஆடு கோட்டு இருந்த அசை நடை
நாரை”

(கலித்தொகை, 128)

என வாடைக்காற்று வீசும் வேளை தாழையின் மடலில் இருந்து பறந்துச் செல்லும் நாரைக்கூட்டத்தைப் பற்றிய நிகழ்வை விவரிக்கிறது. அக்காலத்தில் நெய்தலின் நீர்ப்பகுதியில் நீந்தும் மீன் குறித்தும் எடுத்துக்காட்டுகிறார் ஆசிரியர், “நாவாயின் அணியத்திலிருந்து கடலிலிறங்கிய நங்கூரக் கயிற்றைச் சுற்றியபடி போக்குக் காட்டிய கெழித்தி மீன்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) பற்றி விவரிக்கிறார்.

அவ்வாடைக்காற்றின் வேளையில் “கடற்புறாக்கள் பறப்பதும், கொற்கையின் கடல் வெளியிலிருந்து தென்படும் பொதிகையின் சிகரங்கள், வெள்ளிக்கீறலாய் மலை அருவிகள், காடு, மேடு, நஞ்சை, புஞ்சையெல்லாம் கடந்து வரும் பொருணையின் காயல். குச்சு குச்சாய்ப் பனைமரங்கள், உடங்காடுகள்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) என்று நெய்தலை ஒட்டிய நிலச்சூழலையும் படைப்பாளர் பதிவு செய்துள்ளார். “கறுப்பிலிருந்து பிரிந்த வெண் கொக்குக் கூட்டங்கள் வானில் பூமாலைகளாய் பறந்து விரிந்தன. மிதமாய் வீசியது வாடைக்கொண்டல்” (குரூஸ், 2009, பக்.15) என்று நெய்தல் திணையின் காட்சியை அழகுபடுத்திக் கூறுகிறார். இதில் வாடைக் கொண்டல் என்பது வட கிழக்கில் இருந்து வரும் காற்றாகும். இக்காட்சிகள் ஒரு வாடைக்காற்று வீசுங்காலத்திய இயற்கையின் புற நிகழ்வுகளை அடையாளப்படுத்துகிறது. நெய்தல், நெய்தலைச் சார்ந்த பிற பகுதிகள் அப்புலத்தின் இருந்து எழும் செயல்பாடுகள் குறித்து இக்கருத்துப் பேசுகிறது.

கரைக்காற்று வீசும் காலம்

காற்று ஒரு திசையிலிருந்து வருவதும் இடையிடையே எதிரிந்திசை திரும்பி மீண்டு வந்து சுழன்று கரைவதுமாக இருக்கும். கரைந்த காற்று மீண்டும் வந்த திசையிலிருந்து உயிர்ப்போடு வருவதுமாக இருக்கும்.

கரையைத் தழுவிச் செல்லும் கரைக்காற்று கரையை ஒட்டி இருப்பனவற்றை ஆட்டி அசைக்கும். அதாவது கரையிலிருந்து கடல் நோக்கி வரும் காற்று மேற்குக் கிழக்கில் நேர்க்கிடையாய்ச் செல்லும் படகு அல்லது குறுங்கப்பளின் வலிமையை ஆட்டி அசைக்கும். கடலில் கிடைத்திசையில் ஊன்றிப்பரப்பி இக்காற்று வீசும். கரையில் இருக்கும் காற்றுக்கும் கடலின் மையத்தில் இருக்கும் காற்றும் நிறைய வேறுபாடுண்டு. இவற்றுள் அலையிடையேயுள்ள கரையின்மிடை சுழலும் இக்காற்று மெல்ல ஆட்டிப்படடைக்கும். “கடலில் நல்ல விரளம். காற்றும் கரைக்காற்று ஓடிக்கிடந்தது. ஸ்டீம் எஞ்சின் தட்டு மிதப்பானருகே வருவதும் பின் விலகி போவதுமாய்ப் போக்குக் காட்டியபடி இருந்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.52) என்ற காட்சியில் ஸ்டீம் எஞ்சினைச் சுற்றி நடக்கும் காற்றாட்டத்தைக் காட்டுவதோடு, “காத்து உழுந்து வாறதுக்கு சீக்கிரம் எறக்கி வச்சி நாலு பக்கமும் ஈச்சியடிச்சிற்றமின்னா பொறவு பயப்புட ஒன்னுமில்ல” (குரூஸ், 2009, பக்.52) என்று அதிலிருந்து அந்த கட்டுமரத்தைக் காப்பது குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளார்.

வாடைக்கச்சான் காற்று

“கச்சான் காற்று வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் வீசுவதாக நம்பப்படுகின்றது. வைகாசிக் கச்சான் பொய்யாமல் வீசும், ஆடிக்கச்சான் பாடி அடிக்கும், ஆவணிக் கச்சான் புரட்டி அடிக்கும்” என்பர். “நல்ல இதமான வாடைக்கச்சான் காற்று” (குரூஸ், 2009, பக்.24) இக்காற்றுக் காலத்தில் படகு செல்லும் திசையை, “ரெஜினா சோழவாக்கில் குமரிமுனை நோக்கிப் பயணித்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.24) என்று தெற்கு நோக்கியப் பயணத்தைப் பதிவு செய்கிறார்.

தெற்கிலிருந்து வரும் சோழக்காற்று

சோழக்காற்று என்பது தெற்கிலிருந்து வரும் காற்று. தென் திசையும் தென் மேற்கிலிருந்தும் வரும் அக்காற்றுக்கு சோழக்காற்று என்பது பெயராயிற்று. “இடைச்சோழகம்எதிர் சோழகம்The wind due south (இணைய அகராதி, n.d) என்றெல்லாம்

அகராதி கூறுகிறது. சோழகத்திசை என்று தென் திசையைப் பொருள் கொள்ளலாம். அவ்வகையில் கடல் பரப்பில் சோழக்காற்று வீசும் காலத்தை “சோழக்காத்துதாம்ஞ் காணாக்காரன மட்டும் என்ன ஆனாலும் புடிய வுடக் கூடாதின்னு சொல்லுங்க...” (குரூஸ், 2009, பக்.144) என்ற காட்சியில் தென் திசையிலிருந்து வரும் காற்றின் காலத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

வெள்ளிமுனைக்கும் காலம்

இருள் கூடிய ஒரு பொழுதில், “பொழுது அடைந்து வெளியே முற்றிலும் கறுத்த வானத்தில் வெள்ளிகள் பூத்திருந்தன. மேற்கே ஒரு சாமத்து வெள்ளி அடைந்து அதன் நேர் கிழக்கே ஆறாங்கோட்டை கிளம்பியிருந்தது. இசைவான புறக்காற்றில் கடலில் நல்ல விரளமாய் இருந்தாலும் ரெஜினா எவ்விப்பாய்ந்து முன்னேறியபடியிருந்தது.” (குரூஸ், 2009, பக்.81) என்று காட்சிப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். மேல் திசையில் ஒரு சாமம் ஆனதும் ஆறாம் கோட்டை வெளிப்பட்டதென்னும் வானியல் நிகழ்வும் இதில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நீரோட்டம் அறியும் நிலை

கடலின் நீரோட்டம் குறித்தும் படைப்பாளர் ஓரிடத்தில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கொச்சியில் ஒரு மையப்பகுதியை சென்று சேறும்போது அங்கு ஏறு தண்ணீர் இருக்கும் என்று நீரோட்டம் குறித்தப்பதிவைத் தருகிறார். அது ஆற்று வாயில் என்பதால் மிகக்கவனமாகச் செல்லவேண்டும் என்பதை, “போற தேரத்துக்கு எங்கணக்கு சரியாயிருந்தா ஏறு தண்ணி. ஆத்துவா ரெம்ப மோசமான எடம். அங்கங்க மணல் திட்டுவ, காணவா கவனமாப் புடிக்கணும்” (குரூஸ், 2009, பக்.144) என்று காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

பின்னிலாக்காலம்

கருவாலி நண்டுகள் பின்னிலாக்காலத்தில் விளையாடுகிறது, கரை தப்பிய நட்சத்திர ஆமை வருகிறது, அந்த ஆமையின் கால்கள் விசிறிபோன்ற அமைப்பில் உள்ளது, யானை முள்ளிச் சங்கிலிருந்து சிலந்தி வெளிப்படுகிறது. இக்காட்சியுடன் அந்தப் பின்னிலாக்காலத்தே ஊர்க்குருவிகள்

பாடிச்செல்கின்றன. இந்தக் காட்சியை, “ஆள் நடமாட்டம் இல்லாததால் முற்றத்தில் அங்குகிங்குமாய் கருவாலி நண்டுகள் விளையாடித் திரிந்தன. கால்போன போக்கில் கரை தப்பி வந்த மழலை ஆமையொன்று வழி தடுமாறி நிற்க அதன் உருவெற்றுமையைப் பார்த்துச் சுற்றி நின்ற நண்டுக் கூட்டத்தின் கண்களும் விறைத்து உயர்ந்தன. ஆமையின் மேலோட்டில் நட்சத்திரக் குறிகள். ஆமையின் வழியை மறித்து மறித்து நண்டுகள் விளையாடின. சிறிது நேரம் திகைத்து நின்ற ஆமை சூழ்நிலை பழகிப் போகத் தன் போக்கிலேயே மேலேறிப் போனது. அது தன் றெக்கை போன்ற கால்களை விசிறி விசிறித் தவழ்ந்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.111) என்ற காட்சியுடன், “வெளியே வானத்தில் கீச் கீச்சென்றபடி ஊர்க்குருவிகள் பறந்து கடந்த சத்தம் கேட்டது” (குரூஸ், 2009, பக்.112) என வரிசைப்படக் கூறியுள்ளார் படைப்பாளர்.

பெருங்காற்றுக்காற்றுக் காலம்

சித்திரை மாதத்திற்குப்பிறகு மேலைக்கடலில் சூறைக்காற்றுகள் வீசத்தொடங்கும் என்ற ஒரு தரவினை, “மழைக்காலம் அடுத்து வருவதால் மலையாள நடையை இத்தோடு முடித்துக்கொண்டு கொற்கை திரும்ப வேண்டும். சித்திரை மாதத்திற்குப் பிறகு பெரும்பாலும் மேலைக்கடற்பரப்பில் தொழில் செய்ய முடிவதில்லை. எந்நேரமும் சூறாவளி தாக்கலாம். கடல் பெரும்பாலும் கொந்தளிப்பாகவே இருக்கும். இந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பயந்தே வெள்ளைக்கார நிர்வாகம் சித்திரைக்குப் பிறகு தோனிகளின் போக்குவரத்தை மேலைக்கடலில் தடை செய்திருந்தது” (குரூஸ், 2009, பக்.112) என பெருங்காற்றுக்காலத்தின் அறிகுறியைப் பதிவு செய்துள்ளார். அவ்வாறு அவர்கள் மீண்டும் பயணத்தைத் தொடர்ந்த வந்த சில நாளில் சூறைக்காற்று வீசும் காட்சியைப் படம்பிடிக்கிறார். அதில், “அமைதியைக் கிழித்தப்படி சூறாவளிக் காற்று பேயாய் விழுந்தது. கடலுக்குள் செங்குத்தாய் மின்னல் இறங்கியது தெரிந்தது.” (குரூஸ், 2009, பக்.131) என்று தொடர்கிறார்.

மீன் வரத்து

சோழக்காத்து வீசும் காலத்தில், அதாவது தென் திசையிலிருந்து அல்லது தென் கிழக்கில் இருந்து வரும் காற்றுக்காலத்தில் சீலா என்னும் ஒரு வகை மீன் வரத்து இருப்பதை, “என்னது சீலாவா?... உசரோட ஓடுதுவள” (குருஸ், 2009, பக்.147) என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

மண்ணின் இயல் சூழல் என்பது நிலைத்தத் தன்மை உடையது. அவ்வியற்கை மானிடர்களால் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகும்போது அது தன் வடிவத்தை மாற்றிக்கொள்கிறது. நெய்தல் நிலம் நீரும் மண்ணும் இணைந்த நெய்ப்புத் தன்மையுடையது. மண்ணும் நீருமென்பது மானிடர்களின் (நெய்தல் நிலவத்தவர்) வாழ்வியலையும் உள்ளடக்கியதே. நிலத்திலும்

நீரிலும் வாழும் வாழ்க்கை. அஃதே கொற்கைப் புதினம் கொற்கை துறைமுகம் முதல் மேலைக்கடல் வரையுமுள்ள கடலியற் சூழலைப் பதிவு செய்துள்ளது. காடலுக்குள் இருக்கும் சூழலியமும் மண்ணில் அதன் தாக்குதலால் உட்கொள்ளும் நெய்தல் நில மக்கள் நிலையும் விரிவாக படைப்பாளரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. காற்றின் திசை, காற்றின் வகை, அக்காற்றின் வேகம், இவற்றால் உண்டாகும் ஈரம், ஈரக்காற்றின் வழி பெய்யும் மழை, சித்திரையின் கனலுக்குப்பிறகு உண்டாகும் சூறாவளி, வெள்ளி முளைப்பும் அதன் வழி பொழுதுணர்தல், பின்னிலாக்காலத்து நிலைப்பாடுகள், மீன்களின் வரத்து என்ற நெய்தல் நிலச்சூழலியலை ஆசிரியர் செவ்வனே பதிவு செய்து இப்புதினத்தைப் படைத்துள்ளார்.

Reference

- Balasubramanian, K. V. (2019). Archival source and text. Chennai: NCBH.
- Cruz, Joe D. (2009). Korkai. Chennai: Kaalachuvadu.
- Environmental Science. (2004). Trichy: Bharathidasan University.
- Kathir Murugu. (2013). Chennai, Madurai Kanji: Saratha Publisher.
- Ma. Po. Si. (2008) Silappathikaram. Chennai; Annai Sivakami Publisher.
- Murukesa Pandiyan, N. (n.d). *Keetru*. <https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04->
- Puliyur Kesikan. (2010). Purananooru. Chennai: Kowra Publisher.
- Puliyur Kesikan. (2013). Akananooru. Chennai; Saratha Publisher.
- Saminathaiyar, U. Ve. (2008). Kurunthokai. Chennai: U.Ve.Sa Library Publishing.
- Tamil Online Dictionary. Retrieved from <https://ta.glosbe.com/ta/en>
- Tamilamuthan. (2019). Kalithokai. Chennai: Saratha Publisher.

சைவசித்தாந்த ஆன்ம விடுதலையில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் வகிபங்கு

The Role of Spiritual Tourism in Saiva Siddhanta Liberation of Soul

கு. தவசீலன் / K. Thavaseelan¹

முனைவர் எஸ். கேசவன் / Dr. S. Kesavan²

Abstract

Saiva Siddhanta, which originated in India, states the threefold truths of Pati, Pasu, and Pasam, and is seen as the ultimate goal of Saivism and the guiding philosophy of Saivite life. Although it originated in the Vedic period, there are clear concepts in the Twelve Tirumurais and the Fourteen Meikanda Satras. One of its main features is 'liberation of soul'. Liberation of the soul is the liberation of the soul from the affections and the attainment of Padhi. The means of attaining it through practical life are explained by the temples which are spiritual tourism centers. Therefore, this review is carried out under the title 'The Role of Spiritual Tourism in Saiva Siddhanta Liberation of Soul' with the aim of revealing the contribution of spiritual tourism to achieve the concepts of liberation of soul found in Saiva Siddhanta.

Date of submission: 2023-11-21

Date of acceptance: 2023-12-26

Date of Publication: 2023-12-28

Corresponding author's Name:

Mr. K. Thavaseelan

Email: seelank900@gmail.com

Keywords: Saiva Siddhanta, Liberation of soul, Temples, Culture, Spiritual tourism

அறிமுகம்

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு விளங்குகின்ற சித்தாந்தமானது தொன்மையான வரலாற்றைக் கொண்டு திகழ்கின்றமையைக் காணலாம். இது பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மையை விளக்கி நிற்பனவாகவும், வைதிக நெறியாகவும், சிவத்தை அடைவதனையே ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் விடுதலையாகவும் குறிப்பிடுகிறது (செல்வமனோகரன், 2017, ஜி.157). இத்தகைய ஆன்ம விடுதலை பற்றிய கருத்தியலைச் செம்மைப்படுத்துவதில்

ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் பாரிய பங்களிப்பினைச் செலுத்துகின்றது. இதன் பிரதான மையங்களாக ஆலயங்களே விளங்குகின்றன. இத்தகைய ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் நடைமுறை வாழ்வியலில் சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடும் ஆன்ம விடுதலை குறித்த கருத்தியலுக்கு எத்தகைய பங்களிப்பினை ஆற்றுகின்றது என்பதனை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாக அமைகிறது. அந்த வகையில் சைவசித்தாந்தத்தில் ஆன்ம விடுதலையும் ஆன்மிகச் சுற்றுலா மையங்களாக

¹The author is PhD Scholar in the Faculty Post Gratuat studies, Eastern University, Sri Lanka, seelank900@gmail.com

²The author is a Head in the department of Hindu Civilization, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka, kesavans@esn.ac.lk

விளங்கும் ஆலயம் சார் வழிபாடும் நடைமுறையில் எமது வாழ்வியலோடு அது பிணைந்துள்ளவற்றையும் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் ஊடாக இக்கட்டுரை காணவிளைகிறது.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது முதன்மைத் தரவுகளாக மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக சைவசித்தாந்த ஆன்ம விடுதலை மற்றும் ஆன்மிகச் சுற்றுலா சார்ந்து வெளிவந்த நூல்கள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றைக் கொண்டும் கட்டமைக்கப்படுகிறது. அடிப்படையில் இது விபரண ஆய்வாகவே அமைகிறது. பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் வரலாற்று ஆய்வு முறையும், நேரடி அவதானிப்பு முறையும் பகுப்பாய்வு மற்றும் ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறையியலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொருத்தமான விடயங்களுக்கு மாத்திரம் அடிக்குறிப்பு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் பற்றித் தெளிவுபடுத்துவதற்குரிய பல்வேறு ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. அந்தவகையில் மா. மதிவேந்தன் அவர்கள் 2021 இல் எழுதிய சுற்றுலா என்ற நூலிலே சுற்றுலாவின் வகைகள் பற்றியும் இந்தியாவில் சுற்றுலாவின் வளர்ச்சி பற்றியும் அராயப்பட்டுள்ளன. வே. திருநாவுக்கரசு அவர்களால் 2014 இல் எழுதி கலாநிதிப் பட்டத்திற்காகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 'இலக்கியம் காட்டும் சுற்றுலா மையங்கள் ஓர் ஆய்வு', என்ற தலைப்பில் அமைந்த ஆய்விலே சுற்றுலா என்பதன் பொருள் பற்றியும் அதன் வகைகள் பற்றியும் இலக்கியங்களில் காணப்படும் சுற்றுலா பற்றிய செய்திகளும் அலசி ஆராயப்பட்டுள்ளன. துறையா பேரானந்தம் அவர்கள் 2022 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே நடைபெற்ற முதலாவது சர்வதேச இந்துமாநாட்டு மலருக்கு எழுதிய 'இந்து கலாசார சுற்றுலாவியல்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையிலே வலிகாமம் மேற்கில் காணப்பட்ட சுற்றுலா மையங்கள் தொடர்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. குறித்த

மலரிலே ஜீ. பால்ராஜ் மற்றும் ச. முகுந்தன் ஆகிய இருவரும் இணைந்து எழுதிய 'இலங்கையில் இராமாயணச் சுற்றுலா மையங்கள்' என்றதலைப்பில் அமைந்த ஆய்வுக் கட்டுரையிலே இலங்கையில் காணப்பட்ட இராமாயணச் சுற்றுலா மையங்கள் மாத்திரமே அலசி ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆனால் 'சைவசித்தாந்த ஆன்ம விடுதலையில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் வகிபங்கு' தொடர்பாக இதுவரை எந்தவொரு ஆய்வும் வெளிவரவில்லை ஆகவே அதனை இவ்வாய்வு நிறைவு செய்ய முற்படுகிறது.

சைவசித்தாந்தத்தில் ஆன்ம விடுதலை

ஆன்மா உலகியலில் இருந்து விடுபட்டு இறைவனின் திருவடியை அடைவதனையே சைவசித்தாந்தம் ஆன்ம விடுதலை எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை அருணந்திசிவாச்சாரியார் 'சிவனடியை சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே' (சிவஞானசித்தியார், 2010, பா.264) எனக் குறிப்பிடுதல் காணலாம். சைவசித்தாந்தத்தில் இடம்பெறுகின்ற ஆன்ம விடுதலையையே விடுதலை, முத்தி, வீடுபேறு என்கின்ற சொல்லாட்சி குறித்து நிற்பன ஆகும். சைவசித்தாந்திகளின்படி அநாதியான ஆன்மா மலங்களின் பிணிப்பினால் தன்னறிவும் சிவனறிவும் மழுங்கடிக்கப்பட்டிருப்பதாக கூறப்படுகின்றது. மலநீக்கவழி ஆன்மா சிவனைச் சாருகின்றது. ஆன்மா மலத்தைச் சாருகின்ற தன்மைக்குக் கன்மம் அடிப்படையானதாக அமைகின்றது. ஆன்மாக்கள் மாயா காரியங்களான தனு, கரண, புவன போகங்களை முறையாகப் பயன்படுத்தும் தூரத்திலே விடுதலைக்குரிய பாதை தெளிவிற்குரியதாகிறது. சித்தாந்தமானது மாயை அளிக்கும் சரீரங்களும் சரீர சம்பந்தங்களும் மயக்கங்களை அளிக்கவல்லதென எடுத்தாளுகின்ற போதிலும் இவை ஆன்மாக்களின் விடிவுக்கு உதவும் ஒளியாக திகழ்கிறது என்கிறது. இதனை, 'மாயா தனு விளக்காய்' (வேதநாதன், 2009, p.41) என மெய்கண்ட தேவரும், 'விடிவாமளவும் விளக்கணைய மாயை....' (திருவருட்பயன், இருள்மலநிலை, பா.10) என உமாபதி

சிவாச்சாரியாரும் சுட்டியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மாக்கள் மலங்களினால் பந்திக்கப் பட்டதன் காரணமாக அறியாமைக்குட்பட்டு பிற விக்குட்படுகின்றது. இப்பிறவித் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதே அவற்றின் உயர் இலட்சியமாகும். இதனை அடைவதாயின் ஆன்மாக்கள் தாம் செய்யும் வினையினின்றும் அறியாமையில் இருந்தும் விடுபடல் வேண்டும். ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைத்து அறியாமையை கொடுப்பது ஆணவமலம் ஆகும். ஆணவமலம் பரிபாகம் அடையும் போதுதான் ஆன்மா இறைவனது அருளைப் பெறமுடியும். இதற்குரிய வழியாக சைவசித்தாந்தம் சிறப்பாக சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் போன்ற நால்வகை மார்க்கங்களைக் கூறி அதன்வழி இறைவனை அடைதல் சாத்தியம் எனக் கூறுகின்றது (செல்வமனோகரன், 2017, ஜீ.163). சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடும் விடுதலையடைவதற்குரிய வழி முறைகளை நடைமுறை வாழ்வியலிலே ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் சார்ந்த பயணத்தின் மூலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஆன்மிகமும் சுற்றுலாவியலும்

ஆன்மா என்பது உயிரைக் குறிக்கும். துன்பம் நீங்கி இன்பமுடன் வாழ வேண்டி உயிருக்காகச் செய்யப்படும் புண்ணியச் செயலே ஆன்மிகம் ஆகும். ஆன்ம+இகம் எனப் பிரித்து ஆன்மக் கொள்கைகளின் பிழிவுச்சாரமே ஆன்மிகம் எனப் பொருள் கொள்வர். இச்சொல்லானது ஆன்மாவின் விடுதலை; ஆன்மா மீண்டெழும் நிலை; ஆன்மா மேம்படல் என்றவாறு பொருள் தரும் (தினமணி, 28, ஆனி 2015, ஜீ.1) எவ்வாறெனில், உலகில் ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தாம் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்ப, பல்வேறு பிறவிகளாக இறைவனால் மண்ணில் தோற்றுவிக்கப்பெறுகின்றன. இதன் நோக்கம் பிறவி எடுத்தலில் இருந்து மீண்டும் மீண்டும் பிறவாத நிலை பெறுவதற்கே ஆகும். அவ்வாறு ஆன்ம விடுதலை நோக்கிய பயணமே ஆன்மிகம் ஆகும்.

ஆன்மிகத்தை மேம்படுத்துவதில் சுற்றுலாவியல் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறது. சுற்றுலா என்பது ஒரு புரதான நிகழ்வு ஆகும். இது ஆரம்ப காலங்களில் இருந்தே காணப்படுவதாக அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். தமிழில் முன்பு செலவு, பயணம், தீர்த்த யாத்திரை, சேத்திராடனம் என்னும் சொற்களைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இன்று அவை அனைத்தும் உள்ளடக்கி சுற்றுலா என்று அழைக்கப்படுகிறது (திருநாவுக்கரசு, 2014, p.8). சுற்றுலா என்பது ஆங்கிலத்தில் Tourism என்று அழைக்கப்படுகிறது. இச்சொல் Tour என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்தது. இது Tornos என்ற இலத்தீன் சொல்லில் இருந்து பிறந்தது ஆகும். டோர்னஸ் என்ற இலத்தீன் வார்த்தை சக்கரத்தினைக் குறிப்பது அதாவது சுற்றி வருவதைக் குறிப்பதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர் (தங்கமணி, 2006, p.2).

சுற்றுலா குறித்து பல்வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்கள் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. சுற்றுலா என்பது மக்கள் தமது சொந்த இடங்களை விட்டு ஓய்வினைக் கழிப்பதற்காக, பொழுது போக்கிற்காக, கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி போன்றவற்றிற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பயணமாகும். (சந்திரசேகரம், முகமட் முஸ்தபா, சசிவதனி, 2013, ஜீ.7) ஓய்வு என்ற அடிப்படையிலேயே இச்சுற்றுலாத்துறையானது தோற்றம் பெற்றது எனக் கூறப்படுகிறது. சுற்றுலா என்பது ஒருவர் தான் வாழ்ந்து வரும் அல்லது பணிபுரிந்து வரும் இடத்திலிருந்து வெளியிடத்திற்குக் குறுகிய காலமே சென்று தங்கி அங்கு பல இடங்களுக்கு இன்பப் பயணம் சென்று பார்த்து வருவதாகும்” என்று 1976 இல் சுற்றுலாவிற்கு இங்கிலாந்து சுற்றுலாக்கழகம் விளக்கம் தந்ததாகக் குறிப்பிடுவர் (தங்கமணி, 2006, ஜீ.4).

சுற்றுலாவியல் என்ற சொல்லுக்குச் ச ம ஸ் கி ரு த இ ல க் கி ய த் தி ல் ப ர ய த் த ன (மகிழ்ச்சிக்காக, அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதற்காக வெளியே செல்லுதல்), தேசத்தனா (பொருளாதாரப் பயனுக்காக வெளியே செல்லுதல்), தீர்த்தாத்தன (சமயச் சிறப்புடைய புனித இடங்களைப் பார்ப்பதற்காகச் செல்லுதல்) என மூன்று

சிறப்புச் சொற்கள் (ஷிலீவீஸீனீ, 1998, ஜீஜீ.61 62) மூலமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக சுற்றுலா என்பது 'சுற்றிப்பார்த்தல்' அல்லது 'ஓர் இடத்தில் இருந்து இன்னுமோர் இடத்தினைப் பார்வையிடப் பயணமாதல்' எனச் சுருக்கமாக வரையறை செய்ய முடியும். இவ்வாறான சுற்றுலாவின் வகைகளாக ஆன்மிகச் சுற்றுலா, வியாபாரச் சுற்றுலா, கலாசாரச்சுற்றுலா, பொழுதுபோக்குச் சுற்றுலா, மருத்துவச்சுற்றுலா, சரித்திரச் சுற்றுலா, கடற்கரைச் சுற்றுலா, கல்விச்சுற்றுலா, இன்பச்சுற்றுலா, பண்பாட்டுச் சுற்றுலா, விவசாயச் சுற்றுலா மரபுரிமைச் சுற்றுலா எனப் பல வகைப்படுகின்றது (மதிவேந்தன், 2021, p.2). இவற்றுள் முக்கியமான சுற்றுலா வகையாக ஆன்மிகச் சுற்றுலா காணப்படுகிறது.

ஆன்மிகச் சுற்றுலா என்பது தாங்கள் விரும்பும் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு விரும்பிச் செல்லும் பயணம் ஆகும். குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஆலயமாகச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்தல், மூர்த்தி, தல, தீர்த்த, அடியார் வழிபாடுகள் செய்தல் என்பனவாகும். அதாவது ஆன்மாவின் இன்பம் விடுதலை கருதிச் சென்று வழிபடல் ஆன்மிகச் சுற்றுலா எனப்படும். இது நடைமுறை வாழ்வியலில் பெரிதும் முக்கியத்துவம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

ஆன்ம விடுதலையில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் வகிபங்கு

சைவசித்தாந்தம் ஆன்மாவின் துன்பம் நீங்கி இன்பம் பெறும் இடமாக இறை திருவடிசைச் சுட்டி நிற்கிறது. அத்தகைய இறைவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயமே இந்து ஆன்மிகச் சுற்றுலாவின் பிரதான மையங்களாக விளங்குகின்றன. அதனைத் தரிசிக்கின்ற போது சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடும் ஆன்ம விடுதலையோடு தொடர்புபட்டுள்ளவாற்றினை பின்வரும் விடயங்கள் ஊடாகப் பார்க்க முடிகிறது.

ஆலயமும் சுற்றுலாவியலும்

ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் பிரதான மையங்களாக விளங்கும் ஆலயங்களே

இறைவன் வீற்றுருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் இடங்களாகும். இந்த இறைவனின் அருள் இல்லாது ஆன்மாக்கள் மலங்களில் இருந்து விடுதலை பெற முடியாது என்பதனை மெய்கண்டாரும் 'அவனருளால்லாது ஒன்றையும் செய்யானாகலே' எனச் சுட்டி நின்றல் காணலாம். இதனையே கந்த புராணமும் "அவனருள் பெறாது முத்தி யடைந்தன ரில்லை ன்" (கணபதிப்பிள்ளை, 1967, ஜீ.21) எனும் செய்யுளின் ஊடாகவும் விளக்கி நிற்கிறது. ஆகவே ஆன்மாக்கள் அவன் அருள் பெருவதற்காக ஆலயம் செல்ல வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆகும். அதற்குரிய அடித்தளத்தை நடைமுறை வாழ்வியலில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக, ஆன்மிகச் சுற்றுலா எனும் பெயரில் ஆலயங்களைத் தரிசிப்பதற்காக அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் உள்ளிட்ட பலர் பயணம் மேற்கொள்கிறார்கள். இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மாத்திரமல்ல ஏனைய சமயத்தவர்களும் ஆன்மிகச் சுற்றுலாக்களை மேற்கொண்டு வருவதனைக் காணமுடிகிறது.

ஆன்மாக்கள் விடுதலை அடைய வேண்டுமாயின் தாம் செய்த பாவங்களில் இருந்து விடுபட வேண்டும். ஆகவே பாவங்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு ஆலய தரிசனம் இன்றியமையாத அம்சமாகக் காணப்படுகிறது. இதனால் தான் ஆன்றோர்கள் 'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்' என்பார்கள் (சுப்புரெட்டியார், ந., 2004, ஜீ.376). இத்தகைய ஆலயத்தின் கோபுரம் பிரபஞ்ச இயக்கத்தை விளக்குகிறது. இதில் இறைவனின் வீரச் செயல்களையும் திருவிளையாடல்களையும் காட்டுகின்ற உருவங்களும் இறைவனைத் தொழுகின்ற திருமால் முதலிய தேவர்களின் உருவங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைக் காணும்பொழுதெல்லாம் இறைவனின் முழுமுதல் தன்மையை உணர்ந்து அவரின் மேல் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகும் (கேசவன், 2021, ஜீ.31). அதனைத் தொடர்ந்து இறைவனை

வழிபடுகின்ற அடியவர்கள் மீதும் அன்பு செலுத்துவதற்கும் விருப்பம் ஏற்படும். அடியார்கள் மீது அன்பு கொண்டால் இறைவன் மீது அன்பு கொண்டதற்குச் சமமாகுமெனச் சைவசித்தாந்தம் விளக்கி நிற்கிறது. இதனையே “அடியவர்க்கு அன்பிலார் ஈசனுக்கும் அன்பிலார்க்கு” என வரும் சிவஞானசித்தியார் பாடல் மூலமும் “செம்மலர் நோந்தாள் சேரல் ஓட்டா அம்மலம் கழீஇ அன்பரோடும் மருஇ...” (சிவஞானபோதம், சூத்திரம்.12.) என்ற சூத்திரம் ஊடாகவும் ஆன்ம விடுதலைக்கு அடியார் வழிபாடும் முக்கியம் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. இவையனைத்தும் ஆன்மிகச் சுற்றுலா மூலம் நடைமுறை வாழ்வியலில் சாத்தியப்படுகின்றமையினை அவதானிக்க முடிகிறது.

தீர்த்தமும் சுற்றுலாவியலும்

சுற்றுலா மையங்களாக விளங்கும் பெரும்பாலான ஆலயங்களில் தீர்த்தக்கேணிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அத்தகைய தீர்த்தங்களில் நீராடுவதன் மூலம் தாம் செய்த பாவங்களில் இருந்து விடுதலை பெறமுடியும். உலகில் பலர் தீர்த்த யாத்திரைகளை தொன்று தொட்டு மேற்கொண்டு வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை “தீது நீங்கக் கடலாடியும் மாசு போகப் புனலாடியும்” என வரும் பட்டினப்பாலை (மறைமலையடிகள், 1966, பா.99100) வரியின் மூலமாகவும் இலங்கையில் உள்ள நகுலேஸ்வர ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள தீர்த்தத்தில் பெண் ஒருத்தி நீராடி குதிரை முகம் நீங்கப்பெற்ற செய்தி ஊடாகவும் தீர்த்தத்தை தரிசித்து நீராடி வழிபாடு செய்வதன் மூலமாக ஆன்மாக்களின் துன்பம் நீங்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாக இறையருள் சாத்தியமாகின்றது. இத்தகைய வழிபாட்டினைச் செய்வதற்கு ஆன்மிகச் சுற்றுலா வாய்ப்பாக அமைகிறது.

கலைகளும் சுற்றுலாவியலும்

கலை வெளிப்பாட்டு நிலையமாக ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் கலைகள் அறுபத்தினான்கு என்று கூறப்படுகிறது. “எண்ணெண் கலையும் இசைந்துடன் போகஞ்”, (சிலப்பதிகாரம்,

1998, வேனிற்காதை 8.64) “எண்ணெண் கலையோர் இருபெருவீஞ்” (சிலப்பதிகாரம், 1998, ஊர்காண் காதை, 14.165) என்பதிலிருந்து கலை அறுபத்தினான்காக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கலைகளுள் நுண்கலைகள் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றது. அவை கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, நடனக்கலை, இசைக்கலை முதலானவையாகும். இக்கலைகளின் வளர்ச்சிப் போக்குகளும் சமூக ஆன்மிக வளர்ச்சிகளுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

நுண்கலைகள் இறைவனை நெருங்குவதற்குரிய சாதனங்கள் ஆகும். தெய்வ உணர்வு பெற்ற சான்றோர்களது உள்ளத்தில் பக்தியின் மூலமாக உதித்த தம் கருத்துக்களை உலகம் அனுபவிக்க வேண்டுமென நினைத்தனர். அவ்வெண்ணங்கள் ஒவ்வொரு வகையான கலைகளாயின (கேசவன், 2021, ஜீ.7). இத்தகைய கலை வெளிப்பாட்டின் முழுத்தன்மையினையும் பிரதிபலிக்கும் இடங்களாக ஆலயங்கள் விளங்கின. இவ்வாறான ஆலயங்களை ஆன்மிகச் சுற்றுலா எனும் பெயரில் சென்று வழிபட்டு அங்கே உள்ள கலையம்சங்களைப் பார்க்கின்ற போது இறைவனின் வியத்தகு அம்சங்கள் அவர்களுக்குப் புலப்பட்டு இறைவனுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையிலான நெருக்கம் ஏற்படுகிறது. அதன் மூலம் இறையன்பு அதிகரித்து அவன் அருள் சாத்தியமாகும். அதன் வழி ஆன்மாவின் இலக்கான விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும். இச்செயற்பாட்டினைத்தான் எமது நாயன்மார்கள் ஆலயங்கள் தோறும் சென்று இறைவனைத் தரிசித்து உணர்ந்து தாமும் பாடி, ஆடி மகிழ்ந்து இறைவனோடு ஐக்கியமாகி அவன் அருள் பெற்று விடுதலை அடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நால்வகை நெறிகளும் சுற்றுலாவியலும்

சைவசித்தாந்தம் ஆன்ம விடுதலை அடைவதற்குரிய வழியாக நான்கு நெறிகளைக் குறிப்பிடுகிறது. அவை பணி நெறி, மகன்மை நெறி, தோழமை நெறி, காதல் நெறி என்பனவாகும். இவை முறையே தாச மார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சக மார்க்கம்,

சன்மார்க்கம் எனவும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனவும் பிற பெயர்களால் சுட்டப்படும். இதனையே,

‘சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கத்

தாசமார்க்கம் என்றுஞ் சங்கரனையடையும் நன்மார்க்கம் நால் அவைதாம் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென நவிறுவதுஞ் செய்வர்’

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.270)

எனவும் அருணநதிசிவாச்சாரியார் எடுத்துரைத்துள்ளார். இந்த நல்வகை மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்ற வகையில்,

‘முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாருப்பிய

சாயுச்சியம் என்று சதுர்விதமாக’

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.270)

எனச் சித்தியார் நான்கு விதமான முக்தி கிடைக்குமென எடுத்துரைக்கின்றது. இத்தகைய நால்வகை நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதற்கு ஆன்மிகச் சுற்றுலா பாரிய பங்களிப்பினை ஆற்றி வருகின்றமையை பின்வரும் விபரிப்புகளின் ஊடாக தெளிவடைய முடியும்.

சரியை நெறியும் சுற்றுலாவியலும்

இறைவனை புறத்தே மனத்தொடர்பின்றி உடம்பால் திருமேனியை நோக்கி வழிபடும் ஆரம்ப நிலைப்படியாக அமைவது சரியை ஆகும். சரியை எனப்படுவது திருக்கோயிலை கூட்டி மெழுகல், திருவிளக்கிடுதல், திருநந்தவனம் அமைத்தல், பூக்கொய்து மாலை தொடுத்தல், உழவார பணி செய்தல், நித்திய, நைமித்திய வழிபாடாற்றலுக்குத் தேவையான குடம், சுவசம், தீபக்கால், விசிறி, கண்ணாடி முதலியன ஆக்கித் தருதல், சிவபுராணம் அடியவர் வரலாறு போன்றவற்றை கேட்டல், படித்தல். திருத்தலங்களுக்கு பயணம் மேற்கொள்ளல் ஆகிய பணிகளைச் செய்தலாகும். இங்கே இறைவனை ஆண்டானாகவும் தன்னை

அடிமையாகவும் கருதி வழிபடுவதனால் ‘தொண்டு நெறி’ எனவும் ‘தாசமார்க்கம்’ எனவும் அழைக்கப்படும்.

சரியா சாதனத்தின் இயல்பும் அதன் பயன்பாடும் சிவஞானசித்தியாரில்,

“தாசமார்க்கம் சாற்றி சங்கரன் தன் கோயில்

தலம் அலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்கும் சாந்திபுஞ்

..யாதுபணியீரென்று பணித்தவர் தம் பணியும்

இயற்றுவதிச் சரியை செய்வோர் ஈசன் உலகிருப்பவர்”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.271)

எனவரும் பாடலடி விளக்கி நிற்கிறது.

இவ்வழிபாட்டில் திருக்கோயிலில் திருவிளக்கிடுதல் முதலியன சரியையில் சரியை எனவும் மூர்த்தியை வழிபடுதல் சரியையில் கிரியை என்றும் வழிபடும் கடவுளையும் சிவனையும் தியானித்தல் சரியையில் யோகம் எனவும் இச்செய்கைகளின் மூலம் ஓர் அனுபவம் வாய்க்கப்பெறின் சரியையில் ஞானம் என்பதும் கண்டறியப்படும் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலை மேற்கொள்ளும் பெரும்பாலான மக்கள் இவ்வழிபாடாற்றுவதை நாம் நடைமுறை வாழ்வியலில் பார்க்கமுடியும்.

சரியை நெறியில் நின்றவர்களாக அப்பூதியடிகள், நாவுக்கரசர், திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். சரியை நெறியை கடைப்பிடித்து ஒழுகிய நாவுக்கரசர் “நிலைபெறுமா ரெண்ணுதியே நெஞ்சே நீ வா நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில்புக்குபுஞ்” (திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், பா.6555) என்று சரியைத் தொண்டுகளை விளக்கியிருக்கின்றார். சரியை நெறிமூலம் சாலோப முத்தி கிடைக்கப் பெறுகின்றது.

ஆன்மிகச் சுற்றுலா எனும் அடிப்படையில் ஊர் சுற்றுதலும் சரியையே ஆகும். ஊர் சுற்றுதல் என்று நாட்டார் வழக்காற்றில் குறிக்கப்படும் தலப்பயண யாத்திரையும் கூட நம்முடைய மனதையும் உடலையும்

வளப்படுத்துவன. ஆரம்ப காலங்களில் சுற்றுலாவியலும் தலப்பயணத்தில் இருந்தே ஆரம்பித்திருப்பதாக அறிய முடிகிறது. சாஸ்த்திர நூலாகவும், ஞானநூலாகவும் விளங்கும் திருமந்திரமே இத்தலப்பயணத்தை ஞானத்திற்கு அடிப்படை என்று குறிப்பிடுகின்றது. சான்றாக,

“நாடும் நகரமும் நற்றிரு கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்த பின்
கூடிய நெஞ்சத்து கோயிலாய் கொள்வனே”
(வரதராஜன், 2010, திருமந்திரம், பா.1445)

என்ற மந்திரத்தால் அறியலாம். இச்சரியை நெறியில் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் பங்கு என்ன இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தால் ஊர் சுற்றுவது கோயில் சுற்றுவது என்பது ஏதோ பொழுதுபோக்கும் செயல் அல்ல. நம்முடைய மனதை விசாலமடையச் செய்யும் செயலாகும். விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, மனிதநேயம் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுணர்வு, சகிப்புத்தன்மை, பகுத்துண்டு பல்லுயிர் போற்றும் குணம் ஆகியன ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலினால் ஏற்படுகின்றது என்பது உண்மை. எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனை ஒவ்வொரு தலமாக ஊராகச் சென்று பார்வையிடுதல், வெவ்வேறு இடங்களில் வாழும் மக்களை உயிர்க்குலத்தை இயற்கை சார்ந்த பகுதிகளைக் காணல் போன்ற பல்வேறு நடைமுறைப் பயன்களை ஊர் சுற்றும் சரியை நெறியின் மூலம் பெறமுடியும். இதன் மூலம் நடைமுறை வாழ்வியலில் சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆன்ம விடுதலைக்குரிய பாதைகளில் ஒன்றான சரியை நெறியைப் பின்பற்றுவதற்கு ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் பங்களிப்புச் செய்வதனை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கிரியை நெறியும் சுற்றுலாவியலும்

கிரியை மார்க்கமானது இறைவனை அர்ச்சித்தல், போற்றுதல் போன்றவற்றைச் செய்வதாகும். புதிய நறுமண மலர், அமுது, திருமஞ்சனம் ஆகியவை வழிபாட்டில் இடம்பெறுகின்றன. இது அகத்தோடு புறமும் கலந்த பயிற்சியாக உடல் உறுப்புகளைக்

கொண்டு செய்யும் வழிபாட்டில் உள்ளமும் ஈடுபடுவதாக அமைகின்றது, இறைவனுக்கு அன்பையும், புகழையும் அர்ப்பணம் செய்து உயிரினைப் பதியிடத்து நெருங்கச் செய்வதில் கிரியை மார்க்கம் துணை புரிகிறது. கிரியையிலே பக்தன் தந்தையின் தொண்டிற்காக பயபக்தியுடன் கட்டுப்பாடு கடமையுணர்வு உள்ள மகனாகக் கருதி பணிந்து ஒழுக்கிறான். தந்தை மகன் எனும் “மகன்மை நெறி” தொடர்பு இதில் முழுநேரமும் இறைவனுக்கு பணி செய்யவே செலவிடுகின்றான். இதனை அருணந்திசிவாச்சாரியார் வருமாறு உரைக்கிறார்.

“ஷபுத்திரமார்க் கம்புகளில் புதியவரை போது

புகையொளிமஞ் சனம் அமுது முதல் கொண்டடைந்து

நித்தலும் இக்கிரியையினை இயற்றுவோர்கள்

நின்மலன் தன் அருகிருப்பார் நினைபுங்காலே”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.272.)

“என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், பா.9.)

என அப்பர் பெருமான் கூறியது போல முதன் மார்க்கத்தை விட இறைவனுடன் மிக நெருங்கிய மார்க்கம் இது. ஆன்மா இறைவனது சற்புத்திரனாக நெருங்கிச் செல்ல உதவுவதால் இம்மார்க்கம் ‘சற்புத்திர மார்க்கம்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இம்மார்க்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்பவர் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார். இதனூடாக சாமீப முத்தியும் அடையலாம். இதற்குள் பூசைக்குரிய மங்கலப் பொருட்களைத் திரட்டுதல் கிரியையில் சரியை, புறத்தில் பூசித்தல் கிரியையில் கிரியை, அகத்தில் பூசித்தல் கிரியையில் யோகம், என்றும் இதனூடாக வழிபட்டவர்களுக்கு அனுபவம் வாய்க்கப்பெறுதல் கிரியையில் ஞானம் என்பதாகவும் அமையும். இத்தகைய கிரியை வழிபாட்டு நெறிகள்

நடைமுறை வாழ்வியலிலும் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவினை மேற்கொள்பவர்களினாலும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதனை காணமுடிகின்றது. அந்தவகையில் சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆன்ம விடுதலை அடைவதற்குரிய வழிகளில் ஒன்றான கிரியை நெறியினைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் பாரிய பங்களிப்பினை ஆற்றிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யோக நெறியும் சுற்றுலாவியலும்

யோகம் என்பது வடமொழிக்குரிய சொல்லாகும். இதன் தமிழ் பதம் “கூடுதல்” அல்லது “ஒன்றுதல்” என்பதாகும். ஆன்மாவினுடைய மனம், புத்தி, சித்தம் ஆகிய மூன்றும் இறைவனோடு ஒன்றித்து நின்று அதன்வழி அவற்றால் இறைவனைக் கூடுதல் “யோகம்” என்று கூறப்படும் (சுப்புரெட்டியார், 2004, p.292). இந்நெறி தத்தம் வழிகளில் செல்லுகின்ற புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த உதவுகின்றது. பாலிலேயே நெய் இருந்தாலும் கடைந்தெடுக்கப்படும் வரை அது வெளிப்படுவதில்லை. அது போலவே இறைவன் நம் அனைவருக்குள்ளும் உள்ளானாயினும் அவனை நாடுபவர்களுக்கே அவன் வெளிப்படுவான். இறைவனோடு ஒன்றிச் செய்ய யோக வழிபாட்டில் இயமம், நியமம், சமாதி, பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், ஆசனம் எனும் எட்டு பயிற்சிகள் காணப்படுகின்றன. அவை அட்டாங்க யோகம் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

யோக சாதனத்தின் இயல்பினையும் சிவஞானசித்தியார் பின்வரும் பாடல்களில் விளக்குகிறது.

“சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்து வளியிரண்டும்

சலிப்பற்று முச்சதுர மதலான ரங்கள்ஞ்.

... உகமார்க்க அட்டாங்க யோக முற்றும்

உழத்தல் உழந் தவர்சிவன்தன் உருவத்தைப்பெறுவர்”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.211)

என்கிறார். யோக நெறி நின்றவர்களாக சுந்தரர், சேரமான் பெருமாள், திருமூலர்

போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். யோகநெறி மூலம் சாரூப முத்தி கிடைக்கப் பெறுகிறது. இம்முறை இறைவனைத் தோழானாகக் கண்டு வழிபாடாற்றுவதனால் ‘சக மார்க்கம்’ என்றும் அழைக்கப்படும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குபவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். அத்துடன் யோகத்தின் சரியைக்குள் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரணாயாமம் என்பன அடங்கும். யோகத்தில் கிரியைக்குள் பிரத்தியாகாரமும் தாரணையும் அடங்கும். யோகத்தில் யோகம் என்பதற்குள் தியானமும் சமாதி யோகத்தில் ஞானமுமாகும்.

இத்தகைய யோக சாதனமும் நடைமுறை வாழ்வியலில் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக உலக நாடுகளில் முனிவர்கள் யோக நிலையில் இருந்து தவம் செய்து வருகின்றமையும், அத்தகைய முனிவர்களை ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியல் எனும் அடிப்படையில் செல்பவர்கள் தெய்வமாகக் கண்டு வழிபட்டு அதன் மூலம் இறை அருள் உணர்ந்து வழிபாடுகள் செய்து வருகின்றமையும் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும் கதிர்காமத்திலே யோக நிலையில் இருந்து சமாதி அடைந்தவர்களை வழிபட்டு வருகின்றமை, பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆலயங்கள் என்பவற்றில் யோகா சார்ந்த செயற்பாடுகள் செய்யப்படுதல், யோகாமன்றங்கள் காணப்படுதல், ஆலயங்களில் அட்டாங்க யோகம், பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், தியானம் முதலியன செய்து வருகின்றமையும் நடைமுறை வாழ்வியலில் யோகத்தினது வகிபங்கினை எடுத்துக்காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாது ஆன்மிகச் சுற்றுலாவியலின் மூலம் பயணம் சென்று பார்ப்பவர்களும் இவ்வாறான செயற்பாடுகளைச் குறித்த இடத்தில் மன நிறைவிற்காகவும் மேற்கொண்டு வருவதனைக் காணமுடிகிறது.

ஞான நெறியும் சுற்றுலாவியலும்

ஞானநெறியானது அறிவு தொழிற்படும் வகையில் கைகூடும். இங்கு வழிபடப்படும் இறைவன் உருவம், அருவம், அருவுருவம் ஆகிய நிலைகளைக் கடந்தவர். சரியையில் உருவமும், கிரியையில் அருவுருவமும், யோகத்தில் அருவமும் வழிபடப்பட்ட

நிலையில் ஞானம் என்பது இவை மூன்றையும் கடந்த அறிவு வடிவாக உள்ள பரம்பொருள் அறிவிக்க உள்ளவாறு அறியும் வழியாக உள்ளது. இந்த ஞானம் நான்கு வகைப் படிநிலைகளை உடையது. அவை கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிஷ்டை என்பனவாகும். ஞானத்தின் மூலம் சாயுச்சிய முத்தி கிடைக்கப்பெறுகின்றது. இதனைச் சிவஞானசித்தியார்,

“பின்மார்க்கச் சிவனுடைனாம் பெற்றி ஞானப்

பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவர் தானே”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.274)

என்ற செய்யுள் மூலம் விளக்கி நிற்கிறது. ஞான நெறியிலே இறைவனைக் குருவாகவும் தன்னைச் சீடனாகவும் கொண்டு வழிபாடாற்றுவார்கள். சித்தியார் ஞானமார்க்கம் பற்றி,

“அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறு முத்தியாகும்

ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம்

இறைவனடி ஞானமே ஞானம் என்பர்”

(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 2010, பா.279)

எனும் செய்யுள் ஊடாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். ஆகவே ஞானம் ஒன்றினாலேயே பரமுத்தியைப் பெறமுடியும் என்பது சைவசித்தாந்தக் கொள்கை. அவர்கள் ஞானமார்க்கத்தால் கிடைக்கப்பெறும் பரமுத்தியை மேலானதாகக் கருதுகின்றனர். ஏனைய சரியை, கிரியை, யோகம் மூன்றினாலும் பதமுத்தி எய்த முடியும் எனக் கூறப்படுகிறது, சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்பன முறையே சிவ உலகத்தை அடைதல், சிவனை அண்மித்தல், சிவ உருவத்தைப் பெறல் எனும் பொருளைச் சுட்டுவதாகும்.. சாயுச்சியம் என்பது சிவனுடன் இணைதலை சுட்டி நிற்கின்றது. இந்நிலைப்பாட்டினை உமாபதி சிவாச்சாரியார்,

“தாடலைபோல் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்ப

கூடலை நீ யேகமெனக் கொள்”

(திருவருட்பயன், பா.74.)

எனத்திருவருட்பயன் ஊடாக ஆன்மாவும் இறைவனும் இரண்டறக்கலந்து நிற்கும் முத்தி நிலையை தாள்+தலை என்ற உதாரணத்தால் விளக்கியிருப்பதனைக் காணலாம். தாள் தலை எனும் இரு சொற்கள் தாடலை எனும் ஒரு சொல்லாய் அத்துவிதப்பட்டு இணைந்திருப்பது போல முத்தி நிலையில் ஆன்மாவும் சிவமும் இரண்டற்ற வகையில் ஒன்றாய்க் கலந்திருக்கும் நிலை என்பது சித்தாந்த முடிபாகும். இதனை அருணந்திசிவாச்சாரியார்,

‘ஒன்றாகாமல் இரண்டாகாமல்

ஒன்றும் இரண்டும் இன்றாகாமல்”

(பொன்னையா, ஆ., 2003, ப.257.)

என இருபா இருபஃதில் விளக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வாழ்வின் உய்வுக்கும் உயர்வுக்கும் பொன்னடிகளைச் சரணடைதலே சிறந்த உபாயமாக உள்ளமையினால் அருணந்திசிவாச்சாரியாரும், “இறைஞானம் தந்து தாள் ஈதல்” எனும் தன்மையினைக் குறிப்பிடுதல் கவனிக்கத்தக்கதாகும் (திருவிளங்கம், 2010, சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பா.290). இவ்விறைவனடி சேர்தல் என்பது ஆணவ ஒருக்கத்திலேயே விடுதலை எனும் பேரானந்த நிலை சாத்தியமாகும். இந்நிலை (பரமுத்தி) அடைந்தவர்கள் பழத்தில் சுவையும், மலரில் மணமும், நெருப்பில் சூடும் போல சிவத்தில் கலந்திருக்குமென முன்னோர் சுட்டியிருப்பதனை உண்மை விளக்கம் தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது. இறைவனும் ஆன்மாவும் கூடிநிற்கும் நிலையை சித்தாந்தம் இரும்பை காந்தம் அணைப்பது போலவும், தீயானது இரும்பைத் தன்வயமாக்கி வைத்திருப்பது போலவும், நீரோடு கலந்த உப்புப் போலவும் அத்துவித முறையில் கலந்து இருக்கும் எனக் கூறுகின்றது. இவ்வகையில் ஆன்மா இரண்டற இணைந்து சிவானுபூதிப் பேரின்பத்தை உய்த்து இன்புறுவது சைவசித்தாந்தத்தின் இறுதி இன்ப நிலையான விடுதலையாகும்.

முடிவுரை

இவ்வாய்வின் பிரகாரம் ஆன்ம விடுதலையடையும் நோக்குடன் பயணிக்கும் ஒருவர் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் போன்ற சைவநாற்பாதங்களைக் கடைப்பிடிப்பதோடு இறைவனின் அருள் கிடைக்கக்கூடிய சாதனங்களாகிய விபூதி, உருத்திராட்சம் அணிதல், ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நினைத்தல், அகப்பூசை செய்தல், இறைபணி நிற்பல், அடியார் வழிபாடு செய்தல் முதலிய செயற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமெனவும் அதன் வழி ஆன்மவிடுதலை சாத்தியமாகுமெனவும் சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகிறது. இத்தகைய செயற்பாடுகள்

அனைத்தும் நடைமுறை வாழ்வியலில் ஆன்மிகச் சுற்றுலா செல்பவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றமையினை இவ்வாய்வின் வழி அறிய முடிகிறது. ஆகவே சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆன்ம விடுதலைக்கு ஆன்மிகச் சுற்றுலா பாரிய பங்களிப்பினை நல்கி வருவதனை இவ்வாய்வு தெளிவுபடுத்தியுள்ளமை மட்டுமல்லாது சமகாலத்தில் இவ்வுலகில் வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களும் ஆன்மிகச் சுற்றுலாவினை மேற்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் ஆன்ம விடுதலை அடைய முடியுமென்பதனையும் எடுத்துக்காட்டி உள்ளது.

Reference

- Chanthirasekaram, S., Muhamad musthapa, A., & Sasivathani, T. (2013). *Suttulap poruliyalukku Or Arimukam*. South Eastern University of Sri Lanka: Economic Forum.
- Eswaran, S. (2006). *Suttulaviyal*. Chennai: Pavai Publication.
- Iraththinasapathi, V. (Pathippu). (1988). *Mekanda Saththirankal*. Chennai: University of Madras.
- Kanapathippillai, S. (1967). *Kanthapuranam Thadsakandam urai*. University of Peradeniya: Hindu Student Society.
- Kesavan, S. (2021), *Solarkala Thirukkoyit Sitpankalil Isaikkaruvikal*. Batticaloa: Maddakkalappu Mavadda Eluththalar Society.
- Kesavan, S. (2021). *Inthu Nakarikam (Samayamum Thaththuvamum)*. Batticaloa: Maddakkalappu Mavadda Eluththalar Society.
- Maraimalaiyadikal, (1966). *Paddinappalai Araichchiyurai*. Chennai: Saiva Siddhanta Nootpathippuk Kalakam.
- Mathiventhan, M. (2021). *Suttula*. Tamil naadu Arasu: Suttula Panpadu Aranilaiyankal Thurai.
- Ponnaiya, A. (2003). *Irupa Irupakthu*. Chennai: Saivasiddhanta Nootpathippu Kalakam.
- Seenivasan, R. (1998). *Silappathikaram Moolamum Thiranaivum*. Chennai: Aniyakam.
- Selvamanokaran, T. (2017). *Kashmeera Saivamum Saiva Siddhantamum*. Colombo: Cemamadu Pathippakam.
- Shina, P. C. (1998). *Tourism Evolution, Scope*. New Delhi: Nature and Organisation.
- Suppreddiyar, N. (2004). *Saiva Siddhantam Or Arimukam*. Chennai: Kalaka Veliyidu.
- Thankamany, M. (2006). *Suttulaiyal Or Arimukam*. Chennai: Konku Pathippakam.
- Thirunavukkarasu, V. (2014). *Ilakkiyam Kaddum Suttula Maiyankal – Or Aivu (Kalanithippadda Aivedu)*. Chennai: University of Madras.
- Thiruvilangam, M. (urai). (2010). *Sivajanasiththiyaar supakkam*. Jaffna: sivathondan sapai.
- Vachchiravelmuthaliyar, K. (n.d.). *Thiruvavarudpayan*. University of Peradeniya: Hindu Student Society.
- Varatharajan, J. (2010). *Thirumanthiram*. Chennai: Palaniyappa Pirathars.
- Vethanathan, M. (pathippu). (2009). *Sivajanapodha sitturaiyum vilakkamum*. Jaffna: Saiva siddhanta aaiyu niruvanam.

மனுதர்ம சாத்திரத்திலும் திருக்குறளிலும் விருந்தோம்பலறம்: ஒரு தத்துவவியல் பகுப்பாய்வு Hospitality in Manu Dharma Sastra and Tirukkural: A Philosophical Analysis

முனைவர். இரத்தினசபாபதி பிரேம்குமார் / Dr. Ratnasabapathy Premkumar¹

Abstract

Manu dharma Sastra is an ancient ethical and legal text for Hindus composed by Manu during the period of the 3rd century B.C. and Tirukkural, conceived the Veda for all, and was composed by Tiruvalluvar which dates back to 3rd century A.D to 5th Century A.D. Both texts comprise moral teachings for humanity and speak about the virtue of hospitality. Even though some Tamil

Scholars inferred the influence of Manudharma Sastra on Tirukkural, Tirukkural reveals some unique characteristics which substantially differ it from Manu Dharma Sastra, Both texts attribute many metaphysical ideas to hospitality. On the one hand, Manu dharma Sastra connects hospitality to ethical rules, rituals, and violation of the rules and their consequences based on Hindu Varna Ashrama Dharma. On the other hand, Tirukkural narrates hospitality based on philosophical systems and thoughts that prevailed in the period of righteousness (Post-Sangam period) in Tamil Nadu. For Valluvar, hospitality is more conceived as an essential duty for a householder than Manu and the hospitality of Manu is more associated with religious and ritual systems than that of Valluvar. The hospitality of Valluvar could be attributed to humanitarian and materialistic aspects compared to the Hospitality of Manu. Thus, this study unearths similarities and differences between the texts on hospitality and tries to reveal unique features of the hospitality of Tirukkural.

Keywords: Saiva Siddhanta, Liberation of soul, Temples, Culture, Spiritual tourism

அறிமுகம்

மனுதர்ம சாத்திரம் இந்துக்களின் ஒழுக்கவியல் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும் சட்ட நூலாகவும் ஒழுக்கவியல் நூலாகவும் விளங்கி வருகின்றது. மனு என்பவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் பன்னிரண்டு அதிகாரங்களை கொண்டது. இந்து தர்மத்தின் வருணாச்சிரம அடிப்படையில்

(பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் (ஆச்சிரம நிலை: பிரம்மச்சரியம், கிரஹஸ்தம், வானபிரஸ்தம், சந்நியாசம்) ஆகிய நிலைகளின் அடிப்படையில் ஒழுக்க அறங்களையும், குற்றங்களையும் தண்டனைகளையும் எடுத்துரைக்கின்றது. கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம், ஆன்மீகம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களை தன்னகத்தே

¹The author is a Senior Lecturer in the Department of Philosophy and Value Studies, Eastern University, Sri Lanka, Vantharumoolai. premkumarr@esn.ac.lk

கொண்டுள்ள இந்நூல் இந்திய தத்துவ விழுமியங்களான அறம், பொருள், இன்பம் மற்றும் வீடு என்ற நாற்பொருள் பற்றியும் பேசுகிறது. இந்நூலின் மூன்றாம் அதிகாரமான இல்லறவியலில் விருந்தோம்பல் தொடர்பான கருத்துக்களை காண முடிகின்றது. உலகப் பொதுமறை என அறிஞர்களால் போற்றப்படும் திருக்குறளில் மனுவின் செல்வாக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய சிந்தனை மரபில் துறவறத்தைக் காட்டிலும் இல்லறம் இரண்டாம் நிலையில் வைத்து நோக்கப்பட்டாலும் மனுதர்ம சாத்திரத்திலும் திருக்குறளிலும் இல்லறம் எனும் பகுதியில் விருந்தோம்பலறம் முக்கியத்துவம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் சங்ககால தமிழர்களுக்கு என தனித்துவமான ஒழுக்க அறங்கள் இருக்கின்றன என்ற கருத்தும் அறிஞர்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது. இத்தகைய பிற்புலத்தில் இல்லறத்திற்குரிய முக்கிய அறங்களில் ஒன்றாக திருக்குறளில் கூறப்படும் விருந்தோம்பலறம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விருந்தோம்பல் தமிழர்களுக்கே உரிய தனித்துவமான அறமா என்ற வினா முன்வைக்கப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

முந்தைய ஆய்வுகள்

முப்பால் என்று அழைக்கப்படும் திருக்குறளில் விருந்தோம்பலறம் அறத்துப்பாலில் இல்லறவியல் பகுதியில் ஒன்பதாம் அதிகாரமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளுக்கு காலத்தில் முந்தியதாக விளங்கும் மனுதர்ம சாத்திரம் திருக்குறள்மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதாக பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். குறிப்பாக இல்லறவியலில் பல கருத்துக்களை வள்ளுவர் மனுதர்ம சாத்திரத்தில் இருந்து எடுத்தாண்டிருக்கின்றார் என்ற கருத்தினையும் சில அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர் (Vaiyapuripillai, 1995). சங்க கால தமிழர்களிடம் விருந்தோம்பலறம் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குவதை சங்க நூல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன (Puram. 333). திருக்குறள் எழுந்த காலம் அறநூற் காலம் எனவும் அக்காலத்தில் பல்வேறு சமய தத்துவங்கள் (வேதநெறி, சமணம், பௌத்தம், ஆசிவகம்)

தமிழ் நாட்டில் வழக்கில் இருந்தன எனவும் தமிழ் நாட்டு வரலாறும் இலக்கியங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன (Velupillai, 2004). வள்ளுவர் சமணராக இருக்கலாம் என்ற கருத்தும் தமிழரறிஞர்கள் மத்தியில் நிலவி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது (Vaiyapuripillai, 1988). இந்து வேதமரபிலிருந்து (தர்ம சாத்திரங்கள், அர்த்த சாத்திரம், நாட்டிய சாத்திரம் மற்றும் உபநிடதங்கள்) தனது கருத்துக்களை வள்ளுவர் எடுத்தாண்டுள்ளார் என்ற வாதமும் திருக்குறள் தொடர்பான ஆய்வில் முன்வைக்கப்படுகின்றது (Nagaswamy, 2018). இத்தகைய பிற்புலத்தில் இவ்வாய்வு தமிழர்களின் விருந்தோம்பலறத்தின் தனித்தன்மைகளை எடுத்துரைக்க முயல்கின்றது.

ஆய்வு மூலங்களும் முறையியலும்

இவ்வாய்வில் திருக்குறள் பற்றிய மூலநூலும் உரை நூல்களும் மனு தர்ம சாத்திரத்தின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான ஆய்வு நூல்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தத்துவவியலின் ஆய்வு முறைகளான விவரிப்பு முறை, எண்ணக்கரு தெளிவுபடுத்துகை, பகுப்பாய்வு முறை, தொகுப்பு முறை, ஓப்பீட்டுமுறை, விமர்சன மற்றும் முழுமை முறை என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வாதங்களும் பகுப்பாய்வும்

மனுதர்ம சாத்திரத்திலும் திருக்குறளிலும் விருந்தோம்பலறம் தொடர்பாக காணப்படும் ஒருமித்த கருத்துகள்.

விருந்தோம்பலறமும் புலன் கடந்த இயற்பியல் அடிப்படையும்

மனுதர்ம சாத்திரமும் திருக்குறளும் விருந்தோம்பலறத்தின் அடிப்படையாக புலன் கடந்த இயற்பியல் அடிப்படையினை கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும். புலன் கடந்த இயற்பியல் (Metaphysics) தத்துவவியலில் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படும் பிரதான பிரிவாகவும் நோக்காகவும் காணப்படுகின்றது. ஐம்புலக் காட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட

விடயங்களை இருப்புடையதாகவும் உண்மையெனவும் புலன் கடந்த இயற்பியல் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. கடவுள், சொர்க்கம், நரகம், ஊழ்வினை, மறுபிறப்பு, ஆன்மாவின் நித்திய தன்மை போன்ற கருத்துகளை தத்துவவியலில் புலன் கடந்த இயற்பியல் சார்ந்த கருத்துகள் என அழைப்பர். மேற்குறிப்பிட்ட புலன் கடந்த இயற்பியல் அடிப்படையினைக் கொண்டதாக மனுதர்ம சாத்திரம் மற்றும் திருக்குறள் குறிப்பிடும் விருந்தோம்பலறம் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக பின்வரும் மனுதர்ம சாத்திர தொடர்கள் விருந்தோம்பலுக்கும் மறுபிறவிக்கும் இடையிலுள்ள உறவினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“சகல வசதிகளுமுடைய இல்வாழ்வான் ஒருவன் பிறன் வீட்டுச் சோற்றை விரும்பி விருந்தாளியாகப் பாவனைச் செய்து சென்று உபசாரம் பெறுகிறானோ, அவன் மறுபிறவியில் மாடாய் பிறந்து தன்னை உபசரித்தவனுக்கு உழைப்பான்”

(ம. த. சா. III .104)

இதே போல் திருக்குறளும் விருந்தோம்பலறத்திற்கும் புலன் கடந்த இயற்பியல் கருத்தான சொர்க்கத்திற்கும் உள்ள கட்டாயத் தொடர்பினை ஏற்றுக்கொள்கிறது. வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினரை நன்கு உபசித்து வரவிருக்கும் விருந்தினருக்காகக் காத்திருக்கும் இல்லறத்தான் சொர்க்கத்தில் வானவர்களால் நல்ல விருந்தினராக மதிக்கப்படுவான் என்ற கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் குறட்பா ஒன்றைக் காண முடிகிறது.

“செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்

நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.”

(குறள் 86)

விருந்தோம்பலும் இல்லறத்தின் நோக்கமும்

இல்லறத்தை ஒரு இல்லறத்தான் மேற்கொள்வது விருந்தோம்பலுக்காகத்தான் என்ற கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் பல தொடர்களை மனுதர்ம சாத்திரத்தில் காண முடிகிறது. ஓர் இல்லறத்தான் தினமும் செய்ய வேண்டிய ஐம்பெரும் வேள்விகளுள் ஒன்றாக

விருந்தோம்பல் மனுதர்ம சாத்திரத்தில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. இதனை ‘மானுடயக்ஞம்’ என மனு குறிப்பிடுகின்றார் (ம. த. சா III. 70). வள்ளுவர் விருந்தோம்பலை ஒரு வேள்விக்குச் சமனானதாகவும் ஒரு வேள்வியின் பயனைத் தரவல்லது என்று கருதுவது குறிப்பிடத்தக்கது ‘விருந்தின் துணைத்துணை வேள்விப்பயன்’ (குறள்.87) இல்வாழ்க்கையினை பிராண வாயுவுக்கு ஒப்பிடும் மனு பிரமச்சாரிகள், வான பிரஸ்தர்கள், சந்நியாசிகள் என்ற மூவரும் இல்லறத்தை சார்ந்திருப்பதை ‘பிராணவாயு’ என்ற உவகை மூலம் விளக்குகிறார் (ம. த. சா. மிமிமி. 77). ஏனைய மூன்று ஆச்சிரமத்தாரும் உணவிற்காக விருந்தினராக வரவேண்டிய வாய்ப்புள்ளது என்பதை மனு சுட்டிக்காட்டி இந்து தர்மத்துக்கு அடிப்படையாக இல்வாழ்க்கையும் விருந்தும் உள்ளது என்ற கருத்தினை எடுத்துரைக்கின்றார். ஆதாரமாக,

“மற்ற மூன்று ஆசிரமங்களையும் பொருந்தியிருப்போர் வேதம் ஓதுவதற்கும், பிச்சை ஏற்பதற்கும் ஆதாரமாக விளங்குவதனால் இல்வாழ்க்கை ஏற்புடைத்தாகும்”

(ம. த. சா. III. 78)

இவ்வகையில் இல்லற வாழ்க்கை இந்து தர்மத்தின் முதுகெலும்பாக இருப்பதை உணரமுடிகின்றது. ஏறத்தாழ ‘இதே கருத்தினை வள்ளுவரும் இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்’ (குறள் 41) என்ற குறட்பா மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். திருக்குறளின் விருந்தோம்பல் அதிகாரத்தின் முதலாவது குறள் இல்வாழ்க்கையின் பிரதான நோக்கம் விருந்தோம்பலே என உறுதியாக கூறுகிறது.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள் 81)

இங்கு ‘வேளாண்மை’ என்பது உபகாரம் (உதவி) (Vaiyapuripillai, 1982 p.3844) எனும் நேரடிப் பொருளிலும் காலப்போக்கில் வேளாண்மை என்பது பயிர்ச்செய்கை தொழிலை குறிப்பதாயினும் பயிர்ச் செய்கை

தொழிலின் நோக்கம் ஏனையோருக்கு உணவு வழங்குதல் என்பதன் அடிப்படையில் இல்லறத்தார்கள் வேளாண்மை செய்பவர்களாக கருதப்பட்டு வந்தமையினை இக்குறள் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வகையில் இல்லறத்துக்குரிய முதன்மை அறமாக விருந்தோம்பல் இருக்கின்றது என்ற கருத்தில் மனுவும் வள்ளுவரும் ஒன்றிணைந்து செல்வதை காணலாம்.

விருந்தோம்பலறமும் ஒரு உயர்ந்த இல்லறத்தானும்

விருந்தோம்பலறத்தை புரியும் ஒரு இல்லறத்தான் எத்தகைய பண்புகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்? எத்தகைய பண்புகளை கொண்டிருக்க கூடாது? போன்ற விடயங்களை மனுதர்ம சாத்திரமும் திருக்குறளும் எடுத்துரைக்கின்றன. விருந்தோம்பலறம் ஒரு இல்லறத்தானுக்கு கட்டாயமானது என்பதில் வள்ளுவரும் மனுவும் ஒருமித்த கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். மனு குறிப்பிடும் இல்லறத்தான் அதிக ஒழுக்க விதிகளை (சடங்கு சம்பிரதாயங்கள்) பின்பற்றுவதோடு விருந்தோம்பல் விதிகளை மீறுகின்ற போது அவனுக்கு பாவங்களும் துன்பங்களும் ஏற்படுவதை மனு எடுத்துக் கூறுகின்றார். விருந்தோம்பலை மேற்கொள்ளும் இல்லறத்தான் தொடர்பாக மனு மிக விரிவாக பல விதிகளையும் விதி மீறுகைகளையும் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால், வள்ளுவர் ஒரு உயர்ந்த இல்லறத்தான் பற்றி குறிப்பிடும் கருத்துகளும் விடயங்களும் மிக சுருக்கமாக இருப்பதுடன் மிக அடிப்படையானதாகவும் முக்கியமானதாகவும் இருக்கின்றது. மனுதர்மத்தின் படி விருந்தினரை உபசரிக்காமல் திருப்பியனுப்பும் இல்லறத்தான் புண்ணியத்தை இழந்து பாவியாகின்றான். இவற்றை பின்வரும் மனுதர்ம சாத்திர தொடர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“கழனி களிற் சிந்தியிருக்கும் நெல்மணிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து அதைக் கொண்டு பிழைப்பதாயினும், கடும் தவமே புரிவதாயினும், விருந்தோம்பாதிருப்பின், தேடி வந்தும் உணவு கிடைக்காமல் திரும்புவோனுக்கு, இவன் தேடிய

புண்ணியமெல்லாம் போய்ச் சேர்ந்து விடும். விருந்தினர்க்கு உணவளிக்காமல் தான் முன்னர் உண்பவன் இறந்த பின் தனதுடலை நாய் கழுமுகள் தின்னுமென்பதை உணர்வதில்லை. தனக்கு மட்டுமே உணவு சமைத்துக் கொள்கின்றவன் பாவத்தையே உண்பவன். தேவர் முதலானவர்க்கு படைத்துண்பவன் யக்ஞ மிச்சிலை உண்டேறு பெறுகின்றான்.”

(ம. த. சா. III. 100,115,118)

இத்தகைய ஒரு நிலையினை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் வள்ளுவர் விருந்தினரை எவ்வாறாயினும் உபசரிக்க வேண்டும் என மனுவைப் போல உறுதியாக உள்ளார். ஆனால், இவ்வாறு விருந்தினரை உபசரிக்காமல் விட்டால் ஏற்படும் தீமைகளையும் துன்பங்களையும் மனுதர்ம சாத்திரம் கூறும் அளவிற்கு வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்வரும் குறட்பாக்கள் இக்கருத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

“விருந்து புறத்தாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டாற்பாற் றன்று”

“உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல்
ஓம்பா

மடமை மடவார்கண் உண்டு”

(குறள்.82, 89)

இல்லறத்தின் பிரதான நோக்கம் விருந்தோம்பலறம் என்பதை வள்ளுவனும் மனுவும் ஏற்றுள்ளனர். விருந்தினர் வீட்டின் புறத்தில் இருக்க தான் மட்டும் உண்ணும் இல்லறத்தான் பாவியாகின்றான் என்பதுடன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பல துன்பங்களை அனுபவிப்பான் என மனு பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றார் (மேலே காண்க). இவ்வாறு மனு கூறுவதன் மூலம் விருந்தினரின் முக்கியத்துவத்தினை மனு எடுத்துக் காட்டுகிறார். வள்ளுவர் ஏறத்தாழ இதேபோன்ற கருத்தினை உவமை மூலம் விளக்குகின்றார். வீட்டிற்கு வெளியே வந்திருக்கும் விருந்தினர்கள் பசியுடன் இருக்கத்தக்கதாக ஒருவனுக்கு மரணத்தை தடுக்கும் அமிர்தமே கிடைப்பதாயினும் அதனை இல்லறத்தான் உண்ணாமல்

விருந்தினர்களின் பசியை போக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றார் (குறள் 82). வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களின் பசியை போக்குவதில் மனுவும் வள்ளுவரும் ஒருங்கிணைந்து செல்கின்றனர். மேலும், மனுவின் கருத்துப்படி விருந்தோம்பலறத்தினை மேற்கொள்ளும் இல்லறத்தான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பல நன்மைகளை பெறுவான்.

எடுத்துக்காட்டாக:

“விருந்து வந்த உயிர்க்குச் சோறிட இயலாது போயிடினும், படுக்கை, இருக்கை, தண்ணீர், இன்மொழியேனும் அறத்தாறொழுகும் இல்வாழ்வானிடம் பஞ்சமாயிராது.”

“...விருந்தோம்புதலால் பொருளும், புகழும், ஆயுளும்

நற்கதியும் கிடைக்கின்றன.”

(ம. த. சா. III. . 101,106)

ஏறத்தாழ இதே கருத்தினை வள்ளுவரும் விருந்தோம்பல் அதிகாரத்தில் ஒரு குறள் மூலம் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.”

(குறள். 83)

விருந்தினர் உண்டதன் பின்னர் இல்லத்தலைவனும் அவர் மனைவியும் உண்ண வேண்டும் என மனு வலியுறுத்துகின்றார் (ம. த. சா. III. . 116). ஏறத்தாழ இதே கருத்தினை “ஞ்..விருந்தோம்பி மிச்சின் மிசைவான் புலம்” (குறள் 85) என்ற தொடரின் மூலம் வள்ளுவர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மனுவும் வள்ளுவரும் வினைக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். விருந்தோம்பலில் ஈடுபடும் இல்லறத்தானுக்கு புகழும், ஆயுளும், நற்கதியும் கிடைக்கும் என மனு குறிப்பிடுகின்றார் (ம. த. சா. III. 106). இதே போல் வள்ளுவரும் விருந்தோம்பலில் ஈடுபடும் இல்லறத்தான் சொர்க்கத்திற்கு செல்வான் என்ற கருத்துபட “...நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு” (குறள். 86) என்ற தொடர் மூலம் மனுவுடன் உடன்படுகின்றார். இவ்வகையில் மனுவும்

வள்ளுவரும் புலன்கடந்த இயற்பியல் சார்ந்த நிலைகளை விருந்தோம்பலுடன் இணைத்து நோக்குகின்றனர்.

மனுதர்ம சாத்திரத்திலும் திருக்குறளிலும் விருந்தோம்பலறம் தொடர்பான வேறுபட்ட கருத்துக்கள்

விருந்தோம்பலும் ஐம்பெரும் கடமைகளும்

காலத்தால் மனுதர்ம சாத்திரம் திருக்குறளுக்கு முந்தியதாக காணப்படுவதன் காரணமாகவும் இல்லறம் தொடர்பாக பல கருத்துகளை மனுதர்ம சாத்திரம் கொண்டிருப்பதைப்போல திருக்குறளும் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக சில அறிஞர்கள் திருக்குறளில் மனுதர்ம சாத்திரத்தின் செல்வாக்கினை சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர் (Vaiyapuripillai,1995, ஜீ.5556). விருந்தோம்பலறம் தொடர்பாக மனுதர்ம சாத்திரம் மற்றும் திருக்குறள் கூறும் கருத்துக்களில் ஒருமித்த கருத்துக்கள் காணப்படுவது போல் விருந்தோம்பலறம் தொடர்பாக இவ்விரண்டு நூல்களிலும் வேறுபட்ட கருத்துக்களும் காணப்படுகின்றன.

மனுதர்மம் விருந்தோம்பலை ஒரு இந்து சமய சடங்காக, கிரியையாக நோக்குகின்றது. ஒரு இந்து இல்லறத்தான் மேற்கொள்ளும் ஐம்பெரும் வேள்விகளுள் ஒன்றாகவும் இறுதியான ஒன்றாகவும் (ஐந்தாவது) மனுதர்மம் விருந்தோம்பலை நோக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. மனுவின் ஒழுக்கவியலில் ஒரு இல்லறத்தானின் கடமையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கினையே விருந்தோம்பல் பெற்றுக் கொள்கின்றது. சான்றாக,

“வேதம் ஓதுதலால் முனிவரையும், அவி சொரிவதனால்

தேவரையும், சிரார்த்தத்தால் தென்புலத்தாரையும்,

உணவினால் விருந்தினரையும், பலியிடுவதால்

பூதங்களையும் திருப்தி செய்விக்கவும்”

(ம. த. சா. III . 81)

மேலும் மனிதர்களுக்கான விருந்தோம்பலை இறுதியான இல்லறத்தின் கடமையாக மனு கூறுகின்றார். ஆதாரமாக,

“1. வேதமோதுதல் பிரம்மயக்ஞம், 2. அன்னம் படைத்தோ புனல் வார்த்தோ தென்புலத்ததார்க்கு வழிபாடியற்றல் பிதூர்யக்ஞம், 3. தீயில் அவிசொரிந்து தேவரை வழிபடல் தேவயக்ஞம், 4. பலியிடல் பூதயக்ஞம், 5. விருந்தோம்பல் மானுடயக்ஞம்.”

(ம. த. சா. III . 70)

விருந்தோம்பலை மனு இந்துமத சடங்காக நோக்கிய அளவிற்கு வள்ளுவர் அதனை நோக்கவில்லை எனக் குறிப்பிடலாம். வள்ளுவரின் வாதம் என்னவெனில் இல்வாழ்க்கை என்பதே விருந்தோம்பலுக்காத்தான் ஆனால் மனுவின் நோக்கின் படி இல்வாழ்வானின் கடமைகளில் ஐந்தில் ஒரு பங்கினையும் இறுதி இடத்தையும் விருந்தோம்பல் பெற்றுக் கொள்கின்றது. இவ்வகையில் விருந்தோம்பல் மனு மற்றும் வள்ளுவரின் சிந்தனைகளில் சமனான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று கூறமுடியாதுள்ளது. இல்வாழ்க்கையினை மேற்கொள்வது விருந்தோம்பலுக்காகத்தான் (குறள்.81) என்று வள்ளுவர் இல்வாழ்க்கையினை விருந்தோம்பலுக்குச் சமமாக்குகிறார். ஆனால் மனு விருந்தோம்பலினை இல்வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக காண்கிறார்.

இல்லறத்திற்குரிய ஐந்து கடமைகளில் இருவருக்குமிடையே மேலும் சில வேறுபாடுகளை காணமுடிகிறது. மனுவின் படி ஐந்து கடமைகள் பின்வருமாறு அமைகிறது.

1. பிரம்ம யக்ஞம் (வேத மோதுதல்)
2. பிதூர் யக்ஞம் (தென்புலத்தார் வழிபாடு)
3. வேத யக்ஞம் (அவிசொரிந்து தேவர்களை வழிபடல்)
4. பூத யக்ஞம் (வீட்டுக்கு வெளியில் சில மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும், பறவைகளுக்கும் உணவை படைத்தல்).
5. மானுட யக்ஞம் விருந்தோம்பல்

(ம.த.சா. III .92)

மனுவின் ஒழுங்கில் ஐந்தாம் இடத்தினை (இறுதி இடத்தினை) விருந்தோம்பல்

பெறும் அதேவேளை வள்ளுவர் கூறும் இல்லறத்துக்குரிய ஐம்பெரும் கடமைகள் பின்வரும் ஒழுங்கில் அமைகின்றது. இது பற்றி வள்ளுவர் இல்வாழ்க்கை எனும் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. தென்புலத்தார் வழிபாடு
2. தேவர்கள் வழிபாடு
3. விருந்தினரை உபசரித்தல்
4. சுற்றத்தாரைப் பேணுதல்
5. இல்லறத்தான் தன்னை கவனித்துக் கொள்ளுதல்.

இவ்வொழுங்கு

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்றாந்

கைம்புலத்தாரோம்பல் தலை”

(குறள்.43)

எனும் குறளில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

வள்ளுவர் கூறும் ஐம்பெரும் கடமைகளில் விருந்தோம்பல் மூன்றாம் இடத்தினை பெறுதல் குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை மனு குறிப்பிடும், வேதம் ஓதுதல், பூத வேள்வி போன்ற விடயங்களை வள்ளுவர் இல்லறத்தானுக்கு விதிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் மனு இல்லறத்தானின் முதற் கடமையாக வேதம் ஓதலையும் இறந்த முன்னோர்களை வழிபடுதல் அதாவது தென்புலத்தாரை வழிபடுதலை வள்ளுவர் ஐம்பெரும் கடமை ஒழுங்கில் முதலில் வைத்து போற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பூத வேள்வி தொடர்பாக இல்வாழ்க்கை அதிகாரத்திலும் விருந்தோம்பல் அதிகாரத்திலும் வள்ளுவர் குறிப்பிடாதது இருவருக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டினை எடுத்துக் காட்டும் மற்றுமோர் முக்கிய அம்சமாகும். பூத வேள்வியில் நாய், பாவி, சண்டாளன், தீராப் பிணியாளன், காக்கை, கிருமி போன்ற மனிதன் மற்றும் மனிதன் அல்லாத உயிரினங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன (ம. த. சா. III. 92).

இவ்வாறு மனிதர்களில் குறைபாடு உடைய பாவி கள் , மனிதரல்லாத

உயிரினங்கள் போன்றவற்றின் நலன்கள் மனிதர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனு கருத்திற் கொள்வது போல் வள்ளுவர் கருத்திற் கொள்கிறார் என்று கூறமுடியாது. பூதவேள்வியினை முடித்த பின்னரே விருந்தோம்பல் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தினையும் மனு வெளிப்படுத்துகின்றார் (ம. த. சா.மிமி. 94). ஆனால், இத்தகைய வெளிப்பாட்டினை திருக்குறளில் விருந்தோம்பல் அல்லது இல்வாழ்க்கை பகுதியில் காண முடியவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விருந்தினரின் தகுதியும் மனுதர்மமும்

ஒரு நல்ல இல்லறத்தானின் இலக்கணங்களை கூறுவதுடன் நின்றுவிடாமல் ஒரு நல்ல விருந்தினன் எப்படி இருக்க வேண்டும்? எப்படி இருக்கக் கூடாது? போன்ற கருத்துக்களையும் மனு குறிப்பிடுகின்றார். எடுத்துக்காட்டாக

“அன்றாடம் வராமல் ஒரேவழி நாடி வருவோனே விருந்து. ஓரிரவு வரை அவன் விருந்தினனாக மதிக்கத் தக்கவன்.”

(ம. த. சா. III . 102)

“தன்னைக் காணவரும் உள்ளர்க்காரனும் தன் மனைவி வேள்வித் தீ இவற்றைத் தேடிக்காரியமாக வருகின்ற அந்தணனும் அதிதிகொன்று கொள்ளத் தக்கவரல்லர்.”

(ம. த. சா. III. 103)

மனு குறிப்பிடுவதைப்போல் ஒரு நல்ல விருந்தினருக்குரிய இலக்கணங்களை வள்ளுவர் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பசியுடன் வரும் அனைவரையும் வள்ளுவர் விருந்தினராகவே கருதியிருக்கக் கூடும். மேலும் விருந்தினரை மிகவும் கனிவுடன் நோக்கி அனுசரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் விருந்தினர்களை இல்லறத்தான் ஒரு சுமையாக கருதாமல் முகமலர்ச்சியுடன் முதலில் நோக்க வேண்டும் பின்னர் உபசரிக்க வேண்டும் என்ற யதார்த்தமான பகுத்தறிவு சார்ந்த மனிதாபிமான கருத்தினை வள்ளுவர் பதிவு செய்கின்றார். மேலும் மனுவின் விருந்தோம்பலில் அதிகளவு

சமய சடங்குகளின் செல்வாக்கினை காண முடிகிறது. இத்தகைய பிற்புலத்தில் வள்ளுவரின் விருந்தோம்பலில் மனுவின் செல்வாக்கு ஓரளவு காணப்படுகின்றது என்று கூறுவதில் தவறு இருக்க முடியாது.

நிறைவுரை

இல்வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பல் முக்கியமான கடமை என்பதனை இருவரும் ஏற்றுக்கொள்வதுடன் விருந்தோம்பலறத்தின் புலன்கடந்த இயற்பியல் விளைவுகளை இருவரும் ஏற்றுக்கொள்வது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இல்லறத்தானை சார்ந்து ஏனைய ஆச்சிரமத்தார் இருப்பதை மனுவும் வள்ளுவரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். விருந்தினருக்கு பின்னரே இல்லறத்தானும் அவனது மனைவியும் உண்ண வேண்டும் என்பதனை இருவரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறாக விருந்தோம்பல் அறம் தொடர்பாக பல ஒற்றுமையான அம்சங்கள் இருவருக்கிடையே காணப்பட்டாலும் இருவருக்குமிடையே வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. மனுவினைக்காட்டிலும் வள்ளுவர் விருந்தோம்பலுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தினை வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. மனுவின் படி இல்லறத்தார்களின் ஐம்பெரும் கடமைகளுள் ஒன்றாக இருக்கும் விருந்தோம்பல் வள்ளுவரின் படி இல்வாழ்க்கையின் பிரதான நோக்கமாக மாறுவது இருவருக்கும் இடையே காணப்படும் முக்கிய வேறுபாடாகும். மேலும் மனுவின் விருந்தோம்பல் இந்து சமய சடங்குகளுடன் அதிகம் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மனுவுடன் ஒப்பிடும் போது வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல் குறைந்தளவு சமயஞ் சார்ந்த விதிகளுடன் தொடர்புபடுவதைக் காணமுடிகின்றது. விருந்தோம்பலை மேற்கொண்டால் எத்தகைய நல்ல விளைவுகள் ஏற்படும்? விருந்தோம்பலை மேற்கொள்ளாவிட்டால் எத்தகைய தீய விளைவுகள் ஏற்படும்? என்பவை தொடர்பாக மனு கூறும் அளவிற்கு விரிவாக வள்ளுவர் கூறவில்லை. விருந்தோம்பல் தொடர்பாக மனுவிடம் காணப்படும் அழுத்தம் (கட்டளையாக, சட்டமாக கூறுதல்) வள்ளுவரிடம்

காணப்படவில்லை. மனு இந்து சமூகத்திற்குரிய தர்மமாக ஒரு அறமாக விருந்தோம்பலை எடுத்துரைக்கின்றார். ஆனால் வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல் அவர் காலத்தில் வழக்கில் இருந்த சமண, பௌத்த மற்றும் ஆசிவக சிந்தனைப்பள்ளிகளையும் இணைத்துக் கொண்டது போல் தோன்றுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட தத்துவங்கள் சொர்க்கம் மற்றும் வினைக் கொள்கையின் இருப்பு என்பவற்றை ஏற்றுக்கொள்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் கடவுள் மற்றும் வினைக்கொள்கையின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாத தத்துவமான பொருள்முதல்வாத சிந்தனையாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கூறுகளை வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல் கொண்டிருப்பது இங்கு

சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இத்தகைய பண்பு வள்ளுவரது தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு இல்வாழ்வான் விருந்தினர்களை முகமலர்ச்சியோடு வரவேற்க வேண்டும் மற்றும் இல்வாழ்க்கையின் நோக்கம் விருந்தோம்பல் (குறள். 90, 81) இவ்வகையில் வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல் தொடர்பான கருத்துக்கள் மனுவின் விருந்தோம்பல் கருத்துக்களினால் ஓரளவிற்கு செல்வாக்கிற்குட்பட்டு காணப்பட்ட போதும் வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல் பலதனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டு விளங்குவதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

Reference

- Anbumani. (2007). *Pathinen Keezhkanakku Noolgal*. Chennai: Manimekalai Prasurem.
- Buhler, G. (1993). *Laws of Manu*. Delhi: Motilal Banarsidass Publishers Pvt. Ltd.
- Chidambaranar, S. (2003). *Pathinen Keezhkanakkum Thamizhar Vaazhuvum*. Chennai: Arivu Pathippakam,
- Desikar, D. S. (1950). *Tirukkural-Uraivalam, Aruthupal*. Tamil Nadu: Dharmapura Adheenam Mayiladuthurai.
- Parimanam, A. M. & Balasubramanian, K. V. (2004). *Puranānūru Original Text and its Commentary*. Chennai : New Century Book House.
- Seetharam, T. (2000). *Manudharma Sastram*. Chennai: Alaikal Publishers.
- Sharma, C. (2003). *A Critical Survey of Indian Philosophy*. Delhi: Motilal Banarsidass Publishers.
- Subrahmanian, N. (1996). *The Tamils (Their History, Culture, and Civilization)*. Madras: Indian Institute of Asian Studies.
- Vaiyapuripillai, S. (1982). *Tamil Lexicon (Vol. I -VI)*. Madras: University of Madras.
- Vaiyapuripillai, S. (1988). *History of Tamil Language and Literature*: Madras: New Century Book House.
- Vaiyapuripillai, S. (1995). *Tamil Sudar Manikal*. Madras: India Paari Nilaiyam.
- Velupillai, A. (2004). *Tamil Ilakkiyathil Kalamum Karuthum*. Colombo: Kumaran Book House.

வாழ்வியல் தத்துவத்தை கற்பிக்கும் இலங்கைத்தமிழ் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள்

Traditional Sri Lankan Tamil Games That Teach Philosophy of Life

தேவநாயகம் தேவானந்த் / Thevanayagam Thevananth¹

Abstract

Traditional games contain four main elements: space, sound, movement, and language. At its most basic, a life action becomes a game when it is re-enacted. A story that is re-enacted in this, in which interactive characters, conditions for character interaction, songs, dialogues, fantasy creations, and situations where reality and fiction are mixed, many characteristic levels can be found in the game, such as closeness to life and understanding. UNESCO (2003) defines 'Intangible Cultural Heritage' as practices, representations, expressions, knowledge, and skills - as well as associated tools, objects, artifacts, and cultural spaces - that communities, groups, and sometimes their cultural regions recognize. This study in Sri Lanka Examines the traditional sports in circulation among the Tamils living in the north. "Entering a sport is entering a community. Sports is a kind of symbol of culture; therefore, a deep knowledge of traditional sports practices is an important part of a community's knowledge" (Parlebas, 2005) with the idea that traditional sports are still practiced today among the Tamil-speaking people of northern Sri Lanka. Auto-Ethnography research method is used to collect data for analysis.

Date of submission: 2023-09-10
Date of acceptance: 2023-11-02
Date of Publication: 2023-12-28
Corresponding author's Name:
Mr. Thevanayagam Thevananth
Email: tthevananth@gmail.com

Keywords: Sri Lankan Tamils, Traditional games, Autoethnography

அறிமுகம் : பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள்

யுனெஸ்கோ (2003) கலாச்சார பாரம்பரியத்தை 'Intangible Cultural Heritage' என்பது நடைமுறைகள், பிரதிநிதித்துவங்கள், வெளிப்பாடுகள், அறிவு, திறன்கள் அத்துடன் அதனுடன் தொடர்புடைய கருவிகள், பொருள்கள், கலைப்பொருட்கள் மற்றும் கலாச்சார இடங்கள் சமூகங்கள், குழுக்கள் மற்றும் சில சமயங்களில் அவர்களின் கலாச்சார பகுதிகளாக அங்கீகரிக்கின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றது. இதற்குள் பாரம்பரிய (Traditional games)

ஒரு பகுதியாகக்க கருதத்தக்கன. இங்கு உள்ளூர் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்த முக்கிய சொத்தாக பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் உள்ளன. இந்த பாரம்பரிய செயல்பாடுகள் மற்றவர்களுடனும் சுற்றுச்சூழலுடனும் மரியாதைக்குரிய விதத்தில் ஒரு கலாச்சார பாரம்பரியத்தை உருவாக்குகின்றன. மேலும், யுனெஸ்கோவின் 2030 நிகழ்ச்சி நிரல் (யுனெஸ்கோ, 2017) சுற்றுச்சூழலுக்கான மரியாதை மற்றும் நிலைத்தன்மை கல்வி ஆகியவை சமூகத்தின் சவால்களை வெல்வதற்கான முக்கிய கூறுகளாகக்

¹The author is a freelance researcher from 'Murram' Kalai Manram, Nallur, Jaffna, Sri Lanka. tthevananth@gmail.com

காணப்படுகின்றன. இதில் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களும் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

Parlebas (2001) கருத்துப்படி பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் ஒரு நீண்ட கலாச்சார பாரம்பரியத்தில் வேரூன்றியுள்ளது. இந்த விளையாட்டுகளின் விதிகள் உள்ளூர் கலாச்சாரத்தின் தனித்துவமான குணாதிசயங்களை தாங்கி, பொருளற்ற பொழுதுபோக்கு பாரம்பரியத்தை வகைப்படுத்தும் பெரும் பன்முகத்தன்மையைக் காட்டுகின்றன. பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களின் விதிகள் நெகிழ்வுத் தன்மையுடையன. இதனால் இதன் விளையாடும் வழி மிகவும் திறந்த நிலையில் உள்ளது. தொடர்ந்து மாற்றியமைக்க அனுமதிக்கிறது. ஒவ்வொரு பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கும் ஒரு உள் தர்க்கம் உள்ளது. இது மற்ற பங்கேற்பாளர்களுடனான உறவுகள், வெளி, நேரம் மற்றும் பொருள்களுடன் தொடர்புடைய அசல் சிக்கல்களைத் தீர்க்க வழிநடத்துகிறது.

பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் உள்ளூர் பொருள்சார் பண்பாடுகளில் இணைந்திருக்கின்றன. இங்கு இதனை விளையாடபவர்கள் பொருள்சார் பண்பாட்டுக்கேற்ப உருமாற்றுகிறார்கள், சூழல்மயமாக்குகிறார்கள், இணைக்கிறார்கள். அதாவது உள்ளூர் சுற்றுச் சூழலை ஏற்ப தனித்துவமானவையாக்குகின்றன (Warnier, 2011). உள்நாட்டு சூழலில் இருந்து பொருட்களை மீண்டும் பயன்படுத்துதல் மற்றும் இயற்கையில் இருந்து பொருட்களின் சுற்றுச்சூழல் பயன்பாடு ஆகியவை இந்த வெளிப்பாடுகளின் பாரம்பரியத்தின் நிலையை உறுதிப்படுத்துகின்றன (லிணீஸ்மீரீனி, 2017). உள்ளூர் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்த உடற்கல்வியின் முக்கிய சொத்தாக பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் உள்ளன. இந்த பாரம்பரிய செயல்பாடுகள் மற்றவர்களுடனும் சுற்றுச்சூழலுடனும் மரியாதைக்குரிய விதத்தில் ஒரு கலாச்சார பாரம்பரியத்தை உருவாக்குகின்றன.

ஆய்வு முறையியல்

இந்த ஆய்வுக்காக வாய்மொழி

மூலமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கையாழ் மாவட்டத்தில் விளையாடப்படும் அறுபது பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை குழந்தைப் பருவ விளையாட்டுக்கள், சிறுவர் விளையாட்டுக்கள், வளர்ந்தோர் விளையாட்டுக்கள் என்று பிரதானமாக வகைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இங்கு ஆய்வாளர் சுய இனவரைவியல் ஆய்முறையைப் (Autoethnography research method) பயன்படுத்தி தான் சமூகத்தில் வாழ்ந்த அடிப்படையில் விபரிக்கப்பட்டுள்ள பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களை அந்த மக்கள் கூட்டத்துடன் இணைந்து விளையாடிய அடிப்படையில் நேரடி அவதானிப்பு மற்றும் பங்கேற்பு மூலம் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்கள் திரட்டப்பட்டு, பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் தொடர்பான ஆய்வாளர் Parlebas (2005) கருத்தோடு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது 'ஒரு விளையாட்டில் நுழைவது ஒரு சமூகத்திற்குள் நுழைவது. விளையாட்டு என்பது கலாச்சாரத்தின் ஒரு வகையான சின்னம். எனவே, பாரம்பரிய விளையாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய ஆழமான அறிவு ஒரு சமூகத்தின் அறிவின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்' (Parlebas, 2005) என்ற கருத்தோடு இலங்கை வடபகுதியில் தமிழ்ப்பேசம் மக்கள் மத்தியில் பாரம்பரியமாக விளையாடப்பட்டு வருகின்ற இன்றும் வழக்கிலிருக்கின்ற பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் நோக்கப்படுகின்றன.

தகவல் அளிக்கையும் பகுப்பாய்வும்

(1) பாரம்பரிய விளையாட்டுகளில் வாழ்வியல் தத்துவம்

பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் வாழ்வைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதோடு தான் வாழும் உலகினைக் வெளிப்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் 'செயலை' அடிப்படையாகக் கொண்டது. மனித முரண் நிலைகளின் பயனாக விளைந்தவைகள். பாரம்பரிய விளையாட்டில் ஈடுபடுபவர்கள் தமது வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். வாழ்வின் சம்பவிப்புக்களை மீள நிகழ்த்தி

தாம் விரும்பும் வாழ்வை சிருஷ்டித்து ஒரு வகையான 'விடுதலை' உணர்வைத் தரிசிக்கிறார்கள்.

பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் பண்பாட்டு உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. சமூகத்தின் கட்டமைப்பு, உருவம், உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றிற்கிடையிலான மோதல்கள் பண்பாட்டுக்கமைய வேறுபடுகின்றன. மனித விருப்புகள், தேவைகள் காரணமாகவே மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மோதலானது பலதரப்பட்டதாகவுள்ளது எனலாம்.

- i. மனிதனோடு மனிதன் மோதுதல்
- ii. மனிதன் தன்னுடன் மோதுதல்
- iii. மனிதன் தன் சுற்றாடலுடன் மோதுதல்
- iv. மனிதன் சமூகத்துடன் மோதுதல்
- v. மனிதன் இயற்கையுடன் மோதுதல்

மேற்சொல்லப்பட்ட மோதல்கள் மனிதனால் மீளச்செய்யப்பட்டபோது அவை விளையாட்டாகவும் கலைகளாகவும் பரிணமித்தன எனலாம். இரண்டிலும் நிகழ்த்துபவர்களும் பார்ப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். நிகழ்த்துபவனுக்குத் தான் செயற்படுவதால் எழுகின்ற மனக்கிளர்ச்சி நிலை, தனக்குக் கிடைக்கும் பார்ப்போனின் பாராட்டால் அகமகிழ்வாக பரிணமிக்கிறது எனலாம். பார்ப்போனின் ஈடுபாடும் திருப்தியும் கூட அற்புதமானது. பார்ப்பவர்களைக் கவரும் தன்மை இரண்டிலும் உண்டு.

மனிதனது இயல்பான தன்னார்வ ஈடுபாட்டை உண்டு பண்ணுவதால் இரண்டிலும் மனவெழுச்சிக்கான வடிகால்கள் இருப்பதை இனங்காணலாம். வாழ்வை அவ்வாறே மீளப்படைக்காது கற்பனையைச் சேர்த்து புதியதொரு கதையைப் புனைந்து புனைவு மெய்மையான ஒன்றை பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் சிருஷ்டிக்கின்றன. வெறும் வெளி அசைவால் பல்வகைக் கோலங்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது எனலாம். ஒரு கரு அல்லது செய்தி அழகாகச் சட்டகமிடப்பட்டு நிபந்தனைகளுடன் கோர்க்கப்படுகிறது. இந்தக் கோர்வை ஒரு உச்சத்தை நோக்கி நகர்த்தப்படுகிறது. அதுவே

வெற்றிக்கனியாகக் கருதப்படுகிறது. வெற்றிக் கனி கையில் கிடைத்ததும் மனம் துள்ள உடலும் துள்ளிக் குதித்து குதூகளிக்கிறது.

பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் நான்கு பிரதான மூலங்களைக் கொண்டுள்ளன எனலாம்.

- i. வெளி
- ii. ஓசை
- iii. அசைவு
- iv. மொழி

மிக அடிப்படையில் ஒரு சாதாரண செயல் பார்ப்போனுக்காக மீள நிகழ்த்தப்படுகின்ற போது அது ஆற்றுகையாகின்றது. இதற்குள் மீள நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஒரு கதை, அதில் ஊடாடும் பாத்திரங்கள், பாத்திர ஊடாட்டத்திற்கான நிபந்தனைகள், பாடல்கள், உரையாடல்கள், கற்பனைச் சிருஷ்டிப்புக்கள், நிஜமும் புனைவும் கலந்த நிலைகள், வாழ்வோடு மிக நெருங்கி நின்று புரிந்து கொள்ளக் கூடியதான துலங்குதல் போன்ற பல பண்பு நிலைகளை ஆற்றுகையில் காணமுடியும். இதனையே யுனெஸ்கோ (2003) 'Intangible Cultural Heritage' என்பது நடைமுறைகள், பிரதிநிதித்துவங்கள், வெளிப்பாடுகள், அறிவு, திறன்கள் அத்துடன் அதனுடன் தொடர்புடைய கருவிகள், பொருள்கள், கலைப்பொருட்கள் மற்றும் கலாச்சார இடங்கள் சமூகங்கள், குழுக்கள் மற்றும் சில சமயங்களில் அவர்களின் கலாச்சார பகுதிகளாக அங்கீகரிக்கின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றது. மேற்சொன்ன அடிப்படைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் எவ்வாறு ஒரு சமூக பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை பார்க்கலாம்.

(2) வாழ்வின் நல்லது கெட்டதை வெளிப்படுத்தும் விளையாட்டுகள்

பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் வாழ்வில் நடைபெறும் நல்லது கெட்டதுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. பண்பாட்டில் காணப்படும் இந்தப் பண்பு வாழ்வின் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான பயிற்சியாகும். இங்கு நல்ல பண்புடைய

பாத்திரங்கள், மனிதன் தான் விரும்பும் அல்லது தன்னை அதனுடன் அடையாளப்படுத்துதல் பாத்திரம். இதனை நேர்ப் பாத்திரமென்றும் குறிப்பிடலாம். இந்தப் பாத்திரமே விளையாட்டின் இறுதியில் வெற்றி பெறும் அல்லது வெற்றி பெறவேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புவார்கள்.

அடுத்தது எதிர்நிலைப் பாத்திரங்கள். இவை வாழ்வில் மனிதனுக்கு இடையூறாக அமைந்தவைகளைக் குறிக்கிறது. நல்ல பாத்திரங்களுக்கு எதிராக உள்ளவை. குறிப்பாக, கூடாத கெட்ட பண்புகளைக் கொண்ட பாத்திரங்கள். இவை தோல்வியடைய வேண்டும் அல்லது அழிந்து போகவேண்டும் என்று விரும்பப்படும். எதிரிடையான பாத்திரங்களாக இதனைச் சுட்டுவர். இதன் ஆற்றலைவிடக் குறைந்த ஆற்றலுடைய நேர்ப்பாத்திரம் ஏய்ப்புக்காட்டி அல்லது தன் புத்திசாதுரியத்தால் கெட்ட பாத்திரத்தை வெல்வதாகக் காட்டப்படும். பலத்தால் வெல்வதாக அமைகின்ற பாத்திரங்களும் உண்டு.

ஒரு விவசாய சமூகத்தில் பசு முக்கியமான வாழ்வாதாரமாகக் காணப்படும். அதனை பாதுகாப்பது முக்கியமான பணியாக இருக்கும். இதனைக் குறிப்பதாக பசுவும் புலியும் என்ற பாரம்பரிய விளையாட்டு காணப்படும் பசுவை பிடிக்கவரும் புலியை விரட்ட வேண்டுமென்றால் மக்கள் ஒன்று கூடி பாதுகாப்பு தேட வேண்டும் என்ற நிலையை இந்த விளையாட்டு வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இலங்கை வடபகுதி யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் ஒன்றான பசுவும் புலியும் விளையாட்டில் இந்தப்பண்பைக்காணலாம்.

பசுவும் புலியும்

சிலர் கைகோர்த்துக் கொண்டு வட்டமாக நிற்பார்கள். வட்டத்தின் நடுவில் ஒருவர் நிற்பார். அவர்கள் பசுவாகவும் வெளியில் நிற்பவர் புலியாகவும் கருதப்படும். புலி வட்டத்தை சுற்றி 'சங்கிலி புங்கிலி கதவை திற' என்று பாட வட்டமாக நிற்பவர்கள் 'நான் மாட்டேன் வேங்கைப் புலி' என்று பாடுவார்கள். மீண்டும் புலி 'பசு நிற்கிறதோ..' என்று கேட்க சுற்றி நிற்பவர்கள் 'இல்லை'

என்று கூற புலி கேட்கும் 'பால்மணக்குது' என்று கூற வட்டமாக சுற்றி இருப்பவர்கள் 'பக்கத்து வீட்டில் பால் மணக்குது..' என்று கூறுவர். பின்னர் புலி கேட்கும் 'புல்லுப் போட்டுப் பார்க்கட்டுமா?' என்று கேட்க 'ஆம்' என்று கூறுவார்கள். புலி வட்டத்திற்குள் போய் பசுவைப்பிடிக்க முயற்சி செய்ய சுற்றி நிற்பவர்கள் கைகளை இறுக்கிப்பிடித்தபடி நிற்பார்கள். இறுதியில் பசு வட்டத்திற்குள் இருந்து வெளியே ஓடிப்போக புலி பசுவை துரத்தும் பசு தன்னைப் பாதுகாக்க ஓடிவந்து வட்டத்திற்குள் நுழைந்துவிடும் இவ்வாறு புலி துரத்துவதும் பசுவை வேலிகள் பாதுகாப்பதுமான செயலியக்கம் நடைபெறும். சில கணங்களில் பசு பிடிபடும் சில வேளைகளில் புலி தன்னால் முடியாது என்று போய்விடும்.

பாடல்

சங்கிலி புங்கிலி கதவைத்திற

நான் மாட்டேன்

வேங்கைப்புலி பசு நிற்கிறதோ

இல்லை

பால் மணக்குது

பக்கத்து வீட்டில் மணக்குது

புல்லும் போட்டு பார்க்கட்டுமா?

இங்குக் கைகளைக் கோர்த்து மகிழ்ச்சியாக எல்லோரும் விளையாடுவார்கள். அதேவேளை வெல்வதற்கான தந்திரோபாயங்களையும் கண்டு கொள்வார்கள். இந்த விளையாட்டிற்கு வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வெவ்வேறு பாடல்கள் பயன்படுத்தப்படுவதையும் காணலாம்.

புலி : ஒரு கட்டுப் புல்லுத்தாரேன் உன்மகளை விட்டுட்டி.

வேலி : போடி, போடி சம்மந்தி புத்தி கெட்ட சம்மந்தி"

இவ்வாறு பாடி, பாடி உள்ளே நிற்கும் பசுவைப் பிடிக்க வருவார்கள். வட்டமாக நிற்பவர்கள் விடமாட்டாலீர்கள். புலி தந்திரமாக அசைந்து பசுவைப் ஜீடிக்க எத்தனிக்கும்.

கோழியும் பருந்தும்

இதேபோன்று விவசாயக் குடும்பங்களின் சிக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்டு காணப்படும் விளையாட்டு கோழியும் பருந்தும். இதில் வட்டம் ஒன்று கீறப்படும். இவ்வட்டத்தில் சிலர் நிற்பார்கள். வெளியில் ஒருவர் நிற்பார். இவர் பருந்து என கூறப்படும். வட்டத்துள் நிற்பவர்கள் கோழி, கோழியைப் பிடிப்பதற்கு பருந்து பறந்து வட்டத்தை சுற்றி ஓடும். கோழிகள் பருந்திடம் பிடிபடாமல் இருப்பதற்காக ஒன்று கூடி ஒதுங்குவார்கள். பருந்து வட்டத்துக்குள் சென்று கோழிகளை அடித்து விட்டு வட்டத்திற்கு வெளியே வரவேண்டும் அப்போது பருந்தை கோழிகள் பிடித்துக் கொள்ளலாம். கோழியை அடித்து விட்டு பருந்து வெளியே வந்தால் அந்தக்கோழியைப் பருந்து பிடிச்சு சென்றதாக அர்த்தப்படும். இந்த விளையாட்டு தம்மைத்தாம் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்வகையிலும், மற்றவர்களை பாதுகாக்கும் வகையிலும் விளையாட வேண்டும்.

மேலே சொன்ன இரண்டு விளையாட்டுகளும் தாம் வாழும் சூழலில் தாம் எதிர்நோக்கும் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான பயிற்சியாக காணப்படுவதை இனங்காண முடியும். இந்த விளையாட்டுகள் விவசாயக்குடும்பங்களில் வேரூண்டி வந்துள்ளதை இனங்காண முடியும்.

(3) வாழ்வின் செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட விளையாட்டுகள்

வாழ்வின் அன்றாடச் செயல்களையும் அந்தச் செயல்களின் விளைவுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இதேபோன்று நாளாந்த வாழ்வின் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரிய விளையாட்டுகளையும் காணலாம். கோழி பற பற, எவடம் எவடம் புளியடி புளியடி, அடிச்சுப் பிடிச்சு, கிலுக்குப் பேணி, உருளைக் கிழங்குப் பிரட்டல், பூப்பறிக்க வருகின்றோம், நுள்ளுப் பிராண்டி கிள்ளுப்பிராண்டி, தாள தாள மயிலடிக்க,

கருவாடு காயப்போடல், உப்பு விற்றல், ஆனை ஆனை, கைவீசம்மா, ஒருகுடம் தண்ணீர் வார்த்து என்பவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இதேபோல் நாளாந்த வாழ்வின் ஓசைப் பெறுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும் விளையாட்டுகள் காணப்படுகின்றன. கொக்கரக்கோ, டிக் டிக், கீச்சு மாச்சு தம்பளம் என்பவற்றைக் இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிட முடியும்.

வாழ்வில் இயக்கத்திற்கு கேள்வி கேட்பதும் பதிலளிப்பதும் பதில் கேட்பதுமான செயலியக்கத்தை விவரிப்பதாக பல விளையாட்டுகள் உருவாகியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, எங்கிருந்து வாரீர்?, எவடம் எவடம்?, கப்பின் கப்பின் யார் கையில், என்ன குடம்?, ஆச்சி ஆச்சி என்னெனை தேடுறாய்?, டிக் டிக் யார் வந்தார்? பிரதானமாக நாளாந்த வாழ்வின் ஒரே ஓசையுள்ள அமைந்தவற்றை அதன் ஓசை நயத்துடன் இணைத்து பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களாகக் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக கோழி கோட்டான், நாயும் இறைச்சியும், பழமும் பூவும் போன்ற விளையாட்டுக்களைக் குறிப்பிடலாம். இதற்கான உதாரணங்கள் சில பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களைப் பார்க்கலாம்.

கண்ணாரே கரையாரே

இருளில் ஒருவரை கண்களை மூடி அழைத்து செல்லுதல். ஏனையோர் அவரின் தலையில் குட்டி சென்று ஒழித்த பின் அவர்களைத் தேடிக்கண்டு பிடித்தல். கண்களை மூடி கூட்டிச் செல்லும் போது பின்வரும் பாடல் பாடப்படும்.

பாடல்

கண்ணாரே கரையாரே

காக்கணாம் பூச்சியாரே

ஈயாரே எறும்பாரே

எல்லோரையும் பிடித்து வா

குளம் கரை

சிலர் வட்டமாக நிற்பார்கள். இதில் குளம் என்று சொன்னால் எல்லோரும் துள்ளி வட்டத்தின் உள்ளுக்குள் வருவார்கள். கரை

என்று கூறினால் வட்டத்தின் கரையில் துள்ளி நிற்பார்கள். குளம், கரை, குளம், கரை என்று விரைவாக கூறும்போது யார் அவதானம் இல்லாமல் குளம் என்று கூற கரையில் நிற்கின்றார்களோ அவர் விளையாட்டில் இருந்து நீக்கப்படல். இப்படி விரைவாக குளம், கரை என்று கூறும்போது யார் அவதானமாக இறுதிவரை செய்கிறார்களோ அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களாக கருதப்படும்.

கோழி பற பற

சிலர் வட்டமாக நிற்பார்கள். ஒருவர் நடுவில் நின்று கோழி பற பற என்று சொன்னால் கோழி மாதிரி பறக்க வேண்டும். கொக்கு பறவென்றால் கொக்கு மாதிரி பறக்க வேண்டும். புலி பற பறவென்றால் பறக்கக்கூடாது. பறந்தால் விளையாட்டில் இருந்து நீக்கப்படுவார்கள்.

பாடல்

கோழி பற பற பற

கொக்குப் பற பற பற

கிளி பற பற பற

மைனா பற பற பற

மயில் பற பற பற

குருவி பற பற பற

புறா பற பற பற

புலி பற பற பற

நரி பற பற பற

ஒன், ரு, திறி பம்பலப்பிட்டி

ஒருவர் ஓர் இடத்தில் ஏனையவர்களுக்கு முதுகாட்டி நிற்பார். மற்றவர்கள் அவருக்கு பின்னால் நிறைய இடைவெளிவிட்டு நிற்பார்கள். முன்னால் நிற்பவர் திரும்பி நின்று கொண்டு 1,2,3 பம்பலப்பிட்டி என்று சொல்லி விட்டு உடனே பின்னால் நிற்பவர்களை திரும்பிப் பார்ப்பார். ஆனால், பின்னால் நிற்பவர் அவர் திரும்பி பார்க்கும் முன் நடந்து வந்து அவரை முதுகில் தொட வேண்டும். அப்படி அவர் திரும்பிப்பார்த்தால் நடந்து வந்த மாதிரியே நின்ற இடத்தில் அசையாமல் நிற்க வேண்டும். அசைந்தால் விளையாட்டில் ஆரம்ப இடத்திற்கு சென்று

அங்கிருந்து வர வேண்டும்.

காட்டுக்குப் போகலாம்

இரண்டு பேர் விளையாடும் விளையாட்டு. ஒருவர் நிற்க இன்னொருவர் அவரை 'காட்டுக்குப் போவியா? கள்ளன் வந்தால் பயப்பிடுவியா?' என்று கேட்க மற்றவர் இல்லை என்று கூறினால் அவருடைய கண்ணை மூடுவதற்காக வாயினால் ஊதுதல். ஊதும்போது அவருடைய கண் அசையக் கூடாது அசைந்தால் அவர் விளையாட்டில் இருந்து நீக்கப்படுவார். அசையாமல் நிற்பாராயின் தொடர்ந்து அவரை காட்டுக்குப் போவியா என்று கேட்டு கண்ணை ஊதுதல். தொடர்ந்து கண் அசையாமல் நிற்பாராயின் அவருக்கு வெற்றி.

(4) குழந்தைப் பருவ பாரம்பரிய விளையாட்டுகள்

குழந்தை பிறப்பில் இருந்து அதன் ஒவ்வொரு கட்ட வளர்ச்சிக்கும் துணை நிற்பதாக விளையாட்டுகளை யாழ்ப்பாண தமிழ்ப் பண்பாடு உருவாக்கி ஊடுகடத்தி வந்திருகின்றது. தாய், தந்தை, மாமன், பேரன், பேத்தி என்று பலரும் பச்சிளம் பாலகனுடன் விளையாடுகிறார்கள். அவ்வாறு விளையாடும்போது குழந்தையை வெவ்வேறு பொருளாக, மிருகங்களாக, பெரியவர்களாகக் கருதி அவ்வாறு பாவனைசெய்து குழந்தையை அசையச் செய்கிறார்கள். குழந்தையின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் அசைவுகளை இரசித்து அதனை வரவேற்று ஊக்கப்படுத்துவதாக இந்த விளையாட்டுகள் காணப்படகின்றன. இவை பண்பாட்டு நெருக்கம் கொண்டன. குழந்தையின் அசைவு ஒவ்வொன்றையும் வேறொரு பாத்திரத்தில் ஏற்றி அதனைப் பார்த்து பெரியவர்கள் மகிழ்கின்றார்கள். இந்த மாயை முக்கியமானது. வேட்புனைவு, காட்சியமைப்பு எதுவும் இல்லாது ஒரு புனைவுக்களம் உருவாக்கப்படுவதை இங்கு அவதானிக்க முடிகிறது. உதாரணமாக, பிள்ளையை யானையாகக் கருதி யானை அசைவது போல பிள்ளை அசைவதற்காக ஒரு பாடலைப் பாடி யானையொன்றை அசைந்து வரச் செய்கின்றதை இங்கு சுட்டிக்

காட்டலாம். தாய் அல்லது பேத்தியார் பிள்ளையை நிலத்தில் இருத்தி,

'ஆனையலையிது அலையிது அலையிது வாழைப்பழத்துக்கும் பிட்டுக்கும் அலையிது ஆனையலையிது அலையிது அலையிது ஆனையலையிது அலையிது அலையிது!'

'ஆனை ஆனை அசைந்தாடும் ஆனை ஐந்தாறு வீதிக்குப் போய்வரும் ஆனை உன்னானை என்னானை நான் விளையாடும் எங்க வீட்டு மதயானை!'

என்று பாட பிள்ளை இருந்தபடி முன்னும் பின்னும் உடம்பை அசைக்கும். இவ்வாறு பல உதாரணங்களைக் குறிப்பிட முடியும். பிள்ளையை உப்பு மூட்டையாகக் கருதி முதுகில் சுமந்து சென்று உப்பு விற்கின்றபோது பிள்ளையும் பெற்றோரும் உளம் பூரித்து மகிழ்கிறார்கள். இங்கு பிள்ளை உப்பு மூட்டையாகப் பாவனை செய்யப்படுகிறது. பிள்ளையைப் பெரியவனாக, கடைக்குப் போபவனாகப் பாவனை செய்து பாடுகின்ற பாட்டு,

'கைவீசம்மா, கைவீச'

கடைக்குப் போகலாம் கைவீச,

மிட்டாய் வாங்கலாம் கைவீச,

வடிவாய்த் தின்னலாம் கைவீச'

என்று காணப்படுகிறது. இதேபோல் தண்ணீர் இறைக்கும் பட்டையாக குழந்தையைப் பாவனை செய்து குழந்தையின் கைகளையும் கால்களையும் இருவர் பிடித்து பட்டையில் தண்ணீர் அள்ளி கீரைக்கு இறைப்பதாகப் பாவனை செய்கிறார்கள். இப்போதும் ஒரு பாடல்.

'கீரைக்குத் தண்ணி இறைக்கிறம் இறைக்கிறம் கீரைக்கு தண்ணி இறை தண்ணி இறைக்கிறம்'

குழந்தை விளையாட்டுகள் அனைத்தும் ஒரே வகையான தாள அமைவுப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. தாளத்திற்கு அசைதல் என்பது உடலையும் மனத்தையும் சீரான ஒருங்கிணைவான அசைவியக்கத்துக்கு கொண்டு வருவதாகும். இதனால் இந்த வகையான அசைவுகளும் பாடல்களும் பிள்ளையின் சீர் இயக்க நிலைக்கு

உதவிபுரிகின்றன. பிள்ளைக்கு வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை விளக்குவதாக பிள்ளை நடக்க ஆரம்பிக்கின்றபோது அதனது ஒவ்வொரு பருவங்களுக்கும் ஏற்ற மாற்றத்தை குறிப்பிட்டு அவற்றைப் பிள்ளை பாவனை செய்வதாகக் கருதுகிறார்கள். இதன்போதும் கூட பாடல் காணப்படுகின்றன.

'தத்தக்க பித்தக்க நாலு கால் தான் நடந்தால் இரண்டு கால் முற்றிப் பழுத்தால் மூன்று கால் நடந்து போக ஆறு கால் தான் அறிந்தால் பத்துக்கால்'

பிள்ளையின் கையை பூவாகப் பாவனை செய்து, பூ அசைவது போல பிள்ளை கையை அசைப்பதைக் கண்டு மகிழ்கிறார்கள்.

'தா பூ தாமரைப் பூ

தாயார் வீட்டு மல்லிகைப் பூ

இது என்ன பூ? சிரிப்பு பூ'

பிள்ளையின் உள்ளங்கையில் கீரை கடைவதும் விரல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு கறிகளாக கருதிக் கொள்வதும் நண்டு ஊருவதாகப் பாவனை செய்து பிள்ளைக்கு சிரிப்பு மூட்டுவதும் கூட ஒரு வகையில் பாவனை பண்ணும் முறையாகவே காணப்படுகிறது.

'சின்னான் சின்னிவிரல்

சித்தரிப்பு மாலை விரல்

வாழை நெடுங்காற்று

ஒன்றும் தெரியாத ஊமைப்

பிள்ளைக்கு

கீரை கடைந்து

நண்டுருது நரியூருது'

பாத்திரமேற்று விளையாடுதல்

பாரம்பரிய விளையாட்டுகளில் தாம் வாழும் சூழலோடு இணைந்ததான பாத்திரங்களை ஏற்று ஆடுகிறார்கள். ஆனால், இங்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் பாத்திரங்கள், அந்தப் பாத்திரங்களின் பண்பு நிலைக்கு ஏற்ற உடல் அசைவு, குரல், வேடப்புனைவுகளை மேற்கொள்வதில்லை. நாடகப் பாங்கான பாத்திரங்களை காணமுடிவதில்லை. மாறாக, மனிதர்களாகவே நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு

விளையாடும் களங்களில் மட்டும் புலி, நரி, பசு, கோழி, பருந்து, கோட்டான் என்று பெயர் சூட்டப்படுகின்றது. இந்தப் பெயர்களில் மனித இயல்போடு நிற்கிறார்கள். சூட்டப்படும் பெயர்களின் பண்புகளை உள்வாங்கிக் கொண்டால் இந்த விளையாட்டுகள் நாடக ஆற்றுகைகளாக மாற்றம் பெற்றுவிடும். இங்கு அவ்வாறு நடப்பதில்லை.

பாரம்பரிய விளையாட்டில் வெறும் வெளி ஆற்றுகை வெளியாக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக கற்பனை சார்ந்த அசைவியக்கங்கள், செயல்கள் ஊடாக, புனைவு வெளியை தரிசிக்க முடியும் அது வாழ்வைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதோடு தான் வாழும் உலகினைக் வெளிப்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் சமூக பண்பாட்டின் அடிப்படையிலான 'செயலை' கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் மனித முரண் நிலைகளின் பயனாக விளைந்தவைகள் எனலாம். பாரம்பரிய விளையாட்டில் ஈடுபடுவோர் வாழ்வின் சம்பவிப்புக்களை மீள நிகழ்த்தி தாம் விரும்பும் வாழ்வை சிருஷ்டித்து ஒரு வகையான 'விடுதலை' உணர்வைத் தரிசிக்கிறார்கள். மேலே குறிப்பிட்ட பண்புகளோடு கூடிய குழந்தைப்பருவ விளையாட்டுக்கள் சிலவற்றை இங்கு பார்க்கலாம்.

தத்தக்கப் பித்தக்க நாலுகால்

தனது குழந்தை தவளும் போது தானும் குழந்தையுடன் தவழ்ந்தவாறு தலையை அசைத்து, அசைத்து பாடுவார்.

பாடல்

தத்தக்க பித்தக்க நாலுகால்

தான் நடந்தால் இரண்டுகால்

முற்றிப் பழுத்தால் மூன்று கால்

நடந்து போக ஆறுகால்

தான் அறிந்தால் பத்துக்கால்

ஊஞ்சாலே ஊஞ்சப்பனே

தாய் படுத்தவாறு (நிமிந்து) கால்கள் இரண்டையும், மடக்கி அக்காலில்

குழந்தையை இருத்தி இப்பாடலை பாடி, பாடி காலினை மேலும் கீழும் உயாத்தி தாழ்த்தி பாடுவார். இவ்வாறு உயரும் போது குழந்தை மகிழ்வடையும், இப்பாடல் வெவ்வேறு கிராமங்களில் வேறு விதமாகவும் பாடுவார்கள்.

பாடல்

ஊஞ்சாலே, ஊஞ்சப்பனே

மாவுரட்டி கிழவனுக்கு

முள்ளுக்குத்தி கஞ்சி

வடி, வடி, வடி ...

சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு

சிறுவர்கள் எல்லோரும் பக்கத்தில் இருக்கும் சிறுவனின் தோலின் மேல் கையினைப் போட்டு ஓர் சங்கிலிப்பிணைப்பாக வட்டமாக இருப்பார். இதற்குள் தாயும் இருப்பார். பாடத் தெரிந்த சிறுவர்கள் தாயுடன் பாடி தலை உடம்பை அசைத்து இருந்தவாறு ஆடுவார்கள். இது ஒரு ஒழுங்குமுறையில் அசையப்படும்.

டாங்குப் பித்தளம் டசுக்குப் பித்தளம்

தாயானவள் தனது குழந்தையை மடியிலோ அல்லது நியத்திலோ இருத்தி இப்பாடலை பாடி தலையை அசைக்கும் போது அக்குழந்தையும் தாயின் அசைவு ஏற்ப அசையத் தொடங்கும். சில கிராமங்களில் குடும்பம் வட்டமாக இருந்து குழந்தையை நடுவே இருத்தி இப்பாடலுக்கு பாடி தலை, உடம்பை அசைக்கும் போது குழந்தையும் அவ்வாறு அசையும். இதைப் பெற்றோர் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

பாடல்

டாங்குப் பித்தளம், டசுக்குப் பித்தளம்

டண்டக்க டண்டக்க டண்டக்க

விளையாடும் சந்தர்ப்பம்: குழந்தை அழும போதும், அத்துடன் எல்லோரும் கூடி இருக்கும்போது குழந்தையை ஆட வைத்து மகிழ்வதற்காகவும் பாடப்படும்.

கைவீசம்மா கைவீச

தனக்கு நேரம் கிடைக்கும்போது தனது பிள்ளையுடன் சேர்ந்து விளையாடுவர்.

அதாவது கையை வீசி வீசி பாட்டினை
படிக்கும் போது தவளும் பிள்ளை என்றால்
இருந்தவாறு கையினை அசைக்கும். ஓரளவு
நடக்கும் குழந்தை என்றால் நடந்து நடந்து
விழுந்தவாறு கையினை அசைக்கும்

பாடல்

கைவீசம்மா, கைவீசு

கடைக்குப் போவோம் கைவீசு

முட்டாய் வாங்கலாம் கைவீசு

முழுசாய் தின்னலாம் கைவீசு

சந்தைக்குப் போகலாம் கைவீசு

பழங்கள் வேண்டலாம் கைவீசு

பாடி உண்ணலாம் கைவீசு

கிள்ளுப் பிராண்டி

வட்டமாக ஐந்து பேரும் சப்பாணி கட்டி
கைகள் இரண்டையும் நீட்டி நிலத்தில்
கவுட்டு (உள்ளங்கையை நிலத்தில் வைத்து)
வைப்பார்கள். இவ் ஐந்து பேரில் தலைவராக
ஒருவர் இருப்பார். அவர் பின்வரும் பாடலைப்
பாடி எல்லோர் கையிலும் நுள்ளி என்ன பூ
என எங்கு முடிகிறதோ அக்கைக்குரியவர்
என்ன பூ என்று கூறுவார் (முங்கம்பூ). பின்
இப்பாடல் எவர்கையில் முடிகிறதோ அவர்
அக்கையினை மற்றப்பக்கமாக பிரட்டி
வைப்பார். பின் அப்பாடல் தொடர்ந்து பாடி
யார் முதலில் கையை எடுக்கின்றார்களோ
அவருக்கு பழம் (இரு கைகளையும் எடுக்க
வேண்டும்).

பாடல்

தலைவர் : நுள்ளுப்பிராண்டி,

கிள்ளுப்பிராண்டி

கொக்காதலையில் என்ன பூ

கைக்குரியவர் : முருக்கம்பூ

தலைவர் : முருக்கம் பூவை திண்டவளாம்

மிளகு சாற்றை குடித்தவளே

பாலும் பழமும் திண்டவளே

பவளக்கொடி ஓர் கையை மடக்கு

இப்பாடலை வேறு கிராமங்களில் பலவிதமாக
பாடுவார்கள்

தலைவர் :

நுள்ளுப்பிராண்டி கிள்ளுப்பிராண்டி

கொக்காதலையில் என்ன பூ?

கைக்குரியவர் : முருக்கம்பூ

தலைவர்: முருக்கம் பூவை யாரெடுத்து
தின்றது

கைக்குரியவர் : பன்றி

தலைவர்: பன்றி வந்து

விசிலடிக்க

பறையன்

வந்து டொப் அடிக்க

குன்றிமணி நெல்லுக்குற்ற

குறத்தியம்மா வாறா

ஓர் கையை மடக்கு.

அப்பி அப்பி மாமா

தாயானவள் தனது குழந்தையை
இடுப்பில் அல்லது நிலத்தில் இருத்தி
இரவில் என்றால் நிலவை காட்டி
உணவையூட்டுவார். இப்பாடலை பாடி,
பாடி உணவினையூட்டும்போது குழந்தை
ஆர்வத்துடன் சாப்பிடும்.

பாடல்

அப்பி அப்பி மாமா

காசு தா மாமா

காசும் இல்லை

பணமும் இல்லை

வந்த வழியை பார்த்துப் போ..

விளையாடும் சந்தர்ப்பம்

இரவில் அல்லது பகலில் குழந்தைக்கு
சாப்பாடு கொடுக்கும்போது உணவு
சாப்பிடாவிட்டால் இப்பாடலைப் பாடி
உணவு ஊட்டுவார். இதனை தாயும்
குழந்தையும், பாட்டியும் குழந்தையும்
விளையாடுவார்கள்.

தாப்பூ, தாமரைப் பூ

வீட்டு முற்றத்தில் வட்டமாக எல்லோரும்
நிற்பார்கள். அதில் ஒன்றவிட்டு ஒருவராக
மூன்று பேர் இருப்பார்கள். மிகுதியாக நிற்கும்

மூன்று பேரும் தமது இரண்டு கைகளையும் தமது இரு பக்கத்தில் இருப்பவர்களின் ஒவ்வொரு கைகளுடன் சங்கிலி போன்று இணைத்து நிற்பார்கள். அதேவேளை இருப்பவர்கள் தமது குதி பாதத்தினை முழங்கால் மடியாது ஒவ்வொருவருடைய கால்களுடன் குதியை மட்டும் இணைத்து தைரியமாக இருப்பார்கள். இவ்வாறு இருக்கும் எல்லோரும் இப்பாடலினை பாடிப்பாடி பம்பரமாக சுற்றுவார்கள்.

பாடல்

தாப்பூ தாமரைப்பூ அக்கா கொடுத்த அல்லிப்பூ சிரிப்பு

ஆயாவீட்டு மல்லிகைப்பூ ...

விளையாடும் சந்தர்ப்பம்

வீட்டு முற்றத்தில் எல்லோரும் ஒன்று கூடி இருக்கும்போது அல்லது கடற்கரையில் கூடி நிற்கும் போது விளையாடப்படும்.

சாளச் சாள சப்பாணி

சிறுவர்கள் வட்டமாக இருந்து எல்லோரும் இப்பாடலை பாடி தமது தொடையில் இரு கைகளாலும் அடித்து அவர் அவருக்கு எதிராக உள்ளவரின் இரு கைகளுக்கும் இப்பாடலில் இசைக்கு ஏற்றவாறு அசைத்து விளையாடுவார்கள்.

பாடல்

சாள சாள சப்பாணி

சாய்ந்தடிக்கிற திண்ணையிலே

தலையடிக்கிற சப்பாணி

வட்டிலும் சோத்துக்கும் சப்பாணி

வாழைப்பழத்திற்கு சப்பாணி

ஓரம்மா கடைக்குப் போனா

சிறுவர்கள் வட்டமாக கைகளை விரித்தவாறு நிலத்தில் வைத்த பின் அதில் ஒரு தலைவர் இருப்பார். அவர் தனது ஒரு கையை வைப்பார். பின் தனது கையில் இருந்து அதாவது ஒவ்வொரு விரலாக தொட்டு மேல் குறிப்பிட்ட பாடலை பாடியவாறு எல்லோர் விரல்களையும் தொட்டு செல்வார்கள். யாருடைய கையில் என்ன நிறம்? என முடிகிறதோ, அவர் ஏதாவது நிறம் கூறுவார்.

உதாரணமாக, சிவப்பு என்றால் தலைவர் சிவப்பு என ஒவ்வொரு விரலாக தொட்டு எழுத்தை உச்சரித்து இறுதி எழுத்து (4) என எவர் விரலில் முடிகிறதோ அவ்விரலை மடக்க வேண்டும். இவ்வாறு யாருடைய பத்து விரலும் முதல் முடிகிறதோ! அவருக்கு 1வது வடம் என கூறுவார்.

பாடல்

ஓரம்மா கடைக்குப் போனா ஒரு டசின் பென்சில் வேண்டி வந்தா

அது என்ன நிறம்

சிவப்பு (ஏதாவது விரும்பிய நிறம் கூறலாம்)

சின்னான் சின்னி விரல்

தாய் தனது குழந்தைக்கு காலையில் எண்ணெய் வைக்கும் போது ஒவ்வொரு விரலையும் பிடித்து இப்பாடலை பாடுவார். இறுதியில் நண்டுருது, நரியூருது என தாய் தனது குழந்தையை சிரிக்க வைப்பார்.

பாடல்

சின்னான் சின்னிவிரல்

சித்திரப்பு மாலை விரல்

வாழை நெடுங்காற்று

ஒன்றும் தெரியாத ஊமைப்பிள்ளை

கீரை கடைந்து

நண்டுருது நரியூருது...

கிளுஞ் கிளுஞ் கிளு....

ஆணலையிது அலையிது

தனது குழந்தையை தவழ விடுவதற்காக இரண்டு காலையும் மடக்கி தலையை அசைத்து அசைத்து இப்பாடலை பாடிப்பார். இதனை தாயும் குழந்தையும் விளையாடுவார்கள்.

பாடல்

ஆணலையிது அலையிது அலையிது

வாழைப்பழத்திற்கும் பிட்டுக்கும் அலையிது

ஆணலையிது அலையிது அலையிது

ஆணலையிது அலையிது அலையிது

டிக் டிக் தபால்பெட்டி

சிறுவர்கள் வட்டமாக இருந்து சொக்கினுள் ஒரு கையை வைக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு பக்கம் பெருவிரல், மற்றப்பக்கம் ஆள்கட்டி. விரலை தவிர மிகுதி மூன்று விரல்களும் இருக்கும். இப்பாடலை படிக்கும் போது வாயில் இருந்து டிக், டிக் சத்தம் வரவேண்டும். அதாவது பெரு விரலினால் பக்கமும், மற்றபக்கமுமாக சத்தம் வரும் இவ்வாறு பாடி ஒவ்வொரு உறுப்புக்களையும் (பாடலில் வரும்) ஆள்காட்டி விரலினால் சுட்டிக்காட்டப்படும்.

பாடல்

டிக், டிக் தபால்பெட்டி

டிக், டிக் மூக்குமின்னி

டிக், டிக் கண்மடல்

டிக், டிக் நெற்றிப்பொட்டு

டிக், டிக் நடு உச்சி

டிக், டிக் குறுக்கு உச்சி

டிக், டிக் சிங்களக் கொண்டை

கீச்சு மாச்சுத் தம்பளம்

தனது பிள்ளையை சிரிக்க வைப்பதற்காக தனது குழந்தையின் உடலில் செல்லமாக நுள்ளி இப்பாட்டினைப் படிப்பார்

பாடல்

கீச்சு மாச்சு தம்பளம்

கீயா மாயாத் தம்பளம்

மாச்சு, மாச்சு தம்பளம்

மாயா மாயா தம்பளம்

இதனை தாயும் குழந்தையும் விளையாடுவார்கள்.

ஒரு குழந்தையின் வளர்ச்சிப்படிக்களில் உள உடல் ஆரோக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் மொழிவளர்ச்சி சுற்றாடல் நேயம் சார்ந்த விளையாட்டுகளை யாழ்ப்பாணச் சமூகம் உருவாக்கி தனது பண்பாட்டுடன் இணைந்ததாக பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களைக் கொண்டுள்ளது.

முடிவுரை

கலாச்சாரத்தின் பொதுவான வடிவமாக, நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள் உள்ளன. இவை வரலாற்று பாரம்பரியம், தனித்துவமான கலாச்சார பண்பு, கல்வி மதிப்பு மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள் குழந்தைகளின் பெரிய மற்றும் சிறிய தசைகளின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும், நடைபயிற்சி, ஓடுதல், குதித்தல், குந்துதல், ஏறுதல் போன்ற பல அடிப்படை இயக்கங்களை எளிதாக்குகின்றன, கால்களை நின்று குதித்தல், ஒற்றை அடி குதித்தல், உடல் சமநிலை மற்றும் தள்ளுதல், இழுத்தல் மற்றும் தூக்கும் திறன் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துகின்றன, மேலும் வலிமை, வேகம், சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றில் பயிற்சியை மேம்படுத்துகின்றன (நிஷீஸீரீ, 2016).

பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் பண்பாட்டின் அடிப்படையாகவும் சமூகச்செயலியத்தின் அடிப்படையாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு மனிதனது பிறப்பு குழந்தைப்பருவம், சிறுபிராயம் தொடக்கம், தொழில் வாழ்முறை, சுற்றுச்சூழல் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் பொருட்பண்பாட்டின் அடிப்படையாகவும் காணப்படுகின்றன. பாரம்பரிய விளையாட்டுகளை புரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சிக்கின்றபோது அந்த சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் வாழ்முறையையும் புரிந்கொள்ள முடிகிறது. இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் அரிகிவரும் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் என்பதை வாய்மொழி வரலாற்று ஆய்வு முறைமூலம் தொகுத்து அதில் யுனெஸ்கோவின் பண்பாட்டு வரைவிலங்கணங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்குட்படுத்திய வகையில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் முறைமைகள் ஒவ்வொன்றையும் பிரதிபலிப்பதாக பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் காணப்படுவதை காணமுடிகிறது. குறிப்பாக, குழந்தைப்பருவ வளர்ச்சியில் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் சமூக கற்பித்தலை உடல் வளர்ச்சி நிலைக்கேற்ப மொழி வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. சிறுபிராய வளர்ச்சியல் தசைநார் வளர்ச்சியோடும் சமூக இசைவாக்கத்தோடும்

பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் இணைந்து காணப்படுகின்றன. இவை சிறுபராயத்தில் நன்கு வேரூண்டுகின்றன. குழந்தைகளின் சிறந்த தசைநார் வளர்ச்சித் திறன் அவர்களின் வளர்ச்சியில் சாதகமான விளைவுகளைத் தரவில்லது. இதற்கு பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் துணைநிற்கின்றன.

குழந்தைகளின் சிறந்த தசைநார் வளர்ச்சித் திறன் நிலை பொது மழலையர் பள்ளியைவிட அதிகமாக உள்ளது. கிராமப்புற மழலையர் பள்ளியின் குழந்தைகளின் தசைநார் வளர்ச்சித் திறன்கள் சிறப்பானதாகும். இது நகர்ப்புற மழலையர் பள்ளியை விட சிறந்தது (Xia, 2016).

Reference

- Gong, Y. N. (2016). *Construction of Traditional Folk Games and Kindergarten Curriculum* (pp. 6-7). Shandong: Master's Thesis of Shandong Normal University.
- Lavega, P. (2017). Traditional Games in Aragón in Juegos Tradicionales Infantiles en Aragón, eds coord. F. Maestro, A. Ortillés, and C. Fernández (El Periódico de Aragón), 6–7.
- Parlebas, P. (2020). *The universals of games and sports*. Front. Psychol. 11:593877. doi: 10.3389/fpsyg.2020.593877
- UNESCO. (2003). *Convention for the safeguarding of the intangible cultural heritage*. Available online at: <https://ich.unesco.org/doc/src/01852-EN.pdf> (accessed on 07Jan 0107, 2019).
- UNESCO. (2017). *UNESCO Advances. The 2030 Agenda for Sustainable Development*. Paris: UNESCO.
- UNESCO. (2018). *Culture for the agenda 2030*. Paris: UNESCO.
- Warnier, J.-P. (2011). Bodily material culture and the fighter's subjectivity. *J. Mat. Cult* 16, 359–375. doi: 10.1177/1359183511424840
- Xia, W. (2016). *Research on Status quo of Fine Motor Skill of Children Aged 3 to 6: Case Analysis of Kindergartens in Nanchong, Sichuan*. Asian Social <http://dx.doi.org/10.5539/ass.v12n4p125>